ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου 53, Τηλ. 3-01 καὶ 21. Ἐν Πειραιεῖ: Ἐφημ. «Σφαῖρα» τηλ. 36. Ἐν Θεσ)νίκῃ: ὁδ. Πλάτωνος (διαστ. Ἐγνατίας). Ἐν Πάτραις: Κορίνθου 98Α τηλ. 1-98. Τυπογραφεῖα: Στοὰ Πεσμαζόγλου.
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΙΑΝ.

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Ε' ΑΡ. 1706

ΤΕΤΑΡΤΗ
17
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1930
Ἀνατ. ἡλ. 6.10. Δύσις ἡλ. 6.28'.
ΣΟΦΙΑΣ ΜΑΡΤΥΡΟΣ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 27.8, ἐλαχ. 19.3. Ὑγρ. μετρία. Ἄνεμοι: μέτριοι. Θάλασσα: Ἰόνιον ἕως τεταραγμένη.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 758.0

ΤΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

Η ΜΟΝΟΜΑΧΙΑ ΜΕΤΑΞΥ ΙΣΜΕΤ ΚΑΙ ΦΕΤΧΗ

ΤΑ ΔΥΟ ΚΟΜΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΑΞΙΝ ΜΑΧΗΣ

ΤΟ ΠΕΡΙΠΛΟΚΟΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΟΥ ΞΕΝΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, Σεπτέμβριος. (Συνεργάτου μας).—Ἡ μονομαχία μεταξὺ Ἰσμὲτ πασᾶ καὶ Φετχῆ βέη εἰσῆλθεν εἰς τὴν μᾶλλον ἐνδιαφέρουσαν φάσιν της.

Μόλις συνεστήθη τὸ νέον δημοκρατικὸν φιλελεύθερον κόμμα, [illegible] ἐπεκράτησε πρὸς στιγμὴν [illegible] εἰς ὅλους τοὺς πολιτικοὺς κύκλους καὶ εἰς αὐτὴν τὴν κοινὴν γνώμην. Μετὰ τὴν πάροδον τῆς [illegible] αὐτῆς, οἱ δύο ἀρχηγοὶ καὶ αἱ δύο ὀργανώσεις, μολονότι ἡ τοῦ νέου κόμματος εὑρίσκεται [illegible] σχεδὸν εἰς τὰ σπάργανα, [illegible] νὰ καταλαμβάνουν θέσεις μάχης.

Ὁ Ἰσμὲτ πασᾶς ἐπέτρεψεν ἐπὶ [illegible] καὶ πλέον μῆνα εἰς τὰς ἐφημερίδας τῆς ἀντιπολιτεύσεως νὰ ἀπευθύνουν ἐναντίον του δριμυτάτας ἐπικρίσεις· ἀφῆκε τοὺς ἄνδρας τοῦ νέου κόμματος νὰ διατυπώσουν εἰς βάρος του δημοσίᾳ καὶ κατ' ἰδίαν, σοβαρωτάτας κατηγορίας.

Ἔπειτα ἐπωφελήθη τῶν ἐγκαινίων τῆς νέας σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Καισαρείας—Σεβαστείας διὰ νὰ μεταβῇ εἰς τὴν Σεβάστειαν καὶ νὰ ἐκφωνήσῃ πολιτικὸν λόγον μεγάλης σπουδαιότητος, ἐν ᾧ ἀπέκρουσεν ὅλας τὰς ἐναντίον τῆς κυβερνήσεώς του ἐπικρίσεις καὶ ὑπερήσπισε μέχρις ἐσχάτων τὸ πολιτικόν του ἔργον. Κυρίως ὁ λόγος τοῦ Ἰσμὲτ ἐστράφη περὶ δύο κύρια σημεῖα: νὰ τονίσῃ ὅτι, πρὸ τῶν ἀναγκῶν τῆς ἀμύνης τῆς χώρας, ἡ δημοσιονομικὴ πολιτική, τὴν ὁποίαν [illegible] ἠκολούθησεν, ἦτο ἡ μόνη τὴν ὁποίαν κυβέρνησις, κηδομένη τῆς ἀμύνης τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ Κράτους, ἠδύνατο ν' ἀκολουθήσῃ· νὰ ὑποστηρίξῃ ὅτι ἡ ἀπευθυνομένη ἐναντίον του κατηγορία ὅτι δὲν ἠθέλησε νὰ προσφύγῃ εἰς τὸ ξένον κεφάλαιον διὰ νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὴν οἰκονομικὴν κρίσιν [illegible] τὰς βαρείας ἀνάγκας τοῦ προϋπολογισμοῦ, εἶνε ἀβάσιμος.

Πράγματι, ὁ Ἰσμὲτ πασᾶς ἐτόνισεν εἰς τὸν λόγον του ὅτι οὐδέποτε ἔτρεφε προκατάληψιν κατὰ τῆς παρεμβάσεως τοῦ ξένου κεφαλαίου εἰς τὴν Τουρκίαν. Ἠναγκάσθη ὅμως πάντοτε νὰ διαπιστώσῃ, ἀπὸ τῆς συνθήκης τῆς Λωζάννης καὶ ἐντεῦθεν, ὅτι οἱ ὅροι τοὺς ὁποίους ἔθετον οἱ ξένοι κεφαλαιοῦχοι διὰ νὰ βοηθήσουν τὴν Τουρκίαν ἦσαν τόσον ἐπαχθεῖς ὥστε νὰ μὴ παρέχουν καμμίαν δυνατότητα συμφωνίας. Ἐντεῦθεν ἡ ἀνάγκη τῆς ἀντιμετωπίσεως ὅλων τῶν δαπανῶν τοῦ προϋπολογισμοῦ διὰ τῶν ἰδίων πόρων καὶ τῆς κατὰ συνέπειαν μεγάλης φορολογικῆς ἐπιβαρύνσεως, ἐντεῦθεν ἡ ἀνάγκη τῶν μονοπωλίων καὶ τῆς προστατευτικῆς πολιτικῆς.

Ὁ Φετχῆ βέης καὶ τὸ δημοκρατικὸν φιλελεύθερον κόμμα τονίζουν ἀπεναντίας ὅτι τὸ πρόβλημα αὐτό, τῆς βοηθείας τουτέστι τὴν ὁποίαν τὸ ξένον κεφάλαιον θὰ ἠδύνατο νὰ παράσχῃ εἰς τὴν Τουρκίαν διὰ τὴν ἐσωτερικὴν της ἀνόρθωσιν, δὲν ἐξητάσθη οὔτε ἐλύθη καθὼς ἔπρεπεν· ὅτι, ἐὰν ἡ Εὐρώπη ἔδιδε τὴν χεῖρα εἰς τὴν κεμαλικὴν δημοκρατίαν καὶ αὐτὴ τὴν ἐδέχετο, οἱ ὅροι τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας δὲν θὰ ἦσαν καταστρεπτικοὶ ὅπως εἶνε σήμερον καὶ ἡ χώρα δὲν θὰ διήρχετο κρίσιν τόσον σοβαράν.

Ὅπως δὲ ὁ Ἰσμὲτ πασᾶς ἐπωφελήθη τοῦ λόγου τῆς Σεβαστείας διὰ νὰ προβῇ εἰς πλήρη ἀπολογισμὸν τοῦ ἔργου τῆς κυβερνήσεως, χωρὶς νὰ φεισθῇ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, οὕτω καὶ ὁ Φετχῆ βέης, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ νέου κόμματος, ᾐσθάνθη ἀμέσως τὴν ἀνάγκην νὰ ἀπαντήσῃ εἰς τὸν λόγον τοῦ πρωθυπουργοῦ· μετέβη εἰς τὴν Σμύρνην ὅπου, ὡς γνωρίζετε, ἐγένετο δεκτὸς μὲ θορυβώδεις ἐκδηλώσεις καὶ ὅπου ἐξεφώνησε τὸν μακρὸν λόγον του, ὅστις ἀποτελεῖ δριμεῖαν καὶ συστηματικὴν ἐπίκρισιν τοῦ ἔργου τῆς παρούσης κυβερνήσεως.

Ἡ θερμοτάτη ὑποδοχή, τὴν ὁποίαν ἐπεφύλασσεν ἡ Σμύρνη εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἐφανέρωσεν ὅτι ἡ πόλις αὕτη ἐξακολουθεῖ νὰ εἶνε ἡ καταλληλοτέρα διὰ τὴν ὑποστήριξιν παντὸς εἴδους ἀντιπολιτεύσεως εἰς τὴν κυβέρνησιν· καὶ τοῦτο, πρῶτον διότι ἡ οἰκονομικὴ κρίσις, ἡ ὁποία ἔχει ξεσπάσει εἰς τὴν περιφέρειαν αὐτὴν εἶνε σοβαρωτέρα ἢ ἀλλαχοῦ· δεύτερον διότι ἡ Σμύρνη κατοικεῖται ὑπὸ πολλῶν χιλιάδων ἀνταλλαγέντων Τούρκων, προελθόντων ἐξ Ἑλλάδος καὶ μαινομένων ἐναντίον τῆς κυβερνήσεως Ἰσμὲτ πασᾶ, τὴν ὁποίαν κατηγοροῦν ὡς ὑπαίτιον τοῦ μεταπατρισμοῦ των καὶ ὡς ἐγκαταλείψασαν αὐτοὺς πλήρως· τρίτον διότι ἡ Σμύρνη εἶνε τὸ δραστηριώτερον κέντρον μιᾶς κομμουνιστικῆς κινήσεως, ἡ ὁποία, χωρὶς νὰ ἔχῃ βαθείας βάσεις, προκαλεῖ, κάθε τόσον, σποραδικὰς ἐκδηλώσεις.

Ὁ ἀγών, λοιπόν, μεταξὺ τῶν δύο κομμάτων καὶ τῶν δύο ἀρχηγῶν ἤρχισε νὰ φαίνεται ἀπὸ τοῦδε πολὺ ταραχώδης. Δεδομένου ὅμως ὅτι τὰ δύο κόμματα δὲν παρουσιάζουν προγράμματα, τὰ ὁποῖα νὰ ἔχουν συζητηθῇ πολὺ μεταξύ των, καὶ διαφέρουν μόνον εἰς ζητήματα δημοσιονομικῶν κατευθύνσεων καὶ κυρίως εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὸ μέτρον τῆς συνδρομῆς πρὺ πρέπει νὰ ζητηθῇ ἀπὸ τὴν Εὐρώπην, προβλέπεται ὅτι ἡ πάλη θὰ μεταβληθῇ ἀπὸ ἀγῶνα προγραμμάτων εἰς ἀνταγωνισμοὺς προσώπων.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ σημεῖον τοῦ προγράμματος τοῦ Φετχῆ βέη, τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ τὴν εἰσροὴν τοῦ ξένου κεφαλαίου ἐν Τουρκίᾳ, πρέπει νὰ ἀναμείνωμεν ὅπως οὗτος διασαφηνίσῃ καλύτερον τὴν σκέψιν του· διότι ἡ Εὐρώπη θὰ εἶνε διατεθειμένη νὰ κινητοποιήσῃ τὰ κεφάλαιά της καὶ νὰ παράσχῃ εἰς τὴν Τουρκίαν τὴν συνδρομὴν τῆς ὁποίας ἔχει ἀνάγκην ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ἡ προσφορὰ αὕτη ζωτικῆς λύμφης διὰ τὸ τουρκικὸν ἔθνος θὰ περιβληθῇ ὑπὸ τῶν δεουσῶν ἐγγυήσεων.

Ὁ Ἰσμὲτ πασᾶς εἶδεν εἰς τὸ ξένον κεφάλαιον ἕναν ἐχθρὸν κατὰ τοῦ ὁποίου ὤφειλε νὰ ἀμυνθῇ καὶ κατείχετο ὑπὸ ὑπερβολικῶν φόβων μήπως ἡ χώρα ἐπαναπέσῃ ὑπὸ οἰκονομικὴν δουλείαν εἰς τὴν Εὐρώπην.

Ἀλλὰ καὶ ὁ Φετχῆ βέης νὰ ἀνέλθῃ εἰς τὴν ἀρχήν, ἡ κρίσιμος σημερινὴ κατάστασις δὲν θὰ μεταβληθῇ ὡς ἐκ θαύματος. Αἱ δυνατότητες τῆς τοποθετήσεως τοῦ ξένου κεφαλαίου εἰς τὴν χώραν αὐτὴν εἶνε μεγάλαι. Ἀλλὰ πρέπει νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι τὸ πρόβλημα εἶνε εὐρύτατον καθόσον, διὰ νὰ ἀποδώσουν τὰ ξένα εἰσαχθησόμενα κεφάλαια, ἡ Τουρκία ὀφείλει συγχρόνως νὰ εἰσαγάγῃ Εὐρωπαίους τεχνικοὺς καὶ μηχανεργάτας. Καὶ τότε τὸ φάσμα μιᾶς Εὐρώπης ἡ ὁποία ἀποβλέπει πάλιν εἰς τὴν κυριαρχίαν καὶ τὰ προνόμια τῆς ἐποχῆς τῶν διομολογήσεων, ἐπανεμφανίζεται εἰς τὸν νοῦν τῶν ἰθυνουσῶν τάξεων τῆς Τουρκίας καὶ οἱ φόβοι διὰ τὴν πολιτικὴν καὶ οἰκονομικὴν ἀνεξαρτησίαν της ὑπερισχύουν τῶν ἀπαιτήσεων καὶ τῶν ζωϊκῶν ἀναγκῶν τοῦ λαοῦ καὶ τῆς οἰκονομικῆς ἀνορθώσεως.

ΜΕ ΤΗΝ ΠΡΟΟΔΟΝ ΤΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ

ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΚΗ ΕΞΟΝΤΩΣΙΣ ΠΛΗΘΥΣΜΩΝ

ΠΟΛΕΙΣ ΝΕΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Σεπτέμβριος. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία). — Τελευταίως, ὡρισμένη μερὶς τοῦ Τύπου ἀρέσκεται νὰ παρουσιάζῃ εἰς τοὺς ἀναγνώστας της καθημερινῶς τὸ φάσμα ἑνὸς μελλοντικοῦ πολέμου. Πότε οἱ Ἰταλοὶ ἐξοπλίζονται, πότε οἱ Γερμανοί, πότε οἱ Κινέζοι, οἱ Ρῶσσοι ἢ οἱ Ἀμερικανοί. Ὑπάρχει ἐν τούτοις ὑποψία, ὅτι κάτω ἀπὸ τὴν ἀπαισιοδοξίαν αὐτὴν κρύπτονται οἱ πολὺ αἰσιόδοξοι ὑπολογισμοὶ ὡρισμένης κατηγορίας ἐμπόρων καὶ βιομηχάνων, διὰ τοὺς ὁποίους ὁ θάνατος τῶν ἄλλων εἶναι ἡ ζωή των.

Ὁπωσδήποτε, οἱ νηφάλιοι ἄνθρωποι δὲν ἀπατῶνται εὔκολα. Καὶ τοῦτο διότι γνωρίζουν καλῶς ὅτι ἕνας πόλεμος μελλοντικὸς δὲν θὰ εἶχεν οὐδεμίαν ὁμοιότητα πρὸς τὸν πανευρωπαϊκὸν τοῦ 1914—1918. Αἱ μέθοδοι τῶν μαχῶν δὲν θὰ εἶναι τοῦ λοιποῦ αἱ αὐταί. Ὑπάρχει μάλιστα ἡ ἰδέα ὅτι οἱ εὐτυχέστεροι καὶ ὀλιγώτερον ἐκτεθειμένοι εἰς κίνδυνον θὰ εἶναι τοῦ λοιποῦ οἱ στρατιῶται τοῦ μετώπου. Οἱ ἐμπόλεμοι δὲν θὰ τοὺς λαμβάνουν ὑπ' ὄψιν, οὔτε θὰ τοὺς φοβοῦνται.

Ὁ πόλεμος μὲ ὅλην τὴν φρίκην του θὰ ἐξειλίσσετο κυρίως εἰς τὸ ἐσωτερικόν, χάρις εἰς τὴν ἀεροπορίαν. Βεβαίως δὲν πρέπει νὰ ἔχωμεν πρὸς τοῦτο ὑπ' ὄψιν τὰ ἰδικά μας στρατιωτικὰ ἀεροπλάνα, τὰ ὁποῖα ὁμοιάζουν περίπου πρὸς τὰ ἀεροπλάνα τοῦ 1918. Ἀλλ' εἰς τὴν Ἰταλίαν, τὴν Ρωσσίαν, τὴν Ἀγγλίαν, τὴν Γερμανίαν καὶ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ἔχουν κατασκευασθῆ ἐσχάτως ὑπεραεροπλάνα, πτητικαὶ μηχαναί, αἱ ὁποῖαι δύνανται νὰ ἐκτελοῦν πτήσεις ὑπεράνω ὁλοκλήρου τοῦ ἐδάφους τοῦ ἐχθροῦ καὶ νὰ σπείρουν πανταχοῦ τὸν πανικόν.

Κατὰ τὰ μεγάλα ἀγγλικὰ γυμνάσια, ὅπου τὰ δύο ἀντίπαλα μέρη εἶχον ἀνάλογον περίπου σύνθεσιν, ἀπεδείχθη ὅτι ὁ ἐπιτιθέμενος κατώρθωνε πάντοτε νὰ θραύσῃ τὴν ζώνην ἀμύνης καὶ νὰ περάσῃ. Βεβαίως μερικὰ τῶν ἀεροπλάνων του ὑποτίθεται ὅτι κατεστράφησαν κατὰ τὴν προσπάθειαν αὐτήν, ἀλλὰ τὸ κύριον σῶμα παρέμεινεν ἀνέπαφον καὶ θὰ ἠδύνατο συνεπῶς νὰ δράσῃ κατ' ἀρέσκειαν.

Παρ' ὅλας τὰς ἀπαγορεύσεις, οἱ ἀντίπαλοι, ἐν περιπτώσει μελλοντικοῦ πολέμου, θὰ κατέφευγον εἰς τὴν χρῆσιν διαφόρων εἰδῶν δηλητηριωδῶν ἀερίων. Καὶ τοῦτο διότι, κατ' ἀρχήν, ὅσον περισσότερον ἀγρία εἶναι ἡ ἐπίθεσις, τόσον ὀλιγώτερον παρατείνονται αἱ ἐχθροπραξίαι. Ἂν τὰ μεγάλα ἀστικὰ κέντρα τῆς ὑφισταμένης τὴν ἐπίθεσιν χώρας ἐβομβαρδίζοντο αἰφνιδίως κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, ποῖον θὰ ἦτο τὸ ἀποτέλεσμα; Ἂν ἀεροπλάνα μεγάλα, ἐπιβατικά, προσεγειοῦντο εἰς τὰ περίχωρα τῶν πόλεων, καὶ ἀπεβίβαζον ἐκεῖ εἴκοσι, τριάντα ἢ καὶ περισσοτέρους στρατιώτας, ἐφωδιασμένους μὲ πολυβόλα, τί θὰ ἔκαμνον οἱ πολῖται; Ἡ χώρα, ἡ ὁποία θὰ ἐπεθύμει νὰ κηρύξῃ πόλεμον, θὰ ἐλάμβανε τὰ μέτρα της ὅπως προκαλέσῃ σύγχυσιν παρὰ τῷ ἐχθρῷ, καὶ ἐμποδίσῃ τὴν κινητοποίησίν του, καταμερίζουσα τὸ ἔργον τοῦτο μεταξὺ τῶν βομβαρδιστικῶν ἀεροπλάνων της, καταστρέφουσα τοὺς σιδηροδρομικοὺς σταθμοὺς τοῦ ἀντιπάλου καὶ τὰς σιδηροδρομικάς του γραμμάς. Τὰ ἐφωδιασμένα μὲ βόμβας πλήρεις δηλητηριωδῶν ἀερίων ἀεροπλάνα, θὰ ἔρριπτον τὴν φονικὴν ὁμίχλην των ἐπὶ τῶν ἀνικάνων πρὸς ἄμυναν πόλεων. Τέλος, τὰ ἀεροπλάνα τὰ ἄνευ πιλότου, τὰ «τηλεκίνητα», ὁδηγούμενα ἀπὸ μέσα ἀπὸ κάποιο γραφεῖον κείμενον εἰς ἑκατοντάδων χιλιομέτρων ἀπόστασιν, θὰ ἔπιπτον ὡς εἶδος κιβώτια γεμάτα ἐκρηκτικὰς ὕλας εἰς τὸ μέρος ἀκριβῶς τὸ ὁρισθὲν ὑπὸ τοῦ ἀπομεμακρυσμένου ὁδηγοῦ, ὁ ὁποῖος θὰ καπνίζῃ ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἡσύχως, τὴν πίπαν του, χωρὶς νὰ διατρέχῃ τὸν παραμικρότερον τῶν κινδύνων.

Ὁ «Κορριέρε ντέλλα Σέρρα» ἔγραφεν ἐσχάτως:

«Τὸ φρικωδέστερον, τὸ πλέον ἀφάνταστον πρᾶγμα θὰ εἶναι ὁ ὁμαδικὸς φόνος τοῦ ἀστικοῦ πληθυσμοῦ, θεωρούμενος καὶ αὐτὸς ὡς μέσον καὶ ὡς σκοπὸς τοῦ πολέμου. Τὴν τελικὴν νίκην θὰ κερδίσῃ ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος θὰ ἔχῃ φονεύσει περισσοτέρους καὶ ὄχι ἐκεῖνος ποὺ ἀνέπτυξε περισσότερον στρατιωτικὸν πνεῦμα. Ὁ στρατιώτης τῆς ἐποχῆς μας ὀφείλει ἐν συνειδήσει νὰ φονεύῃ καὶ νὰ δολοφονῇ γυναῖκας, παιδιά, ἀρρώστους, ἐναντίον τῶν ὁποίων θὰ ἐπιτεθῇ ἀνάνδρως καθ' ἣν στιγμὴν κοιμῶνται, καταστρέφων ἀνθρώπινα πλάσματα ποὺ δὲν θὰ ὑποπτεύωνται κἂν τὴν τύχην ποὺ τὰ περιμένει.»

Τί θὰ γίνῃ πρὸς ἄμυναν; Τίποτε τὸ σοβαρόν. Ἀκόμη καὶ ἂν ἔχῃ κανεὶς πρώτης γραμμῆς ἀεροπορικὴν ὑπηρεσίαν, οὐδέποτε θὰ κατορθώσῃ νὰ παρεμποδίσῃ τὸν διάπλουν σμήνους ἀποφασιστικοῦ, ἐκτελοῦντος αἰφνιδιαστικὴν ἐπίθεσιν.

Ἕνας Ρῶσσος ἀρχιτέκτων, ὀνόματι Λίμπινσον, ὑπέβαλεν εἰς τὰ Σοβιὲτ σχεδιάγραμμα πόλεως, ᾠκοδομημένης πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀποφυγῆς, κατὰ τὸ μέτρον τοῦ δυνατοῦ, σκηνῶν τρομοκρατίας καὶ ἀγριότητος καὶ περιορισμοῦ τῶν ὁμαδικῶν καταστροφῶν. Ἡ νέα αὐτὴ πόλις θὰ ἔχῃ δρόμους πλατεῖς, βλέποντας πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῶν συνήθως πνεόντων ἀνέμων, εἰς τρόπον ὥστε νὰ σχηματίζεται τεράστιος διάδρομος, διὰ τοῦ ὁποίου νὰ ξεφεύγουν τὰ δηλητηριώδη ἀέρια. Ἀλλ' ἂν τὰ ἀεροπλάνα ρίψουν ἐμπρηστικὰς βόμβας, δὲν θὰ ὑπάρχῃ τάχα κίνδυνος νὰ φουντώνῃ μὲ τοιαῦτα ρεύματα ἡ φωτιά; Ἀντὶ τῶν πολυορόφων κτιρίων, τὰ ὁποῖα ἀδυνατοῦν νὰ προστατευθοῦν κατὰ τῶν ἀερίων, παραδέχεται σπίτια μὲ ἓν καὶ μόνον πάτωμα. Τὰ διαμερίσματα κατοικιῶν, τὰ γραφεῖα, αἱ τράπεζαι θὰ ἦσαν εἰς τὰ ὑπόγεια. Αἱ ὑπόγειαι αὐταὶ κατοικίαι, κτισμέναι μὲ τσιμέντο καὶ προστατευόμεναι ἀπὸ θραύσματα ὀβίδων, θὰ ἔχουν ἰδιαιτέρας ἐγκαταστάσεις φωτισμοῦ, ὁ ὁποῖος θὰ δίδῃ τὴν ἐντύπωσιν τοῦ ἡλιακοῦ φωτὸς καὶ θὰ ἐφωδιάζωνται μὲ φιλτραρισμένον ἀέρα, προερχόμενον ἀπὸ μέγα ὕψος, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴν ὑπάρχῃ κίνδυνος μολύνσεώς του ὑπὸ τῶν δηλητηριωδῶν ἀερίων. Τέλος, καταστήματα, πλήρως ἐφωδιασμένα μὲ τρόφιμα, θὰ ἐπέτρεπον τὸν ἐπισιτισμὸν τοῦ πληθυσμοῦ, καὶ ἐν ᾗ ἀκόμη περιπτώσει ἡ ἐπίθεσις παρετείνετο. Ἡ ὑπογεία αὐτὴ πόλις θὰ συνεπληροῦτο μὲ νοσοκομεῖα, μὲ κεντρικὰς ἐγκαταστάσεις ἠλεκτροπαραγωγῆς καὶ μὲ παντὸς εἴδους κρησφύγετα, ἐπιτρέποντα εἰς τοὺς κατοίκους της προστασίαν ἀπὸ τῶν ἐναερίων ἐπιθέσεων.

Ἐννοεῖται ὅτι τὰ σχέδια τοῦ Ρώσσου ἀρχιτέκτονος πιθανὸν νὰ ἐξασφαλίζουν τοὺς κατοίκους μιᾶς τοιαύτης πόλεως, ἀλλὰ εἶναι ὄνειρα ἀπραγματοποίητα. Οὔτε τὸ Παρίσι, οὔτε τὸ Λονδῖνον, οὔτε τὸ Βερολῖνον ἢ αἱ Ἀθῆναι δύνανται νὰ κτισθοῦν ἐκ νέου μὲ τέτοιον ρυθμόν, ἐπὶ τῇ προόψει μελλοντικοῦ πολέμου. Τοιαῦτα σχέδια, ἂν μή τι ἄλλο, ἀποδεικνύουν πόσον κοῦφοι καὶ ἀνίδεοι εἶναι ὅσοι μὲ ἐλαφρὰν καρδίαν ἐπαναφέρουν τὸ φάσμα τοῦ πολέμου σήμερον ἐν μέσῳ τῆς ἐκνευρισμένης ἀνθρωπότητος. Ἀγνοοῦν τί θὰ εἶναι μία μελλοντικὴ σύγκρουσις λαῶν. Ἂν τὸ ἐγνώριζον, καὶ ἂν ἐγνώριζον ἰδίως ὅτι ὁ πολίτης θὰ διατρέχῃ εἰς τὸ μέλλον κινδύνους ὁμοίους πρὸς τοὺς ἐν τῷ μετώπῳ, θὰ ἐγίνοντο μᾶλλον ἀπόστολοι εἰρήνης, ἀντὶ νὰ προπαγανδίζουν ὑπὲρ τῆς καταστροφῆς.

Ο ΕΡΥΘΡΟΣ ΚΙΝΔΥΝΟΣ

Ο ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ

"ΤΟ ΜΑΛΛΟΝ ΤΡΩΤΟΝ ΣΗΜΕΙΟΝ ΤΗΣ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑΣ,,

Η ΣΥΛΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΡΑΚΤΟΡΩΝ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ

ΚΑΪΡΟΝ, Σεπτέμβριος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Αἴσθησιν προεκάλεσεν ἡ σύλληψις τεσσάρων οὐχὶ Αἰγυπτίων κομμουνιστῶν, οἱ ὁποῖοι, κατὰ τὰς δηλώσεις τῶν ἁρμοδίων, εἶναι πράκτορες τῆς Τρίτης Διεθνοῦς. Ἀποδίδεται μεγάλη σημασία εἰς τὴν σύλληψιν τῶν ἀτόμων τούτων, δύο ἀνδρῶν καὶ δύο γυναικῶν: ἤτοι τοῦ Παύλου Ντήτριχς, Γερμανοῦ ὑπηκόου τελευταίως ἐλθόντος ἐκ Βερολίνου· τοῦ Βόλφ Μπλάου, Ρωσσοεβραίου καὶ ἐκ τῶν ἡγετῶν τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος τῆς Παλαιστίνης· καὶ τῶν δ. Ἔρλιχ καὶ Ἕλλης Νόμπουργκ, Ρωσσοεβραίων καὶ αὐτῶν, γραμματέων τοῦ Ντήτριχς.

Ὁ Ντήτριχς εἶναι πράκτωρ τῆς Κομμουνιστικῆς Διεθνοῦς, σταλεὶς εἰδικῶς ἐκ Μόσχας εἰς Αἴγυπτον. Ὁ Μπλάου ἦλθεν ἐκ Παλαιστίνης ἵνα συσκεφθῇ μετ' αὐτοῦ διὰ τὴν ἵδρυσιν κομμουνιστικοῦ κέντρου πρὸς διενέργειαν μπολσεβικικῆς προπαγάνδας ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἰδίως διὰ τὴν ἐπιλογὴν Αἰγυπτίων νέων κομμουνιστῶν πρὸς ἐκπαίδευσιν ἐν Μόσχᾳ. Οἱ δύο οὗτοι εἶχον ἤδη στείλει μερικοὺς νέους εἰς τὴν Μόσχαν πρὸ τῆς συλλήψεώς των, εὑρέθησαν δὲ κάτοχοι βιβλίων περιεχόντων βιαίαν ἀντιβρεττανικὴν προπαγάνδαν.

Ἡ Κομμουνιστικὴ Διεθνὴς ἔδωκε διὰ πρώτην φορὰν προσοχὴν εἰς τὴν Αἴγυπτον ὡς κέντρον καταπολεμήσεως τῆς Βρεττανικῆς Αὐτοκρατορίας, ὅταν ἐξερράγησαν αἱ ταραχαὶ τῷ 1919. Καὶ ἀπέστειλε τότε διαφόρους Ρωσσοεβραίους διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς σχετικῆς ἐργασίας. Αἱ Αἰγυπτιακαὶ ἀρχαὶ ἀπήλασαν τοὺς κυρίους τούτους· ἀλλὰ ἡ κομμουνιστικὴ κίνησις ἐπανελήφθη τῇ συμμετοχῇ μερικῶν ἐγχωρίων Ἑλλήνων καὶ Ἰταλῶν. Τῷ 1926 ἡ δρᾶσις τούτων ἀπεκαλύφθη· ἀρκετοὶ συνελήφθησαν καὶ κατεδικάσθησαν ὑπὸ τοῦ Αἰγυπτιακοῦ κακουργιοδικείου ἐπὶ συνωμοσίᾳ πρὸς διάπραξιν φόνων, ἐπὶ διαδόσει ἐπαναστατικῶν θεωριῶν καὶ ὑποκινήσει τῶν φελλάχων κατὰ τῶν γαιοκτημόνων των.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἀρκετοὶ νέοι Αἰγύπτιοι, οἱ ὁποῖοι εἶχον σταλῆ δαπάναις τῶν Σοβιὲτ νὰ ἐκπαιδευθοῦν εἰς τὸ Ἀνατολικὸν Σχολεῖον Κομμουνιστικῆς Προπαγάνδας, ἐν Μόσχᾳ, ἐπεράτωσαν τὰς σπουδάς των καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὴν Αἴγυπτον τῷ 1928. Ἀμέσως παρετηρήθη ἀναζωπύρωσις τῆς κομμουνιστικῆς δραστηριότητος. Τὸν Μάϊον τοῦ ἔτους ἐκείνου αἱ ἀρχαὶ ἐξησφάλισαν ἐπαρκεῖς πληροφορίας δικαιολογούσας τὴν σύλληψιν καὶ ἀπέλασιν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἰθαγενοῦς κομμουνιστικῆς ὀργανώσεως καὶ εἴκοσι πρακτόρων του, οἱ ὁποῖοι διωργάνωναν τοὺς Αἰγυπτίους αὐτοὺς «συντρόφους». Τὸν Δεκέμβριον, ὅμως, ἡ ὀργάνωσις εἶχεν ἀναδημιουργηθῆ· αἱ ἀρχαὶ πάλιν τὴν διέλυσαν συλλαβοῦσαι καὶ ἀπελάσασαι τὸν νέον πράκτορα τῆς Κομμουνιστικῆς Διεθνοῦς, ἕνα Ἰουδαῖον ὀνόματι Ἐλιάχο Τεπέρ. Ὁ πράκτωρ οὗτος ἦτο ἐκ τῶν εἰδικῶν διὰ τὰ ζητήματα τῆς Ἐγγὺς Ἀνατολῆς. Εἶχεν εἰσέλθει εἰς τὴν Παλαιστίνην ὡς γεωργός, ἀλλὰ εἶχεν ἀπελαθῆ ὡς κομμουνιστὴς ταραχοποιός.

Τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1929, νέα σοβαρὰ προσπάθεια ἱδρύσεως κομμουνιστικοῦ κέντρου καὶ ὀργανώσεως τῶν Αἰγυπτίων σπουδαστῶν, ἐπλήγη καιρίως διὰ τῆς συλλήψεως καὶ ἀπελάσεως ἄλλων δύο πρακτόρων τῆς Διεθνοῦς, ὁ εἷς τῶν ὁποίων εἶχε χρηματίσει πρεσβευτὴς τῶν Σοβιὲτ εἰς τὴν Μογγολίαν.

Οἱ πράκτορες αὐτοὶ ἤρχοντο πάντοτε μὲ κανονικὰ διαβατήρια ἀλλὰ ἐπὶ τῇ προφάσει διαφόρων ἐμπορικῶν ἢ ἐπαγγελματικῶν ἀποστολῶν. Τὰ Σοβιὲτ δὲν ἐδίστασαν νὰ χρησιμοποιήσουν τὸ πρακτορεῖόν των, τὸ ὁποῖον εἶχον ἱδρύσει ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, διὰ τὴν ἀγορὰν βάμβακος παρὰ τῆς Αἰγυπτιακῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν ρωσσικὴν νηματουργίαν ὡς προκάλυμμα τῆς δράσεως τῶν πρακτόρων του· ἐπανειλημμένως τὸ πρακτορεῖον αὐτὸ παρέσχε πράγματα εἰς τὰς αἰγυπτιακὰς ἀρχάς.

Ἡ Κομμουνιστικὴ Διεθνής, κατὰ τὰς ἐπισήμους ἀποκαλύψεις, ἐπιμόνως ἀπέρριψε περιοδικὰς προτάσεις περὶ ὑποκινήσεως ἐπαναστάσεως εἰς ἄλλα σημεῖα τῆς Ἐγγὺς καὶ τῆς Μέσης Ἀνατολῆς ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἡ Αἴγυπτος εἶναι τὸ μᾶλλον εὔτρωτον σημεῖον τῆς Βρετταννικῆς Αὐτοκρατορίας καὶ ὅτι συνεπῶς ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον δέον νὰ συγκεντρωθοῦν ὅλαι αἱ μπολσεβικικαὶ ἐνέργειαι. Ὁ τρόπος καθ' ὃν ἡ Διεθνὴς ἐνήργησε τὰς ἐπανειλημμένας ἐπιθέσεις της, παρὰ τὴν ἀλλεπάλληλον διάλυσιν τῆς ἐνταῦθα ὀργανώσεώς της, εἶναι σαφὴς ἔνδειξις τῆς ἀποφάσεώς της ὅπως καταστήσῃ τὴν Αἴγυπτον ἑστίαν κομμουνιστικῆς καὶ ἀντιβρεττανικῆς δράσεως.

Ἐκ τῶν τελευταίων συλλήψεων ἀναμένεται ὅτι θὰ προκύψουν σημαντικὰ πορίσματα· πάντως ἔχει ἤδη ἐξακριβωθῆ ὅτι ἡ ἐν Αἰγύπτῳ κομμουνιστικὴ προπαγάνδα τροφοδοτεῖται διὰ πρακτόρων καὶ χρημάτων μέσῳ Παλαιστίνης, ὅπου ὑφίσταται τὸ πιὸ ὠργανωμένον μπολσεβικικὸν κέντρον τῆς Ἐγγὺς Ἀνατολῆς.

ΣΥΝΤΟΜΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 16. — Ἡ εἴδησις ἡ δημοσιευθεῖσα ὑπὸ τινος οὐγγρικῆς ἐφημερίδος περὶ δολοφονίας τοῦ ἐν Βελιγραδίῳ πρεσβευτοῦ τῆς Ἰταλίας, εἶνε ἀπολύτως ψευδὴς καὶ φανταστική.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 16. —Ὁ κ. Ταρντιὲ προερχόμενος ἐκ Βίττελ ἀφίκετο περὶ ὥραν 16.45'.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 16. — Τηλεγραφοῦν ἐκ Λιναρὲς τῆς ἐπαρχίας Τζεάν, ὅτι σοσιαλισταὶ προσέβαλον τέως ὀπαδοὺς τοῦ Ντὲ Ριβέρα, ἐνῷ οὗτοι ἐξήρχοντο ἐκ συγκεντρώσεως καὶ ἐμωλώπισαν σοβαρῶς τὸν τέως ὑπουργὸν Γιάγκουας.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 16. — Τηλεγραφοῦν ἐκ Βαρκελώνης ὅτι οἱ κτίσται καὶ οἱ ὁδηγοὶ αὐτοκινήτων ἀπήργησαν εἰς ὅλην τὴν ἐπαρχίαν.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 16. — Τηλεγραφοῦν ἐκ Βουκουρεστίου ὅτι ὁ Βασιλεὺς Κάρολος ἀπένειμεν εἰς τοὺς Γάλλους ἀεροπόρους Κὸστ καὶ Μπελλὸντ τὸ παράσημον τῆς ἀεροπορικῆς ἀξίας.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 16. — Τηλεγραφοῦν ἐκ Κούβας ὅτι ὁ Γάλλος σοφὸς Κλωνταὶλ, εἰς συνέντευξίν του πρὸς τὸ Πρακτορεῖον Χαβᾶς, ἐδήλωσεν ὅτι θὰ ἀνακοινώσῃ ἐντὸς τοῦ προσεχοῦς 48ώρου τὸ ἀποτέλεσμα τῶν πειραμάτων του τῆς χρησιμοποιήσεως τῆς θερμογόνου δυνάμεως τῆς θαλάσσης.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 16. — Τηλεγραφοῦν ἐκ Τεχεράνης ὅτι ὁ νέος πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας ἐπέδωσε τὰ διαπιστευτήριά του πρὸς τὸν Σάχην εἰς μίαν ἔκτακτον ἀκρόασιν λαβοῦσαν χώραν σήμερον. Ἐγκάρδιοι ἀγορεύσεις ἀντηλλάγησαν. Ἐτονίσθη ὅτι αἱ Περσοτουρκικαὶ σχέσεις εἶνε φιλικαί. Ἐξετάζεται ἐπὶ τοῦ παρόντος τὸ ζήτημα τῶν συνόρων.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 16. — Ὁ διευθυντὴς τῆς διεθνοῦς Τραπέζης πληρωμῶν κ. Κενὲ, ἀφίκετο εἰς Βελιγράδιον. Εἰς τὸν σταθμὸν ἐδεξιώθη αὐτὸν ὁ διευθυντὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Ἤδη κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς πρωΐας ὁ κ. Κενὲ συνωμίλησε μετὰ τοῦ διοικητοῦ τῆς Τραπέζης. Θὰ παραμείνῃ ἐπὶ δύο ἡμέρας εἰς Βελιγράδιον.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 16. — Ὁ Βασιλεὺς ὑπέγραψε διάταγμα, δι' οὗ διορίζεται πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ὁ κ. Νίνκο Πέριτς.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 16. — Ἡ ἀπεργία τῶν ἐργατῶν ὑφαντουργίας ἐτερματίσθη. Ἡ ἐργασία ἐπανελήφθη εἰς Ρουμπαὶ καὶ Τουρκουάν.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΓΕΝΕΥΗΝ

Ο κ. ΜΠΡΙΑΝ ΠΡΟ 52 ΚΡΑΤΩΝ

ΠΩΣ ΘΑ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΗ Η ΠΑΝΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΙΣ

Εἶναι ὀλίγαι αἱ ἐξαιρετικαὶ περιπτώσεις σπανίας ρητορικῆς ἐπιδείξεως εἰς τὴν Γενεύην. Γεγονότα μεγάλα καὶ ἱστορικά, ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ χαράσσονται εἰς τὴν μνήμην τῶν λαῶν, δὲν συμβαίνουν καθημερινῶς καὶ αἱ συνεδριάσεις τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν 52 Κρατῶν δὲν παρουσιάζουν πάντοτε τὸ ἰδιαίτερον ἐκεῖνο ἐνδιαφέρον τὸ ὁποῖον δημιουργεῖ μίαν διεθνῆ κοινὴν γνώμην συγκινημένην καὶ προσεκτικὴν πρὸς μίαν ἱστορικὴν περίοδον τῆς ἐποχῆς.

Ἐφέτος ὁ κ. Μπριὰν τελευταῖος ἀπόγονος μιᾶς διεθνοῦς γενεᾶς διασήμων ρητόρων, ἀνῆλθεν εἰς τὸ βῆμα τῆς Συνελεύσεως τῶν Μελῶν τῆς Κοινωνίας διὰ νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν ἰδέαν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἑνώσεως. Καὶ ἡ νέα αἴθουσα τῶν Συνελεύσεων συνεκέντρωσεν ὅλα ἐκεῖνα τὰ πλήθη τῶν ἀκροατῶν τῶν ἱστορικῶν συνεδριάσεων. Εἰς τὰ σμήνη τῶν δημοσιογράφων ἀραδειασμένων ἐμπρὸς εἰς τὰ φρεσκοροκανισμένα θρανία των, γύρω-γύρω εἰς τὴν ἀχανῆ αἴθουσαν, πρέπει νὰ προστεθοῦν τὰ πλήθη τοῦ προσκεκλημένου κοινοῦ, τῶν τέως διπλωματῶν, τῶν εἰρηνοφίλων ἐξ ἐπαγγέλματος καὶ τῶν διεθνολόγων ἐξ ἀνθρωπιστικῆς ἰδεολογίας, ὅλη ἡ κοσμικὴ Γενεύη καὶ τὰ περίχωρα, παραθερίζοντες καὶ παραχειμάζοντες ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τῆς Εὐρώπης, συγγραφεῖς καὶ ζωγράφοι, φωτογράφοι καὶ κινηματογραφισταί, καὶ μία πλατεῖα ἀπὸ πολιτικοὺς καὶ διπλωμάτας καὶ γραμματεῖς καὶ ἐμπειροτέχνας πενήντα δύο Κρατῶν.

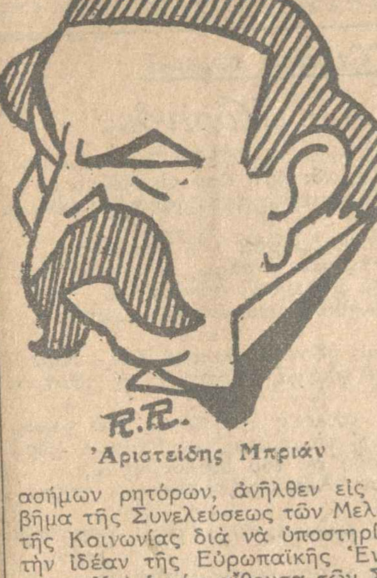

Ἀριστείδης Μπριὰν

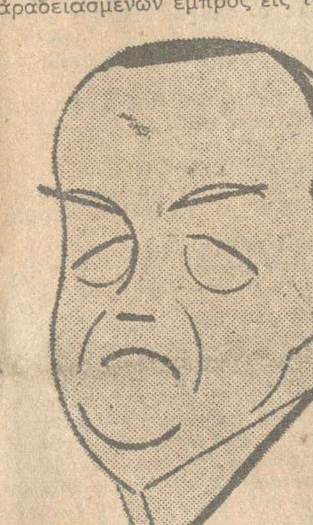

Χέντερσον

Ὅλα αὐτὰ τὰ πλήθη ἁρμονικῶς τοποθετημένα χάρις εἰς τὴν ἀρίθμησιν τῶν θέσεων καὶ τὸν χωρισμὸν τῆς περιοχῆς κατὰ...ἐπαγγέλματα, ὅλαι ἐκεῖναι αἱ ἀκινητοῦσαι κεφαλαὶ ἐστραμμέναι πρὸς τὸ βῆμα τὸ ὁποῖον κατέλαβε ἡ μεγάλη βεντέττα τοῦ Λόγου, ἔδωσαν μὲ τὴν συγκίνησιν τῆς προσοχῆς των κάποιαν μορφὴν μυστικισμοῦ εἰς τὴν σημερινὴν ἱστορικὴν συνεδρίασιν τῆς Συνελεύσεως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Ἐλαφρῶς κυρτωμένος, εἰς τὸ βῆμα, ὁ κ. Ἀριστείδης Μπριάν, μὲ τὸ πηγοῦνι του σφιγμένο ἀνάμεσα στὶς δυὸ κόχες τοῦ κολλάρου του, μὲ τὸ παχὺ μουστάκι του ὡσὰν τόξον ἐπάνω ἀπὸ τὴν προέκτασιν τοῦ κάτω χείλους, μὲ τὰ μαλλιὰ τῆς ρωμαντικῆς ἀκαταστασίας κατσαρωμένα πρὸς τὸν τράχηλον, ὁ Μπριὰν κυττάζει μίαν στιγμὴν τὰ μικρόφωνα καὶ τὰ μηχανήματα ποὺ ἔχουν παραταχθῆ ἐμπρὸς ἀπὸ τὸ βῆμα. Ἡ φωνή του, τὸ περίφημο ἐκεῖνο τρέμολο τοῦ βιολοντσέλλου, θὰ ρουφηχθῇ ἀπὸ τὰ μικρόφωνα διὰ νὰ σπαρῇ διὰ μέσου τοῦ αἰθέρος πρὸς ὅλα τὰ σημεῖα τῆς Γῆς. Φαίνεται ὡσὰν νὰ ἀναμετρᾷ τὴν ἔκτασιν τῆς περιεργείας ποὺ τὸν περιστοιχίζει καὶ ὡσὰν νὰ ὑπολογίζῃ τὴν δύναμιν ποὺ θὰ δώσῃ εἰς τὸν λόγον του.

Ἐμπρός του, εἰς τὴν ἀπέραντον πλατεῖαν, οἱ περισσότεροι ἀντιπρόσωποι ἐφόρεσαν τὰ εἰδικὰ ἀκουστικὰ ποὺ ἔχουν τοποθετηθῆ πρὸ τῶν ἑδωλίων των, διὰ νὰ ἀκούσουν ἐπαρκέστερον καὶ εἰς ὅλον τὸν χρωματισμόν της τὴν φωνὴν τοῦ ρήτορος.

Καὶ ἡ φωνὴ αὐτή, ἠκούσθη βαθύτονη καὶ ὡσὰν κουρασμένη. Εἰς στιγμὰς συγκινητικοῦ παλμοῦ, δὲν εἶχε τὴν ἁρμονικὴν ἐκείνην παράτασιν ποὺ ἔθελγε τοὺς θαυμαστὰς τοῦ Ἀριστείδη Μπριάν. Τὸ περίφημο βιολοντσέλλο του ἔχει χάσει τὴν ἔντασιν τῶν χορδῶν του. Διὰ μίαν στιγμὴν ἠκούσθη ἡ περίφημος φράσις:

«Ἐφ' ὅσον εἶμαι ἐκῶ εἰς τὴν θέσιν ποὺ εἶμαι, ἡ χώρα μου δὲν θὰ κάμῃ πόλεμον μὲ κανένα».

Καὶ τὰ χειροκροτήματα τῶν ἀντιπροσώπων 52 Κρατῶν ἐπανέφερον εἰς τὴν ἀτμοσφαῖραν τοῦ ἐνθουσιασμοῦ ποὺ εἶχε σημειωθῆ ἀπὸ τὴν πολεμικὴν καὶ τὰς ἀντιδράσεις εἰς τὸ σχέδιον περὶ Πανευρώπης.

Ἀπὸ τὸν λόγον τοῦ κ. Μπριὰν δὲν ἠμπόρεσε κανεὶς νὰ ἐννοήσῃ ὅλην τὴν ἔκτασιν τοῦ σχεδίου του. Βεβαίως ἡ ἀποστολή του συνίστατο εἰς τὸ νὰ φέρῃ ἁπλῶς τὸ ζήτημα ἐνώπιον τῆς Συνελεύσεως καὶ ἐπ' ὀνόματι τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν κατ' ἐντολὴν τῶν ὁποίων καὶ ἔλαβε τὸν λόγον. Δὲν ὡμίλει ἁπλῶς ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Γαλλίας, καὶ ὡς πατὴρ τῆς προτάσεως περὶ Πανευρωπαϊκῆς Ἑνώσεως. Καὶ εἰς τὴν θέσιν του αὐτὴν ὀφείλεται τὸ γεγονὸς ὅτι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὰς λεπτομερείας, ὅταν ἐκ τῶν ἀπαντήσεων τῶν Εὐρωπαϊκῶν κρατῶν τῶν ὁποίων ἦτο ἐντολοδόχος, πηγάζει ἀκριβῶς ἡ ἐντύπωσις ὅτι δὲν ὑπάρχει ὁμοφωνία εἰς τὰς λεπτομερείας καὶ εἰς τὸν τρόπον τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ μεγάλου σχεδίου.

Πάντως ὑπεβλήθη πρὸς συζήτησιν εἰς τὴν Συνέλευσιν καὶ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ γίνῃ καλύτερα ἀπὸ ὅ,τι ἔκαμε ὁ κ. Μπριάν. Ἡ συγκινητικὴ δήλωσίς του ὅτι θὰ εἶνε ὁ τελευταῖος ἐξ ὅλων ποὺ θὰ σκεφθῇ νὰ θίξῃ τὸν θεσμὸν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, καθησύχασε τοὺς ἀνησυχοῦντας. Ἀλλὰ ἐὰν προσέξῃ κανεὶς καλὰ τὰ λόγια τοῦ Γάλλου ὑπουργοῦ, θὰ ἀνεύρῃ σοβαρὰς ἐπικρίσεις ἐναντίον τῆς βραδυκινήτου ὑπηρεσίας τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καὶ ἐναντίον «μερικῶν ἀδιακρίτων ρευμάτων ἀέρος ποὺ αἰσθάνεται κανεὶς ἐντὸς τοῦ οἴκου τῆς Κοινωνίας». Ἀλλὰ ὅλα αὐτὰ εἶνε μικροπολιτική. Τὸ ζήτημα παραμένει εἰς τὴν ἐξέχουσαν θέσιν του.

«Τὸ πρόβλημα εἶναι δυσχερέστατον. Αἱ δυσκολίαι εἶνε παμμέγισται. Καὶ διὰ νὰ ἀποφύγῃ κανεὶς τοὺς σκοπέλους αὐτοὺς ὑπάρχει εἷς ἀλάθητος τρόπος: Νὰ μὴ θέσῃ τὸ ζήτημα ἐπὶ τάπητος. Ἀλλὰ ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν δὲν δύναται νὰ μὴ συγκινηθῇ καὶ νὰ μὴ ἐπιληφθῇ τῶν ζητημάτων καὶ τῶν ἰδεῶν ποὺ συγκινοῦν καὶ ἀνησυχοῦν τοὺς Λαούς».

Καὶ ἡ Κοινωνία ἐπελήφθη.

Τὸ ἀπόγευμα ἦλθεν ἡ σειρὰ τοῦ Ἄγγλου ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Χέντερσον. Αὐτὸς ὡμίλει ἐπ' ὀνόματι τῆς Μεγάλης Βρεττανίας καὶ εἶχε ὅλην τὴν ἐλευθερίαν νὰ εἴπῃ καθαρὰ τὰς ἰδικάς του ἀπόψεις. Ὁ λόγος του ὑπῆρξε μία εἰλικρινὴς ἐξομολόγησις ὅτι τὰ σύμφωνα καὶ αἱ συνθῆκαι δὲν ἐφηρμόσθησαν ἀπὸ τὰς Μεγάλας Δυνάμεις. Καὶ ἀνέφερε τὸ ζήτημα τοῦ ἀφοπλισμοῦ. Πόσας φορὰς δὲν ἐλήφθησαν ἀποφάσεις καὶ δὲν ὑπεγράφησαν συμφωνίαι. Τὸ ἄρθρον τῆς συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν παραμένει ἀνεφάρμοστον. Πρὸ δύο ἐτῶν νέαι πάλιν ἐκδηλώσεις καὶ συγκινητικαὶ ἀποφάσεις ἐνώπιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Σήμερον, λέγει ὁ κ. Χέντερσον, εὑρισκόμεθα εἰς τὸ ἴδιον σημεῖον. Καὶ ἐζήτησε τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἀφοπλισμοῦ ἄνευ τοῦ ὁποίου δὲν θὰ ὑπάρξῃ ἐξασφάλισις τῆς εἰρήνης καὶ δὲν θὰ ἡσυχάσῃ ὁ κόσμος.

Ὁ λόγος τοῦ Ἄγγλου ὑπουργοῦ δὲν καταρρίπτει τὸ σχέδιον Μπριάν, ἀλλὰ θέτει ὅρους οἱ ὁποῖοι ἐμποδίζουν τὴν λῆψιν ἀποφάσεων κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς Γενεύης, ἀπὸ ἐκείνας ποὺ ἐνθουσιάζουν διὰ μίαν στιγμὴν καὶ περιπίπτουν εἰς τὴν ἀφάνειαν μόλις κοπάσῃ ὁ ἀλαλαγμὸς τῶν εἰρηνοφίλων.

Δι' αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ ζήτημα τῆς Πανευρώπης, ποὺ ἐτέθη πρὸ τῶν ὑπευθύνων πολιτικῶν ὅλων τῶν κρατῶν τῆς Εὐρώπης, δὲν θὰ λυθῇ μὲ οὐτοπίας καὶ μὲ ὡραίας φράσεις. Χρειάζονται οὐσιαστικὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα τὰ Εὐρωπαϊκὰ κράτη θὰ μελετήσουν καὶ θὰ ἀποφασίσουν νὰ λάβουν, ἐὰν θέλουν νὰ ἐξασφαλίσουν καὶ τὴν ζωήν των καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν των.

Ν. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

ΕΠΙΚΑΙΡΟΙ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ

Η ΑΝΑΣΤΟΛΗ ΠΛΗΡΩΜΩΝ

Ἄρθρον τοῦ διευθυντοῦ τῆς Τραπέζης Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ καθηγητοῦ ἐν τῇ Ἀνωτάτῃ Σχολῇ Ἐμπορικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Σπουδῶν κ. Α. Σπουργίτη

Νῦν καὶ πάλιν, ἐν ὡρισμένῳ εὐτυχῶς δημοσιογραφικῷ κύκλῳ, ἐπαναλαμβάνεται ἡ ἔφοδος τῆς Ἑλληνικῆς χρεωκοπίας, καὶ διὰ τὸ εὐσχημότερον, περιορισμὸν τῆς ἐντυπώσεως τῆς προσελκύσεως τῆς κοινῆς γνώμης, ἐπὶ τὸ εὐφημότερον, ἀποφεύγουσι τὸν ἀληθῆ χαρακτηρισμὸν καὶ ὁμιλοῦσι περὶ φιλικῆς διακανονίσεως, φιλικῆς συμφωνίας, συνεννοήσεως, συμβιβασμοῦ, ἐν ᾧ, ἐφ' ὅσον προτείνεται ἡ ἀναστολὴ τῶν τόκων χωρὶς συναινέσεως τῶν δανειστῶν πρὸς μετριασμὸν τοῦ ἐπιτοκίου καὶ ἡ ἐπὶ ἔτη ἀναστολὴ τῶν χρεωλυσίων, πρόκειται, μὴ κρυπτόμεθα ὄπισθεν τῶν δακτύλων μας, περὶ ἀναστολῆς πληρωμῆς, πτωχεύσεως καί, δύναται νὰ λεχθῇ, περὶ χρεωκοπίας, διότι τοιοῦτος εἶνε ὁ ἀληθὴς χαρακτηρισμός, ὅταν δύναταί τις νὰ πληρώσῃ καὶ δὲν πληρώνει, καὶ ἰσχυρίζομαι ὅτι δυνάμεθα.

Πρὸ χρόνου τινὸς ἔπαυσα ἀρθρογραφῶν, καταγινόμενος εἰς τὴν συγγραφὴν ἔργου γενικωτέρου χάριν τῆς διδασκαλίας εἰς τὴν Ἀνωτάτην Σχολὴν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν. Ἐν τούτοις ὑπάρχουσι περιπτώσεις, καθ' ἃς καθίσταται ἐπιβεβλημένη εἰς πάντα πολίτην καὶ τὸν ἐλάχιστον ἡ ἀνάμιξις, ὅταν προβάλλωνται προτάσεις λίαν ἐπικίνδυνοι, δυνάμεναι νὰ κλονίσωσι μέχρι τῆς καταστροφῆς τὸ Ἑλληνικὸν οἰκοδόμημα ὅπερ πράγματι οἰκονομικῶς οὐδεὶς δύναται ν' ἀρνηθῇ, σαλεύεται. Ἔχομεν καθῆκον ὅλοι νὰ προσπαθήσωμεν νὰ τὸ στηρίξωμεν, ἀλλ' ἐντελῶς δι' ἄλλων μέσων, ὅλως ἀντιθέτων ἐκείνων, ἅτινα μᾶς παρουσιάζουσι. Τὸ δὲ χείριστον ἐπακολούθημα τῆς τοιαύτης τακτικῆς εἶνε ὅτι ἡ γνώμη αὕτη εὑρίσκει εὐρυτέραν ἠχὼ καὶ μεταξὺ τῶν παραγωγικῶν τάξεων, αἵτινες διὰ τῶν ὑπομνημάτων των ζητοῦσι νὰ ἐπιβάλωσιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ὡς ὅρον μὴ προσφυγῆς εἰς βιαιότερα μέσα, τὴν λύσιν ταύτην. Ἀναμφισβητήτως οἱ ταῦτα προτείνοντες δὲν κατανοοῦσι, διότι εἰς οὐδένα ἀποδίδω κακὴν πρόθεσιν τοιαύτης ἐκτάσεως, τὰς συνεπείας διὰ τὴν πατρίδα μας τοῦ ἐπιδιωκομένου ἐγχειρήματος. Ἐφ' ὅσον δ' ἡ ἐνταῦθα γνώμη δὲν προέρχεται ἐκ τῶν βενιζελικῶν ἐπάλξεων, δὲν δύναται ν' ἀποδοθῇ ἡ μομφὴ τῆς ἀπὸ σχεδίου καὶ ἐκ συστήματος ἀντικρούσεως.

Παρ' ὅλας τὰς ἀντιρρήσεις μία προσπάθεια στάσεως πληρωμῶν ἐν τῷ παρόντι θ' ἀπέβαινε δυσχερεστέρα ἢ ὡς ἐγένετο κατὰ τὴν πρώτην πτώχευσιν, εἰ καὶ τότε ἀρκετὰς περιπετείας διήλθομεν, καὶ πολλὰ ἔτη ἐπαλαίσαμεν, καὶ πολλοὺς ἐξευτελισμοὺς ἠνέχθημεν, μέχρις οὗ φθάσωμεν εἰς τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐπιβολῆς τοῦ ἐλέγχου. Ἀρκετὰ διὰ τῶν μέχρι τοῦδε ἐπὶ τοῦ θέματος γραφέντων ὑπεδείχθησαν, τὰ νῦν εἰς χεῖρας τῶν δανειστῶν μέσα ἐξαναγκασμοῦ. Πρὸς ἀποφυγὴν ἐπαναλήψεως ἐγνώρισαν τότε οἱ δανεισταὶ νὰ μᾶς θέσωσι τὰς ἀναγκαίας χειροπέδας. Μετὰ τὰ γραφέντα δὲν ἔχω ἢ νὰ προσθέσω ὅτι θ' ἀποτελέσῃ ἓν μέγα πρόβλημα τίνι τρόπῳ θὰ συλλάβωμεν τὰ μέλη τοῦ ἐλέγχου καὶ ἐξαναγκάσωμεν νὰ ἐπιβιβασθῶσιν ἐπὶ τοῦ πρώτου ἀναχωροῦντος ἀτμοπλοίου καὶ οὕτω μᾶς ἀφήσωσι κυρίους ἐν τῷ οἴκῳ μας.

Ἀλλὰ καθίστανται παράχορδοι, ἀνεξήγητοι καὶ τερατώδεις αἱ ἐπιθέσεις καὶ ὕβρεις κατὰ τῶν δανειστῶν μας, ὡς ἐκμεταλλευθέντων τὴν ἀδυναμίαν καὶ τὰς ἀνάγκας μας. Διὰ τούτων προσπαθοῦσι νὰ δημιουργήσωσιν ἓν νέον εἶδος τοκογλυφίας, μίαν νέαν ποινικὴν ἔννοιαν, ἐφαρμοζομένην εἰς τὰ διεθνῆ δάνεια. Ἀλλ' οὔτε ἀπρομελετήτως, οὔτε ἐν βρασμῷ ψυχῆς ἐδέχθημεν νὰ δανεισθῶμεν. Συνεβλήθημεν ἐν ἐλευθέρᾳ βουλήσει καὶ τὰ καθορισθέντα ἐπιτόκια ἀνταπεκρίνοντο εἰς τοὺς τόκους τῆς διεθνοῦς ἀγορᾶς, καὶ μάλιστα πολλῶν δανείων ἐπιβαρύνσεις (τόκος καὶ τιμὴ ἐκδόσεως) ἐκρίθησαν εὐνοϊκαί. Οὐδεὶς δὲ ὀφειλέτης παραπονεῖται διότι οἱ τόκοι μεταγενεστέρως ἐξέπεσαν, ἐὰν μὴ ἔχῃ τὴν εὐχέρειαν ἀποδόσεως ἢ πρόκειται τὸ δυνατὸν διὰ νέου δανεισμοῦ ἐπὶ τὸ συμφερώτερον μετατροπῆς.

Μὲ κίνδυνον νὰ φανῶ δυσάρεστος εἰς τοὺς καλούς μας ἐπιχειρηματίας, βιομηχάνους, ἐμπόρους, ἐπαγγελματίας, ὀφείλω νὰ παρατηρήσω ὅτι διέπραξαν ἀσυγχώρητα σφάλματα λησμονήσαντες ὅτι τὸ πρῶτον μέλημα τοῦ ἐργαζομένου παραγωγοῦ εἶνε ἡ προσπάθεια τῆς διατηρήσεως ρευστοῦ χρήματος. Δύνανται μὲν ἴσως νὰ δικαιολογηθῶσιν αὐξήσεις ἐγκαταστάσεων, συστάσεις ἀνωνύμων ἑταιρειῶν, ἀνωνυμοποιήσεις ἐπιχειρήσεων, ἐφ' ὅσον συμπαρέσυρεν αὐτοὺς ἡ δίνη τῆς αἰσιοδοξίας, συμβοηθούσης τῆς νομισματικῆς ἀσταθείας. Ἀλλὰ πέραν τούτου τυγχάνει ὅλως ἀδικαιολόγητος ἡ χρησιμοποίησις τῶν κερδῶν, διότι ἐκέρδισαν, χωρὶς νὰ ἀναφέρω τὴν σπατάλην εἰς πολυδάπανον βίον, εἰς οἰκοδομήσεις (κατοικιῶν πρὸς ἐνοικίασιν, ἐξοχικῶν ἐπαύλεων, ξενοδοχείων), ἀγορὰς οἰκοπέδων καὶ ἑτέρας ἐπιχειρήσεις ἐκτὸς τοῦ κύκλου των.

Οἱ γεωργοὶ ἐπίσης ἦσαν ὑποχρεωμένοι, ἐκ μακρᾶς πείρας, νὰ ἔχωσιν ὑπ' ὄψιν των ὅτι αἱ παχεῖαι ἀγελάδες ἐν τῷ χρόνῳ ἰσχναίνονται καὶ ὤφειλον νὰ διατηρήσωσι κεφάλαιον, διότι καὶ αὐτοὶ ἐκέρδισαν καὶ ὄχι νὰ ζητῶσιν, ἐν τῇ πρώτῃ θεομηνίᾳ, τὴν κρατικὴν ἀρωγήν.

Τὸν τελευταῖον καιρὸν πολὺς γίνεται λόγος καὶ συζητεῖται ἐὰν πρόκειται κρίσις ἢ οὔ. Ἐκ τῶν ἄνω διὰ στατιστικῶν ἐζητήθη νὰ ὑποστηριχθῇ ὅτι δὲν ὑπάρχει κρίσις. Ἡ κοινὴ γνώμη δέχεται κρίσιν καὶ μάλιστα ὀξείας μορφῆς. Ἡ λύσις ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἐννοίας, ἐξ ἧς χαρακτηρίζονται ὡρισμένα φαινόμενα ὡς κρίσις. Ἀλλὰ κατὰ τὴν κρατοῦσαν, τὴν καὶ ὀρθοτέραν, διότι ἄλλως, ἐὰν πᾶν σημεῖον διαταραχῆς ἀπετέλει κρίσιν, ὅλος ὁ κόσμος διαρκῶς θὰ εὑρίσκετο ἐν κρίσει, κρίσις ὑπάρχει μόνον, ἐὰν παριστάμεθα ἐνώπιον καταπτώσεως τῶν πάντων, κατόπιν ὑπερεντάσεως καὶ ἐξωθήσεως εἰς τὰ ὕψη τῶν τιμῶν καὶ τῆς συναλλακτικῆς κινήσεων. Ἡ πραγματικὴ κρίσις ἔρχεται ὡς τυφὼν συμπαρασύρων τὰ πάντα εἰς ὄλεθρον· ἐπακολουθεῖ ἡ καχεξία, ὅπως ἀρχίσῃ κατόπιν ν' ἀναφαίνηται ἡ ἠώς. Τοιαύτη κρίσις οὔτε ἐν Ἑλλάδι οὔτε ἐν ταῖς λοιπαῖς εὐρωπαϊκαῖς χώραις ὑπάρχει, διότι ἐλλείπει ἡ ἀναγκαία προϋπόθεσις. Ὁμολογῶ ὅτι θὰ ηὐχόμην νὰ ὑπῆρχε κρίσις ἐν τῇ κυριολεξίᾳ τῆς λέξεως, διότι αἱ καταιγίδες ὡς ἦλθον συνήθως παρέρχονται καὶ θὰ εἴχομεν μείζονας ἐλπίδας ἐξόδου ἐκ τοῦ φθοροποιοῦ κύκλου καὶ ἠρέμα πλέον θὰ ἐπανήρχετο ὁ ρυθμὸς τῆς ζωῆς, ἐνῷ νῦν εὑρισκόμεθα ἐνώπιον μιᾶς μακροχρονίου καχεξίας, φυματιώδους καταστάσεως, ἧς ἡ χρονικὴ διάρκεια ἀβεβαία καὶ δυσχερὴς ἡ ἀνοικοδόμησις. Ὁ γνωστὸς διὰ τὰς περὶ κρίσεων μελέτας του ὁ πανεπιστημιακὸς καθηγητὴς Ἀφταλιὸν, εἰς τελευταῖον αὐτοῦ ἄρθρον (Revue de Paris 15)7)1930) καταλήγει εἰς τὸ ὅτι διὰ τὸ μέλλον δὲν βασίζεται οὔτε αἰσιοδοξία, οὔτε ἀπαισιοδοξία.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει πρέπει νὰ ἔχωμεν πρὸ ὀφθαλμῶν ὅτι δὲν πρόκειται μόνον Ἑλληνικὴ καχεκτικὴ κατάστασις, ἀλλ' ἅπασαι αἱ χῶραι τῆς Εὐρώπης, πλὴν ἐλαχίστων, εὑρίσκονται εἰς τὴν αὐτὴν κατάστασιν, καὶ ἴσως χειροτέραν, καὶ οὐδεὶς ἐσκέφθη νὰ ζητήσῃ χρεωστάσιον. Ὅλοι συσκέπτονται, γίνονται ἐπιτροπαί, καὶ πάντες προσπαθοῦσι ν' ἀνεύρωσι στηρίγματα βελτιώσεως τῆς καταστάσεως.

Τὴν πτώχευσιν θεωρῶ ἀναγκαίαν καὶ διὰ τοὺς ἰδιώτας καὶ διὰ τὰ Κράτη, ἀλλὰ μόνον ἀφοῦ ἐξαντλήσωσι πᾶν μέσον σωτηρίας καὶ πεισθῶσιν ὅτι οὐδὲν εἶνε δυνατὸν γενέσθαι. Τὸ καθῆκον παντὸς ὅστις ἔφθασεν εἰς τὸ ἀπροχώρητον εἶνε, ὅσον τὸ ταχύτερον, νὰ προβῇ εἰς τὴν δέουσαν δήλωσιν εἰς τοὺς δανειστάς του ὅπως περισωθῇ δι' αὐτοὺς ὅ,τι εἶνε δυνατὸν νὰ περισωθῇ. Ἐπρωτοστάτησα εἰς μίαν ἄλλην πτώχευσιν, διότι καὶ ἡ σταθεροποίησις βεβαίως ἀποτελεῖ πτώχευσιν.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 5ην σελίδα)

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Ἡ συζήτησις περὶ «κύματος ἀμαθείας» εἰς τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συνέδριον δὲν ὑπῆρξεν ἀρκούντως διαφωτιστική. Ἂν ἡ φράσις «κῦμα τῆς ἀμαθείας» δὲν εἶνε πολὺ παλαιά, ἡ ἀτελὴς ὅμως μόρφωσις τῶν ἐξερχομένων ἀπὸ τὰ γυμνάσια δὲν εἶνε ὑπόθεσις χθεσινή. Ὅπως καὶ τώρα οὕτω καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν οἱ ἀπόφοιτοι τῶν γυμνασίων σπανίως ἠδύναντο νὰ γράψουν μίαν ὀρθοεπῆ καὶ ὀρθογραφημένην ἐπιστολήν, καὶ ὅσοι ἦσαν ὁπωσδήποτε κατηρτισμένοι γλωσσικῶς δὲν ἦσαν ἐξ ἴσου κατηρτισμένοι εἰς τὰ ἄλλα μαθήματα, δὲν εἶχον δῆλα δὴ σοβαρὰν «ἐγκύκλιον παίδευσιν». Τοῦτο δὲ συνέβαινε διότι οἱ φιλόλογοι ἐδίδασκον ὄχι μόνον Ἑλληνικὰ ἀλλὰ πολλάκις γεωγραφίαν καὶ φυσικὰς ἐπιστήμας, τὰς ὁποίας ἐγνώριζον ἀτελῶς καὶ τὰς ὁποίας ἐδίδασκον ἀτελέστερον ἐλλείψει διδακτικῶν ὀργάνων.

Ἡ διδασκαλία τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς λογοτεχνίας εἰς τὰ γυμνάσια πρέπει, βεβαίως, νὰ ἐνισχυθῇ. Οὐδεμία ἄλλη λογοτεχνία ἔχει τόσην μορφωτικὴν δύναμιν, ἐκ δὲ τῆς πτωχῆς νεωτέρας μας λογοτεχνίας ὀλίγα κείμενα θὰ ἠδύναντο νὰ χρησιμοποιοῦνται ἐν τῇ διδασκαλίᾳ. Ὅλα ἐν τούτοις μᾶς κάμνουν νὰ πιστεύωμεν ὅτι ὁ τρόπος καθ' ὃν διδάσκεται ἡ ἀρχαία μας λογοτεχνία δὲν εἶνε γόνιμος, διότι ἐξακολουθεῖ νὰ εἶνε γραμματικός, δῆλα δὴ σχολαστικὸς καὶ μὴ ἀποβλέπων εἰς τὸ πνεῦμα, τὸ ὁποῖον ζωοποιεῖ, ἀλλὰ εἰς τὸ γράμμα, τὸ ὁποῖον ἀποκτείνει. Ἰδοὺ δὲ διατί θὰ ἐπροτείναμεν τὴν εἰσαγωγὴν εἰς τὰ γυμνάσιά μας καλῶν μεταφράσεων ἀρχαίων ποιητῶν αἱ ὁποῖαι νὰ διδάσκωνται ἐν συναφείᾳ πρὸς τὴν διδασκαλίαν τοῦ ἀρχαίου κειμένου.

Ὅσον ἀφορᾷ μερικὰς φανατικὰς ἐκρήξεις δημοτικιστῶν διδασκάλων ἐν τῷ Συνεδρίῳ, τοῦτο ἔχομεν νὰ εἴπωμεν: Ἐφ' ὅσον καλῶς ἢ κακῶς ἡ καθαρεύουσα εἶνε ἐπίσημος γλῶσσα, ὀρθὸν εἶνε νὰ διδάσκεται εἰς τὰ γυμνάσια παραπλεύρως τῆς ἀρχαίας καὶ τῆς δημοτικῆς: Οὐκ ἔστιν ἄλλως γενέσθαι. Ἡ λύσις τοῦ γλωσσικοῦ ζητήματος εἶνε δυστυχῶς ὑπόθεσις χρόνου μακροῦ. Ἀπόδειξις ὅτι δὲν τὸ ἔλυσεν οὔτε ἡ πρὸς τοῦτο συσταθεῖσα Ἀκαδημία τῶν κ. κ. Παγκάλου καὶ Αἰγινήτη...

* * *

ΤΑ ΠΑΡΑΠΟΝΑ *Τὰ παράπονα τοῦ ἐνταῦθα Ἐπιτετραμμένου τῆς Ἰταλίας ὅσον ἀφορᾷ τὰ σχόλια τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου διὰ τὰς θανατικὰς ἐκτελέσεις τῆς Τεργέστης, δὲν νομίζομεν ὅτι εἶναι δικαιολογημένα: Ἐν πρώτοις τὰ σχόλια τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου δὲν εἶχαν τὴν βιαιότητα τῶν σχολίων τοῦ διεθνοῦς Τύπου. Δεύτερον δὲν ἠδύναντο νὰ προληφθοῦν. Διότι ἐδῶ ἡ ἐλευθερία τοῦ Τύπου εἶναι πλήρης — οὐδὲν εἶδος λογοκρισίας ὑφίσταται, πᾶσα δὲ ἐφημερὶς ρυθμίζει τὴν πολιτικήν της ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ τῶν ἐξωτερικῶν ζητημάτων ἐν πλήρει ἀνεξαρτησίᾳ, τῆς κυβερνήσεως οὔσης ἀπολύτως ξένης πρὸς ὅσα τὰ ἡμερήσια φύλλα ἔγραψαν ἐπικρίνοντα ὄχι τόσον τὰς ἀποφάσεις ἐκτελέσεως τῶν Νοτιοσλαύων, ἀλλὰ τὴν ἀσυνήθη διαδικασίαν καθ' ἣν ἐξεδόθησαν αἱ ἀποφάσεις αὐταὶ καὶ τὴν ἀδικαιολόγητον σπουδὴν μὲ τὴν ὁποίαν ἐξετελέσθησαν — ὡσὰν νὰ εὑρισκώμεθα ὄχι ἐν εἰρήνῃ ἀλλ' ἐν πολέμῳ.*

* * *

ΞΕΝΑ ΣΧΟΛΕΙΑ Ἀπὸ μίαν ἐπιστολὴν δύο παλαιῶν μαθητῶν τοῦ Λεοντείου Λυκείου, δημοσιευθεῖσαν εἰς ἑσπερινὴν συνάδελφον, ἀποσπῶμεν τὴν ἀκόλουθον ἀληθῶς ἀποκαλυπτικὴν περικοπήν:

«Τὸ Λεόντειον δὲν εἶνε Ἑλληνικὸν ἐκπαιδευτήριον... Ἀλλ' οὐδὲ Γαλλικὴ σχολὴ δύναται νὰ θεωρηθῇ οὐσιαστικῶς ἐφ' ὅσον καταβάλλεται ἐκεῖ τεχνηέντως προσπάθεια πρὸς ὑπονόμευσιν τῆς Γαλλικῆς «λαϊκῆς» ἰδέας καὶ τῶν ἀρχῶν τῆς δημοκρατικῆς Γαλλίας... Τὸ Λεόντειον εἶνε ἀποκλειστικῶς «φράγκικον» ἵδρυμα, ξένον πρὸς τὸν τόπον ἀντιπροσωπεῦον τὸν γνωστὸν ἐκεῖνον λεβαντινικὸν τύπον οἷος διεμορφώθη ὑπὸ τῶν λεβαντινικῶν ταγμάτων ἐν Ἀνατολῇ καὶ ὁ ὁποῖος, ἀδιακρίτως ἐθνικότητος, ὡς μόνην πατρίδα θεωρεῖ τὸ Βατικανόν. Τὰ πάντα ἐκεῖ φέρουν τὴν σφραγῖδα τῆς καθολικῆς νοοτροπίας καὶ εἷς μόνος ἐπιδιώκεται σκοπός, πῶς τὰ πνεύματα θὰ ὑποταχθοῦν ἀσυζητητὶ εἰς τὴν καθολικὴν πειθαρχίαν... Οὐχὶ ἅπαξ ἀπεχώρησαν μαθηταὶ ἐκ τῶν τάξεων τοῦ Λεοντείου Λυκείου». Μεταξὺ δὲ τῶν ἄλλων καὶ οἱ ὑπογράφοντες τὴν ἐπιστολήν.

Ὑποθέτομεν ὅτι καὶ ἂν ὑπῆρχεν ἀμφιβολία τις ὡς πρὸς τὴν σκοπιμότητα τοῦ μέτρου τὸ ὁποῖον ἔλαβεν ἡ Κυβέρνησις ἀπαγορεύσασα εἰς τοὺς μικροὺς Ἑλληνόπαιδας νὰ φοιτοῦν εἰς τὰ ξένα σχολεῖα, ἡ ἀμφιβολία αὐτὴ αἴρεται δι' ὅσων ἀνωτέρω ἀποκαλύπτονται.

* * *

ΤΑ ΕΛΛΗΝΟΡΟΥΜΑΝΙΚΑ Τὸ ἀνακοινωθὲν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν ἐν σχέσει μὲ τὴν ἑλληνορρουμανικὴν τελωνειακὴν διαφορὰν δὲν ἀφίνει καμμίαν ἀμφιβολίαν ὅσον ἀφορᾷ τὴν εἰλικρίνειαν, μὲ τὴν ὁποίαν ἐν προκειμένῳ ἐπολιτεύθη ἡ Ἑλλάς. Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου δασμολογίου ἦτο ἀναπόδραστος εὐθὺς ὡς ἔπαυσε νὰ ἰσχύῃ ἡ ἑλληνορρουμανικὴ ἐμπορικὴ συνθήκη, δὲν ἔπρεπε δὲ νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ἀντίποινον, μολονότι ἡ αὔξησις τῶν τελῶν καταναλώσεως κατέστησεν ἀδύνατον —ἢ περίπου ἀδύνατον— τὴν εἰσαγωγὴν

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Μόνον αἱ ἔντυποι ἀποδείξεις πληρωμῆς αἱ φέρουσαι τὰς ὑπογραφὰς τῶν κ. κ. Δημ. Χαλικιᾶ ἢ Ἐμμ. Περπινιᾶ καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς ἐφημερίδος, εἶναι ἔγκυροι. Οἱαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις, ὡς καὶ ἔντυποι τοιαῦται ἄνευ τῆς ὑπογραφῆς τῶν ἀνωτέρω δὲν ἀναγνωρίζονται.

ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ

ἑλληνικῶν προϊόντων εἰς τὴν Ρουμανίαν.

Εἶναι ὁπωσδήποτε εὐχάριστον, ὅτι ἐκ τῆς ἀμέσου ἐπαφῆς τῶν κ. κ. Μιχαλακοπούλου καὶ Μιρωνέσκο ἐν Γενεύῃ κατέστη δυνατὴ ἢ δι' ἀνταλλαγῆς ἐπιστολῶν ἐπαναφορὰ τοῦ «ἐλαχίστου δασμολογίου» ὑπὸ τῶν δύο χωρῶν καὶ ἡ προσεχὴς ἔναρξις διαπραγματεύσεων διὰ τὴν σύναψιν νέας ἐμπορικῆς συνθήκης μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ρουμανίας.

ΧΡΕΗ ΚΑΙ ΔΑΣΜΟΙ

Ἀπὸ τηλεγράφημα ἐκ Νέας Ὑόρκης πρὸς τὸ «Νταίηλυ Μαίηλ» τοῦ Λονδίνου, δημοσιευόμενον εἰς τὸ φύλλον τῆς 9ης Σεπτεμβρίου, παραλαμβάνομεν τὸ κατωτέρω ἀπόσπασμα:

«Ὁ γερουσιαστὴς Μπάρκλεη ἐξέδωκε μίαν προειδοποίησιν πρὸς τοὺς συμπατριώτας του ὅτι ἡ ὕψωσις τοῦ Ἀμερικανικοῦ δασμολογίου κατὰ τὸν παρελθόντα Ἰούνιον ἔπληξε τόσον σοβαρῶς τὴν Εὐρώπην, ὥστε αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι πρέπει νὰ ἀναμένουν ἀνανέωσιν τῶν προσπαθειῶν τῶν κρατῶν τῆς τελευταίας διὰ τὴν ἀκύρωσιν ἢ τὴν ἐλάττωσιν τῶν πολεμικῶν χρεῶν.»

«Εἰς τὴν Ἀγγλίαν, Γαλλίαν, Ἑλβετίαν καὶ Ἰταλίαν καὶ εἰς τὰ ἄλλα εὐρωπαϊκὰ κράτη — λέγει ὁ κ. Μπάρκλεη — εὗρον παντοῦ τὴν ἐπίσημον καὶ ἀνεπίσημον γνώμην δυσμενῶς διατεθειμένην πρὸς τὴν Ἀμερικήν. Δὲν ἀμφισβητοῦν τὸ δικαίωμα τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν νὰ ἐπιβάλλουν δασμοὺς ἐπὶ ξένων προϊόντων, ἀλλὰ εὑρίσκουν δύσκολον νὰ ἐννοήσουν ὅτι ἀξιοῦμεν παρ' αὐτῶν νὰ μᾶς πληρώσουν τὰ πολεμικὰ καὶ ἄλλα χρέη των καὶ ἐπίσης νὰ μᾶς πληρώσουν τὰ ἐμπορεύματα ποῦ τοὺς στέλλομεν, ἐνῷ ταυτοχρόνως τοὺς ἀπαγορεύομεν νὰ μᾶς πωλοῦν τὰ εἴδη των.»

Ὅπερ —ὅπως ἐνθυμοῦνται οἱ ἀναγνῶσταί μας— ἀποτελεῖ καὶ τὴν ἰδικήν μας ἀπορίαν, διατυπουμένην πρὸς τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Ἀμερικὴν ἐξ ἴσου.

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΤΟΥ ΝΑΥΣΤΑΘΜΟΥ

Ὀρθὴ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἡ ἀνάθεσις εἰς δεδοκιμασμένης πείρας ἀξιωματικοὺς τῆς ἀστυνομίας τῶν πόλεων νὰ ὀργανώσουν τὴν εἰδικὴν ἀστυνομίαν εἰς τὸν Ναύσταθμον, ἡ ὁποία νὰ ἐπιβλέπῃ τὰς κινήσεις τῆς κομμουνιστικῆς προπαγάνδας καὶ κατασκοπείας. Αἱ τελευταίως δημοσιευθεῖσαι ἀποκαλύψεις σχετικῶς μὲ τὴν δρᾶσιν τῶν κομμουνιστικῶν ὀργανώσεων, ἡ κλοπὴ ἐκθέσεων τοῦ Ἐπιτελείου, ἡ ὑπεξαίρεσις τοῦ σχεδίου ἐπιστρατεύσεως, ἡ ὕπαρξις κομμουνιστικῶν πυρήνων εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς στρατιωτικὰς καὶ ναυτικὰς μονάδας, καθὼς καὶ τὸ σχέδιον ἀνατινάξεως τοῦ Ναυστάθμου, πείθουν ὅτι αἱ κομμουνιστικαὶ ὀργανώσεις, παρ' ὅλα τὰ ἰδιώνυμα, ἐργάζονται δραστηρίως καὶ εἰς τὸν πλέον ἐπικίνδυνον τομέα, τὰς ἐθνικὰς δυνάμεις. Διὰ νὰ μὴ εὑρεθῇ λοιπὸν κάποτε τὸ κράτος πρὸ ἐκπλήξεων καὶ διὰ νὰ γνωρίζῃ ἂν αἱ στρατιωτικαί του καὶ ναυτικαί του μονάδες εἰς μίαν κρίσιμον ὥραν ἀνήκουν εἰς αὐτό, εἶναι ἀνάγκη νὰ ὀργανώσῃ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἀντικατασκοπείας καὶ νὰ ἀναθέσῃ τὴν διεύθυνσίν της εἰς ὑπαλλήλους ἱκανοὺς καὶ γνώστας τοῦ ζητήματος. Ἄλλως ὑπάρχει πιθανότης οἱ πυρῆνες αὐτοί, συστηματικώτερον ὀργανούμενοι καὶ πολλαπλασιαζόμενοι νὰ γίνουν ἡ ἀφορμὴ καὶ τὸ κέντρον ἀνωμαλιῶν ἴσως πολὺ δυσαρέστων.

ΜΕ ΕΝ ΟΧΗΜΑ...

Ἐφόσον ἡ «Πάουερ» δὲν συναισθάνεται τὸν ἐξ*ευτελισμὸν ἐκ τοῦ ὅτι ἐξυπηρετεῖ(!) τὴν συγκοινωνίαν μὲ τὸν συνοικισμὸν Νέας Φιλαδελφείας δι' ἑνὸς καὶ μόνου ὀχήματος, νομίζομεν ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας, κατόπιν τῶν ὅσων ἐπανειλημμένως ἔχουν γραφῇ ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἔχει ὑποχρέωσιν νὰ ἐπέμβῃ καὶ νὰ ὑποχρεώσῃ τὴν Ἑταιρείαν νὰ πυκνώσῃ τὴν λεωφορειακήν της. Ἄλλως ἂς καταργήσῃ τὴν γραμμὴν καὶ ἂς προκηρύξῃ δημοπρασίαν διὰ τὴν ἀνάληψιν τῆς συγκοινωνίας ἀπὸ ἰδιώτας, μὲ ὀχήματα πάντως ὑποφερτά.*

ΔΙΑ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟΝ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

Εἰς τὸν συντάκτην μας ὁ ὁποῖος ἐπεσκέφθη τὸ «εἰδικὸν» νοσοκομεῖον Θεσσαλονίκης ἐδόθη ἀφορμὴ νὰ θαυμάσῃ τὴν ἀποτελεσματικὴν προσπάθειαν, τὴν ὁποίαν καταβάλλει ὁ διευθυντὴς αὐτοῦ κ. Τζαμαλούκας, παρ' ὅλα τὰ πενιχρότατα μέσα, τὰ ὁποῖα ἔχει εἰς τὴν διάθεσίν του. Τὸ νοσοκομεῖον εἶναι ἐγκατεστημένον εἰς τὴν ἔπαυλιν Χατζηλαζάρου, αἱ δὲ δύο πτέρυγες αὐτοῦ ἀποτελοῦνται ἀπὸ προσωρινὰ ξύλινα παραπήγματα. Ἐν τούτοις, ὡς ἐπληροφορήθημεν, ὁ ἰδιοκτήτης θὰ ἐδέχετο νὰ κτίσῃ τ' ἀπαιτούμενα οἰκήματα ἰδίαις δαπάναις μὲ τὸ αὐτὸ ἐνοίκιον ἐφόσον ἡ ἐνοικίασις παρετείνετο ἐπὶ τρία ἔτη. Ἀλλ' αὐτὸ δὲν εἶναι ἡ μόνη ἀτέλεια τοῦ νοσοκομείου, τὸ ὁποῖον στερεῖται καὶ [illegible] ἰατρείου. Θὰ ἔπρεπεν ὁ ἁρμόδιος ὑπουργὸς νὰ λάβῃ τὰ προσήκοντα μέτρα, ὥστε νὰ καταστῇ λυσιτελεστέρα ἡ καταβαλλομένη φιλότιμος πρακτικὴ προσπάθεια τῆς διευθύνσεως τοῦ νοσοκομείου.

ΔΙΚΑΙΟΝ ΑΙΤΗΜΑ

Μέχρι σήμερον οἱ ὑποδικοκατάδικοι *εἶχαν συνηθίσει εἰς αἰτήσεις πρὸς ἀπονομὴν χαρίτων, μετριασμοῦ ποινῶν κλπ. Ἦτο φυσικὸν καὶ τὸ Κράτος καὶ ἡ Κοινὴ Γνώμη νὰ ἀντιμετωπίζουν μὲ κάποιαν δυσφορίαν καὶ τὰς πολλαπλᾶς αὐτὰς αἰτήσεις καὶ μίαν συνδικαλιστικὴν ἕνωσιν μεταξὺ τῶν κρατουμένων, ἡ ὁποία εἶχε σημειωθῆ τελευταίως. Αἰφνιδίως οἱ ὑποδικοκατάδικοι, ἀντὶ νὰ ζητοῦν, ὅπως ἄλλοτε, τ' ἀδύνατα, ὑποβάλλουν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἓν αἴτημα, διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ ὁποίου δὲν εἶνε δυνατὸν παρὰ νὰ εὕρουν συνηγορίαν θερμὴν καὶ ἐκ τοῦ Τύπου καὶ ἀπὸ ὁλόκληρον τὴν Κοινὴ Γνώμην: Ζητοῦν νὰ βελτιωθοῦν αἱ ὑγιειναὶ συνθῆκαι τῶν φυλακῶν, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι τὰ 30 ο)ο τῶν ὑποδικοκαταδίκων, οἵτινες πάσχουν ἀπὸ διαφόρους ἀσθενείας, χειροτερεύουν καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἤδη πασχόντων αὐξάνει καθημερινῶς λόγῳ προσβολῆς ὑγιῶν, ὀφειλομένης εἰς τὰς κακὰς ὑγιεινὰς συνθήκας τῶν φυλακῶν μας. Ἡ κατάστασις τῶν ἑλληνικῶν φυλακῶν εἶνε καὶ ἄλλως γνωστή, ὥστε δὲν θὰ ἐχρειάζετο κἂν ἡ αἴτησις τῶν ὑποδικοκαταδίκων, διὰ νὰ ἐπισπεύσῃ ἡ Κυβέρνησις τὰς ἐνεργείας διὰ τὴν ἀνέγερσιν φυλακῶν ἀνθρωπινῶν. Ἀποροῦμεν δὲ διατί ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον παρελκύεται τὸ ζήτημα αὐτό.*

Κούρασις

Ὁ νεαρός, μὲ τὴν ἄνετη ὡς τώρα ζωή, μὲ τὰ εἴκοσι δύο του χρόνια, μὲ τὴν ἄγνοια κάθε σκοτούρας, μὲ ἕνα μέλλον ποὺ φαντάζεται, καὶ ποὺ εὔχομαι, ρόδινον, ἐξέφρασε τὴν ἔκπληξί του, ἀρκετὰ περιφρονητικά, πῶς μποροῦν νὰ ὑπάρχουν ἄνθρωποι κουρασμένοι.

Τὸ πρᾶγμα εἶναι ἀρκετὰ παρήγορο, γι' αὐτὸν τοὐλάχιστον. Ἔχει ἀκόμη πεποίθηση στὶς δυνάμεις του, καὶ δὲν ἀντεμετώπισεν ἀκόμη καμμιὰν ὑπόνοια γιὰ μιὰν ὁποιαδήποτε μεταβολὴ μὲ τὸν χρόνον. Εἶναι στοὺς πρόποδας ἀκόμη τοῦ βουνοῦ καὶ δὲν βλέπει παρὰ τὴν κορφή, ποὺ φαντάζεται νὰ φθάσῃ ἄκοπα. Ὁ δρόμος θὰ τὸν μάθῃ.

Κουράζεται κανείς, ἀγαπητὲ νέε, καὶ κουράζεται πολύ. Μὴν ἐκπλήττεσαι. Κουράζεται σωματικῶς, ὅταν δουλέψῃ κάμποσα χρόνια, ἐπίπονα, ὅταν κατατριβῇ μὲ τὴν ζωή, ὅταν ἀντιμετωπίσῃ μέρες δύσκολες καὶ νύχτες ἀγρυπνίας. Κουράζεται καὶ ψυχικῶς, ἀγαπητέ μου νέε, καὶ τότε εἶναι χειρότερο.

Ἔπειτα ὁ ἄνθρωπος εἶναι μηχανή, νεαρέ μου, μιὰ μηχανὴ ποὺ ἔχει ὡρισμένη ἀπόδοσι, γιὰ ὡρισμένα χρόνια, καὶ μιὰ μηχανὴ ποὺ θέλει συντήρησι, προσοχή, στοργή. Ὅλες ἡ μηχανὲς θέλουν στοργή, καὶ ἡ σιδερένιες ἀκόμη. Δὲν ἀρκεῖ νὰ λιπάνῃς μιὰ μηχανή, γιὰ νὰ ἡσυχάζῃς. Πρέπει νὰ τὴν λιπάνῃς προσεκτικά, στοργικά, ἐκεῖ ποὺ πρέπει, ὅταν πρέπει, καὶ ἡ μηχανὴ θὰ δουλέψῃ κανονικά, θὰ ἀποδώσῃ τὴν δουλειὰ ποὺ ὑπελογίσθη, καὶ ἄλλην ἀκόμη, ποὺ δὲν ὑπελόγισαν. Κάθε μηχανὴ ἔχει ψυχή. Κι' ἡ ἀνθρώπινη περισσότερο.

Κουράζεται κανείς, ἀγαπητέ μου νέε, καὶ κουράζεται ἀκόμη περισσότερο ὅταν καμμιὰ ἀναψυχὴ δὲν τὸν περιμένη, ὅταν τελειώσῃ τὶς ὧρες τῆς δουλειᾶς, ὅταν βρῇ τὸ σπίτι του ἄδειο καὶ τὴν ψυχή του ἐπίσης ἄδεια. Καὶ τότε, καμμιὰ φορὰ ἡ μηχανὴ σπάει. Καὶ τὴν πετοῦν, ὅπως πετοῦν ὅλα τ' ἄχρηστα πράγματα, χωρὶς λύπη καὶ χωρὶς κανέναν οἶκτο.

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Ἡ πρόοδος τοῦ φεμινισμοῦ

Εἰς τὸ ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις *συνερχόμενον διεθνὲς συνέδριον τῶν Νομομαθῶν, ἡ Ἀγγλία θ' ἀντιπροσωπευθῇ ἀπὸ γυναῖκα, τὴν μὶς Αἰκατερίνην Χέντρικ, δικηγόρον εἰς τὰ δικαστήρια τοῦ Λονδίνου.*

Αἱ ἀνασκαφαὶ τῆς Γαλιλαίας

Ἡ ἀρχαιολογικὴ ἑβραϊκὴ ἀποστολή, ἡ ὁποία ἐνεργεῖ ἀνασκαφὰς εἰς τὴν βόρειον Γαλιλαίαν, ἀνεκάλυψεν ἕναν παλαιὸν ἑβραϊκὸν ξενῶνα, ὁ ὁποῖος ἐλειτούργησε κατὰ τοὺς πρώτους αἰῶνας τοῦ Χριστιανισμοῦ. Εἰς τὴν πόρτα τῆς εἰσόδου εὑρέθη μία ἐπιγραφὴ εἰς ἑβραϊκὴν γλῶσσαν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν πιστοποιεῖται ὅτι ὁ ξενὼν αὐτὸς ὑπῆρξε τὸν 3ον αἰῶνα μ. Χ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΡΙΠΟΛΙΝ

Ἡ ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς Ἑορτασμοῦ τῆς Ἑκατονταετηρίδος ὅπως ἐνισχύσῃ τὴν τοπικὴν ἐν Ἀρκαδίᾳ ἐπιτροπὴν διὰ τήν, κατὰ τὸ δυνατόν, λαμπροτέραν τέλεσιν τῶν ἐκεῖ πατριωτικῶν ἑορτῶν, εἶναι ἀπόφασις ὀρθὴ καὶ δικαία. Εἰς τὴν Ἀρκαδίαν ἔλαβαν χώραν μερικὰ ἀπὸ τὰ κυριώτερα γεγονότα τῆς Ἐπαναστάσεως, ἀποκορύφωσις τῶν ὁποίων ὑπῆρξεν ἡ ἐκπολιόρκησις τῆς Τριπόλεως. Εἶναι δὲ ἡμᾶς ἀκατανόητον ὅτι ὁ κ. Πρωθυπουργός, οὔτε —πρὸ πάντων— ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ἀνήγγειλαν μέχρι τοῦδε ὅτι θὰ μετάσχουν αὐτοπροσώπως τῶν ἀρκαδικῶν ἑορτῶν, καὶ θὰ παραστοῦν εἰς τὴν μετακομιδὴν τῶν ὀστῶν τοῦ μεγαλοφυοῦς στρατηγοῦ.

ΤΟ ΚΑΤΑΒΡΕΓΜΑ

Ἡ προσέγγισις τοῦ φθινοπώρου ἐπιβάλλει τὴν ἀλλαγὴν τῶν ὡρῶν, καθ' ἃς ἐνεργεῖται τὸ κατάβρεγμα εἰς τὰς κεντρικὰς καὶ πολυσυχνάστους τοὐλάχιστον ἀρτηρίας τῆς πόλεως. Ὅταν, μεσοῦντος τοῦ Ἰουλίου, ἡ πλατεῖα τῆς Ὁμονοίας κατεβρέχετο περὶ τὴν 7ην μ. μ., ἡ ὥρα ἦτο βεβαίως κατάλληλος. Ἀλλὰ τώρα, ἡ ἐξάτμισις δὲν προφθαίνει νὰ συντελεσθῇ κατὰ τὴν ὥραν αὐτήν. Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα εἶνε ὅτι, συντελοῦντος τοῦ πλήθους, τὸ ὁποῖον ὀγκοῦται εἰς τὸ δεκαπλάσιον κατὰ τὴν 7ην μ. μ. ὥραν, λόγῳ τῆς ἐξόδου ἐκ τῶν γραφείων καὶ καταστημάτων, δημιουργεῖται λάσπη μόνον ἐκ τοῦ καταβρέγματος, ὅπερ ἐξ ἄλλου καταντᾷ καὶ περιττὸν κατὰ τὴν ὥραν ταύτην, ὁπότε ἡ ζέστη τῆς ἡμέρας ἔχει ἐλαττωθῇ αἰσθητῶς. Ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία τοῦ Δήμου ὀφείλει, κατὰ συνέπειαν, νὰ κανονίσῃ διαφορετικὰς ὥρας διὰ τὸ κατάβρεγμα τοῦ κέντρου τῆς πόλεως.

Η ΥΠΟΔΗΣΙΣ ΤΩΝ ΟΠΛΙΤΩΝ

Ἡ κατόπιν ἐπανειλημμένων ἀναφορῶν τῶν διαφόρων σωματαρχῶν προκληθεῖσα ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὅπως αἱ ἀρβύλαι τοῦ στρατεύματος παρασκευάζωνται εἰς τὰ ὑπάρχοντα στρατιωτικὰ ἐργοστάσια, εἶνε καλή, ἀρκεῖ νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ κανονικὴ καὶ εὔρυθμος λειτουργία των, ὥστε καὶ οἰκονομία τοῦ δημοσίου χρήματος νὰ προκύπτῃ καὶ ἡ ποιότης τῶν κατασκευαζομένων ἀρβύλων νὰ εἶνε κατάλληλος. Φυσικά, ἔχομεν τὴν πεποίθησιν ὅτι τὸ μέτρον οὐδόλως θέλει θίξει τὴν πολυπληθῆ τάξιν τῶν ἀρβυλοποιῶν, ἀφοῦ τὸ ἐργατικὸν προσωπικὸν τῶν ὡς ἄνω ἐργοστασίων θὰ ἀποτελεσθῇ ἐξ εἰδικῶν ἰδιωτῶν τεχνιτῶν, ἀμειβομένων ἱκανοποιητικώτατα. Ἂν δὲ ἐξεγείρωνται κατὰ τοῦ μέτρου οἱ ἐνδιαφερόμενοι, οἱ ἐργολαβικῶς μέχρι τοῦδε ἀναλαμβάνοντες τὴν κατασκευὴν τῶν ἀρβύλων ἐπιχειρηματίαι, τοῦτο δὲν πρέπει νὰ ἐπηρεάσῃ τὴν Κυβέρνησιν, ἐφόσον πρόκειται περὶ συμφέροντος τοῦ Δημοσίου, περὶ τῆς ὑγείας τοῦ στρατοῦ καὶ ἐφόσον ἡ ἐργατικὴ μᾶζα τῶν εἰς τὸ ἔργον τοῦτο ἀσχολουμένων δὲν θίγεται.

Τί θὰ ἀκούσωμεν εἰς τὸ ραδιόφωνον σήμερον Τετάρτην

(Ὥρα Ἀθηνῶν. - Τὰ πλέον ἐνδιαφέροντα σημεῖα τοῦ προγράμματος σημειοῦνται δι' ἀστερίσκων).

ΛΕΙΨΙΑ (253 μ.) 8.05' μ. μ. Ὄπερα. 8.30' μ.μ. Συναυλία μανδολινάτας. 9 μ. μ. Συναυλία χορῳδίας. 10.05' μ. μ. Συναυλία ἐκ Βρυξελλῶν. Κατόπιν μουσικὴ χοροῦ. 11.30' μ. μ. Συναυλία.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ (261 μ.) 7.40' μ. μ. Ρεσιτὰλ πιάνου μὲ ἔργα Σοῦμαν. 8.45' μ. μ. Ρεσιτὰλ ὀργάνου. 9 μ. μ. Συναυλία μὲ ἔργα Χάϋδν. 11.25' μ. μ. Συναυλία ὀρχήστρας. 12 μεσον. (1.554.4 μ.). Μουσικὴ χοροῦ. 12.15' μεσον. Ὀρχήστρα.

ΖΑΓΚΡΕΜΠ (306 μ.) 6 μ. μ. Συναυλία. 9.35' μ. μ. «Τριστᾶνος καὶ Ἰζόλδη», μουσικόδραμα τοῦ Βάγνερ, ἀπὸ δίσκους γραμμοφώνου. 11.35' μ. μ. Μουσικὴ χοροῦ.

ΤΟΥΛΟΥΖΗ (381 μ.) 7 μ. μ. Μουσικὴ χοροῦ. 7.25' μ. μ. Διάφορα σόλι. 8 μ. μ. Ἱσπανικὰ τραγούδια. 8.40' μ. μ. Κιθάρες Χαβάγιας. 9.15' μ. μ. Ὀπερέττες. 10 μ. μ. Μεταβίβασις τῆς ὀρχήστρας τοῦ Καφὲ ντὲζ Ἀμερικαίν.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ (431.4 μ.) 6.30' μ. μ. Συναυλία. 9 μ. μ. Μουσικὴ δωματίου. Ν. Ντανεάου: Ποίημα. Λ. Ντελύν: Τρεῖς Μπαλλάντες. Σοκολόβ: Νυκτῳδία. Γκλαζούνωφ: Ἱσπανικὴ σερενάτα. Κουΐ: Καντάμπιλε. Γκούσενς: Κινέζικο τραγοῦδι. Πόππεφ: Ταραντέλλα. 10 μ. μ. Μποσνιάκοβιτς: Ἐθνικὰ τραγούδια. 11.45' μ. μ. Συναυλία τοῦ Ραδιοκουαρτέττου. Πουτσίνι: Μπάτερφλάϋ—Βάγνερ: ἐκ τῆς ὄπερας «Βαλκυρία». 11.39' μ. μ. Συναυλία—μπαλαλάϊκα ἐκ τοῦ ἑστιατορίου «Γαλάζιο πουλί».

ΡΩΜΗ (441.2 μ.) 6.30' μ. μ. Ποικίλη μουσικὴ καὶ χοροῦ. 10.05' μ. μ. Συναυλία ἐκ Βρυξελλῶν.

ΜΙΛΑΝΟ (500.8 μ.) 8.30' μ. μ. Ποικίλη συναυλία. 10.40' μ.μ. Συναυλία ἐκ Βρυξελλῶν.

ΒΙΕΝΝΗ (516.3 μ.). 10 μ. μ. «Τὸ ραντεβοῦ» τοῦ Λ. Μπεκκεφί. 10.35' μ. μ. Μουσικὴ δωματίου μὲ ἔργα Βέλγων συνθετῶν. Κατόπιν συναυλία τῆς ὀρχήστρας Σλέβινγκ—Γκάϊσλερ.

ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (550.5 μ.). 6 μ. μ. Συναυλία ὀρχήστρας. 7.50' μ. μ. Ἀνατολικαὶ μελῳδίαι ἀπὸ δίσκους. 9 μ. μ. Συναυλία τραγουδιοῦ καὶ πιάνου. Κατόπιν τσιγγάνικη ὀρχήστρα ἐκ τοῦ καφενείου «Μπάρος».

ΒΑΡΣΟΒΙΑ (1411.7 μ.). 7 μ. μ. Λαϊκὴ συναυλία. 9.15' μ.μ. Βελγικὴ ἑβδομάς. μ. Ὁμιλία ἐκ Βελγίου. 2. Βελγικὴ συναυλία. 3. «Πελλέας καὶ Μελιζάνδη» τοῦ Μαιτερλίγκ. 12 μεσον. Μουσικὴ χοροῦ.

— Τί θ' ἀκούσωμεν αὔριον Πέμπτην

* ΛΕΙΨΙΑ (253 μ.). 8 ½ μ. μ. Εἰσαγωγαὶ διαφόρων ὀπερεττῶν. 10 ½ μ.μ. Μουσικὴ τῶν τροβαδούρων.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ (261 μ.). 7.40' μ.μ. Ρεσιτὰλ πιάνου μὲ ἔργα Σοῦμαν. 8 ¾ μ.μ. Συναυλία. 10 μ. μ. Σεξέτο. 11.25' μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ.

ΟΣΤΡΑΒΑ (263 μ.). 10 ¼ μ.μ. Μουσικὴ δωματίου.

ΜΠΡΥΝΟ (342 μ.). 7 ½ μ. μ. Συναυλία τραγουδιοῦ. 8.06' μ.μ. Μουσικὴ διὰ νέους.

ΤΟΥΛΟΥΖΗ (381 μ.). 7 μ. μ. Μουσικὴ χοροῦ. 7.25' μ.μ. Ἀργεντινὴ ὀρχήστρα. 8 μ.μ. Καντσονέττες. 8.40' μ.μ. Διάφορα σόλα. 9 ¼ μ. μ. 1. Βιολοντσέλο. 2. Φυσαρμόνικα. 10 μ.μ. 1. Ὄπερα καὶ ὀπερὰ-κωμίκ. 2. Συμφωνικὴ ὀρχήστρα. 3. Κυνηγετικὸν κέρας. 4. Κιθάρα Χαβάγιας.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ (431.4 μ.). Ὁ κ. Ροὺς θὰ τραγουδήσῃ Σλοβένικα τραγούδια.

* ΡΩΜΗ (441.2 μ.). 6 ½ μ. μ. Συναυλία χορῳδίας καὶ ὀρχήστρας. 10.05' μ.μ. «Ἀντίο νεότης» ὀπερέττα τοῦ Γκιουζέππε Πιέτρι.

* ΜΙΛΑΝΟ (500.8 μ.). 6 μ. μ. Δίσκοι γραμμοφώνου. 8 ½ μ.μ. «Ὁ μανδύας», ὄπερα τοῦ Πουτσίνι. «Τζιαννὶ Σκίκι», ὄπερα τοῦ Πουτσίνι. Κατόπιν συναυλία.

ΒΙΕΝΝΗ (516.3 μ.). 6 ¼ μ.μ. «Τὸ τραγοῦδι τοῦ Οὔγγο Βόλφ». 9.05' μ.μ. Συναυλία τραγουδιοῦ μὲ τραγούδια τοῦ Οὔγγο Βόλφ. 9.40' μ.μ. Συναυλία. 10'40' μ. μ. Συναυλία τῆς ὀρχήστρας Ρέμις μὲ ἔργα τοῦ Κομζάκ, Ὄσκαρ Στράους, Χελμεσπέργκερ, Λέχαρ, Ρέμις, Γκρύνφελδ, Χέμπεργκερ, Ἔνγκελμαν, Γκόλντμαν.

ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (550.5 μ.). 8. 50' μ.μ. Τσιγγάνικη ὀρχήστρα. 9. 50' μ.μ. Διάλεξις τῇ συμμετοχῇ στρατιωτικῆς ὀρχήστρας. 11.20' μ. μ. Συναυλία τοῦ Ραδιοκουαρτέττου.

ΛΙΟΥΜΠΛΙΑΝΑ (574.7 μ.). Συναυλία. 9 μ.μ. Πολωνικὴ μουσικὴ ὑπὸ τῆς Ραδιοορχήστρας. 11.15' μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική.

ΒΑΡΣΟΒΙΑ (1411.7 μ.). 7 μ.μ. Συναυλία σολίστ. 10.35' μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική. 12 μεσον. Μουσικὴ χοροῦ.

Η ΚΟΣΜΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ
ΤΟΥ
COLISEUM
ΣΗΜΕΡΟΝ JOUR - FIXE
MENU dr 125
ΠΕΜΠΤΗ. Soirée de Gala
Μὲ τραγούδια τῆς MISTINGUETTE
MENU dr 100
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. MENU dr 100
Ἡ ἀποχαιρετιστήριος τῆς
LYN MARLYS
ΣΑΒΒΑΤΟΝ. MENU dr 125
ΧΟΡΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΣΤΕΓΗΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ. MENU dr 100
ΜΕΓΑΛΗ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ
Τηλ. 6—80 Τηλ. 6—80
ΨΥΧΙΚΟ—ΨΥΧΙΚΟ

Τρύγος πρόσχαρος προβαίνει...

Χωριατοποῦλες τῆς Ἀττικῆς τρυγῶσαι τ' ἀμπέλια.

Ἕλληνες ποιηταί

Κόρινθος

Σημαδεμένη ἀπὸ τὴ Μοῖρα !
Πότε μεστὴ ἀπὸ ζήση, πότε στεῖρα.

Πότε ὄμορφη καὶ ξακουστή,
Μὲς στὶς ἑταῖρες πρώτη ἑταίρα
Μὲ μυρωμένο τὸν ἀέρα.
Πλήθιοι Λαΐδωνε οἱ μαστοί.

Τῆς ἡδονῆς γλυκειὰ βυζάστρα
Μὲ φλόγα πῶφτανεν ὡς τἄστρα.

Μ' ἄλλους οἱ φλόγες τοῦ χαμοῦ
Ἀφ' τὸ σκαιὸ τῶν Μόμιων χέρι.
Βορὰ σὺ τοῦ ἐξολοθρεμοῦ,
Τὸν Ἅδη σμίγοντας γιὰ ταίρι.

Κι' ἄλλοτε, ἀλλοί σου! τρανταγμένη,
Σὰ νᾆσαι ἀπάνω στὴν ὀργὴ
Θεῶν στρογγυλοκαθισμένη,
Σὲ ρημαγμὸ ποὺ δὲν ἀργεῖ.

Ὅμοια καὶ τώρα τοῦ Ἐγκελάδου
Παιγνίδι τρέμεις καὶ θρηνεῖς.
Θαρρεῖς τὸ στόμα ἀνοίγει τ' Ἅδου.
Κράζεις, μὰ μάταια! κανείς

Χέρι νὰ δώσῃ σου δὲν ἠμπόρει
Στὸ χαλασμὸ ποὺ σὲ βουλιάζει.

Ὦ ρημαγμένη Πολιτεία
Βαρειὰ ποιὰ σέρνεις ἁμαρτία ; !
Μάϊος 1928 Πότης Ψαλτήρας

[Ἀπὸ τὴ Συλλογὴ τοῦ «Μυστικὴ Φωνή»]

Ὁ μοιραῖος ρόλος

Τὰ ξένα κινηματογραφικὰ περιοδικὰ μᾶς δίδουν μίαν εἴδησιν, ποὺ ὁμοιάζει μὲ ἐκείνας ποὺ ἐπιζητοῦν συνήθως αἱ διαφημίσεις μιᾶς ταινίας. Ἀλλὰ τὴν φορὰν αὐτὴν τὰ γεγονότα εἶνε πραγματικά. Εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην γίνεται ἀπὸ ἕναν θίασον νέγρων ἡ «λῆψις» ἑνὸς ὁμιλοῦντος φίλμ, τοῦ ὁποίου ὁ ἥρως εἶνε ἕνας ἐγκληματίας, ὁ ὁποῖος τελειώνει τὴν ζωήν του εἰς τὴν ἠλεκτρικὴν καρέκλα τοῦ θανάτου. Ἡ σκηνὴ τῆς καταδίκης ἀποδίδεται μὲ ὅλας τὰς λεπτομερείας: ὁ ἠθοποιὸς κάθεται εἰς τὴν καρέκλα, καὶ ὑποτίθεται ὅτι εἶνε ἡ ἠλεκτρικὴ τῶν περιφήμων φυλακῶν τοῦ Σίνγκ—Σίνγκ. Κατόπιν ἀκούεται ἕνας ἦχος ὡσὰν νὰ τίθεται εἰς λειτουργίαν τὸ ἠλεκτρικὸν ρεῦμα, ποὺ ἐπιφέρει τὸν θάνατον καὶ ὁ ἠθοποιὸς πρέπει νὰ παίξῃ τὸν ρόλον του ὅπως νὰ ἦτο πράγματι καταδικασμένος. Λοιπὸν ὁ ἠθοποιὸς Τζένσον, ὁ πρῶτος ποὺ ἀνέλαβε νὰ ὑποδυθῇ τὸν ρόλον τοῦ ἐγκληματίου, ἀπέθανε τὴν παραμονὴν τῆς ἡμέρας ποὺ ἐπρόκειτο νὰ παιχθῇ ἡ σκηνὴ τῆς καταδίκης. Ὁ θάνατος ἐπῆλθεν, ὡς ἐβεβαίωσαν οἱ ἰατροί, ἀπὸ συγκοπὴν τῆς καρδιᾶς. Ὁ ρόλος τότε ἐδόθη εἰς ἕνα ἄλλον καλλιτέχνην, ὁ ὁποῖος ἐπῆρε τὸ χειρόγραφον σπίτι του γιὰ νὰ διαβάσῃ τὸ μέρος του. Ἀλλὰ τὴν ἑπομένην τὸ πρωΐ εὑρέθη νεκρὸς εἰς τὸ κρεββάτι του κρατῶν εἰς τὸ χέρι του τὸν ρόλον του. Μετὰ τὸ τραγικὸν τέλος τῶν δύο ἠθοποιῶν, κανεὶς ἄλλος Νέγρος ἠθοποιὸς δὲν ἀνέλαβε νὰ παίξῃ τὸ μέρος τοῦ ἐγκληματίου καὶ ὁ ρόλος ἐδόθη εἰς ἕνα λευκόν.

Θέατρα.

ΜΟΝΤΙΑΛ «Ὁ κ. Δήμαρχος».
ΜΟΓΚΑΝΤΟΡ (Ἐπιχείρ. Μακέδου). «Τρελλὴ Ἀθήνα».
ΑΘΗΝΑΙΟΝ (Ἐλευθ. Μουσικὴ Σκηνή). «Ἡ Ριρίκα μας».
ΕΝΤΕΝ (Θησεῖον) «Ἡ Λοβιτοῦρα».
ΛΑΪΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ (Παγκράτι). «Ὁ Καραγκιόζης».
ΛΑΟΥ «Ἔξω Ὅλα» (ἐπιθεώρησις).
ΜΑΝΤΡΑ (Ἀττὶκ - Συγγραφεῖς). 7ον πρόγραμμα. «Νανάκα».

Συνοικιακά

ΑΙΓΚΛΟΝ. «Τελευταῖος μορφασμός».
ΑΙΓΛΗ (Ζαππ.). «Μανωλέσκο».
ΑΚΡΟΠΟΛ. «Χατζῆ Μουράτ».
ΑΡΗΣ (Ἀχαρνῶν). «Τραφαλγκάρ».
ΑΣΤΡΑ. «Φιλῶ τὸ χέρι σας, κυρία».
ΑΤΛΑΝΤΙΣ. «Λευκὴ κόλασις».
ΒΕΡΝΤΕΝ. «Οὐγγρικὴ Μελῳδία».
ΔΕΛΦΟΙ. «Ἐσχάτη προδοσία».
ΔΕΞΑΜΕΝΗ. «Ἄννα Μπίλλενγκ».
ΕΣΠΕΡΟΣ. «Σὸ—Μπότ».
ΖΕΦΥΡΟΣ. «Αἱ δύο ἀδελφαί».
ΚΡΥΣΤΑΛ. «Ἱερὸν κάθηκον».
ΚΥΒΕΛΕΙΑ «Νὺξ καταιγίδος».
ΚΥΨΕΛΗ «Συζυγικαὶ θυσίαι».
ΚΩΣΤΑΚΗ. «Νεότης θριαμβεύει».
ΛΟΥΝΑ ΠΑΡΚ. «Μελῳδία καρδιᾶς».
ΛΟΥΞ (Ποδον.) «Ἔρως θριαμβεύει».
ΛΟΥΞΟΡ. «Κακόμοιρε Γιάννη».
ΜΑΓΕΙΑ. «Μουλὲν Ρούζ».
ΝΕΑΠΟΛΙΣ. «Γυναῖκα τοῦ δρόμου».
ΟΑΣΙΣ (Ζάππειον). Βαριετέ.
ΠΑΛΑΣ. «Ὁ Κυρίαρχος».
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ. «Γορίλλας».
ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΑ. «Ναυτόπουλο».
ΠΑΝΟΡΑΜΑ. «Θαλασσοκράτωρ».
ΠΕΡΟΚΕ. «Λὸν Τσάνεϋ».
ΠΕΤΣΑΛΗ. «Ἀχ ! Γκίνια».

Ν. Φάληρον

ΜΟΝ ΜΠΕΓΚΕΝ. (Θίασος Χαλκούση). «Ὁ Ἀλέκος, ἡ μαμά του καὶ ἡ μαιτρέσσα του».

ΗΡΧΙΣΑΝ ΤΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ χοροῦ εἰς τὴν ἀνωτέραν ἐν Ἀθήναις Σχολὴν Χοροῦ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ, Θεμιστοκλέους 48, ἥτις ἐφέτος θὰ περιορισθῇ ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον εἰς μαθήματα, λόγῳ τῆς βαρυτάτης διὰ τοὺς χοροὺς φορολογίας.

Ἕνα μυστηριῶδες πουλί

Αἱ χθὲς ἀφιχθεῖσαι ρουμανικαὶ ἐφημερίδες ἀναγράφουν ἕνα παράδοξον φαινόμενον, ποὺ παρετηρήθη κατὰ τὴν κηδείαν μιᾶς νέας κόρης εἰς τὸ χωρίον Σουμπετάτε, καὶ τὸ ὁποῖον κρατεῖ ἐν συγκινήσει ὁλόκληρον τὸν πληθυσμόν. Ἡ νέα αὐτή, ὀνόματι Λουκρητία Μούσκα ἀσθενήσασα μετεφέρθη εἰς τὸ νοσοκομεῖον τοῦ Τέργκου - Μούρες, ὅπου ὑπέστη ἐγχείρησιν. Ἀλλὰ μετὰ τὴν ἐγχείρησιν, κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ ἰατροὶ ἀνεκάλυψαν ὅτι ἡ ἀσθενὴς εἶχεν ἕνα ἐπὶ πλέον ἔντερον, ἀπέθανε.

Οἱ συγγενεῖς της μετέφεραν τὴν νεκρὰν εἰς τὸ χωριὸ καὶ τὴν ἀπέθεσαν εἰς τὴν ἐκκλησίαν προκειμένου νὰ γίνῃ ἡ κηδεία τὴν ἑπομένην. Ἀλλὰ κατὰ τὴν νύκτα οἱ συγγενεῖς, ποὺ ἀγρυπνοῦσαν παρὰ τὸ φέρετρον παρέστησαν εἰς ἕνα μοναδικὸν φαινόμενον, ποὺ ἐτρομοκράτησε τόσον αὐτοὺς ὡς καὶ ὅλους τοὺς χωρικούς. Ἕνα μικρὸ πουλί, ἀγνώστου εἴδους εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη, μὲ μικρὸ λαιμὸ καὶ πλατὺ ράμφος, ἐμπῆκε στὴν ἐκκλησία κ' ἐκάθησεν εἰς τὸ μέτωπον τῆς νεκρᾶς. Παρ' ὅλην τὴν προσπάθειαν τῶν παρευρισκομένων ἐστάθη ἀδύνατον νὰ ἀπομακρυνθῇ τὸ πουλί, τὸ ὁποῖον ἐν τῷ μεταξὺ ἐξηγριώθη καὶ κατέφερε ἰσχυρὰ κτυπήματα μὲ τὸ ράμφος του εἰς ὅποιον τὸ ἐπλησίαζε. Ἔτσι παρέμεινεν ἐπὶ τοῦ μετώπου τῆς νεκρᾶς καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς νυκτὸς καὶ τῆς κηδείας μέχρι τῆς στιγμῆς, ποὺ τὸ φέρετρον ἐνεταφιάσθη. Τὴν στιγμὴν τοῦ ἐνταφιασμοῦ ἀπεμακρύνθη μόνον του καὶ ἐστάθη πλησίον τοῦ τάφου. Ὅταν ἔφυγαν ἀπὸ τὸ νεκροταφεῖον οἱ ἀκολουθήσαντες τὴν κηδείαν ἐπέστρεψεν εἰς τὸν τάφον τῆς νεκρᾶς καὶ ἐκάθησεν ἐπάνω εἰς τὸν σταυρὸν παραμεῖναν ἐκεῖ ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας.

Θεατρικά.

Ἀπόψε εἰς τὸ «Λαϊκὸ Θέατρο Ἀθηνῶν» (Παγκράτι), παίζεται τὸ ὡραῖον ἔργον τοῦ κ. Θ. Συναδινοῦ «Ὁ Καραγκιόζης».

— Σήμερον τελεῖ τὴν ἐτησίαν ἑορτήν του τὸ Σωματεῖον τῶν Τεχνιτῶν Θεάτρου, εἰς τὸν ναὸν τῆς Κοιμήσεως Θεοτόκου (τέρμα Κολοκυνθοῦς), ὅπου θὰ ψαλῇ δοξολογία.

— Αἱ κυρίαι Σαπφὼ Ἀλκαίου καὶ Νίτσα Βιτσώρη, αἱ ὁποῖαι ἐτραυματίσθησαν σοβαρώτατα κατὰ τὸ αὐτοκινητικὸν ἀτύχημα τοῦ Πὸρτ — Σάϊτ ἐξακολουθοῦν νὰ μένουν κλινήρεις.

— Ὁ τουρκικὸς θίασος Κωνσταντινουπόλεως φθάνει εἰς τὰς Ἀθήνας μετὰ δέκα ἡμέρας καὶ θ' ἀρχίσῃ ἀμέσως παραστάσεις εἰς τὸ «Κεντρικόν».

— Μεθαύριον εἰς τὸ θέατρον τοῦ «Λαοῦ» ἡ τιμητικὴ παράστασις τῆς συμπαθεστάτης πρωταγωνιστρίας τοῦ «Ἔξω Ὅλα» κ. Ὑβόννης Βλαδιμήρου.

Ἐκδόσεις.

Ὑπὸ τοῦ Ἐκδοτικοῦ Οἴκου Μιχ. Ζηκάκη ἐξεδόθησαν τὰ ἐγκεκριμένα διὰ τὴν 5ην καὶ 6ην τάξιν τῶν γυμνασίων Νεοελληνικὰ ἀναγνώσματα τῶν κ. κ. Ἠλ. Π. Βουτιερίδου — Νώντα Ἔλατου. Εἶνε ἀπανθίσματα τῶν καλυτέρων πεζῶν καὶ ἐμμέτρων δημιουργημάτων τῆς νεοελληνικῆς φιλολογίας, παρουσιάζοντα πληρότητα εἰς τὴν ἐπιλογὴν καὶ διδόντα χαρακτηρισμοὺς καὶ πληροφορίας περὶ τῶν σπουδαιοτέρων γεγονότων καὶ προσώπων τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας. Ὁ Ἐκδοτικὸς Οἶκος Ζηκάκη εἰς τοὺς γυμνασιάρχας καὶ τοὺς καθηγητάς, οἵτινες θὰ εἰσαγάγουν εἰς τὰ σχολεῖά των τὰ «Νεοελληνικὰ Ἀναγνώσματα» ταῦτα, θ' ἀποστείλῃ, ἂν τὴν ζητήσουν, τὴν ἤδη ἐκτυπωθεῖσαν εἰς κομψὸν τεῦχος μελέτην τοῦ κ. Βουτιερίδου «Ἡ Νεοελληνικὴ Φιλολογία».

— Ὑπὸ τῶν κ. κ. Α. Κ. Γουναροπούλου καὶ Φ. Κατέλλα ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐξεδόθη ἡ «Ἱστορία τῆς Νήσου Εὐβοίας ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων», ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Α. Γουναροπούλου ἰατροῦ.

— Ἐξεδόθη τὸ 36ον τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ «Νέα Ἑστία», μὲ ὕλην φιλολογικὴν ἐκλεκτήν.

— Ἐξεδόθη ποιητικὴ συλλογὴ ὑπὸ τὸν τίτλον «Μὲ φτερὸ καὶ μὲ αἷμα» τοῦ κ. Πάνου Σπάλα.

KERN
NESTLER
Κ.Τ.Λ. Κ.Τ.Λ.
Γραμμοσῦρται: — Διαβῆται
Ἐργαλεῖα Σχεδιάσεως.
ΡΑΝΙΟΣ
Γωνία Σταδίου καὶ Ὁμήρου, ἀριθ. 14

ΑΠΟΦΟΙΤΟΣ Δημ. Ἐμπορ. Σχολῆς, γνώστης τῆς Γαλλικῆς καὶ Ἀγγλικῆς ἐν μέρει, μὲ ἀρίστας συστατικὰς ζητεῖ οἱανδήποτε θέσιν ἢ μὲ μετρίας ἀπαιτήσεις. Γράψατε: Ν. Τ. ἐφημ. «Ἡμερήσιος Τύπος».

Αἱ ἱπποδρομίαι τῆς Κυριακῆς

Α' ἱπποδρομία. Ἀραβικοὶ 1000 μέτρα: Σαμπὴρ 58. Σαρλὼ 56. Τζεϊλὰν 56. Γιασσὰ 54 ½. Τζαντὰν 52. Μπὸν Ἀμὶ 46.

Β' ἱπποδρομία. Ἀγγλοαραβικοὶ 1400 μέτρα. Ρόζα Μπέλλα 65. Μπόμπ Μέλτον 60. Μέϊντ ὄφ Ἴτζεπτ 50 ½. Ἄρης 48 ½. Διάβολος 45 ½. Ἀντελάντ 45.

Γ' Ἱπποδρομία. Ἀραβικοί. 1600 μέτρα: Ἀμπουνταλὰλ 65. Κατακὶτ 57 ½. Ἰνκόγνιτο 56 ½. Σόνκα 52 ½. Μοχάνι 52 ½. Μπαχτιὰρ 52. Νάουερ ἐλ Φοὺλ 51. Μασχοὺρ 50. Κίλεμπο 50. Μπουρχὰν 49 ½. Σέλαμπι 48 ½. Χαρίσσα 45. Χάϊ Τζίνξ 45. Βέτο 45.

Δ' ἱπποδρομία. Ἀγγλικοί. 1600 μέτρα: Φὰρ Νόρθ 58. Γκλάντ Ἄϊ 53, Ρανάνκουλους 50, Ἀντζελὺς 49 ½. Τσάντος 45 ½. Ντοῦνο 45 ½. Κρύσταλ Μπὼλ 45 ½.

Ε' ἱπποδρομία. Ἑλληνικοί. 1400 μέτρα: Βέλος 58. Τριτσιμπίδας 56. Μαρίτσα 53. Φάουστ 50. Παλληκάρι 50. Ἀχιλλεὺς 48 ½. Ἔλλη 47.

ΣΤ' ἱπποδρομία. Ἀγγλικοὶ 1200 μέτρα: Πελλεγκρίνα 60. Μποχάρα 54 ½. Γκαρριρίκεν 48. Αὐτόλυκος 47 ½. Γουάϊ Νότ 46. Λαίντυ Ρέϊντζμορ 45 ½.

Α' σύνθετον: 2α καὶ 3η. Β' σύνθετον: 5η καὶ 6η.

Ἡ ἱστορία τῶν 100 Ἑλληνικῶν ἐτῶν.

Τὸ τρίτομον σύγγραμμα τοῦ ἱστορικοῦ συγγραφέως κ. Γεωργ. Ἀσπρέα «Πολιτικὴ Ἱστορία τῆς Νεωτέρας Ἑλλάδος» ἐξεδόθη ὡς ἀγγέλλεται ὑπὸ τοῦ ἐκδότου κ. Ἰωάν. Σιδέρη, εἰς β' ἔκδοσιν μετὰ προσθηκῶν, βελτιώσεων καὶ ἐξαιρετικοῦ πλουτισμοῦ εἰς προσωπογραφίας, ἀντίγραφα καὶ ἀπόρρητα ἔγγραφα. Ἐν τῷ συγγράμματι τούτῳ ἐγκλείεται ἡ ἱστορία τῶν 100 τελευταίων ἐτῶν τῆς ἀναγεννήσεως καὶ τῆς σταδιοδρομίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους καὶ τῆς Φυλῆς, ἡ δὲ ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν ἐξάντλησις τῆς πρώτης ἐκδόσεως ἀπέδειξε πόσον τὸ σύγγραμμα τοῦτο κατέστη ἀπαραίτητον διὰ πᾶσαν ἑλληνικὴν βιβλιοθήκην, διότι πλὴν τῆς ἀκριβείας τῶν γεγονότων, τῆς ἀναιρέσεως πλανῶν, τῆς τάξεως καὶ τῆς σαφηνείας, χαρακτηρίζει τοῦτο καὶ ἐξαιρετικὴ ψυχραιμία ὀρθολογιστικῆς κρίσεως ἐπὶ τῶν σπουδαίων γεγονότων τῆς ἑκατονταετίας. Ἡ ἔκδοσις λίαν ἐπιμελημένη ἐκ τριῶν τόμων χιλίων περίπου σελίδων μεγάλου σχήματος πωλεῖται παρὰ τῷ ἐκδότῃ κ. Ι. Σιδέρῃ καὶ εἰς ὅλα τὰ μεγάλα ἐν Ἀθήναις βιβλιοπωλεῖα. Ἡ γενικὴ ἀναγγελία τῆς ἐκδόσεως μετὰ τῆς ὁλότητος τῶν περιεχομένων παρέχεται δωρεὰν εἰς τοὺς αἰτοῦντας.

Ἡ 100ετηρὶς εἰς Ἀρκαδίαν.

Αἱ ἑορταὶ τῆς Τριπόλεως καὶ Δημητσάνας αἱ ὁποῖαι θὰ ἐκτελεσθοῦν τὴν προσεχῆ Κυριακὴν θὰ ἔχουν παναρκαδικὸν χαρακτῆρα.

Τὸ πρόγραμμα περιλαμβάνει τὴν μεταφορὰν τῶν ὀστῶν τοῦ στατάρχου τῆς Πελοποννήσου Θ. Κολοκοτρώνη, τὰ ὁποῖα θὰ διακομισθοῦν ἐξ Ἀθηνῶν εἰς τὴν γενέτειραν αὐτοῦ.

Ἡ ἐξ Ἀθηνῶν προπομπὴ καὶ ἡ δεξίωσις ἐν Τριπόλει θὰ εἶναι πανηγυρική. Ἐν Ἀθήναις ἡ λάρναξ, κατασκευασθεῖσα ἐξ ἐκλεκτοῦ ξύλου καὶ διακοσμηθεῖσα δι' ἀργύρου, θὰ ἐκτεθῇ εἰς προσκύνημα καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου ἐν τῷ ναῷ τῆς Μητροπόλεως, θὰ μεταφερθῇ δὲ τὴν πρωΐαν τῆς Κυριακῆς μετὰ στρατιωτικῆς πομπῆς εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ σιδηροδρόμου, ὅπου θὰ ἐναποτεθῇ ἐντὸς βαγονίου καταλλήλως διακοσμημένου διὰ σημαιῶν. Θὰ συνοδευθῇ ὑπὸ τῶν μεταβαινόντων εἰς τὰς ἑορτὰς ἐπισήμων καὶ πολλῶν ἀπογόνων του.

Ἐν Τριπόλει μετὰ τὴν δοξολογίαν καὶ τὴν δέησιν θὰ ἀποκαλυφθῇ ἡ ἀναμνηστικὴ στήλη, ἐντὸς τῆς ὁποίας θὰ κατατεθῇ ἡ λάρναξ.

Ἐν Δημητσάνῃ θὰ τελεσθοῦν τὰ ἀποκαλυπτήρια τῆς προτομῆς τοῦ Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανοῦ καὶ θὰ στεφθῇ ὁ ἀνδριὰς τοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου τοῦ Ε'.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ
ΑΓΓΛΙΚΗΣ, ΓΑΛΛΙΚΗΣ
& ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ
ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 70, ΔΩΜ. 6
Ἡ δνὶς Σ. Γιαννᾶ, διπλωματ. Πανεπ. Λονδίνου καὶ Σορβόννης, διδάξασα ἐν Ροβερτείῳ καὶ Κολλεγίῳ Φαλήρου, ἀναλαμβάνει ἰδιαίτερα μαθήματα καὶ τάξεις. Ταχεῖα προπαρασκευὴ διὰ τὰ ἐδῶ Κολλέγια. Συστηματικὴ διδασκαλία φοιτητῶν.

Ὁ Διευθυντὴς ἰατρὸς τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ» Γ. Κ. ΗΓΟΥΜΕΝΑΚΗΣ, δέχεται τοὺς ἐκ δερματικῶν καὶ μεταδοτικῶν νοσημάτων πάσχοντας, ὁδὸς Σαριπόλου 8 (ἔναντι βορείας πλευρᾶς Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου) καθ' ἑκάστην 8—14 καὶ 3—7.

Ἀθλητισμὸς

— Συμπεράσματα ἀπὸ τοὺς ἀγῶνας τοῦ πρωταθλήματος

Οἱ ἀθλητικοὶ ἀγῶνες τοῦ «γενικοῦ πρωταθλήματος» Θεσσαλονίκης, τελεσθέντες μετὰ τὰ τυπικὰ πρωταθλήματα Βορείου καὶ Νοτίου Ἑλλάδος, ἔληξαν προχθὲς διεξαχθέντες μὲ μεγάλην ἐπιτυχίαν, καὶ ἄλλη σοβαρὰ δοκιμασία τῶν Ἑλλήνων ἀθλητῶν διὰ τοὺς Βαλκανικοὺς ἀγῶνας τοῦ προσεχοῦς μηνὸς δὲν θὰ γίνῃ μέχρι τότε. Δὲν θὰ ἦτο λοιπὸν ἄσκοπον, ἐφόσον οἱ ἀγῶνες αὐτοὶ προεκηρύχθησαν διὰ νὰ καταδειχθῇ ἡ σημερινὴ δύναμις τοῦ ἀθλητισμοῦ μας, καὶ ἡ «φόρμα» τῶν ἀθλητῶν μας, καὶ ποῖοι συνεπῶς ἀπὸ αὐτοὺς εἶνε ἱκανοὶ νὰ ἀντιπροσωπεύσουν τὰ ἑλληνικὰ χρώματα εἰς τοὺς Βαλκανικοὺς ἀγῶνας, νὰ ἐξετάσωμεν λεπτομερέστερον τὰς πραγματοποιηθείσας ἐπιδόσεις εἰς ὅλους τοὺς ἀνωτέρω ἀγῶνας, ἐπὶ τῶν ὁποίων θὰ βασισθῇ μεγάλως ὁ Σύνδεσμος τῶν Ἀθλητικῶν Σωματείων διὰ τὸν καταρτισμὸν τῆς ἐθνικῆς μας ὁμάδος. Ὡς πληροφορούμεθα ἡ ὁμὰς θὰ καταρτισθῇ τελικῶς εἰς τὰς παραμονὰς τῶν Βαλκανικῶν ἀγώνων, καὶ ἡ ἀπόφασις αὐτὴ τοῦ Σ.Ε.Γ.Α.Σ. ἐνέχει μεγάλην δόσιν σκοπιμότητος, διότι πολλοὶ ἀθληταὶ θὰ βελτιώσουν ἐπαισθητῶς τὰς ἐπιδόσεις των μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Ὁπωσδήποτε ὅμως τὰ ἀποτελέσματα τῶν τελευταίων τριῶν ἀθλητικῶν πρωταθλημάτων ἀντικατοπτρίζουν ἄριστα τὴν σημερινήν μας ἀθλητικὴν δύναμιν, καὶ μπορεῖ κανεὶς μὲ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι αἱ ἐπιδόσεις τῶν ἀθλητῶν μας θὰ ὑποστοῦν ἐλαφρὰν βελτίωσιν μέχρι τῆς ἐποχῆς τῆς τελέσεως τῶν Βαλκανικῶν ἀγώνων, νὰ εἶνε ἀρκετὰ αἰσιόδοξος διὰ τὴν ἐμφάνισίν μας εἰς τοὺς ἀγῶνας αὐτούς. Μία ἁπλῆ ἐν πρώτοις σύγκρισις τῶν ἐπιδόσεων τοῦ ἐφετεινοῦ πρωταθλήματος πρὸς τὰς περυσινάς, μαρτυρεῖ ἐπαρκῶς ὅτι συνετελέσθη σοβαρὰ πρόοδος εἰς τὸν ἀθλητισμόν μας καὶ ὅτι αἱ ἐπιδόσεις τοῦ ἐφετεινοῦ πρωταθλήματος εἶνε ἀνώτεραι ἀπὸ τὰς περυσινάς.

1929: 100 μέτρα 11'' 3)5 — 200 μέτρα 22'' 4)5—400 μέτρα 53 1)5—800 μέτρα 2' 7''—1500 μέτρα 4' 23'' 4)5 — 5000 μέτρα 16' 46'' 3)5 — 10.000 μέτρα 35' 41'' 2)5—119 μ. ἐμπόδια 16'' 4)5 — 400 μ. ἐμπόδια 60'' — ἅλμα εἰς μῆκος 6 μ. 575 — εἰς ὕψος 1 μ. 75 — τριπλοῦν 13 μ. 585 — ἐπὶ κοντῷ 3 μ. 64 — σφαῖρα 13 μ. 705 — ἀκόντιον 62 μ. 755 — ἑλληνικὴ δισκοβολία 33 μ. 895 καὶ ἐλευθέρα 36 μ. 90.

1930: 100 μέτρα 11'' 3)10—200 μέτρα 23'' — 400 μέτρα 52'' 5)10 — 800 μ. 2' 6'' 5)10 — 1500 μ. 4' 20'' 3)10 — 5000 μ. 16' 7'' 5)10 — 10.000 μέτρα 34' 20'' — 119 μ. ἐμπόδια 16'' 7)10 — 400 μ. ἐμπόδια 57'' 2)5 — ἅλμα εἰς μῆκος 6 μ. 785 — εἰς ὕψος 1 μ. 80 — ἐπὶ κοντῷ 3 μ. 74 — τριπλοῦν 13 μ. 97 — σφαῖρα 14 μ. 375 — ἀκόντιον 50 μ. 89 — ἑλληνικὴ δισκοβολία 33 μ. 61 καὶ ἐλευθέρα 39 μ. 01.

Ἐπὶ τῶν 17 δηλαδὴ ἀγωνισμάτων τοῦ ἀθλητικοῦ στίβου, εἰς τὰ 14 αἱ ἐφετειναὶ ἐπιδόσεις ὑπῆρξαν πολὺ καλύτεραι ἀπὸ τὰς ἀντιστοίχους περυσινάς, γεγονὸς εὐοίωνον διὰ τὴν ἐξέλιξίν μας. Τοῦτο μαρτυρεῖ ἐπαρκῶς ὅτι οἱ ἀθληταί μας ἄνευ οὐδεμιᾶς ἰδιαιτέρας ἐπιβλέψεως καὶ μόνον βασιζόμενοι εἰς τὰς ἰδίας των ἀτελεῖς γνώσεις ἐπιδιώκουν νὰ ἐπιτύχουν κάτι ἀνώτερον. Διάθεσις καὶ ὑλικὸν εὐτυχῶς ὑπάρχουν ἐν ἀφθονίᾳ εἰς τὸν ἑλληνικὸν ἀθλητισμόν, καὶ οἱ ἀγῶνες τοῦ πρωταθλήματος μᾶς δίδουν διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν τὴν εὐκαιρίαν νὰ διαπιστώσωμεν αὐτὸ εἰς μεγάλην κλίμακα. Λείπει ὅμως δυστυχῶς ἀκόμη τὸ σύστημα καὶ ἡ ὀργάνωσις, καὶ πιστεύομεν ὡς πρὸς τὸ σημεῖον αὐτὸ θὰ στραφῇ ἀμέριστος ἡ προσοχὴ τόσον τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἀθλητικῶν Σωματείων ὅσον καὶ τοῦ προπονητοῦ κ. Σίμιτσεκ. Ἰδιαιτέρως διὰ τὸν Μακεδονικὸν ἀθλητισμὸν πρέπει νὰ ληφθῇ ἐξαιρετικὴ φροντίς, διότι καὶ πάλιν ἀπεδείχθη ὅτι οἱ Μακεδόνες ἀθληταὶ ὑπάρχουν μὲν πολλοὶ εἰς ποσότητα, ὄχι ὅμως καὶ εἰς ποιότητα. Παρ' ὅλον ὅτι οἱ ἀγῶνες τοῦ γενικοῦ πρωταθλήματος ἔγιναν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, μέσα δηλαδὴ εἰς τὸ περιβάλλον τῶν Μακεδόνων ἀθλητῶν, ὅλα τὰ ἀγωνίσματα σχεδὸν περιῆλθον εἰς τοὺς ἀθλητὰς τοῦ Νότου, καὶ οἱ Μακεδόνες δὲν κατώρθωσαν νὰ συναγωνισθοῦν ἐπιτυχῶς τοὺς Ἀθηναίους. Ἂν ἐξαιρέσῃ κανεὶς τὸν Μπεκιάρην, τὸν Νάνον, καὶ ἄλλους δύο ἀθλητάς, τίποτε τὸ ἐξαιρετικὸν δὲν παρουσίασαν ὅλοι οἱ ἄλλοι ἀθληταί, καὶ κατέλαβον τὰς τελευταίας θέσεις. Τὰ 100, 200, 400, 800, 1500 μέτρα ἐκερδήθησαν ἀπὸ τοὺς Ἀθηναίους, καὶ τὸ αὐτὸ μπορεῖ νὰ πῇ κανεὶς καὶ διὰ τὰ ἐμπόδια, ὅπου ἂν συμμετεῖχον ὁ Μαρόπουλος καὶ ὁ Μάντικας, δὲν θὰ ἐφαίνοντο οἱ Θεσσαλονικεῖς. Εἰς τὰ ἅλματα πλήρης ἐπιτυχία τῶν Ἀθηναίων ἀθλητῶν, τὸ ἴδιο καὶ εἰς τὰς ρίψεις καὶ βολάς. Τὰ μόνα ἀγωνίσματα εἰς τὰ ὁποῖα ἐπεβλήθησαν ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον οἱ Μακεδόνες, ὑπῆρξαν ὁ ἀκοντισμὸς καὶ οἱ δρόμοι ἀντοχῆς, 5 καὶ 10 χιλιομέτρων. Τὸ γεγονὸς εἶνε ἀρκετὰ εὐχάριστον βέβαια, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ πῇ κανείς, βασιζόμενος μόνον εἰς τὴν μονομερῆ αὐτὴν ἐκδήλωσιν, ὅτι ὁ Μακεδονικὸς ἀθλητισμὸς προοδεύει. Τὸ ὅτι ἄλλως τε εἰς τὴν γενικὴν βαθμολογίαν τὰ Μακεδονικὰ Σωματεῖα Βορείου Ἑλλάδος συνεκέντρωσαν 31 βαθμοὺς ἔναντι 70 ὅλων τῶν ἄλλων τῆς Νοτίου μαρτυρεῖ ἐπαρκῶς ὅτι πρὸς τὸ παρὸν δὲν δύναται νὰ νοηθῇ συναγωνισμὸς μεταξὺ Ἀθηναίων καὶ Μακεδόνων ἀθλητῶν, καὶ τὰ φῶτα τῆς πρωτευούσης φθάνουν πολὺ ἀσθενῆ εἰς τὰς ἐπαρχίας καὶ τὴν Μακεδονίαν. Ποῦ λοιπὸν εὑρίσκει τὸν συναγωνισμὸν καὶ τὴν πρόοδον ὁ συνάδελφος πρωϊνῆς ἐφημερίδος; Καὶ ὅμως ὑπάρχουν εἰς τὴν Μακεδονίαν καλοὶ ἀθληταί. Εἰς τοὺς τελεσθέντας πρὸ μηνὸς Πανθρακικοὺς ἀγῶνας ἐπετεύχθησαν πολὺ καλαὶ ἐπιδόσεις, ἀσυγκρίτως καλύτεραι ἀπὸ ἐκείνας, τὰς ὁποίας ἐπέτυχον οἱ Μακεδόνες εἰς τοὺς προχθεσινοὺς ἀγῶνας πρωταθλήματος. Τί ἔγιναν οἱ ἀθληταὶ αὐτοί;

* * *

Ἡ πλέον εὐχάριστος διαπίστωσις ἀπὸ τοὺς ἀγῶνας τοῦ ἀθλητικοῦ πρωταθλήματος, ὑπῆρξεν, ὅτι ἀρχίζομεν νὰ ἐξελισσώμεθα εἰς τοὺς δρόμους. Μέχρι πρό τινος ἀκόμη ἡ σοβαρωτέρα καθυστέρησίς μας παρετηρεῖτο εἰς τοὺς δρόμους, εἰς τὸ λεπτότερον ἀκριβῶς εἶδος τοῦ ἀθλητισμοῦ τοῦ στίβου, τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖ μίαν ἀνωτέραν καὶ ἐξαιρετικῶς ἐπιμεμελημένην προπόνησιν καὶ εἰδίκευσιν. Φυσικὰ ἀπέχομεν ἀκόμη πολὺ ἀπὸ τὴν ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ ἔχωμεν σταθεροποιηθῆ εἰς τὰ 11'' διὰ τὰ 100 μέτρα, τὰ 50'' διὰ τὰ 400, τὰ 2' διὰ τὰ 800 κτλ. Πρὸς τὸ παρὸν αἱ ἐπιδόσεις αὐταὶ εἶνε ἀπρόσιτοι ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας ἀθλητὰς καὶ μόνον μὲ μίαν συστηματικὴν ἐπέμβασιν τοῦ προπονητοῦ θὰ χαιρετίσωμεν τὰ ρεκὸρ αὐτά. Ἀλλὰ τόσον ἀπὸ τοὺς ἀγῶνας τῶν τοπικῶν πρωταθλημάτων ὅσον καὶ ἀπὸ τοὺς τῆς Θεσσαλονίκης κατεδείχθη ὅτι ἀπεκτήσαμεν τέλος πάντων 4 δρομεῖς μὲ ἐπιδόσεις κάτω τῶν 11'' 3)5 διὰ 100 μέτρα, ἰσαρίθμους εἰς τὰ 200 χρόνους περὶ τὰ 23''. Ἔχομεν σης σήμερον τέσσαρας δρομεῖς τὰ 400 μέτρα, δυναμένους νὰ ματοποιήσουν ἐπιδόσεις 53'', γεγονὸς διὰ πρώτην φορὰν ρατηρούμενον εἰς τὸν ἑλληνικὸν ἀθλητισμόν. Δὲν ἀναφέρομεν θώραν τῶν ἄλλων Ἑλλήνων δρομέων ἀπὸ τοὺς ὁποίους «κάτι» θὰ σφαλῶς εἰς τὸ μέλλον. Ἀλλὰ τοὺς δρόμους ἀντοχῆς, προσδεύομεν ραγδαίως, καὶ χαίρομεν ἰδιαιτέρως διότι εὑρέθη ὁ ἀντάξιος διάδοχος Κράνη, εἰς τοὺς δρόμους τῶν μεγάλων ἀποστάσεων. Ὁ Μπεκιάρης τελεῖ μίαν μεγάλην ἐλπίδα διὰ τὸν ἀθλητισμόν μας, ἔχει ὅμως ἀνάγκην ὁ ἀθλητὴς αὐτὸς ἐπιβλέψεως καὶ συστηματικῆς προπονήσεως. Ὅτι ἀποδίδει τὸ ἀποδίδει χάρις εἰς τὴν φυσικήν του διάπλασιν καὶ ἀντοχήν. Εἰς τοὺς δρόμους ἀντοχῆς ἔχομεν καὶ δύο ἄλλους καλοὺς δρομεῖς, τὸν Νάνον καὶ τὸν Ἀνδρέου, οἱ ὁποῖοι ἀκολουθοῦν τὸ προοδευτικὸν παράδειγμα τοῦ Μπεκιάρη.

Εἰς τὰς ρίψεις καὶ βολὰς (ἐκτὸς τῆς σφαιροβολίας) ἡ αὐτὴ στασιμότης παρατηρεῖται. Ἰδιαιτέρως ἡ δισκοβολία εἶνε τὸ μόνον ἀγώνισμα τοῦ ἀθλητικοῦ στίβου, εἰς τὸ ὁποῖον ἡ πανελλήνιος ἐπίδοσις τοῦ Δώριζα παραμένει ὡς φαίνεται ἀκόμη. Τὰ 40 μέτρα μόλις καὶ μετὰ βίας πλησιάζονται κατὰ καιροὺς ἀπὸ ἕναν ἢ δύο δισκοβόλους Ἕλληνας. Λείπει ὁ παίδευσις καὶ ἡ εἰδικὴ προπόνησις. Τὸ αὐτὸ δύναται νὰ ἰσχύσῃ καὶ διὰ τὴν ἑλληνικὴν δισκοβολίαν, ἡ ὁποία περιλαμβάνεται εἰς τὸ πρόγραμμα τῶν ἐφετεινῶν Βαλκανικῶν ἀγώνων. Δὲν πρέπει νὰ μᾶς φανῇ περίεργον ἐὰν τὸ ἑλληνικώτατον αὐτὸ ἀγώνισμα κερδηθῇ ἀπὸ ξένον ἀθλητήν, εἰς τοὺς ἐν λόγῳ ἀγῶνας. Διὰ τὴν σφαιροβολίαν δὲν θὰ ἔχωμεν νὰ προσθέσωμεν τίποτε περισσότερον. Ὁ καλὸς ἀθλητὴς Βεργίνης κατέρριψε δὶς ἐν συνεχείᾳ τὸ ρεκόρ του 14.30 τὴν μίαν φορὰν καὶ 14,375 τὴν ἄλλην. Ὁ Βεργίνης κατέχει ὅλα τὰ σωματικὰ καὶ ψυχικὰ προσόντα νὰ καλυτερεύσῃ κατὰ πολὺ ἀκόμη τὴν νέαν του ἐπίδοσιν μέχρις ὅτου καταστήσῃ αὐτὴν σεβαστὴν εἰς τὸν διεθνῆ ἀθλητικὸν κόσμον. Οἱ σφαιροβόλοι ἄλλως τε ἐξελίσσονται εἰς μεγαλυτέραν ἡλικίαν, καὶ θὰ χαιρετίσωμεν πολλὰς ἀκόμη φορὰς τὰς ἐπιτυχίας τοῦ Βεργίνη. Αἱ ἐπιδόσεις τῶν ἁλμάτων ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰς τῶν ρίψεων, ὑπῆρξαν θαυμάσιαι, καὶ εἶνε εὐχάριστον τὸ ὅτι καὶ εἰς τὸν ἀθλητικὸν αὐτὸν κλάδον ἔχομεν πολλοὺς ἱκανοὺς ἀθλητάς, ἀπὸ τοὺς ὁποίους θὰ εἶνε δύσκολον εἰς τὸ μέλλον νὰ ξεχωρίσῃ κανεὶς τὸν καλλίτερον. Εἰς τὸ ἅλμα εἰς ὕψος 2 ἀθληταὶ ἐπήδησαν τὸ 1,80 καὶ τρεῖς ἄλλοι τὸ 1.75. Σταθερὰν ἐξέλιξιν παρουσιάζει ὁ Παπανικολάου καὶ ὁ Μπούρλος. Ἡ ἐμφάνισις τοῦ Μαντέλλου ὑπῆρξεν ἱκανοποιητικὴ εἰς τοὺς ἀγῶνας τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἀποθαρρυντικὴ εἰς τοὺς τῆς Θεσσαλονίκης. Λείπει ἀκόμη ἀπὸ τὸν ἀθλητὴν αὐτὸν τὸ ἀπαιτούμενον θάρρος.

Γενικῶς οἱ ἐφετεινοὶ ἀγῶνες πρωταθλήματος ἐσημείωσαν ἐπιτυχίαν ὅσον ἀφορᾷ τὸ τεχνικὸν μέρος αὐτῶν, καλυτέραν ἀπὸ τοὺς περυσινούς, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον μᾶς παρέχει τὸ δικαίωμα νὰ εἴμεθα αἰσιόδοξοι κατ' ἀρχὴν διὰ τὴν ἑλληνικὴν ἐμφάνισιν εἰς τοὺς Βαλκανικοὺς ἀγῶνας. Ἀγνοοῦμεν ὅμως ἀκόμη τὴν δύναμιν τῶν γειτόνων μας καὶ καλὸν θὰ εἶνε νὰ διατηροῦμεν μαζὺ μὲ τὴν αἰσιοδοξίαν καὶ ποσοστὸν ἐπιφυλάξεως.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἀρραβῶνες

Γεώργιος Β. Χαραλαμπό κηγόρος καὶ πολιτευτὴς Μαρία Σταυροπούλου, σαν.

Ἑορτάζοντες καὶ μὴ

Ἡ δνὶς Φιφὴ Α. Πα δὲν ἑορτάζει οὔτε δέχεται ἕνεκα πένθους.

— Ἑορτάζει σήμερον ἡ κ. Σοφία Φραγκιά.

— Ἑορτάζει σήμερον Σοφία Μπαρελιέ. Χίλιες Δ. Ο. Τ

— Εἰς τὴν ἑορτάζουσαν Σοφίαν Ἀσημακοπούλου, Τ. Τ. Τ., εὐχόμεθα χρόνια εὐτυχισμένα. Οἰκογ. Κ.

Καταστήματα

— Βαφεῖον — Καθαριστ ΘΝΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ». βαφὴ κοστουμιῶν τέλειον σμός, πλύσις, διορθώσεις, ταπήτων ἠγγυημέναι. Παρα οἶκον. Θεμιστοκλέους 9,

ΚΗΔΕΙΑ

Τὴν προσφιλῆ ἡμῶν μητέρα μην, προμάμμην καὶ θείαν

ΟΛΥΜΠΙΑΝ ΙΩ. ΔΑΡΙΒ

θανοῦσαν χθές, κηδεύομεν ἐν Κηφισσίᾳ ὥραν 10ην π. μ. τὸν ἱερὸν ναὸν τοῦ Ἁγ.

Ἐν Κηφισσίᾳ τῇ 17ῃ Σεπτ 1930.

Τὰ τέκνα: Χρῆστος Δαρίβας, ρασκευοῦλα Χρ. Δαρίβα. Οἱ γονοι: Ὀλυμπία Κυριαζ ἄννης Δαρίβας, Κωνσταντ ρίβας, Κωνσταντῖνος Κυρια

Οἱ ἀνεψιοὶ

MODES OLGA
Ἀνεχώρησεν εἰς Παρισίους ἡ κ. Ὄλγα Χουτοπούλου.

ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ
ΠΩΛΗΣΙΣ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΜΕΝΗΣ ΞΥΛΕΙΑΣ
Πωλεῖται μεταχειρισμένη ξυλεία διαθέσιμος εἰς μεγάλας ποσότητας καὶ εἰς διαφόρους διαστάσεις καὶ εἴδη οἷον καδρόνια, μαδέρια, στρογγύλη ξυλεία κλπ.
Πληροφορίαι παρὰ τῇ ΕΡΓΟΛΑΒΙᾼ ΣΗΡΑΓΓΟΣ ΑΘΗΝΩΝ (Πλατεῖα Κυριακοῦ).

ΕΠΑΝΑΛΗΨΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ
Ἡ Γεωγραφικὴ Ὑπηρεσία Στρατοῦ προκηρύσσει, ὅτι ἐπαναλαμβάνει τὸν δημόσιον μειοδοτικὸν διαγωνισμόν, διὰ τὴν προμήθειαν 50.000 φύλλων χάρτου ἐκτυπώσεως λευκοῦ 1 μ. Χ. 0,70 τὴν 29ην Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 10—12 π. μ.
Ἐπίσης διὰ τὴν προμήθειαν διαφόρων λιθογραφικῶν πλακῶν τὴν 30ὴν Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 10—12 π. μ.

ΑΛΤ!
ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ὅλαι αἱ Ἀθηναϊκαὶ ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ παλαιῶν ἡμερομηνιῶν εἰς τὸ Χαρτοπωλεῖον Πέτρου Κριάλη. Σοφοκλέους 7. Στοὰ Πάππου.

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
ΕΤΗΣΙΑ	ΔΡ. 380	ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ ΑΓΓΛ.	2
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	„ 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ.	15
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	„ 100	ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ	Μ. 50
		ΕΛΒΕΤΙΑΣ	F. S. 60

Η ΠΡΩΪΑ

ΤΙΜΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ Ο ΣΤΙΧΟΣ ΔΡ	5.30
ΤΡΑΠΕΖΙΚΑΙ » » » »	6—15
ΘΕΑΤΡΩΝ, ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΩΝ ΚΕΝΤΡΩΝ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΩΝ	6.—
ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ	» 100-200

Παλειδιωτικαὶ ἐντυπώσεις

Κάτω ἀπ' τὶς φυλλωσιὲς τῶν καστανιῶν....

Ἡ ὁδὸς τῆς Ἁγιότητος.—«Μίστλετο». — Ξηροπόταμος.—Τσίλλης ὁ Σώφρων. — Καρυαί, ἰδιόρρυθμος πρωτεύουσα.—Ἡ Ἱερὰ Κοινότης καὶ τὰ «παιδιά». —Κουτλουμουσι. — Ἐμπόριον καὶ ἀσκητισμός. — Εἰς ἀναζήτησιν τοῦ Πρωτάτου. — Ἡ ὁδὸς τῆς ἀπωλείας.

νη.—Ὁ Ὕπνος, θεὸς εἰδωλολατρικός, δὲν ἀπέστερξε καὶ χθὲς χαρά του, ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ Ὄρους. Καὶ ἦτο ὕπνος ἀκαὶ ξεκουραστικὸς τόσον, ὥστε τὰ φῶτα τῆς αὐγῆς ἐφώτισαν κορυφὰς τῶν δασωμένων βουνῶν, τὰ μάτια ἄνοιξαν πρόθυμα διὰ θέματα καὶ νέας περιπλανήσεις.

Ἄλλως τε, πολλὰ εἰδωλολατρικὰ φυλάττει ἡ ἀρχαία αὐτὴ Ἂν εἰς τοὺς Δελφοὺς ὁ Ἀπόλλων ἀπὸ αἰώνων ἐστερήθη τῆς «μάντιδάφνης καὶ τῆς «Λαλεούσης» ἐδῶ, εἰς τὴν Χερσόνησον ποὺ ὁλόκληρη ἀφιερωμένη, ἡ δάφνη ἐξακολουθεῖ πάντοτε νὰ θάλλῃ αὐ καὶ αἱ «Λαλέουσαι» πηγαὶ ἀναβρύουν σὲ κάθε βῆμα, εἰς τὰ τῶν συσκίων χαραδρῶν, καὶ εἰς ὁμαλὰς κλιτὺς τῶν λόφων. Καὶ χρησμοὺς τοὺς ψιθυρίζουν τὰ φυλλώματα τῆς πλούσιας βλαστήσεως, ἀντίπαλοι τῶν Δωδωναίων

Τὰ κουδούνια τῶν ζώων ποὺ πρόκειται νὰ μᾶς μεταφέρουν, ἀντηχοῦν τὴν παραλία τῆς Δάφνης, καὶ καλοῦν. Ὁ ἥλιος χρυσώνει τὶς κορυφές, ὅταν ξεκινοῦμε γιὰ ὁδὸν τῆς ἁγιότητος. Δὲν μπορεῖ νὰ κάνῃ κι' αὐτὴ ἐξαίρεσιν ἀπὸ ἄλλας ὁδοὺς τῆς ἀρετῆς, καὶ εἶνε καὶ τραχεῖα, στρωμένη ὄχι μὲ ἀκάνθας, καὶ πολὺ σκιερά, ἀλλὰ μὲ πλατὺ καλντερίμι, ἀπάνω στὸ κροτοῦν τὰ μικρὰ πέταλα τῶν Ἀνεβαίνει κορδέλλες—κορδέλλες ἀπότομες, ὕστερα ἀπὸ τὰ βάθη μιᾶς πλατανόφυτης χαράδρας, στὸν «ποταμὸ» τοῦ Ξηροποτάμου, χαράδρα ποὺ εἰσδύει βαθειὰ στὴν πλευρὰ τοῦ βουνοῦ, σὰν μαχαιριὰ τρέχοντας κόκκινο, τὸ ἄσπρο γόνιμο αἷμα τῆς γῆς, τὸ νερό. Ἔτσι τραβᾷ, ὅλο ἀνηφορίζοντας, ὥς τὸ διάσελο, ἡ δυὸ θάλασσες καλοῦν τὸν ὁδοιπόρο.

Ἡ βλάστησις εἶνε ποικίλη. Καστανιές, πρὸ πάντων καστανιές, μὲ τὶς ἀγκαθωτὲς κάψες τῶν ἀγριοκαστάνων, ἀλλὰ καὶ καρυδιές, καὶ

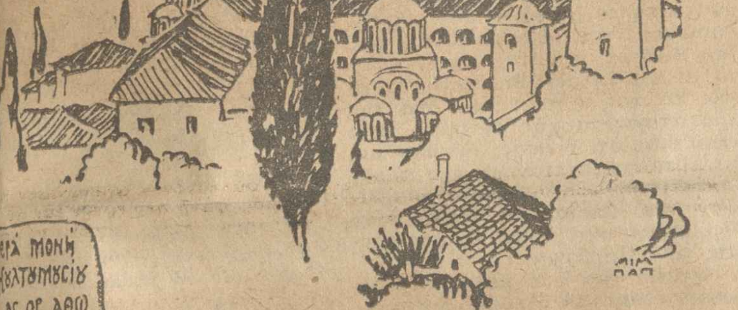

λιές, καὶ βαλανιδιές, καὶ δένδρα, αἱ κατ' ἐξοχὴν δρῦς, καὶ δενδρώδεις πρῖνοι, καὶ πρῖνοι, καὶ πεῦκα μὲ χονδρὰ βελόνια, καὶ καρδιόφυλλοι ἀγριοπασχαλιές καὶ ρείκια ὑψηλόσωμα, καὶ ὡραῖοι πλατύφυλλοι πρῖνοι, καὶ «ἀσπροπούρναρα» ποὺ παρέχουν τὸ ὡραῖο λευκό τους ξύλο εἰς τὴν ὑπομονὴν καὶ τὴν τέχνην τῶν Ἁγιορειτῶν ξυλογλυπτῶν. Ἀπὸ τὸ θαμνῶδες αὐτὸ δενδρύλλιον, βαγίνουν ὕστερα τὰ μικρὰ «σουβενὶρ» τῶν ἐπισκεπτῶν, καὶ ἡ περίεργες ἐκεῖνες ἀνώμαλες μακρυὲς ξύστρες, γιὰ τὴ ράχη τῶν καλογήρων.. Τὴν ἄνοιξη, τὸ σύσκιο μονοπάτι, θὰ ἐστόλιζαν πλούσια ἡ ἀγριοτριανταφυλλιὲς ποὺ δείχνουν τώρα στὶς φραγές, τοὺς ἀνώνυμους σπόρους τους. Μερικὰ ὑπόλοιπα λουλούδια φαιδρύνουν κάπως τὰ κράσπεδα τοῦ δρόμου, καὶ τὰ εὔφορβια τὰ στολίζουν μὲ τοὺς πορφυροὺς καὶ ἰώδεις βότρυς τους. Ὁ ἰξός, τὸ «μίστλετο» τῶν Ἄγγλων, χαριτωμένο παράσιτον, βάζει μὲ τὰ ἰδιόρρυθμα φύλλα του μιὰ βαθυπράσινη νότα ἀνάμεσα στὰ σταχτερὰ φυλλώματα τῶν ἐλάτων, ἀλλὰ τοῦ κάκου θὰ προσμένῃ τὰ Χριστούγεννα κάποιο ὑστερόβουλο χέρι νὰ τὸν κόψῃ, καὶ νὰ τὸν κρεμάσῃ στὴ μέσῃ κάποιου σαλονιοῦ. Τὸ ἔθιμον τοῦ ἄξαφνου τάχα φιλήματος τῆς ἀγαπημένης κάτω ἀπὸ τὸν ἰξό, εἶνε ἐδῶ ἄγνωστον, ἀλλὰ καὶ πρακτικῶς ἀνεφάρμοστον. Ἂν ὑπάρχουν μαλλιά, δὲν εἶνε γυναικεία, καὶ τὸ «φλέρτ» δὲν εἶνε ἁγιορειτικὴ συνήθεια!

Τὸ μοναστῆρι τοῦ Ξηροποτάμου, μᾶς δίδει τὴν ἐλπίδα ἑνὸς μικροῦ ξεκουράσματος, στὸ μικρὸ τοῦ ὀροπέδιον. Τὰ ζῶα ἀπὸ συνήθεια σταματοῦν, καὶ ξεπεζεύουμε. Μάταια ἐλπίς. Οἱ προϊστάμενοι ἔχουν «σύναξιν» καὶ δὲν μποροῦμε νὰ τοὺς ἀπασχολήσωμε. Περιοριζόμεθα, ξαναπαίρνοντας τὸν δρόμο, νὰ τὸ καμαρώσωμεν ἀπὸ ψηλά, εὐρὺ τετραγωνικὸν οἰκοδόμημα, μὲ στέγες ἀπὸ σχιστόλιθο, μὲ ξύλινους ἐξώστας, μὲ τὸν τροῦλο τοῦ Καθολικοῦ του στὴν μέση, ὅπως ὅλα, ἐπιφυλασσόμενοι γιὰ τὸν γυρισμό.

Ἄλλως τε ὁ κύριος Ἀρχικυνηγὸς βιάζεται. Ἔχει καὶ τουφέκι μαζύ του. Χθές, στὸ σφύριγμα τῆς «Ἰφιγενείας» μπροστὰ στὸν Ἅγιο Παντελεήμονα, κοπάδια ὁλόκληρα ἡμέρα εἶχαν ὑψωθῆ σὲ «καλωσώρισμα» ἀπὸ τὰ σύστάδες τῶν κυπαρισσιῶν καὶ ἀπὸ τὶς παλαιὲς στέγες, εἰρηνικοὶ ἀντιπρόσωποι τῆς πτερωτῆς Δημοκρατίας τοῦ Ἁγίου Ὄρους. Σήμερα, οὔτε ἕνα πουλί, οὔτε ἕνα κἂν γεράκι, δὲν ἄπλωσε τὰ φτερά του στὸν γαλανὸ οὐρανό. Ἡ φήμη τοῦ κυρίου καθηγητοῦ εἶχε, φαίνεται, προηγηθῆ, καὶ ὁ ἀνίσχυρος ἐχθρὸς ἐσιώπα σωφρόνως ὑποχωρήσει!

* * *

— Ἄααα!... Τσίλλη!...

Οἱ ἀγωγιάτες, καλοκάγαθοι «ἀρβανίτες», παρορμοῦν τὸν Τσίλλη, τὸ ἄσπρο μου μουλάρι, καὶ ἡ παρόρμησις αὐτὴ εἶνε ἀναγκαία. Ὁ Τσίλλης εἰς τὸν ὁποῖον ὑπακούουν καὶ ἄλλα τέσσερα μουλάρια, εἶνε ἐξαιρετικὰ σώφρων καὶ περίνους. Μὲ τὸ ἀργό βάδισμά του, διαλέγει τὸ μέρος ποὺ θὰ πατήσῃ, ἀποφεύγει τὶς κακοτοπιές, προτιμᾷ ἐνίοτε νὰ τρυπώσῃ μέσα ἀπὸ τὰ κλαδιὰ ἀκολουθῶντας τὸ χωματένιο μονοπάτι, ἀντὶ τοῦ γλυστεροῦ καλντεριμιοῦ. Τὰ ἄλλα, τὸν ἀκολουθοῦν ἐπίσης, καὶ καλοῦν τὴν σειρά.

— Ἄααα!... Τσίλλη!...

Ὁ Τσίλλης ὑπακούει εἰς τὴν φωνή, ξαναγυρίζει στὸν ἴσιο δρόμο, ἀλλὰ καὶ πάλι ἡ περίσκεψις του ἀπομακρύνει. Ξέρει φαίνεται τὴν ἰταλικὴ παροιμία «κὶ βα πιάνο, βα σάνο», καὶ τὴν ἐφαρμόζει. Καὶ πάει σιγὰ—σιγά, ἀλλ' ἀσφαλῶς. Ἂν καὶ οἱ ἄνθρωποι εἶχαν τὸ ἴδιο ἔνστικτο τοῦ μουλαριοῦ!...

* * *

Στὸ διάσελο, ὁ δρόμος φαρδαίνει, διχάζεται. Στὸ τρίστρατο αὐτό, κάτω ἀπὸ μιὰ ψηλὴ καρυδιά, σὲ μιὰ λίθινη βάσι, ἕνας σταυρὸς ὑψώνεται. Δὲν εἶνε ὅπως τὰ ὡραῖα ἐκεῖνα «καλβαὶρ» τῶν αβυαρικῶν Ἄλπεων καὶ τῆς Βρετάννης. Ἕνας ἁπλοῦς ξύλινος σταυρός, γιὰ νὰ προστατεύῃ τοὺς ὁδοιπόρους, ἀπὸ τοὺς πειρασμοὺς τῶν τριστράτων, ποὺ ἕνας σταυρὸς πάντα τὰ σημαδεύει. Ἐδῶ τὸ διχάλι δὲν πρόκειται νὰ ὁδηγήσῃ εἰς τὴν κακίαν ἀσφαλῶς, ὅποιον δρόμο κι' ἂν πάρῃ κανείς. Μὰ ὁ Ἐπικατάρατος, εἶχε φαίνεται πολὺ δουλειὰ τὰ παληὰ χρόνια, ἡ πλεκτᾶνές του ἄπειρες, καὶ ἡ ψυχὴ τῶν ἁπλοϊκῶν μοναχῶν εἶχεν ἀνάγκην πολλῆς ὑποστηρίξεως.

Τώρα ἀρχίζει ἡ κατωφέρεια πρὸς τὶς Καρυές, τὴν ἰδιόρρυθμη πρωτεύουσα τῆς ἱερᾶς Δημοκρατίας τοῦ Ἁγίου Ὄρους. Πέρα, μακρυὰ ἡ Θάσος καὶ θαμπὰ τὰ βουνὰ τῆς Μακεδονίας, ὅσο γιὰ νὰ ξεκόβουν τὴν ἕνωσι τῆς θάλασσας καὶ τοῦ οὐρανοῦ. Κοντά, στὴν δεδροσκέπαστη ὁμαλὴ πλαγιά, τὰ σπίτια τῆς πολίχνης, σπίτια ταπεινά, μὲ γκρίζες στέγες, τοίχους μαυρισμένους, λιγώτερο σπίτια καὶ περισσότερο μοναστήρια ἀπ' τὶς στέγες καὶ τὶς αὐλὲς τῶν ὁποίων ξεπροβάλλουν τροῦλλοι ἐκκλησιῶν καὶ κυπαρίσσια. Ξεχωριστὰ ἀπὸ τ' ἄλλα, μὲ μεγάλα ἄσπρα οἰκοδομήματα, χρυσοὺς τρούλλους καὶ ψηλὰ καμπαναριά, ἡ Ρωσσικὴ σκήτη τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου, ἡ ἐπονομαζομένη, λόγῳ τῆς μεγαλοπρεπείας της, καὶ «Σαράγι».

Τὸν δρόμο τώρα φράσσουν τὰ περιβόλια, γεμάτα φουντουκιές, διότι ἡ φουντουκιὲς δὲν εἶνε δένδρον ἄγριο, ὅπως τὸ νομίζουμε, ὅταν οἱ δρόμοι τῆς Ἀθήνας ἀντηχοῦν ἀπ' τὶς φωνὲς τῶν πολητῶν:

— Ἁγιορείτικα φουντούκια!

Εἶνε δένδρα κηπαῖα, καλὰ φυλαγμένα, ἀπὸ ἐπίβουλα χέρια, καὶ ἡ συγκομιδὴ τῶν φουντουκιῶν ἔχει ἤδη γίνει, μὴν ἀφίνοντας, οὔτε γιὰ δεῖγμα, κάποιο μικρὸ ἀποφουντουκο. Σωροὶ ξερῶν τσόφλιων μονάχα, δείχνουν ὅτι ἡ συγκομιδὴ ὑπῆρξε καλή, ποσοτικῶς, τοὐλάχιστον, γιατί ποιοτικῶς, τὰ φουντούκια ποὺ μᾶς ἐπώλησε πρὸς δέκα ἐξ δραχμὰς τὴν ὀκᾶ ὁ ἀφιλοκερδὴς ἐμπορομικρομεσίτης, ὑπόσχέσεις ἐρωτευμένου ἢ προεκλογικὸς λόγος πολιτικοῦ.

* * *

Καρυές. — Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, ἔχει ἐδῶ ὑποκατάστημα. Εἶνε τὸ πρῶτο πρᾶγμα ποὺ συναντοῦμε στὸν ἐμπορικὸ δρόμο τῶν Καρυῶν, πηγαίνοντας διὰ τὴν Ἱερὰν Ἐπιστασίαν, ποὺ ἑδρεύει στὴν Ἀθωνιάδα Σχολή. Ἡ ὕπαρξις τῆς Τραπέζης εἶνε ἡ λογικὴ συνέπεια ἑνὸς ἐμπορίου καὶ ἀναλόγων ἀποθεμάτων. Πλὴν τῶν κοινοβιτῶν, ποὺ κι' αὐτοὶ ἔχουν τὰ μικρά τους ἔσοδα, οἱ ἰδιορρυθμῖται ἂν ἀπηρνήθησαν τοὺς πειρασμοὺς τῶν ἐγκοσμίων, δὲν ἀπηρνήθησαν τὸ χρῆμα. «Ἕτερον, ἑκάτερον», ὅπως λέγουν συνήθως καὶ οἱ Κωνσταντινουπολῖται.

Τὰ ἄλλα καταστήματα τῆς ἐμπορικῆς αὐτῆς ὁδοῦ, εἶνε ραφεῖα, ὑποδηματοποιεῖα, χαρτοπωλεῖα, παντοπωλεῖα, καὶ ἕνα «Λοῦβρ» ἐν μικρογραφίᾳ, ὅπου πωλοῦνται ὅλα τὰ εἴδη, ἀπὸ σκεύη κουζίνας, ὑαλικῶν, σερβίτσιων τσαγιοῦ, πιατικῶν, ρούχων, ἀποικιακῶν, καὶ σταφυλιῶν ἀκόμη, καὶ ἁγιορείτικα ἐνθύμια, κομπολόγια, εἰκόνες, σταυροί, ἀλμποῦμ, καὶ ὅ,τι ἄλλο θέλετε. Αὐτὰ εἶνε τὸ λιανικὸν ἐμπόριον, διότι τὸ κατάστημα ἔχει καὶ ὑποκαταστήματα ἀλλαχοῦ χονδρικοῦ ἐμπορίου, εἰσαγωγῆς, ἐξαγωγῆς, κλπ. κλπ. κλπ., ὅπως θὰ ἔγραφε κάθε ἐμπορικὸς οἶκος, σεβόμενος ἑαυτόν. Ὁ διευθυντὴς καὶ ἰδιοκτήτης, εἶνε φυσικὰ μοναχός, ταπεινότατος δοῦλος τοῦ Χριστοῦ, πιθανὸν καὶ ἀξιωματοῦχος. «Ἄφρων, ἄφρων! Ὅσα ἐσύναξας, τίνι ἔσται;»

* * *

Ἡ πολίχνη δὲν στερεῖται φαρμακείου, καὶ ἴσως, τὸ φαρμακεῖον αὐτὸ εἶνε τὸ γραφικώτερο μαγαζί της. Ἡ κήλη, φαίνεται ὅτι εἶνε τὸ συνηθέστερον ἐδῶ πάθημα, διότι εἰς τὶς πεπαλαιωμένες προθῆκες της, ὅπου κάποιο ταριχευμένο πουλὶ ἀπὸ πολλῶν φαίνεται δεκαετηρίδων μονάζει, δὲν ὑπάρχουν παρὰ μερικὰ πακέτια ἀνώνυμα καὶ πλεῖστες ἐπιγραφές «BANDAGES». Κατὰ τὰ ἄλλα διάφορα βάζα ἐκ πορσελλάνης, τοῦ δίνουν τὸν τύπο ἑνὸς παληοῦ ἐπαρχιακοῦ φαρμακείου, ὁ φαρμακοποιὸς ὅμως τὸ φέρνει μίαν ἑκατονταετίαν πίσω, στοὺς λογιωτάτους τοῦ Ρίζου Νερουλοῦ.

Κοντός, ἀπροσδιορίστου μεγάλης ἡλικίας, μὲ πρόσωπον κίτρινο, ἀπίστευτως ρυτιδωμένο, μὲ κάποιο μαῦρο ζακέ, κάθεται πίσω ἀπὸ κάποιο τραπέζι, ταριχευμένος καὶ αὐτός, ὅπως καὶ τὸ πουλί, κυττάζοντας χωρὶς περιέργεια τοὺς ξένους ποὺ περνοῦν. Ἴσως αὐτός, ὁ χρήσιμος λαϊκός, ἐλεημοσύνησε περισσότερο τὴν ζωὴν ἀπὸ ὅλους τοὺς ἄλλους κατοίκους τῆς μικρᾶς πόλεως.

Οὐδεὶς προφήτης δεκτὸς ἐν τῇ πατρίδι του! Ὅπως βραδυπορῶ, αὐτή μου παίρνει γιὰ τὸν καλὸν Παγκράτιον, ἐπικρίσεις ποὺ κάποιος νέος καλόγηρος, σπεύδει γοργά, φεύγοντας ἀπὸ τὸ μαγαζί του ἐπίτηδες, τρέχοντας, μαζεύοντας τὸ ἄντερί του, μὲ κινήσεις κοτσομπόλας, νὰ ἀνακοινώσῃ εἰς τὸν ἀντικρυνὸ τοῦ ράπτην!

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 4ην Σελίδα)

Ἀπὸ τὰς συνεδριάσεις τῆς Κοινωνίας

Μία εἰκὼν τῆς συνελεύσεως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καθ' ἣν ὥραν ὁ κ. Μπριὰν ἐξεφώνει τὸν λόγον του περὶ Πανευρώπης.

Μινωϊκαὶ ἀναπαραστάσεις

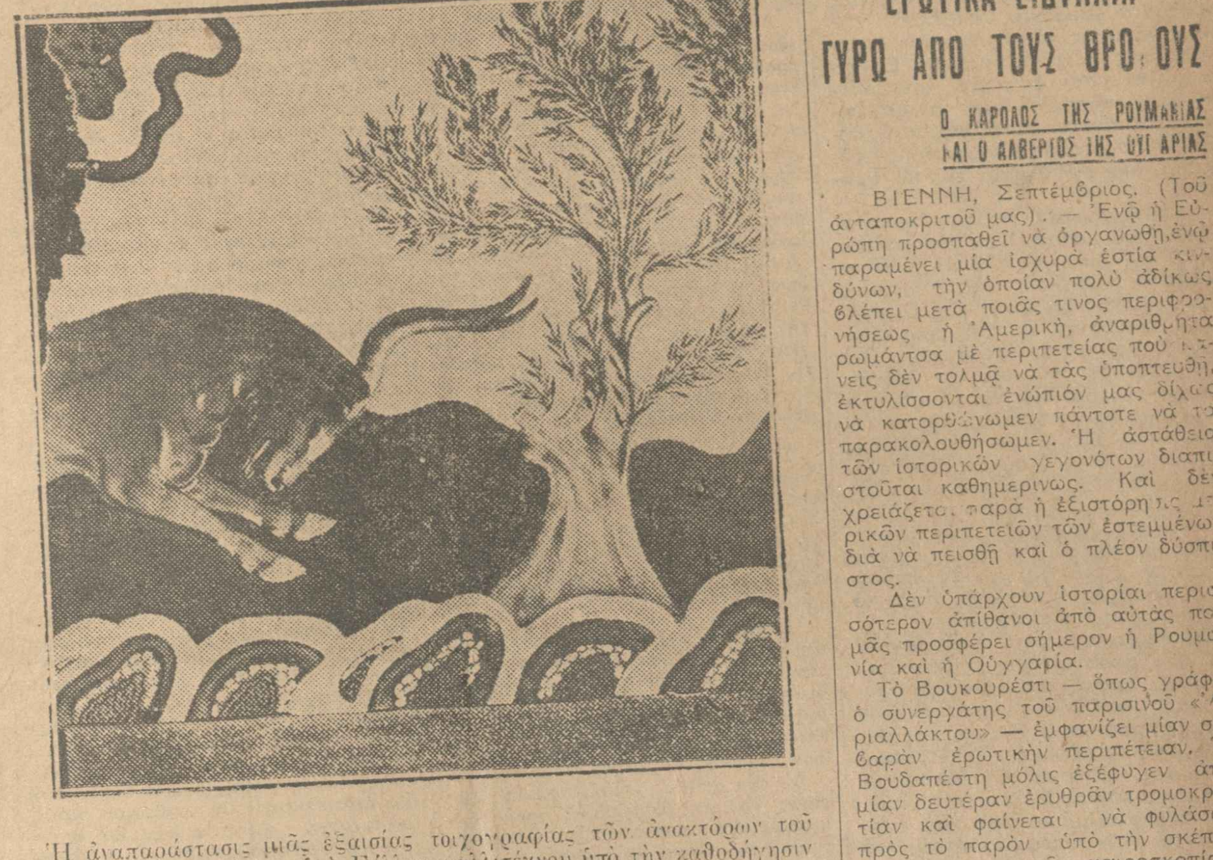

Ἡ ἀναπαράστασις μιᾶς ἐξαισίας τοιχογραφίας τῶν ἀνακτόρων τοῦ Μίνωος, ἐκτελεσθεῖσα ὑπὸ Γάλλου καλλιτέχνου ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τοῦ σὲρ Ἄρθουρ Ἔβανς.

Οἱ πραγματικοὶ ἄρχοντες τῆς ἐποχῆς μας

Ἀμερικανοὶ βασιλεῖς

4ον.-Τὸ πετρέλαιον ὡς οἰκονομικὴ καὶ πολιτικὴ δύναμις

Μονογραφίαι τοῦ κ. Μωρὶς Λεβαντόβσκι

Δὲν περιώριζε τὴν δρᾶσίν του εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Κλήβελαντ. Ἡ ἰδία ἐργασία ἀπορροφήσεως ἐγίνετο, τῷ 1874, διὰ τὰ διυλιστήρια τῆς Νέας Ὑόρκης καὶ τῆς Φιλαδελφείας. Ἔπειτα τὸ μονοπώλιον συμπεριέλαβε τὰ διυλιστήρια τοῦ Πίτσμπουργκ καί, τῷ 1875, τὰ διυλιστήρια τῆς Βαλτιμόρης. Συνεχίζων τὴν ἀμείλικτον ἐκτέλεσιν τοῦ σχεδίου του ὁ Ρόκφελλερ ἐπεξέτεινε τὴν ἀγοραστικὴν πολιτικήν του εἰς ὁλόκληρον τὸ ἔδαφος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Αἱ ἀντίπαλοι ἐπιχειρήσεις ἔπεφταν ἡ μία μετὰ τὴν ἄλλην ἐμπρός του. Οἱ ἀντίπαλοί του δὲν εἶχαν τὴν δύναμιν νὰ παλαίσουν κατὰ τῆς μυστηριώδους καὶ τρομερᾶς αὐτῆς δυνάμεως, ἡ ὁποίας χωρεῖ πρὸ οὐδεμιᾶς ὀπισθοχωρεῖ μεθόδου ἐκφοβισμοῦ ἢ ἐκβιασμοῦ διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὸ ἀποτέλεσμα.

Πρὸ τῆς ὑψώσεως τῶν τιμῶν, ἡ ἀντίδρασις ὑπῆρξε βιαία. Προσέφυγαν εἰς τὴν δικαιοσύνην. Ταραχαὶ ἐξερράγησαν στρεφόμεναι κατὰ τῆς «Στάνταρτ Ὄϊλ», «τῆς μυστηριώδους αὐτῆς ὀργανώσεως μὲ τὰς ἐγκληματικὰς μεθόδους», ἡ ὁποία εὑρίσκετο εἰς χεῖρας τοῦ ἀνθρώπου ποὺ δὲν ἀπεκαλεῖτο παρὰ «δράκος», «βδέλλα» ἢ «βρυκόλακας». Καὶ ὁ Ρόκφελλερ ἐσημείωσεν ἕνα ρεκὸρ ἐλάχιστα ἐπίζηλον: ὑπῆρξεν ὁ πιὸ μισητὸς ἄνθρωπος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

Ἀλλὰ τί σημασίαν εἶχε τὸ μῖσος διὰ τὸν ἄνθρωπον, ποὺ ἔβαινε πρὸς τὸ δισεκατομμύριον τῶν δολλαρίων; Τῷ 1879, ἦτο κύριος τῶν 90 ο)ο τοῦ πετρελαίου ποὺ διϋλίζετο εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας. Ἵδρυσε τῷ 1882, τὴν ἰσχυρὰν «Στάνταρτ Ὄϊλ Κόμπανυ τῆς Νέας Ὑερσέης», τῆς ὁποίας τὸ κεφάλαιον ἔμελλε νὰ ἀνέλθῃ ἐντὸς δώδεκα ἐτῶν, ἀπὸ 55 ἑκατομμύρια δολλάρια εἰς 550 ἑκατομμύρια, ἐνῷ συγχρόνως διενέμοντο εἰς τοὺς μετόχους της ὑπὲρ τὰ 118 ἑκατομμύρια δολλάρια.

ΚΡΑΤΟΣ ΕΝ ΚΡΑΤΕΙ

Διὰ νὰ ἐξηγήσωμεν τὴν ἐπιτυχίαν τῆς φοβερᾶς αὐτῆς ἐπιχειρήσεως, δὲν ἀρκεῖ νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψει τὸ ὀργανωτικὸν πνεῦμα τοῦ Ρόκφελλερ, ἀλλὰ νὰ ἐξετάσωμεν ἐξ ἴσου καὶ τὴν ἰλιγγιώδη δραστηριότητά του διὰ τὴν ρύθμισιν τῆς μεταφορᾶς τοῦ πετρελαίου ὑπὸ τοὺς οἰκονομικωτέρους ὅρους. Ζήτημα πρωταρχικὸν διὰ μίαν ὕλην τόσον ὑγράν, ὅσον καὶ ἐπικίνδυνον καὶ τῆς ὁποίας ἡ τιμὴ ἔδει νὰ ἐλαττωθῇ διὰ νὰ διαδοθῇ ἡ κατανάλωσις της. Διὰ τοῦτο ἡ πάλη μὲ τὰ ἀνταγωνιζόμενα διυλιστήρια ὑπῆρξεν οὐχὶ ὀλιγώτερον ζωηρὰ ὅταν ἐπρόκειτο νὰ ἀφαιρεθῇ παρ' αὐτῶν μὲ τὴν δύναμιν τῶν ἑκατομμυρίων, τὰ μεταφορικὰ μέσα· ἀφ' ἑτέρου, λόγῳ τῆς μεγάλης κινήσεώς της, ἡ «Στάνταρτ Ὄϊλ» ἦτο ὁ πελάτης τὸν ὁποῖον ἐπεζήτουν αἱ ἰσχυρότεραι σιδηροδρομικαὶ ἑταιρεῖαι· αἵτινες, διὰ νὰ ἀποκτήσουν τὴν πελατείαν της, ὤφειλον ὄχι μόνον νὰ τῆς κάμουν ἐκπτώσεις, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐξασφαλίσουν εἰς αὐτὴν ἔναντι τῶν ἀνταγωνιστῶν της τὴν ἀποκλειστικότητα τῆς μεταφορᾶς.

Ἦτο μία πελωρία ἐπιχείρησις, πραγματικὸν Κράτος ἐν Κράτει, ἡ ὁποία δὲν εἶχε κανένα χρέος καὶ δὲν ἐξηρτᾶτο ἀπὸ καμμίαν Τράπεζαν. Ἐκ τοῦ στρατηγείου του, ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ, ὁ Ρόκφελλερ διηύθυνε τριάκοντα τρεῖς ἑταιρείας, κατεγίνετο μὲ ζητήματα ἀφορῶντα τὴν παραγωγήν, τὴν διΰλισιν, τὴν μεταφοράν, τὴν διανομήν, τὴν κατανάλωσιν. Τὸ ἔδαφος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἀνῆκεν εἰς αὐτὸν δὲν τοῦ ἀπέμενε πλέον παρὰ νὰ κατακτήσῃ καὶ τὴν ὑφήλιον.

Τὴν Κίναν ἐν πρώτοις. Ἡ διείσδυσις εἰς τὴν χώραν αὐτὴν εἶνε περίεργος. Τῇ εἰσηγήσει ἑνὸς τῶν παλαιῶν συνεταίρων του, κατασκευάζει ἑκατὸν χιλιάδες λάμπες πετρελαίου καὶ τὰς πωλεῖ εἰς χαμηλὴν τιμὴν εἰς τοὺς Κινέζους· καὶ μονομιᾶς, ἑκατὸν χιλιάδες νέοι καταναλωταὶ πετρελαίου εἶχον εὑρεθῇ. Ἡ διείσδυσις εἰς τὴν Ἀσίαν καὶ τὴν Ἀφρικὴν ἐπῆλθε κατόπιν διὰ μέσων ἀναλόγων· καὶ ἡ ὑδρόγειος ὑφίστατο σιγὰ-σιγὰ τὴν εἰσβολὴν τοῦ ἀμερικανικοῦ πετρελαίου, καθ' ὃν χρόνον ἡ χρησιμοποίησίς του ὡς καυσίμου ὕλης ἤρχιζε νὰ προκαλῇ ἐπανάστασιν εἰς τὴν βιομηχανίαν.

Ἀκόμη μερικὰ ἔτη φλογερῶν ἀγώνων διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὸ ἔμπρακτον μονοπώλιον τοῦ πετρελαίου, εἰς τὴν κυριαρχίαν τῶν τιμῶν, καὶ ὁ Ρόκφελλερ ἔφθανε τέλος εἰς τὸν σκοπόν του: εἶχε καταστρέψει τοὺς συναγωνιστάς του ἢ τοὺς εἶχεν ἀναγκάσει νὰ ὑποκύψουν εἰς αὐτόν. Ἦτο ὁ πλουσιώτερος ἄνθρωπος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, κάτοχος ἑνὸς καὶ πλέον δισεκατομμυρίου ἢ δύο σχεδὸν δισεκατομμυρίων δολλαρίων. Ὁποῖος ἀριθμός! Αὐτὸ εἶναι τὸ μυστήριον ποὺ περιβάλλει ἀκόμη τὴν ζωήν του.

Ὁ πλοῦτος, ἄλλωστε, δὲν εἶχεν ἀποκτηθῇ εἰς μόνας τὰς ἐπιχειρήσεις τοῦ πετρελαίου, ἀλλ' εἰς ὁλόκληρον σειρὰν βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ἐπιτυχῶν κερδοσκοπιῶν διὰ τῶν ὁποίων ἐθεμελιοῦτο τὸ πνεῦμα πρωτοβουλίας του καὶ ἡ δύναμις τῶν κεφαλαίων του. Κατώρθωσε νὰ ἐπωφεληθῇ τοῦ πανικοῦ τοῦ 1893 διὰ νὰ προβῇ εἰς ἐπιχειρήσεις καταπληκτικῶς ἐπικερδεῖς. Εἶχεν ἐξασφαλίσει τὴν κυριότητα εἰς τὴν Μιννεζότα, τοῦ σπουδαιοτέρου ὀρυχείου σιδήρου, εἰς τὸ Κολοράδο ἑνὸς γαιανθρακωρυχείου καὶ ἑνὸς μεταλλουργικοῦ ἐργοστασίου, τὰ ὁποῖα τὸν ὥρθωναν ἀνταγωνιστὴν τοῦ Κάρνεζι. Ἡ δύναμίς του γίνεται τότε αἰσθητὴ εἰς τὰς Τραπέζας, τὰς ἀσφαλιστικὰς ἑταιρείας, τοὺς σιδηροδρόμους, τῶν ὁποίων γίνεται ὁ κυριώτερος μέτοχος, μὲ τὸ ἴδιον δεσποτικὸν πνεῦμα, μεταπηδήσας οὕτω ἀπὸ τὸ βιομηχανικὸν πεδίον ὅπου ἡ μᾶζα τῶν κεφαλαίων του ἔπαιξε τοὺς μεγάλους ρόλους.

Η ΜΟΝΟΜΑΧΙΑ ΜΕ ΤΟΝ ΡΟΥΖΒΕΛΤ

Διὰ τὴν καταπολέμησιν αὐτῆς τῆς δυνάμεως, ἐναντίον τῆς ὁποίας ἕως τότε ὅλαι αἱ προσπάθειαι εἶχαν ναυαγήσει, δὲν ἐχρειάζετο τίποτε ὀλιγώτερον ἀπὸ τὴν ἀνωτάτην ἀρχὴν τῆς χώρας, αὐτὸν τοῦτον τὸν Πρόεδρον τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Αὐτὴ ὑπῆρξεν ἡ προτελευταία πρᾶξις τῆς μακρᾶς σταδιοδρομίας του ὡς βιομηχάνου.

Ὁ Ροῦζβελτ, ἐκλεγεὶς Πρόεδρος τῆς Ἀμερικανικῆς Συμπολιτείας τὸ φθινόπωρον τοῦ 1901, μετὰ τὴν δολοφονίαν τοῦ Μὰκ Κίνλεϋ, εἶχεν ἐπανεκλεγῆ μὲ πρόγραμμα πολέμου κατὰ τῶν μονοπωλίων. Ὁ Πρόεδρος ἦτο, εἰς ὅλα, ὁ ἀντίθετος τοῦ Ρόκφελλερ· ἡ πάλη ἑπομένως δὲν ἠμποροῦσε παρὰ νὰ συναφθῇ, ἀναπόφευκτος καὶ ἀποφασιστική. Ἤρχισε, κατ' ἀρχάς, ἐναντίον μιᾶς τῶν ἰσχυρῶν ἑταιρειῶν του, τῆς «Στάνταρτ Ὄϊλ τῆς Ἰνδιάνας», ἐπιχειρήσεως διϋλίσεως καὶ διανομῆς πετρελαίου εἰς τὴν Μεσοδυτικὴν Ἀμερικήν. Ὑποστᾶσα ἐπίθεσιν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων τοῦ Σικάγου, ἡ Ἑταιρεία, μετὰ σφοδροτάτας καὶ δραματικὰς συζητήσεις, κατεδικάσθη εἰς πρόστιμον 29 ἑκατομμυρίων δολλαρίων. Ὅταν ἐπῆγαν νὰ τοῦ ἀναγγείλουν αὐτὴν τὴν καταδίκην, ὁ Ρόκφελλερ δὲν διέκοψε τὸ παιγνίδι τοῦ πόλο καὶ ἀπήντησεν ἁπλῶς:

—Μπορεῖ νὰ βρέξῃ πρὶν πληρώσω αὐτὰ τὰ πρόστιμα.

Ἔργον τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἦτο κατόπιν νὰ κρίνῃ αὐτὴν ταύτην τὴν ἀρχὴν τοῦ τράστ τοῦ πετρελαίου. Τὰ ἐπιχειρήματα κατὰ τοῦ τράστ ἦσαν πολυάριθμα. Οἱ ἀντίπαλοι τοῦ Ρόκφελλερ ἀπεκάλυψαν ὅλας τὰς μεθόδους τὰς χρησιμοποιηθείσας διὰ τὴν μονοπώλησιν τῆς ἀγορᾶς. Τὰ κέρδη ἦσαν ὑπέρογκα μεγάλα, καὶ τὸ κοινὸν συμφέρον ἀπῄτει τὸν τερματισμὸν αὐτῆς τῆς καταστάσεως. Ἐν ὀλίγοις, τὴν 15 Μαΐου 1911, ἡ «Στάνταρτ Ὄϊλ» ἐκηρύχθη διαλελυμένη ὡς ἑξῆς: «Μερικοὶ ἄνθρωποι, ἐπὶ κεφαλῆς μιᾶς ἰδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως, συνώμοσαν κατὰ τῶν συμπολιτῶν των. Διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς Συμπολιτείας, ἀποφασίζομεν ὅτι ἡ κινδυνώδης αὐτὴ συνωμοσία θὰ τερματισθῇ τὴν 15 Νοεμβρίου».

Μολονότι, ὀλίγα ἔτη πρότερον, ὁ Ρόκφελλερ εἶχε θεωρητικῶς ἀποσυρθῇ τῆς δράσεως, εἰς τὰ ὄμματα τοῦ κοινοῦ δὲν ὑπῆρχε παρὰ ἕνας συνωμότης, ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἐφαίνετο αἴρων μετὰ πλήρους ἀδιαφορίας τὸ βάρος τοῦ μίσους μιᾶς ὁλοκλήρου χώρας.

Τὸ τράστ τοῦ πετρελαίου διῃρέθη τότε εἰς 34 ἀνεξαρτήτους ἑταιρείας, τὰς 33 παλαιὰς ὑποεταιρείας τῆς «Στάνταρτ Ὄϊλ τῆς Νέας Ὑερσέης» καὶ αὐτὴν ταύτην τὴν Ἑταιρείαν. Εἶναι ὅμως, ἆρά γε, ἀνάγκη νὰ προσθέσωμεν ὅτι τίποτε δὲν ἤλλαξε κατὰ βάθος, οὔτε ἡ δύναμις τοῦ ὁμίλου, οὔτε ἡ διεύθυνσις; Ἡ σκιὰ τοῦ Ρόκφελλερ ἡπλώνετο καὶ πρὶν καὶ μετά, ἐφ' ὅλου αὐτοῦ τοῦ ὁμίλου τῶν «Στάνταρτ Ὄϊλ» τοῦ νομικῶς διῃρημένου, ἀλλὰ παραμένοντος βιομηχανικῶς καὶ οἰκονομικῶς ἡνωμένου.

ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Δὲν ἔμελλεν, ἄλλωστε, αὐτὴ νὰ εἶναι ἡ τελικὴ πρᾶξις τῆς φοβερᾶς αὐτῆς βιομηχανικῆς σταδιοδρομίας. Μὲ ἕνα ἀπὸ τὰ θαυμαστὰ ἐκεῖνα ξαναγυρίσματα τῆς τύχης, ὁ Ρόκφελλερ ἔμελλε, μὲ τὴν «Στάνταρτ Ὄϊλ», τὸ δημιούργημά του, νὰ ξανανέβῃ ἀπὸ τὴν Ταρπηΐαν πέτραν εἰς τὸ Καπιτώλιον, ὅταν ἡ Ἀμερικὴ εἶδεν ὀρθούμενον πρὸ τοῦ μονοπωλίου της, ἕνα φοβερὸν ἀνταγωνιστήν, τὴν «Ρουαγιὰλ Ντὼτς», ἑταιρείαν συσταθεῖσαν ὑπὸ ἑνὸς Ὁλλανδοῦ, ἀλλὰ ἀγγλικὴν κατὰ τὴν πλειονότητα τῶν κεφαλαίων της.

Εἰς τὴν πάλην μεταξὺ τῶν δύο αὐτῶν ἰσοδυνάμων ὁμίλων, δὲν ἦτο πλέον τώρα ὁ Ρόκφελλερ, ὁ δυνάμενος νὰ παλαίσῃ ὡς δύναμις πρὸς δύναμιν. Δὲν πρόκειται πλέον περὶ συγκρούσεως συμφερόντων μεταξὺ δύο ἑταιρειῶν, μεταξὺ δύο ὁμίλων κεφαλαίων, ἀλλὰ περὶ ἑνὸς ἔθνους τὸ ὁποῖον ἀντιτάσσεται εἰς ἄλλο ἔθνος. Ἐὰν ἡ Ἀγγλία συζητῇ μὲ μίαν Ἑταιρείαν, πρέπει ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς τοῦ Ρόκφελλερ νὰ ἀπαντήσουν αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι. Καὶ ἰδοὺ πῶς, ἀφοῦ τὸ πετρέλαιον ἔγινε πολιτικὸν ὅπλον, ὄργανον παντοκρατορίας, ὁ Ρόκφελλερ καὶ ἡ «Στάνταρτ» δὲν εἶναι πλέον δυνατὸν τώρα νὰ θεωρῶνται ὡς ἐχθροὶ τῆς χώρας, ὡς συνωμόται κατὰ τοῦ ἐθνικοῦ συμφέροντος. Ἀπεναντίας, μὲ τὰ ἰσχυρὰ μέσα ἐπιβολῆς ποὺ διαθέτει, ἡ «Στάνταρτ Ὄϊλ» γίνεται τότε ὁ πρωτοπόρος τοῦ βορειοαμερικανικοῦ ἰμπεριαλισμοῦ καὶ ἡ σύμμαχος τῆς κυβερνήσεώς της πρὸς ἀντίστασιν εἰς τὸν ἀγγλικὸν ἀνταγωνισμὸν ἀνὰ τὴν ὑφήλιον.

MAURICE LEWANDOWSKI

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις τοῦ 1821

Ὁ Περραιβὸς ζητεῖ ἐναγωνίως τὴν σύμπραξιν τῶν Σουλιωτῶν

Τὸ δύσκολον ἔργον τοῦ Περραιβοῦ.—Ἡ ἰδιαιτέρα πολεμικὴ καὶ ψυχολογικὴ κατάστασις τῆς Ἠπείρου.—Ἡ ἐπίδρασις τῆς προσωπικότητος τοῦ Ἀλῆ πασᾶ.—Πρὸς διαχωρισμὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀγῶνος ἀπὸ τὸν ὑπὲρ τοῦ Ἀλῆ πόλεμον.—Ἕνα ἔγγραφον τῶν Παργίων καὶ μία χαρακτηριστικὴ ἐπιστολὴ τοῦ Περραιβοῦ πρὸς τοὺς Σουλιώτας.

Ἱστορικαὶ μονογραφίαι τοῦ κ. Δ. Λ. Κοκκίνου

Ὅλη ἡ δρᾶσις [illegible] Περραιβοῦ ἦτο μία ἀγωνι[illegible] λῆς τῶν Σουλιωτῶν τὴν ἰσχυρὰν φυσιογνωμίαν αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου ποὺ ἀνέλαβε κατὰ τὴν προπαρασκευὴν τοῦ ἀγῶνος τὴν ἐντολὴν νὰ ἐπαναστατήσῃ τὴν Ἤπειρον. Τὰ γεγονότα ἔδειξαν πόσον αὐτὸ ἦτο δύσκολον. Δὲν εἶχε νὰ ἐνισχύσῃ ἐντρόμους ψυχὰς ραγιάδων καὶ νὰ τοὺς κάμῃ ἱκανοὺς νὰ ὑψώσουν τὸ κεφάλι καὶ νὰ μάθουν νὰ μεταχειρίζωνται τὰ ὅπλα. Ἐκεῖ ὁ πόλεμος ἦτο παράδοσις καὶ τραγῳδία συνεχὴς καὶ ὑπῆρχε μιὰ ἑλληνικὴ φυλὴ γενναία καὶ ὑπερήφανος ποὺ ἀπὸ πολλῶν χρόνων δὲν εἶχε γνωρίσει τὴν ἡσυχίαν, καὶ ποὺ ἡ ὕπαρξίς της δὲν ἐστηρίζετο παρὰ μόνον εἰς τὸ τουφέκι. Οἱ Σουλιῶται. Ἀλλὰ ἡ ἰδιαιτέρα κατάστασις τῆς Ἠπείρου κατὰ τὰς τελευταίας δεκαετίας καὶ ἡ πολεμικὴ καὶ ἡ ψυχολογική, ἡ δημιουργηθεῖσα ἀπὸ τὴν ἐπιβολὴν τῆς προσωπικότητος τοῦ Ἀλῆ, ἀπὸ τὰς δολοπλοκίας του, ἀπὸ τὴν ἀλλόκοτον καὶ διαβολικὴν διπλωματικότητά του, ἀπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ κόσμου τῆς αὐλῆς του, ἀποτελοῦντος ἕνα μωσαϊκὸν φυλῶν —ἦσαν ἐκεῖ Ἕλληνες, Τοῦρκοι, Ἀλβανοὶ καὶ ἀκόμη καὶ Ἑβραῖοι— κατὰ παράδοξον τρόπον ἀφωμοιωμένου ὡς πρὸς τὴν κοινὴν διάθεσίν του ἢ ἔστω τὸν πειθαναγκασμόν του νὰ ὑπηρετῇ τὸν Ἀλῆ πασᾶν, ἡ ἰδιαιτέρα κατάστασις τῆς Ἠπείρου κάθε ἄλλο [illegible] στάσις. Ὁ πόλεμος μεταξὺ τοῦ Ἀλῆ καὶ τῶν σουλτανικῶν στρατευμάτων. Καὶ ὁ πόλεμος ἐκεῖνος διεξήγετο εἰς τὰς ἰδίας των χώρας. Εἶχαν εὑρεθῆ ἀνάμεσα εἰς τὴν τρομερὰν διελκυστίνδα τὴν μεταξὺ τοῦ Ἀλῆ καὶ τῶν σουλτανικῶν. Ἡ ψυχολογικὴ ἐπίδρασις ποὺ ὑφίσταντο ἀπὸ τὴν ἰσχυρὰν φυσιογνωμίαν τοῦ Ἀλῆ ἦτο ἐντονωτέρα κάθε ἄλλης. Ἐκείνη ἦτο ἡ αἴσθησις πραγματικότης. Ἡ ἑλληνικὴ ἐπανάστασις ἦτο ἡ ὀνειροπόλησις. Τοῦτο ἦτο τόσον ἀληθὲς ὥστε ἀρκετὸν καιρὸν μετὰ τὴν κήρυξιν τῆς ἐπαναστάσεως καὶ Ἕλληνες καὶ Τοῦρκοι καὶ Ἀλβανοὶ ἐκεῖ ἐπάνω τὴν ἐθεωροῦσαν σχετικὴν μὲ τὴν ἀνταρσίαν τοῦ Ἀλῆ, καὶ πολλοὶ μάλιστα ὡς ὑποκίνησίν του. Τὸ ἔπαθαν ὅλοι ὅσοι εὑρέθησαν ἐντὸς τῆς φλογερᾶς ἡφαιστειώδους ἀτμοσφαίρας ποὺ εἶχε δημιουργήσει περὶ ἑαυτὸν ὁ Ἀλῆς. Καὶ ὁ Χουρσὶτ ἀκόμη ὅταν τοῦ ἀνήγγειλαν τὰ πρῶτα ἑλληνικὰ κινήματα τὰ ἐθεώρησεν ἐκδηλώσεις ἀληπασιζόντων μερῶν. Καὶ ἴσως εἰς τὴν ἀντίληψίν του αὐτὴν ὀφείλεται ἐν μέρει καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι δὲν ἀντιμετώπισεν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς σοβαρῶς τὴν ἐπανάστασιν. Ἐπίστευεν ὅτι ἀφοῦ θὰ κατέστρεφε τὸν Ἀλῆν, τὰ κινήματα ἐκεῖνα θὰ ἐσβύνοντο ἀφ' ἑαυτῶν, ἀφοῦ θὰ ἔχαναν τὸ κέντρον των. Καὶ ἐγράψαμεν ἤδη ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ Μάρκος Μπότσαρης μὲ τὸν θεῖόν του Νότην, ὅταν ὁ Περραιβὸς προσεπάθει νὰ τοὺς παρασύρῃ πρὸς τὴν Πάργαν, πρὸς τὴν Πρέβεζαν καὶ τὴν Ἄρταν διὰ νὰ ἑνώσῃ τὸν ἀγῶνα των μὲ τὸν ἑλληνικόν, ἔκρινεν ὡς ἐπιβαλλόμενον κατὰ πρῶτον νὰ κτυπήσουν τὰ σουλτανικὰ στρατεύματα τῶν Ἰωαννίνων καὶ ν' ἀπαλλάξουν τὸν Ἀλῆν ἀπὸ τῆς πολιορκίας, ὅπως τοῦ εἶχαν ὑποσχεθῇ. Καὶ ἦτο τότε ἡ 23 Ἀπριλίου, ὅταν τόσα εἶχαν συμβῆ κάτω εἰς τὴν μαχομένην Πελοπόννησον καὶ τὴν Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα.

Αὐτὴν τὴν δύσκολον ἐπιχείρησιν εἶχεν ἀναλάβει ὁ Περραιβός. Νὰ ξεχωρίσῃ εἰς τὰς ψυχὰς τῶν Σουλιωτῶν καὶ τῶν Ἠπειρωτῶν ἐν γένει τὸν ὑπὲρ τοῦ Ἀλῆ πόλεμον, ἀπὸ τὸν ἑλληνικὸν ἀγῶνα, νὰ τοὺς ὑποδείξῃ ὅτι ἡ θέσις των ἦτο ὡς στρατόπεδον ἑλληνικὸν καὶ νὰ τοὺς παρασύρῃ πρὸς τὴν ἐπανάστασιν.

Τοῦτο ἐφάνη ἐκδηλότερον ὅταν ἔφθασαν εἰς τὴν Ρινιάσσαν ἀπὸ τὴν Κέρκυραν οἱ Πάργιοι, καὶ ἐχρειάσθη νὰ συσσωματωθοῦν οἱ Ἠπειρῶται εἰς τὸν γενικὸν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγῶνα. Τὸ πολεμικὸν στοιχεῖον, ὁ μέγας παράγων διὰ τὴν ἐπιτυχίαν θὰ ἦσαν οἱ Σουλιῶται. Ἦσαν ὅλοι πολεμισταί, ἔμπειροι, ἄνθρωποι ποὺ ἀπὸ πολλοῦ χρόνου δὲν ἐπέθαιναν εἰς τὰ κρεββάτια των ἀλλ' εἰς τοὺς τόπους τῶν μαχῶν, ἀδάμαστοι, τὰ παλληκάρια τῆς Ἠπείρου. Πρὸς τοὺς Σουλιώτας ἀπηυθύνθη ἐκ νέου ὁ Περραιβὸς διὰ τῆς φωνῆς τῶν Παργίων αὐτὴν τὴν φοράν. Ἀπεστάλη πρὸς τοὺς καπετανέους των κατὰ τὴν 14ην Ἰουλίου ἔγγραφον ποὺ ἀποτελοῦσε πραγματικὴν ἔκκλησιν εἰς τὰ αἰσθήματα των καὶ εἰς τὴν νόησίν των. Σημειώνομεν τὸ κομμάτι ποὺ φανερώνει τὴν προσπάθειαν τοῦ Περραιβοῦ νὰ ἐμφυσήσῃ εἰς τὴν Ἤπειρον, τὴν ἀπορροφημένην ἀπὸ τὸν Ἀλῆν, τὸ [illegible] γενικὸν ἐπαναστατικὸν πνεῦμα.

«...Σᾶς ἀναφέρομεν τὸ ὁποῖον ἐ[illegible] χρέος οἱ Χριστιανοὶ νὰ βοηθῶμεν ὁ εἷς τὸν ἄλλον καὶ τὸ ὁποῖον ζητεῖ χρεωστικῶς ἀπὸ ὅλους ἡ κοινὴ πατρὶς Ἑλλὰς καὶ τὸ ἀκολουθοῦν καὶ ὅλοι οἱ ὁμογενεῖς καὶ ἀδελφοί μας Χριστιανοί. [illegible] παρεστήσαμεν καὶ ἄλλοτε τὸ [illegible] τὸ ὁποῖον ἠμπορεῖτε ν' ἀ[illegible] καὶ τὴν μέλλουσαν ἀ[illegible] λειαν τοῦ Σουλίου. Συλλογισθῆτε ἀνδρεῖοι καὶ φρόνιμοι Σουλιῶται ὅτι ἡ Πάργα εἶνε ἐκείνη, εἰς τῆς ὁποίας τοὺς ὤμους ἐπιστηριζόμενοι, ἐβαστάξατε τόσους χρόνους τὸν πόλεμον. Αὐτὴν εἴχετε ἐλευθέραν, ἀπ' αὐτὴν ἐλαμβάνετε τὰς τροφὰς καὶ τὰ πολεμοφόδια. Αὐτὴν λοιπὸν ὅταν τὴν κυριεύσωμεν, καθὼς τὸ Σούλιον, ὁποιαιδήποτε δειναὶ περιστάσεις καὶ ἂν συμβοῦν ἔπειτα, δὲν φοβούμεθα πλέον κανένα ἐχθρόν...»

Τὸ ἔγγραφον τοῦτο ὑπέγραψαν οἱ ἀρχηγοὶ τῶν Παργίων Σπῦρος Δημολίτσας, Χρ. Δεσίλας, Δ. Δεσίλας, Εὐθ. Μαυρογιάννης, Δημ. Καλτζούρης, Σταμάτης Μάστρακας, Ἀναστ. Βασιλᾶς, Ἀντώνης Δημολίτσας καὶ Παν. Δημολίτσας. Ἀλλὰ τὸ ἔγραψεν ὁ Περραιβός, ὅπως φαίνεται ἐκ τοῦ κοινοῦ πρὸς τὴν προσωπικὴν ἐπιστολὴν ὕφους, μὲ τὸ ὁποῖον συνώδευσεν ἐκεῖνος τὸ ἔγγραφον τῶν Παργίων. Εἰς τὸ γράμμα αὐτὸ ὁ Περραιβὸς ἐκδηλώνεται περισσότερον, τοὺς ὑποδεικνύει ὅτι τὸ συμφέρον των δὲν εἶνε νὰ τελοῦν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ἀλῆ, τοὺς ὁμιλεῖ διὰ τὴν ἑλληνικὴν ἐπανάστασιν, τοὺς λέγει ὅτι τοὺς ἤνοιξε τὸν δρόμον καὶ ὅτι ἐπικοινωνεῖ μὲ τὸ «ἔθνος». Ἀποσπῶμεν τὰ χαρακτηριστικώτερα κομμάτια:

«...Μὴν παρασύρεσθε ἀπὸ τοὺς ἐπαίνους τοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ ἄλλου, οἱ ὁποῖοι σᾶς παρασύρουν νὰ πολεμᾶτε, ὅπου δὲν συμφέρει, ἀλλὰ μᾶλλον βλάπτει τὴν πατρίδα. Δὲν βλέπετε ὅτι οἱ ἰδικοί σας ἀγῶνες δίδουν εἰς ἄλλους τὰ ἆθλα καὶ εἰς ἐσᾶς ἀφίνουν τοὺς κινδύνους;

»... Σουλιῶται, ἀφ' ἧς ὥρας ἐπάτησα τὸ ἔδαφος τῆς πατρίδος σας δὲν ἔπαυσα φωνάζων μέχρι τῆς σήμερον ὅτι ἡ ἀσφάλεια τοῦ Σουλίου καὶ ἡ πρόοδος τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως συνίσταται εἰς τὴν κυρίευσιν τῶν δύο παραθαλασσίων πόλεων, Πρεβέζης δηλαδὴ καὶ Πάργας, ὅλοι τὸ ὡμολογήσατε, ὅλοι τὸ ἐπεκυρώσατε, ὅλοι ἐσυμφωνήσατε καὶ συμφωνεῖτε, ἀλλὰ ποτὲ δὲν ἀπεφασίσατε καὶ νὰ τὸ ἐκτελέσετε. Ἐκυριεύσατε τὴν Μπογδοῦτσαν, Λέλεβα, Σεριτζιάνα, Βαρκάδες, Τόσκεσι, Λίπαν καὶ ἄλλα χωρία μὲ δυνατοὺς πολέμους, ἀλλ' εἴπετέ μου: Δύνασθε καὶ νὰ τὰ κρατήσετε ἂν ὁ Χουρσὶτ πασᾶς πέμψῃ μίαν δύναμιν τριπλασίαν ἀπὸ τὴν ἰδικήν σας; Ἦν ἂν τὴν δύναμιν ἐκείνην τὴν διευθύνῃ διὰ τὸ Σούλιον, ἠμπορεῖτε ἐσεῖς πλέον νὰ φυλάττετε αὐτὰ τὰ χωρία καὶ τὸ Σούλιον νὰ κινδυνεύῃ; Ποτὲ βέβαια.

»...Στοχασθῆτε ἀφ' ἧς ὥρας ἐκυριεύσαμεν τοῦτο τὸ μικρὸν φρούριον τῆς Ρηνιάσσας, πόσας τροφὰς καὶ πολεμοφόδια ἐλάβομεν μέχρι σήμερον ἀπὸ τὸ ἔθνος, ἐκ τῶν ὁποίων βοηθούμενοι ἐσυγκροτήσατε τόσους πολέμους. Ἠνοίξαμεν τὸν δρόμον καὶ ἔχομεν συχνὴν ἀλληλογραφίαν μὲ τὸ ἔθνος, ἐνῷ προτήτερα κλεισμένοι ὄντες εἰς τὰ βουνὰ καὶ σκορπισμένοι τῇδε κἀκεῖσε, μήτε ἡμεῖς ἠξεύραμεν τί ἐγίνετο εἰς τὸν κόσμον, μήτε ὁ κόσμος ἠξεύρει τί ἡμεῖς ἐκάμνομεν».

Τὸ ἔγγραφον τῶν Παργίων καὶ τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Περραιβοῦ παρέλαβαν ὁ Σπῦρος Δημολίτσας καὶ ὁ Ζώης Πάνου Παπαϊωάννου καὶ ἀνεχώρησαν διὰ τὰ Λευβιζανά, ποὺ τὰ ἐπολιόρκουν τότε οἱ Σουλιῶται.

(Ἀκολουθεῖ)

ΦΙΛΟΔΟΞΙΑ ΚΑΙ ΑΙΣΘΗΜΑ

ΕΡΩΤΙΚΑ ΕΙΔΥΛΛΙΑ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΘΡΟΝΟΥΣ

Ο ΚΑΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ ΚΑΙ Ο ΑΛΒΕΡΤΟΣ ΤΗΣ ΟΥΓΓΑΡΙΑΣ

ΒΙΕΝΝΗ, Σεπτέμβριος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἐνῷ ἡ Εὐρώπη προσπαθεῖ νὰ ὀργανωθῇ, ἐνῷ παραμένει μία ἰσχυρὰ ἑστία κινδύνων, τὴν ὁποίαν πολὺ ἀδίκως βλέπει μετὰ ποιᾶς τινος περιφρονήσεως ἡ Ἀμερική, ἀναρίθμητα ρωμάντσα μὲ περιπετείας ποὺ κανεὶς δὲν τολμᾷ νὰ τὰς ὑποπτευθῇ, ἐκτυλίσσονται ἐνώπιόν μας δίχως νὰ κατορθώνωμεν πάντοτε νὰ τὰ παρακολουθήσωμεν. Ἡ ἀστάθεια τῶν ἱστορικῶν γεγονότων διαπιστοῦται καθημερινῶς. Καὶ δὲν χρειάζεται παρὰ ἡ ἐξιστόρησις ἐρωτικῶν περιπετειῶν τῶν ἐστεμμένων διὰ νὰ πεισθῇ καὶ ὁ πλέον δύσπιστος.

Δὲν ὑπάρχουν ἱστορίαι περισσότερον ἀπίθανοι ἀπὸ αὐτὰς ποὺ μᾶς προσφέρει σήμερον ἡ Ρουμανία καὶ ἡ Οὐγγαρία.

Τὸ Βουκουρέστι — ὅπως γράφει ὁ συνεργάτης τοῦ παρισινοῦ «Ἀπαραλλάκτου» — ἐμφανίζει μίαν σοβαρὰν ἐρωτικὴν περιπέτειαν. Ἡ Βουδαπέστη μόλις ἐξέφυγεν ἀπὸ μίαν δευτέραν ἐρυθρὰν τρομοκρατίαν καὶ φαίνεται νὰ φυλάσσῃ πρὸς τὸ παρὸν ὑπὸ τὴν σκέπην μιᾶς διπλωματικῆς καιροσκοπίας τὸν θρόνον, τὸν ὁποῖον ἕνας ἄνθρωπος διὰ λόγους αἰσθηματικοὺς ἐγκατέλειψεν.

Αἰῶνες, ἐξέλιξις, δόγματα, πεῖρα φοβερὰ ὅπως αὐτὴ τῶν Σοβιέτ, τίποτε δὲν ἐμποδίζει τὰ στέμματα νὰ λάμπουν πάντοτε.

Τὸ ἕνα στέμμα ἐτέθη ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν ἑνὸς παιδιοῦ. Σωστὸ παραμύθι, ποὺ μὲ πολλὴν δυσκολίαν θὰ ἐπίστευε κανείς: Ἕνα ἀεροπλάνον (ἕνα μεγάλο πουλὶ τοῦ παραμυθιοῦ) ἔρχεται ἕνα πρωΐ ἀπὸ τὴν Γαλλίαν καὶ ἕνας ἄνθρωπος μὲ ἰσχυροτέρους ὤμους παίρνει τὸ στέμμα ἀπὸ τὴν παιδικὴν κεφαλὴν καὶ τὸ παιδὶ ἐρωτᾷ ἁπλῶς ἐὰν εἰς τὸ μέλλον θὰ ἠμπορῇ νὰ παίζῃ μαζὺ μὲ τὰ ἄλλα παιδιά. Τὰ πράγματα ὅμως δὲν εἶνε τόσον ἁπλᾶ ὅπως θέλουν νὰ τὰ παραστήσουν.

«Ἡ κυρία Λουπέσκο ἔφθασεν εἰς Ρουμανίαν».

«Ὁ βασιλεὺς Κάρολος σκέπτεται νὰ τὴν ἀναγνωρίσῃ μοργανατικήν του σύζυγον». Ἰδοὺ τί λέγεται μετὰ τὴν ἐπάνοδον τοῦ βασιλέως Καρόλου τοῦ ΙΙ. Ἡ κυρία Λουπέσκο εὑρίσκεται ἐν τούτοις εἰς τὴν Ἑλβετίαν, εἰς τὸ Ἰντερλάκεν καὶ ἠμποροῦν πολὺ εὐκόλως νὰ τὴν ἴδουν.

Ὁ ἀρχιδοὺξ Ὄθων, ὁ ὑποψήφιος διὰ τὸν Οὐγγρικὸν Θρόνον

«Ὁ βασιλεὺς Κάρολος ὁ ΙΙ προτίθεται νὰ νυμφευθῇ μίαν Γαλλίδα», εἶπαν κάποτε, ἀγνώστου διὰ ποῖον λόγον, εἰς τὸ Λονδῖνον. Μία μάλιστα ἐφημερὶς ἀνέγραψε καὶ τὸ ὄνομα, καὶ πρόκειται περὶ μιᾶς κυρίας, ἡ ὁποία ὑπανδρεύθη πρὸ διετίας.

Ὅταν ἡ Ἑλένη καὶ ὁ υἱός της φεύγουν διὰ τὴν Μαμάγια, γράφουν:

«Ἐναυάγησαν αἱ προσπάθειαι πρὸς συνδιαλλαγὴν καὶ ἡ βασίλισσα σκέπτεται νὰ εἰσέλθῃ εἰς μοναστήριον».

Ἀνέκαθεν ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια τῆς Ρουμανίας ἐσυνήθιζε νὰ παραμένῃ εἰς τὴν Σινάϊαν, κοντὰ εἰς τὰ δάση τῶν Καρπαθίων, εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ θέρους καὶ περὶ τὰ τέλη τῆς θερινῆς περιόδου νὰ τερματίζῃ τὰς διακοπάς της εἰς τὴν Μαμάγιαν. Ἂν ὁ βασιλεὺς Κάρολος ἔμεινεν εἰς τὸ Βουκουρέστιον τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι ὡς ἀρχηγὸς Κράτους ἔχει πολλαπλᾶς ἀσχολίας.

Ὑπάρχει ἐρωτικὴ κρίσις εἰς τὴν Ρουμανίαν καὶ χάρις εἰς αὐτὴν ἀνεβλήθησαν αἱ ἑορταὶ τῆς στέψεως. Ὅλαι αἱ ἐπινοήσεις αἱ σχετικαὶ μὲ τὸν βασιλέα καὶ τὴν βασίλισσαν εἶνε περιτταὶ καὶ ὀλιγώτερον παθητικαὶ ἀπὸ τὴν πραγματικότητα. Μετὰ τεσσάρων ἐτῶν ἀπουσίαν ἕνας ἄνθρωπος ποὺ ἔγινε βασιλεὺς ἐξήτησεν ὀλίγον κατ' ὀλίγον νὰ λησμονηθῇ ἀπὸ τὴν γυναῖκά του.

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ἡ σιωπὴ παίζει σημαντικώτατον ρόλον.

Η ΟΥΓΓΑΡΙΑ ΜΕΤΑΞΥ ΔΥΟ ΑΚΡΟΤΗΤΩΝ

Ἀλλὰ ἂς περάσωμεν εἰς τὸ οὐγγρικὸν ἔδαφος.

Ἐδῶ ἔζησεν ἐπὶ 133 ἡμέρας μία ἐπανάστασις, περὶ τῆς ὁποίας ἐγράφησαν πλεῖσται ἀφηγήσεις εἰς τὰς ξένας χώρας. Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν παρόμοια ἐπανάστασις ἐπρόκειτο νὰ ἐκραγῇ ἐκ νέου. Δὲν ἦτο πλέον ὁ Μπέλα Κοὼν, ἀλλὰ ἕνας ὑπάλληλος τοῦ «Ἐρυθροῦ Χασάπη» ποὺ τὴν ὠργάνωσε, ὁ Παῦλος Φελντές. Διευθυντὴς ἐργοστασίου, εἶχεν ἕνα μικρὸ διαμέρισμα ὅπου ἔζη μὲ τὴν Ἔμμυ Ρίνκ μίαν νέαν γυναῖκα 22 ἐτῶν, πρώην γκουβερνάνταν τῆς πριγκηπίσσης τοῦ Βιντισγκρατς Ἐλισάβετ, ἐγγονῆς τοῦ Φραγκίσκου Ἰωσὴφ καὶ δρώσης σοσιαλιστρίας.

Ὁ Φελντὲς συνελήφθη καὶ ἐπ' αὐτοῦ κατεσχέθησαν ὅλαι αἱ ὁδηγίαι, τὰς ὁποίας ἐπρόκειτο ν' ἀκολουθήση. Εἶνε ἀνάλογοι μὲ ἐκείνας, τὰς ὁποίας εἶχεν ὁ Μπέλα Κούν. Ἡ Μόσχα ἔχει μίαν καὶ μόνην τακτικήν, τὴν ὁποίαν ἀκολουθεῖ πάντοτε. Ὅταν ἀποτυγχάνη τότε στρέφεται πρὸς τοὺς βασιλόφρονας καὶ προκαλεῖ ζυμώσεις, διότι οἱ βασιλόφρονες εἶνε πολλοὶ εἰς τὴν Οὐγγαρίαν καὶ δὲν εἶνε διόλου σύμφωνοι μεταξύ των. Δύο ὀνόματα ἐφέροντο ὡς μέλλοντα ν' ἀνέλθουν εἰς τὸν θρόνον τῆς πρωτευούσης τῶν Μαγιάρων. Ἐν τέλει ἀπέμεινεν ἕν μετὰ τὸν γνωστὸν πρόσφατον γάμον, ἄν καὶ συζητῆται ἄν αὐτὸς ὁ γάμος ἠμπορεῖ ν' ἀποτελέση πραγματικὸν κώλυμα, διὰ τὴν ἄνοδον εἰς τὸν θρόνον.

Καὶ ἐρχόμεθα εἰς τὰς προσπαθείας ποὺ καταβάλλει μία μητέρα ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ της. Ὅταν ὁ αὐτοκράτωρ Κάρολος τῆς Αὐστρίας, ἀποστολικὸς βασιλεὺς τῆς Οὐγγαρίας, ἀπέθανεν, οἱ Οὔγγροι ἐθνικισταὶ ποὺ εἶχαν ἐναντιωθῆ διὰ τὴν ἐπάνοδόν του εἰς τὸν θρόνον, ἔλαβον μέτρα διὰ νὰ ἐμποδίσουν ἐνδεχομένην ἐπάνοδον τῆς αὐτοκρατείρας Ζίτας καὶ τοῦ υἱοῦ της Ὄθωνος. Ὁ κ. Ἰούλιος Κομποὲς, ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν τῆς Οὐγγαρίας, ἐνήργησε μεροληπτικῶς τότε. Ἀρχηγὸς τῶν ἐθνικιστῶν, διηύθυνεν ἐπίσης μερικὰς μυστικὰς ὀργανώσεις, τῶν ὁποίων ἡ δημιουργία προεκλήθη ἀπὸ τὸ καθεστὼς τοῦ Μπέλλα Κούν.

Αἱ ὀργανώσεις καὶ ἡ ἐθνοφυλακή, ἡ «Χουβὲτ», εἶχαν γίνει εὐμενέστατα δεκταὶ ἀπὸ τὴν ἀρχιδούκισσαν Ἰσαβέλλαν, γεννηθεῖσαν πριγκήπισσαν τοῦ Κρουὰ καὶ μητέρα τοῦ ἀρχιδουκὸς Ἀλβέρτου.

Ἡ ἀρχιδούκισσα Ἰσαβέλλα ἐξώδευσε, καθὼς βεβαιώνουν, ἀμέτρητα ἑκατομμύρια διὰ νὰ ὑποστηρίξη τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ υἱοῦ της εἰς τὸν οὐγγρικὸν θρόνον.

Χάρις εἰς αὐτὴν ὁ νέος ἀρχιδοὺξ ἐξελέγη πρόεδρος πλείστων ἀριστοκρατικῶν λεσχῶν καὶ τοῦ «Τὲζ», ὀργανώσεως μεγίστης σπουδαιότητος. Ἄν καὶ καθολική, ἐπέτυχε τὴν ἐνίσχυσιν τῶν Καλβινιστῶν. Ὁ ἀρχιδοὺξ ἐταξείδευσε τελευταίως εἰς Ρώμην, ἐγένετο μάλιστα λόγος καὶ περὶ συνοικεσίου μὲ μίαν κόρην τοῦ βασιλέως Βίκτωρος Ἐμμανουήλ.

ΤΟΝ ΘΡΟΝΟΝ Ἢ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ;

Πρὸ τῆς ἐπιμονῆς τοῦ πατρός του, τοῦ ἀρχιδουκὸς Φρειδερίκου, παλαιοῦ ἀρχιστρατήγου τῶν στρατευμάτων τοῦ Φραγκίσκου Ἰωσήφ, καὶ τῆς μητρός του, ὁ ἀρχιδοὺξ Ἀλβέρτος ἠρνήθη νὰ δώση ὅρκον πίστεως καὶ ὑποταγῆς εἰς τὸν πρίγκηπα Ὄθωνα.

Αἰφνιδίως ὅμως ὁ νέος ἤλλαξεν ἰδέας. Ὅταν εὑρέθη πρὸ τοῦ διλήμματος νὰ ἐκλέξη μεταξὺ τοῦ θρόνου καὶ τοῦ ἔρωτος, δὲν ἐδίστασε. Δὲν τὸν ἐθεώρουν ὡς ὑποψήφιον, ἔβλεπαν ὅμως ὅλοι εἰς τὸ πρόσωπόν του ἕνα πιθανὸν βασιλέα. Καὶ ὁ κ. Κομποὲς ὅταν ἐδέχετο χαρτοφυλάκιον ἀπὸ τὸν κόμητα Μπέτλεν εἶχε δηλώσει ὅτι θέλει τὸ χαρτοφυλάκιον τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, διότι, καθὼς ἔλεγεν, «ὁ διευθύνων τὸν στρατὸν εἶνε ὁ μέλλων κατασκευαστὴς βασιλέως».

Ὅλα αὐτὰ τὰ περιστατικὰ δὲν ἐστάθησαν ἀρκετὰ διὰ νὰ πείσουν τὸν ἀπόγονον, ἐκ μητρὸς, τοῦ βασιλέως Στεφάνου τοῦ ΙΓ' τῆς Οὐγγαρίας. Τὸν ἔστειλαν εἰς τὴν Νότιον Ἀμερικὴν μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ λησμονήση, ἀλλὰ τὸ ταξείδιον τοῦ ἐτόνωσε τὸ αἴσθημα. Τοῦ ἐπέτρεψε νὰ παρασκευάση τὸν γάμον του. Ἡ κυρία Ρουδυαὶ εἰσέρχεται εἰς τοὺς κόλπους τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας καὶ γίνεται Εἰρήνη Λελμπάχ. Κατόπιν ὁ πολιτικὸς γάμος ἐτελέσθη εἰς Μπρίγκτον καὶ ἡ ἀγανάκτησις κυριαρχεῖ εἰς τὸ πατρικὸν σπίτι. Θὰ χαθοῦν ἄραγε δώδεκα ἐτῶν προσπάθειαι;

Ὁ ἀρχιδοὺξ Φρειδερῖκος ἐδημοσίευσε διὰ τοῦ αὐλάρχου του ἓν ἀνακοινωθὲν, διὰ τοῦ ὁποίου καθιστᾷ γνωστὸν ὅτι ἡ «περὶ ἧς ὁ λόγος κυρία» δὲν θὰ γίνη ποτὲ δεκτὴ ὡς μέλος τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας. Ἐξ ἄλλου ἡ ἀρχιδούκισσα Ἰσαβέλλα συμβουλεύεται τοὺς νομομαθεῖς διὰ νὰ ἐπιδιώξη τὴν ἀκύρωσιν τοῦ γάμου.

Ὁ Ἀλβέρτος ὅμως ἔδωσεν ὅρκον πίστεως εἰς τὸν Ὄθωνα καὶ ἀδιαφορεῖ διὰ τὸ στέμμα τοῦ Ἁγίου Στεφάνου.

Ὁ Ἀλβέρτος λοιπὸν ἢ ὁ Ὄθων; Ὁ Ἀλβέρτος ἀπεφάνθη ὑπὲρ τῆς εὐημερίας του ὡς ἀνθρώπου καὶ κατὰ τῶν βασιλικῶν του φιλοδοξιῶν, ἀλλὰ καὶ ἡ Μικρὰ Ἀντάντ ἔχει λάβει καὶ αὐτὴ ἀποφάσεις, σχετικῶς μὲ τὸ ζήτημα τοῦ Ὄθωνος. Καὶ αὐτὸ δὲν πρέπει διόλου νὰ λησμονῆται.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΩΣ ΜΕΙΟΔΟΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Τὸ Ὑπουργεῖον Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως ἐκτίθησιν εἰς μειοδοτικὸν δημόσιον συναγωνισμὸν τὴν μίσθωσιν οἰκήματος πρὸς ἐγκατάστασιν τῶν γραφείων τοῦ Τμήματος Θυμάτων Πολέμου.

Τὸ οἴκημα δέον ν' ἀποτελῆται ἐκ 18—25 δωματίων, νὰ κεῖται ἐν Ἀθήναις καὶ ἐντὸς τῆς περιοχῆς τῆς διηκούσης ἀπὸ τοῦ Πεδίου Ἄρεως, πλατείας Δημοκρατίας, ὁδοῦ Φερρῶν, μεθ' ὃ διὰ τῶν ὁδῶν Ἀχαρνῶν, Μάγερ, Νικηφόρου, Βούλγαρη, Μενάνδρου, Σοφοκλέους, Πεσμαζόγλου, Πανεπιστημίου, Ἱπποκράτους, Καλλιδρομίου καὶ Σπυρίδωνος Τρικούπη μέχρι τῆς πλατείας Δημοκρατίας.

Ἡ μίσθωσις συναφθήσεται διὰ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κατακυρώσεως μέχρι τῆς 31ης Αὐγούστου 1933 τὸ δὲ οἴκημα δέον νὰ ᾖ ἕτοιμον πρὸς παράδοσιν εὐθὺς ἅμα τῇ κατακυρώσει.

Ἡ δημοπρασία διεξαχθήσεται τὴν εἰκοστὴν πέμπτην Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 9 1)2—10 1)2 ἐνώπιον τῆς κατὰ Νόμον Ἐπιτροπῆς ἐν τοῖς Γραφείοις τοῦ Ὑπουργείου (ὁδὸς Στουρνάρα καὶ Πατησίων) ὑπὸ τοὺς ὅρους καὶ συμφωνίας τοὺς ἀναγραφομένους ἐν τῇ ταυταρίθμῳ προκηρύξει ὧν οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν ἑκάστην Δευτέραν, Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν ἀπὸ τῆς 12ης μέχρι τῆς 2ας μ. μ. ἐκ τοῦ Τμήματος Διεκπεραιώσεως τοῦ καθ' ἡμᾶς Ὑπουργείου.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΕΜΜ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛΙΔΗΣ

ΣΙΓΑΡΟΠΟΙΗΤΙΚΑΙ ΜΗΧΑΝΑΙ ἐν ἀρίστῃ καταστάσει πωλοῦνται λόγῳ περιστάσεων εἰς τιμὴν εὐκαιρίας. Πληροφορίαι ὁδὸς Θήρας 96.

ΚΑΤΩ ΑΠ' ΤΙΣ ΦΥΛΛΩΣΙΕΣ ΤΩΝ ΚΑΣΤΑΝΙΩΝ...

(Συνέχεια ἐκ τῆς 3ης Σελίδος)

Εἰς τὴν Ἀθωνιάδα Σχολήν, ὠχρὰν ἀνάμνησιν τῆς Παλαιᾶς Ἀθωνιάδος, τοῦ Εὐγενίου Βούλγαρι, παρουσιαζόμεθα εἰς τὴν Ἱερὰν Ἐπιστασίαν, καὶ ξενιζόμεθα ὑπὸ τοῦ Πρωτοεπιστάτου. Εἰς τὸ «ἀρχονταλίκι», μέχρις ἐκδόσεως τοῦ διαμονητηρίου μας, μᾶς προσφέρεται γλυκὸ καὶ καφφές.

Δὲν τὸν προσφέρει, ὡς συνήθως, νέος μοναχὸς «ὑποτακτικός». Τὸν προσφέρει ἕνα «παιδὶ» ἑξηκονταετὲς, ἕνας ἀπὸ τοὺς τέσσαρας «σεϊμένηδες» τῆς Ἱερᾶς Ἐπιστασίας, τοὺς ἐπονομαζομένους καὶ «παιδιά», περίεργη φουστανελλοφόρος μορφὴ καλογήρου, καὶ ἀγροφύλακος καὶ ἀντάρτου. Οἱ τέσσαρες αὐτοὶ ἀποτελοῦν τὴν ἀστυνομίαν τῆς πόλεως, καὶ μὲ εἴκοσι ἀκόμη «σερδάρηδες» τὸν στρατὸν τῆς Ἁγίας Πολιτείας. Περιπολοῦν εἰς τὰ δάση, φυλάσσοντες αὐτὰ, καὶ συνηθέστερον φυλάττουν εἰς τὸ Καραοῦλι, τὴν παρὰ τὸν Ἰσθμὸν Μεγάλην Βίγλαν, διὰ νὰ ἐμποδίζουν τὴν εἴσοδον εἰς τοὺς ἀνοσίους καὶ τὰ θήλεα, φύλακες ἀρχάγγελοι ἄπτεροι τοῦ Ἁγιορειτικοῦ Παραδείσου!

* * *

Σκήτη Ἁγίου Ἀνδρέου. — Χρυσᾶ, χρυσᾶ, χρυσᾶ, τέμπλα, εἰκόνες, κανδήλια, πολυκάνδηλα, μανουάλια, ἄσπρα μεγάλα οἰκοδομήματα, χρυσοῖ τροῦλλοι, ξενῶνες, κελλιά, λουλούδια, ἐπανάληψις ἐπηυξημένη καὶ ἐπιδιωρθωμένη τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος.

Ἡ πλατεῖα, τετράγωνη καὶ ἔρημη αὐλή της, ἐνθυμίζει στρατῶνα, καὶ τὴν μονοτονία τῶν ἄσπρων τοίχων, διακόπτει στὴν μέση ἡ βαθυκόκκινη ἀρχικὴ ἐκκλησία, παρὰ τὸ ἱερὸν τῆς ὁποίας, κάτω ἀπὸ μαῦρον λίθινον τάφον, κάποιος ἱεράρχης κοιμᾶται.

Αἱ δύο χρυσαῖ ἐσμαλτωμέναι λάρνακες τοῦ μεγαλοπρεποῦς ναοῦ της, περικλείουν σπουδαῖα ἅγια λείψανα, χεῖρας καὶ ὀστᾶ, καὶ κρανία ἀναχωρητῶν καὶ μαρτύρων καὶ πατέρων τῆς ἐκκλησίας, ἀλλὰ καὶ τεμάχιον χιτῶνος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὅλα εἶνε πιθανά!

Ὁ Εὐγενικὸς προηγούμενος μᾶς προσφέρει τσίπουρον, ἁγνὸν προϊὸν σταφυλῆς καὶ κομάρων, ποὺ μᾶς τονώνει διὰ τὸν γοργὸ δρόμο μας, περισσότερο ἀπὸ τὴν εὐλάβειαν, καὶ δρέπει ἀπὸ τὰ κλήματα ποὺ ἑλίσσονται δίπλα εἰς τὸ ὡραῖον πρόστοον τῆς μονῆς, μερικὰ τσαμπιὰ «Ἰζαμπέλλας», ἡ γεωργιανοῦ σταφυλιοῦ, ἀξίου συντρόφου τοῦ «Ἐπιλεκανίου». Ἡ μαῦρες ρόγες της, χονδρόφλουδες μᾶλλον, ἀναπληρώνουν τὸ μειονέκτημα αὐτὸ μὲ μίαν εὐωδίαν φράουλας, καὶ ἡ καλλίτερη ἀνάμνησις ἀπὸ τὴν Σκήτην, εἶνε ἡ «Ἰζαμπέλλα» μὲ ἕνα τριαντάφυλλο «ρὸζ—τὲ» ποὺ κόβω δικαιώματι ἐπιδρομέως.

* * *

Κουτλουμούσιον. — Ὁ εὐλαβὴς μοναχὸς καὶ Τοῦρκος ἐξωμότης Κουτλουμούσης, ποὺ τὸ ἵδρυσε τὸν Δέκατον Τρίτον αἰῶνα, δὲν ἦτο προφανῶς πλούσιος, καὶ αἱ δωρεαὶ τῶν ἡγεμόνων τῆς Βλαχίας, ποὺ τὸ ἐνίσχυσαν βραδύτερον, ὄχι σπουδαῖαι. Τὸ μοναστῆρι αὐτὸ, ποὺ κατηφορίζει κανεὶς γοργὰ, σὲ πέντε λεπτὰ ἀπὸ τὰς Καρυὰς, δὲν εἶνε μεγάλο. Ἔχει ὅμως κρατήσει, περισσότερο ἀπ' ὅλα, ἕναν ἀρχαϊκὸ τύπο, ἴσως γιατὶ σπάνια καὶ ἐλάχιστα ἐπεσκευάσθη. Αὐτὸ τοῦ δίδει κάποιο χαρακτῆρα παλαιότητος, μαζὺ μὲ τὴν χορταριασμένη καὶ ἀπεριποίητη αὐλή του, ὅπου σωροὶ καυσοξύλων καὶ κόπρου ζώων δίδουν τὴν ἐντύπωσιν αὐλῆς ὑποστατικοῦ.

Ἀλλὰ τὸ ὑποστατικὸ αὐτὸ, ἔχει ὡραῖον παρελθὸν, ὅπως δείχνουν οἱ ὑπόστοοι, ἐπάλληλοι ἐσωτερικοὶ ἐξῶσταί του, μὲ τὰ θαυμαστὰ κεραμεικὰ κοσμήματα τῶν τοίχων του, τὶς ἐγκολαμμένες φαγεντιανὲς πλάκες καὶ τὰ ὡραῖα ροδίτικα καὶ ἀνατολικὰ πιᾶτα. Ἕνας δικέφαλος ἀετὸς, κοσμεῖ στὴν μέση τὴν ὡραία αὐτὴ πρόσοψη, καὶ κεράμινοι ἀριθμοὶ, τὴν χρονολογοῦν. 1761.

Τὸ κοκκινοβαμμένο καὶ αὐτοῦ Καθολικὸν, ποὺ παρερχόμεθα γρήγορα, μὲ τὴν τυπικὴ φιάλην πρὸ τοῦ νάρθηκός του, δὲν ἔχει σπουδαῖα πράγματα νὰ ἐπιδείξη. Ἡ διαρκὴς ἐπισκευὴ τῶν εἰκόνων ἔχει ἀποσβέσει τὰ ἀρχικὰ πρότυπα, ἐφ' ὑγρῷ, καὶ τὰ ἀντικατέστησε μὲ κακότεχνες ἐλαιογραφικὲς ἐπαναλήψεις.

Εἶνε μεσημέρι. Ἡ ζέστη καὶ ἡ μακρὰ ὁπωσδήποτε περιπλάνησις ἔχει κατὰ πολὺ μετριάσει τὴν περιέργειαν τῶν συνοδοιπόρων. Καθισμένοι εἰς μία πεζοῦλα, περιμένουν τὸ χαρμόσυνον κουδούνισμα τῶν μουλαριῶν, γιὰ τὴν ἐπιστροφή.

— Καὶ τὸ Πρωτᾶτον;

Εἴχαμε ξεχάσει τὸ Πρωτᾶτον. Εἶνε σὰν νὰ ξεκινήση κανεὶς γιὰ τὸ σπίτι τῆς ἀγαπημένης του, καὶ νὰ φύγη ξεχνῶντας νὰ τὴν ἰδῆ! Καὶ ὅμως! Ὅλοι ἀντιμετωπίζουν μὲ φρίκην τὸ ἀνέβασμα πρὸς τὰς Καρυάς. Ἡ κούρασις ἔχει ἐπιφέρει κάποιαν ἀφυλίαν αἰσθησιακήν. Παράτολμοι ἐν τούτοις, τρεῖς ξεκινοῦν.

* * *

Πρωτᾶτον. — Ἡ παλαιά του καὶ παρημελημένη ἐκκλησία ἄξιζε τὸ λαχάνιασμα τοῦ ἀνηφόρου, κάτω ἀπ' τὸν μεσημεριάτικον ἥλιο καὶ τὴν ζέστη. Ὁ χρόνος εἶνε λίγος, καὶ μέσα ἀπὸ τὰ κουρασμένα μάτια μας, περνοῦν οἱ φευγαλέες ἐντυπώσεις, ὁ ὡραῖος, πλὴν ἀρκετὰ σβυσμένος, στοχαστικὸς ἀνακείμενος Χριστὸς τοῦ Πανσελήνου, ἡ συγκινητικὴ παλαιότης τοῦ ἀρχαιοτέρου ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ὄρους. Ἐκεῖ, κάπου, σὲ μιὰ ἁπλῆ λίθινη πέτρα κάτω, ἀναπαύονται τὰ ὀστᾶ τῶν παρὰ τῶν Λατίνων κατὰ τὸν 13ον αἰῶνα θανατωθέντων μοναχῶν. Εἰς τὸν παλαιὸν πύργον, φυλάσσεται καὶ τὸ πρῶτον τυπικὸν τοῦ Ἁγίου Ὄρους, ὁ Τράγος, ὀνομαζόμενος, λόγῳ τῆς ἐπὶ τραγείας περγαμηνῆς ἀναγραφῆς του. Ματιὲς σκόρπιες, βιαστικὲς, ἀχόρταγες, μέσα στὴν ζάλη τῆς βίας, καὶ τὶς φωνὲς τῶν συντρόφων.

Ὁ σώφρων Τσίλλης ἀργοβαδίζει καὶ πάλιν, ἀσφαλὴς ὁδηγὸς ἀπὸ τὰς περιπλανήσεις τοῦ προσκαίρου καὶ βιαστικοῦ αὐτοῦ ἀνὰ τὴν ἁγιότητα βίου, πρὸς τὴν ὁδὸν τῆς ἀπωλείας!

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ΠΡΟΣ ΕΝΟΙΚΙΑΣΙΝ
Οἰκία ἐκ δύο-τριῶν δωματίων, κουζίνας καὶ ἠλεκτρικοῦ. Λογιστήριον «Πρωΐας» καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν.

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Η ΕΚΔΙΚΑΣΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΡΟΘΕΣΜΩΝ ΔΗΛΩΣΕΩΝ

Ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀνταλλαγῆς κ. Μιχάλης ἐρωτηθεὶς ἐὰν πρόκειται νὰ δοθῆ νέα παράτασις διὰ τὰς ἐργασίας τῶν πρωτοβαθμίων ἐκτιμητικῶν ἐπιτροπῶν εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν αὗται ν' ἀποπερατώσουν τὸ ἔργον τῶν ἐντὸς τῆς καθορισθείσης πρὸς τοῦτο προθεσμίας, ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς:

—Τοῦτο δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνη ἐφόσον ἔχει καθορισθῆ ἀνατρεπτικὴ προθεσμία διὰ τὰς ἐργασίας τῶν ἐπιτροπῶν τούτων. Ἀλλὰ οὐδὲ ὑφίσταται, οὐδὲ προβλέπεται ὅτι θὰ προκύψη τοιαύτη ἀνάγκη, διότι αἱ ἐπιτροπαὶ αὗται θὰ ἀποπερατώσουν εὐχερῶς καὶ ἀσφαλῶς τὸ ἔργον των ἐντὸς τῆς ταχθείσης πρὸς τοῦτο προθεσμίας. Σχετικῶς σᾶς γνωρίζω τὰ ἑξῆς: Πᾶσαι αἱ ἐκπρόθεσμοι δηλώσεις αἱ κατατεθεῖσαι ἐμπροθέσμως συμφώνως πρὸς τὴν σχετικὴν πρόσκλησιν τῆς Διευθύνσεως τῆς Ἀνταλλαγῆς εἰς τὸ συνεργεῖον ἐλέγχου δηλώσεων, καὶ χαρακτηρισθεῖσαι ἢ χαρακτηρισθησόμεναι ὡς «γνήσιαι» θὰ ἐκδικασθοῦν παρὰ τῶν ὑφισταμένων πρωτοβαθμίων ἐπιτροπῶν, αἱ ὑπόλοιποι θ' ἀπορριφθοῦν χαρακτηριζόμεναι ὡς «ἐκπρόθεσμοι», ὄχι διότι δὲν θὰ προφθάσουν νὰ τὰς ἐκδικάσουν αἱ ἐπιτροπαὶ ἢ διότι θὰ ἔχουν ἐν τῷ μεταξὺ καταργηθῆ, ἀλλὰ διότι δὲν θὰ παραπεμφθοῦν καθόλου πρὸς ἐκδίκασιν, ἐφόσον δὲν θὰ θεωρηθοῦν «ἐμπρόθεσμοι», ὡς ἀνωτέρω ἐτόνισα.

—Ἀναρμόδια καὶ ἄδικα παράπονα.

Ὑπογεγραμμένην ὑπὸ ὑπερεκατὸν κατοίκων τοῦ συνοικισμοῦ Ὑμηττοῦ ἐλάβομεν τὴν κάτωθι δήλωσιν:

«Πρωϊνὴ ἐφημερίς, ἐν τῇ μανίᾳ τοῦ διὰ γνωστοὺς λόγους πάθους της κατὰ τῆς ἐνεστώσης δημοτικῆς Ἀρχῆς, ἐφιλοξένησε προθύμως εἰς τὴν προσφυγικήν της στήλην ἀφελὲς δημοσίευμα συγγραφὲν τῇ βοηθείᾳ τοῦ τέως δημάρχου ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὕδρευσιν τῶν συνοικισμῶν. Τὸ περὶ οὗ πρόκειται δημοσίευμα ὅμως, εἰς τὸ ὁποῖον παρατάσσονται κονδύλια καὶ γίνεται αὐθαίρετος προσθαφαίρεσις πηγάζουσα, ὡς ὁμολογεῖται, ἀπὸ τὰ ἀρχεῖα τοῦ κ. Πάτση, ὑπογράφεται ἀπὸ κάποιον Ἀχιλλέα Βαφειάδην, παρουσιαζόμενον μὲ τὸν τίτλον τοῦ προεδρεύοντος συμβούλου τῆς Ἑνώσεως Ὑμηττοῦ. Ὁ ὡς ἄνω παράγων καλὰ θὰ κάμη νὰ μὴ ἀναμιγνύη τοὺς κατοίκους ἑνὸς νοικοκυρευμένου συνοικισμοῦ εἰς τοὺς ἀνομολογήτους σκοποὺς τῶν εὐσεβῶν πόθων τοῦ πάτρωνός του κ. Πάτση. Ἡ ἐκ μέρους τοῦ Δήμου γενομένη ὕδρευσις τοῦ συνοικισμοῦ καὶ κανονικὴ εἶναι καὶ ἀρκετή, παρ' ὅλην τὴν ἀπόλυτον ἐπάρκειαν τοῦ ἀρίστου ἐπιτοπίου ὕδατος τῶν φρεάτων. Τοῦ γεγονότος τούτου ἡ τιμὴ ἀνήκει ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὸν κ. Δήμαρχον, τοῦ ὁποίου τὸ πρὸς τοὺς πρόσφυγας ἐνδιαφέρον διαπιστοῦται παντοῦ ἀπὸ τὴν ἀνὰ τοὺς συνοικισμοὺς δημοτικὴν δρᾶσιν καὶ συνεπῶς κάθε ἄρνησις τῆς ἀληθείας καὶ κακόβουλος εἶναι, ἀλλὰ καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μειώση τὴν πρὸς τὸν κ. Σπ. Μερκούρην καὶ τοὺς συνεργάτας του εὐγνωμοσύνην τῶν ἀπαλλαγέντων ἀπὸ τὴν κακοποιὸν δρᾶσιν τῶν παραγόντων, τύπου Βαφειάδη, προσφύγων.

»Τὰ ζητήματα, τὰ ὁποῖα κυρίως καὶ πρωτίστως ἀφοροῦν τὸν συνοικισμόν, εἶναι ὁ φωτισμός, ἡ συγκοινωνία καὶ ἡ ὁδόστρωσις, πράγματα διὰ τὰ ὁποῖα λησμονεῖ ὁ ἀφελὴς προεδρεύων σύμβουλος τῆς Ἑνώσεως Ὑμηττοῦ ὅτι εὐθύνονται τὸ Κράτος καὶ ἡ Ε.Α.Π.»

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΓΡΑΦΗΝ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ ΝΕΑΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

Ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς ἀναδόχου ἑταιρίας διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῶν συνοικισμῶν Ν. Σμύρνης καὶ Ν. Καλλιπόλεως κ. Μαυρομμάτης, ἀναμένεται νὰ φθάση ἐκ Παρισίων σήμερον τὴν πρωΐαν.

Ὁ κ. Μαυρομμάτης ἐντὸς τῆς ἡμέρας θὰ συναντηθῆ μετὰ τῶν ἁρμοδίων τοῦ ὑπουργείου Προνοίας, εἰς οὓς θὰ ἐκθέση τὸ ἀποτέλεσμα τῶν συνομιλιῶν του ἐν Παρισίοις μετὰ τῆς διοικήσεως τῆς ἑταιρίας.

Σχετικῶς πληροφορούμεθα ὅτι τὸ ὑπουργεῖον Προνοίας δὲν θὰ δεχθῆ οὐδεμίαν οὐσιώδη μεταβολὴν τοῦ καταρτισθέντος σχεδίου συμβάσεως.

Πάντως ἐλπίζεται ὅτι ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος θὰ ληφθῆ ὁριστικὴ ἀπόφασις διὰ τὴν ὑπογραφὴν ἢ μὴ τῆς συμβάσεως.

ΕΓΧΩΡΙΟΣ ΧΑΡΤΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ Ν. ΚΑΡΓΙΩΤΑΚΗ ΚΑΙ ΣΙΑΣ
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΠΡΑΞΙΤΕΛΟΥΣ-ΧΑΒΡΙΟΥ 10
ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ 11 ΤΗΛ. 57-33

MARQUE DEPOSEE
Κατάστιχα
Φάκελλοι
CLASSEURS
Τετράδια
Σημειωματάρια
DOSSIERS
Έντυπα παντός είδους
Γραφική ύλη
ΩΦΕΛΗΣΘΕ ΤΟΝ ΔΑΣΜΟΝ ΑΓΟΡΑΖΟΝΤΕΣ ΤΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΜΑΣ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΛΛ. ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ
ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ
ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ ΚΑΙ ΞΕΝΑ ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ

ΛΟΥΤΡΑ ΥΠΑΤΗΣ
ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ „ΑΙ ΠΗΓΑΙ"
Λειτουργεῖ ὡς συνήθως μὲ τὰ ἄριστα ὑλικά του καὶ τὴν ἀπαράμιλλον κουζίναν του, ἄφθαστον εἰς καθαριότητα καὶ μὲ ὅλα τὰ κομφόρ.
Ἀποταθῆτε Διεύθυνσιν Ξενοδοχείου «Πηγαί», Λουτρὰ Ὑπάτης.

ΠΕΙΡΑΪΚΟΝ ΛΥΚΕΙΟΝ ΡΕΝΤΖΟΥ
ΠΑΣΑ-ΛΙΜΑΝΙ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΝ ΕΥΔΟΚΙΜΩΣ ΑΠΟ ΕΙΚΟΣΑΕΤΙΑΣ
ΠΕΡΙΕΧΕΙ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ, ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΚΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟΝ
Διδασκαλία ἀρτία. — Προσωπικὸν ἐκλεκτόν. — Διατροφὴ ἀρίστη. — Θέσις εὐάερος καὶ ὑγιεινὴ ἄνωθι τῆς θαλάσσης.
ΔΙΔΑΚΤΡΑ ΚΑΙ ΤΡΟΦΕΙΑ ΛΟΓΙΚΑ
Οἱ ἀπόφοιτοι ΞΕΝΩΝ ΣΧΟΛΩΝ γίνονται δεκτοὶ μὲ τὸ ἥμισυ τῶν διδάκτρων τῶν σχολῶν τούτων, παρεχομένης εἰς αὐτοὺς καὶ πάσης ἄλλης ἰδιαιτέρας διευκολύνσεως.
ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ Α. Ε.
105 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ
ΔΙΑ ΠΑΣΑΝ ΣΥΝΑΛΛΑΓΗΝ ΣΑΣ ΑΠΟΤΑΘΗΤΕ ΑΠ' ΕΥΘΕΙΑΣ ΠΡΟΣ ΑΥΤΑ

ΑΝΑΡΓΥΡΕΙΟΣ ΚΑΙ ΚΟΡΓΙΑΛΕΝΕΙΟΣ ΣΧΟΛΗ ΣΠΕΤΣΩΝ
Αἱ ἐγγραφαὶ τῶν μαθητῶν ἀρξάμεναι ἀπὸ τῆς 1ης Αὐγούστου, γίνονται ἐν τῇ Σχολῇ ἐν Σπέτσαις, εἴτε ἐν τῷ ἐν Ἀθήναις γραφείῳ τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς (Σταδίου 4, Μέγαρον Μετοχικοῦ Ταμείου, Ὄροφος 3ος, Δωμ. ἀριθ. 20), καθ' ἑκάστην 10—12 π. μ.
Ἐκ τοῦ Γραφείου

Ἐκλεκτὰ μυθιστορήματα

Δυὸ μάτια γαλανὰ

Τοῦ Ἄγγλου συγγραφέως Τόμας Χάρντυ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ὅλα τὰ παιδιὰ ἀγαποῦσαν, σὰν ἀπὸ ἔνστικτο, τὴν Ἐλφρίδα, γιατὶ τὴν θεωροῦσαν περισσότερο σὰν ἀνεπτυγμένο καὶ χαριτωμένο ἀντίτυπο τῆς ἡλικίας τους, παρὰ γιὰ γυναῖκα μεγάλη.

Κάθε φορὰ ποὺ οἱ μικρὲς ἀπαντοῦσαν τὴν Ἐλφρίδα, χυμοῦσανε στὴν ἀγκαλιά της καὶ τότε χαιρόντανε μ' ὅλη τὴν καρδιά τους ἕνα σωρὸ χάδια καὶ γλυκόλογα, ποὺ δὲν τὰ εἴχανε συνηθισμένα σπίτι τους.

Τὰ ἀνήσυχα βλέμματα ποὺ ρίχνανε κατὰ τὴν πόρτα, ἔκαμαν τὴν Ἐλφρίδα νὰ προσέξη τὴ νταντά, ποὺ ἐρχότανε νὰ δώση τέλος στὶς γλυκὲς διαχύσεις τῆς ἐντιμωτάτης Μαίρης καὶ τῆς ἐντιμωτάτης Καίτης.

—Πόσο θάθελα νὰ καθώσουνα ἐδῶ, μὶς Σουόνκορτ, κελάδησε ἡ μιὰ ἀπὸ τὶς μικρὲς σὰ μελαγχολικὸ πουλάκι.

—Κ' ἐγὼ τὸ ἴδιο, πρόσθεσε ἡ ἄλλη. Ἡ μαμὰ δὲν παίζει μαζί μας. Θαρρῶ πὼς δὲ θἄμαθε κανένα παιχνίδι, ἅμα ἤτανε μικρή. Πότε νάρθοῦμε νὰ σὲ ἰδοῦμε;

—Ὅποτε θέλετε, πουλάκια μου.

—Καὶ θὰ κοιμηθοῦμε σπίτι σου ὅλη νύχτα; Δὲν μποροῦμε νὰ βλέπουμε ὁλοένα ἀνθρώπους μὲ καπέλλα κι' ὀρθούς.

—Μόλις πάρουμε τὴν ἄδεια τῆς μαμᾶς, θάρθῆτε νὰ μείνετε ὅσον καιρὸ σᾶς ἀρέσει, ὑποσχέθηκε ἡ Ἐλφρίδα. Καλὴ ἀντάμωση, πουλάκια μου.

Οἱ φυλακισμένοι φύγανε κ' ἡ Ἐλφρίδα ἀναζήτησε τὸν ξένον της, ποὺ τὸν εἶχεν ἀφήσει ὀρθὸν στὴν ἄκρη τῆς γαλερίας. Ἔρριξε μιὰ ματιὰ ὁλόγυρά της δίχως νὰ τὸν ἰδῆ. Κατέβηκε τότε στὴ βιβλιοθήκη, μὲ τὴν ἰδέα πὼς θὰ πῆγε ἐκεῖ νὰ βρῆ τὸν πατέρα της. Ἀλλὰ ὁ Σουόνκορτ, ποὺ τὸν φωτίζανε τώρα δυὸ κεριά, ἤτανε μοναχὸς στὸ δωμάτιο. Ἔλυνε καὶ ξανάδενε διάφορα πακέττα μὲ γράμματα.

Ἡ Ἐλφρίδα, μ' ἕνα μορφασμὸ στὰ χείλη καὶ μὲ μάτια ἐρευνητικά, ἄρχισε τότε νὰ περιδιαβάζη μελαγχολικὰ κατὰ μῆκος τῆς μεγάλης δρυΐνης σκάλας, χωρὶς ἐλπίδα νὰ ξεχωρίση κάπου τὴ σιλουέττα τοῦ νεαροῦ τῆς φίλου.

Μ' ὅλο ποὺ φέγγαν ἀκόμη τὰ δωμάτια, οἱ σκοτεινοὶ διάδρομοι γινόντανε ψυχροί, θλιβεροὶ καὶ σιωπηλοί. Μόνο τὰ φωτεινὰ τετράγωνα τῶν παραθύρων σ' ὡδηγοῦσαν. Ἀνεκάλυψε πὼς ἕνα ἀπὸ τὰ φωτεινὰ ἐκεῖνα τετράγωνα ἦσαν μιὰ τζαμένια πόρτα. Ἡ Ἐλφρίδα τὴν ἄνοιξε καὶ βρέθηκε σὲ μιὰ μικρὴν αὐλή, ποὺ χωριζόταν ἀπὸ τὴ μεγάλη μ' ἕνα κηπάκι θάμνους.

Ἀλλόκοτο θέαμα παρουσιάστηκε τότε στὰ μάτια της. Στὴ δεξιὰ γωνιὰ καὶ σὲ λίγων βημάτων ἀπόσταση ἀπὸ τὴ τζαμένια πόρτα, πρόβαλε ἕνα ἄλλο περίπτερο πιὸ χαμηλὸ καὶ μὲ ρυθμὸ λιγώτερο κανονικὸ ἀπὸ τοῦ κυρίως κτιρίου. Ἀκριβῶς ἀπέναντι, στὸν τοῖχο τοῦ οἰκοδομήματος αὐτοῦ, ἀνοιγότανε ἕνα ψηλὸ καὶ φαρδὺ παράθυρο, ποὺ τὸ κατεβασμένο στόρι του φωτιζόταν ἀπὸ τὶς ἀκτῖνες μιᾶς λάμπας.

Στὸ στόρι ἀπάνω, διεγράφετο ἡ σιλουέττα ἑνὸς ἀνδρὸς ἀπ' τὸ πλάι, καὶ τὸ προφὶλ αὐτὸ ἦταν, χωρὶς καμιὰν ἀμφιβολία, τοῦ Στεφάνου. Τὰ χέρια του ἦταν ὑψωμένα καὶ κρατούσανε κάτι σὰν ὕφασμα. Τότε, φάνηκε μιὰ ἄλλη σκιά: ἡ σκιὰ μιᾶς γυναίκας. Ἔστρεφε τὴ ράχη της στὸ Στέφανο. Ἐκεῖνος ἔβαλε μαλακὰ στοὺς ὤμους της τὸ ὕφασμα —κάποιο πανωφόρι ἴσως ἢ σάλι— ὤ! τόσο μαλακά!, χάθηκε, κ' ὕστερα ξαναφάνηκε μπρὸς ἀπ' τὴ γυναῖκα καὶ τῆς κούμπωσε τὸ πανωφόρι. Τὴν ἐφιλοῦσε τάχα; Σίγουρα, ὄχι! Κι' ὅμως τὸ κίνημά του ἦταν διφορούμενο. Ἔπειτα οἱ δυὸ σκιὲς μεγάλωσαν ὑπέρμετρα, παραμορφώθηκαν καὶ χάθηκαν.

Περάσανε δυὸ λεπτά.

—Ὤ! μὶς Σουόνκορτ! Πόσο χαίρομαι ποὺ σᾶς βρίσκω, σᾶς γύρευα, εἶπε μιὰ φωνὴ πίσω της.

Ἡ Ἐλφρίδα προχώρησε στὸ διάδρομο.

—Ξέρετε κανέναν στὸν πύργο; τὸν ρώτησε.

—Κανέναν. Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ξέρω;

VI

«ΕΧΕ ΓΕΙΑ, ΓΙΑ ΛΙΓΟΥΣ ΜΗΝΕΣ...»

Τὴν ἴδια στιγμὴ ποὺ ὁ Στέφανος ἔδινε τὴν ἀπάντηση αὐτή, ἡ Ἐλφρίδα ἄκουσε τὸν κρότο μιᾶς πόρτας ποὺ κλειόταν. Κι' ὁ κρότος αὐτὸς ἐρχόταν ἀπὸ τὸ περίπτερο μὲ τὸ φωτισμένο στόρ. Εἶδε τότε, μὲς στὸ σούρουπο, μιὰ μαύρη σκιά, ποὺ τραβοῦσε κατὰ τὸ ποτάμι, παίρνοντας τὸ ἀμμοστρωμένο μονοπάτι.

Ἡ φωνὴ τοῦ κ. Σουόνκορτ, ποὺ τοὺς καλοῦσε μὲ τὰ ὀνόματά τους, ἀντήχησε σὲ κάποια μαχρυσμένη κάμαρα. Ξαναγυρίσανε πίσω. Ὁ πάστορας, μὲ τὸ πανωφόρι του κουμπωμένο καὶ μὲ τὸ καπέλλο στὸ κεφάλι, τοὺς περίμενε ὑπομονητικά. Τὸ πρόσωπό του ἔλαμπε: εἶχε ξετελειώσει καλὰ τὴ δουλειά του. Τὸ ἁμάξι προχώρησε, καὶ χωρὶς νὰ περιμένουν ἄλλο, βγήκανε οἱ τρεῖς ἀπὸ τὸν ἠχηρὸ πυλῶνα καὶ τὴ δενδροστοιχία μὲ τὶς γυμνὲς συκομουριές. Τὰ ἄστρα ἀνάβανε τοὺς τρεμάμενους φάρους τους, ἐκεῖθε ἀπὸ τοὺς λείους κορμοὺς κ' ἀπὸ τὰ σπανὰ κλαδιά.

Μήτε ἐκεῖνος, μήτε ἐκείνη δὲν ἔλεγαν λέξη: ὁ νέος αὐτὸς ποὺ τῆς προκαλοῦσε κάποιο αἴσθημα τόσο καινούργιο, ὁ νέος αὐτὸς ποὺ εἶχε ῥθῆ στὸν πύργο τοῦ Ἐντελστάου ἐντελῶς τυχαῖα, εἶχε βρῆ τρόπο, σὲ διάστημα μισῆς ὥρας, νὰ πλησιάση μιὰ κυρία καὶ νὰ τῆς κάμη ἕνα σωρὸ περιποιήσεις.

Σὲ ποιὰ κάμαρα νὰ εἴχανε συναντηθῆ; Ὅσο μποροῦσε νὰ κρίνη ἡ Ἐλφρίδα, θὰ ἦταν σίγουρα τὸ γραφεῖο τοῦ λόρδου Λουξέλλιαν. Ποιοὶ ἄνθρωποι βρισκόντανε τὴ στιγμὴ ἐκείνη στὸν πύργο; Κανεὶς —ὅσο ἤξερε— ἐκτὸς ἀπὸ τὴ γκουβερνάντα καὶ τοὺς ὑπηρέτες. Κι' αὐτούς, καθὼς βεβαίωνε ὁ Στέφανος, δὲν τοὺς ἤξερε. Πῶς νὰ μάθη ἡ Ἐλφρίδα τὸ ὄνομα τῆς ἡρωΐδος; Ν' ἀποταθῆ στὸν ἴδιο τὸν ἔνοχο; Αὐτὸ ποτέ! Ὅσο τὰ συλλογιζόταν ὅλα, τόσο ἀποκτοῦσε τὴν πεποίθηση πὼς ἡ συνάντηση ἐκείνη ἤτανε τυχαία. Ἀλλὰ ποιὰ νᾆταν τάχα ἡ γυναῖκα; Ἡ Ἐλφρίδα πίστευε πὼς δὲν μποροῦσε νἆναι ἀπὸ χαμηλὴ τάξη. Ὁ Στέφανος Σμὶθ δὲ θὰ ἐνδιαφερότανε ποτὲ γιὰ ταπεινοὺς ἔρωτες. Στὸ μάτι του ἄστραφτε ἡ φιλοδοξία. Εἶχε ἐλπίδες πολλές, ἀπέραντες... Ἡ περιέργεια τῆς Ἐλφρίδας ἦταν ἀσίγαστη. Καὶ στὴν κοριτσίστικη ψυχή της ἔνοιωθε κάποιο θυμὸ μὲ τὸ νέο. Ἐξηκρίβωσε χωρὶς καμμιὰ χαρά, πὼς θέλοντας ν' ἀρέση, κατάφερε ν' ἀγαπήση.

Φτάσανε στὴ γέφυρα ποὺ ἑνώνει τὶς δυὸ ἐνορίες. Βρισκότανε σ' ἕνα χαμήλωμα, ἀπ' ὅπου ἄρχιζε τὸ ἀπότομο ἀνηφόρισμα γιὰ τὸ Γουέστ-Ἐντελστάου. Δὲν ὑπῆρχε ἀνάγκη ἀπόλυτη νὰ κατεβῆ ἀπ' τ' ἁμάξι κανείς τους. Ἀλλά, ὕστερα ἀπὸ μακρυνὸ περίπατο, ὁ ἐφημέριος εἶχε πάντα συνήθειο νὰ ξελαφρώνη, στὸ μέρος ἐκεῖνο, τὸ ἄλογο ἀπὸ τὸ ἔγγομο ἄτομό του. Ἡ Ἐλφρίδα, ἀπὸ πνεῦμα μιμήσεως, πήδηξε στὴ γῆ τὴ στιγμὴ ἀκριβῶς ποὺ τὸ ἄλογο ἄρχισε νὰ τρέχη.

Ὁ Στέφανος βρῆκε μ' εὐχαρίστηση τὴν εὐκαιρία νὰ δώση τέλος στὴ βουβαμάρα τους.

—Ὤ! μὶς Σουόνκορτ, τί ἀπερισκεψία!

Ἄλλωστε, ἀκολούθησε ἀμέσως τὸ παράδειγμά της καὶ πήδηξε ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ τοῦ ἁμαξιοῦ.

Ἡ Ἐλφρίδα εἶχε στὸ νοῦ της τὸ θηλυκὸ φάντασμα τοῦ πύργου.

—Ὄχι δά! ἀποκρίθηκε ψυχρά.

(Ἀκολουθεῖ)

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Ἀκυροῦται ὁ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 31448 ἐ. ἔ. ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ διενεργηθεὶς ἐν Ἀργοστολίῳ διαγωνισμὸς πρὸς πλήρωσιν θέσεων γραφέων Ἀγροφυλακῆς ἐν τῇ ἐποπτικῇ περιφερείᾳ Κεφαλληνίας καὶ προκηρύσσεται νέος τοιοῦτος ἐνεργηθησόμενος τὴν 13ην Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 9 π. μ. ἐν Ἀργοστολίῳ καὶ ἐνώπιον τῆς οἰκείας Ἐπιτροπῆς.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 47216 τῆς 5 Σεπτεμβρίου 1930 ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἠκυρώθη ὁ ἐν Κυπαρισσίᾳ διενεργηθεὶς δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 31488 ἐ. ἔ. ὁμοίας διαγωνισμὸς πρὸς πλήρωσιν θέσεων γραφέων Ἀγροφυλακῆς ἐν τῇ ἐποπτικῇ περιφερείᾳ Κυπαρισσίας καὶ προκηρύσσεται νέος τοιοῦτος ἐνεργηθησόμενος τὴν 13ην Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 9 π. μ. ἐν Κυπαρισσίᾳ καὶ ἐνώπιον τῆς οἰκείας Ἐπιτροπῆς.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Γνωστοποιεῖ ὅτι παρὰ τοῦ Προέδρου τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν προεκηρύχθη μειοδοτικὴ δημοπρασία διὰ τὴν ἐκτύπωσιν τῶν παραρτημάτων τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων τῆς περιφερείας του, ἀναθεωρήσεως ἐ. ἔ., διεξαχθησομένη ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν 25 Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 11.30 π. μ. μέχρι 12.30 μ.μ.

Πληροφορίαι χορηγοῦνται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν Ἀθηνῶν.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΗΣ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Γνωστοποιεῖ ὅτι τὸ Σάββατον 20ὴν Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. καὶ ὥραν 10—12 π. μ. διενεργηθήσεται ἐν τῷ Νομαρχιακῷ Καταστήματι Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας φανερὰ μειοδοτικὴ δημοπρασία διὰ τὴν κατασκευὴν Πρατηρίων ἀνθέων ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς ὁδοῦ Κηφισίας.

Προϋπολογισμὸς Δρ. 1.150.000.
Ἐγγυοδοσία Δρ. 60.000.

Πληροφορίαι καὶ σχετικὰ Γραφεῖον Νομάρχου Ἀττικοβοιωτίας.

(Ἐκ τοῦ Ὑπουργείου)

ΛΕΟΝΤΕΙΟΝ ΛΥΚΕΙΟΝ
ΟΔΟΣ ΣΙΝΑ 4 ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΑ
Περιλαμβάνει: 1) Πλῆρες Δημοτικὸν Σχολεῖον (ἐπὶ τοῦ παρόντος μόνον διὰ τοὺς μὴ ὑπηκόους Ἕλληνας, ἐκτὸς ἂν τὸ Σ. Ὑπουργεῖον διατάξη ἄλλως).
2) Πλῆρες Ἑξατάξιον Γυμνάσιον.
3) Τετρατάξιον Ἐμπορικὴν Σχολήν.
4) Γαλλικὸν Τμῆμα.
5) Φροντιστήρια Γαλλικῆς καὶ Ἀγγλικῆς γλώσσης.
Τὸ Οἰκοτροφεῖον λειτουργεῖ εἰς τὸ Λύκειον (τέρμα Πατησίων).
Προκαταρκτικὴ ἔναρξις μαθημάτων: Τετάρτη 24 Σεπτεμβρίου.

ΣΧΟΛΗ Μ. ΨΑΛΤΟΠΟΥΛΟΥ
ΛΟΜΒΑΡΔΟΥ 103 (ΤΕΡΜΑ ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ)
ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΕΞ ΤΑΞΕΩΝ
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΕΘΝ. ΩΔΕΙΟΥ
ΟΙΚΗΜΑ ΝΕΟΝ ΔΙΩΡΟΦΟΝ
ΕΡΓΑΣΙΑ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ

ΑΝΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

(Η ΖΩΗ ΚΑΙ Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ)

Τὰ κοινοτικὰ Ἑρμιόνης

ΕΡΜΙΟΝΗ, Σεπτέμβριος. (Ἐκτάκτου ἀντ)τοῦ μας). — Συνεπληρώθη ἤδη ἔτος ἀπὸ τῆς ἀναλήψεως τῆς διοικήσεως τῆς κοινότητος Ἑρμιόνης ὑπὸ τῆς διὰ καταπληκτικῆς πλειοψηφίας ἐκλεγείσης νέας κοινοτικῆς ἀρχῆς ὑπὸ πρόεδρον τὸν ἰατρὸν κ. Ἀπ. Παπαβασιλείου, καὶ εἰς ἀπολογισμὸς τοῦ ἔργου αὐτῆς κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος δὲν θὰ ἦτο οὔτε ἄσκοπος, οὔτε περιττός.

Ἡ νέα κοινοτικὴ ἀρχὴ παρέλαβε τὴν κοινότητα ὄχι μόνον μὲ κενὸν τὸ ταμεῖον αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ μὲ χρέη ἀνερχόμενα εἰς ἑκατὸν χιλιάδας δραχμῶν. Μὴ δυναμένη ὡς ἐκ τῶν χρεῶν τὰ ὁποῖα εἶχε καὶ τὰ ὁποῖα ἔπρεπε νὰ ἐξοφληθοῦν, νὰ προβῆ εἰς ἐκτέλεσιν ἔργων, ἡ κοινοτικὴ ἀρχὴ ἔστρεψε τὴν προσπάθειάν της πρὸς τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἀγροτικῆς ἀσφαλείας. Ἡ προσπάθεια αὐτὴ τῆς κοινοτικῆς ἀρχῆς ἐστέφθη ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας καὶ αὐτῶν ἀκόμη τῶν ἀσπονδωτέρων ἐχθρῶν αὐτῆς ὁμολογούντων ὅτι ἡ ἀγροτικὴ ἀσφάλεια ὑπῆρξεν ἰδανική, μὴ σημειωθεισῶν ἀγροζημιῶν καὶ κλοπῶν, καὶ παταχθέντων ἀνηλεῶς τῶν ἀποπειραθέντων μικροζημίας εἰς βάρος τῶν ἰδιοκτητῶν.

Μετὰ τὸν πραγματικὸν αὐτὸν ἆθλόν της ἡ κοινοτικὴ ἀρχὴ ἤρξατο ἐφαρμόζουσα τὸ πρόγραμμα τῶν νέων κοινοτικῶν ἔργων καὶ τῇ συνεργασίᾳ τοῦ ὑπομηχανικοῦ κ. Παπανικολάου προέβη εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ φράγματος Καταφυγίου. Τὸ ἔργον αὐτὸ ἀντιπλημμυρικὸν καὶ ἐν ταυτῷ ἀρδευτικόν, ἐπερατώθη κατὰ τὰ τέλη Ἰουλίου καὶ ἀπέβη ἓν ἐκ τῶν πλέον σημαντικῶν ἔργων τὰ ὁποῖα κατεσκευάσθησάν ποτε ἐν Ἑρμιονίδι, θέλει δὲ ἐξασφαλίσει τὴν πεδιάδα Ἑρμιόνης ἀπὸ τὰς καταστροφὰς τοῦ παρελθόντος. Παραλλήλως πρὸς τὸ ἔργον τοῦτο διεμορφώθη καὶ ἰσοπεδώθη ἡ ἀπὸ οἰκίας Ἰωάν. Τράκη μέχρι τοῦ ἐργοστασίου Σιδέρη κεντρικὴ ὁδὸς ἡ ἄγουσα πρὸς τὸ μεγαλοπήγαδο, ἡ ὁποία ἦτο σχεδὸν ἀδιάβατος καὶ εἰς πολλὰ σημεῖα βραχώδης, πρόκειται δὲ νὰ ἐκκαθαρισθοῦν καὶ ἄλλαι ὁδοὶ ἀπὸ βραχισμὸν ποὺ καθιστοῦν ἐπικίνδυνον τὴν διάβασίν των.

Ἕτερον κοινοτικὸν ἔργον ἄξιον λόγου εἶναι ἡ προσεχὴς κατασκευὴ —ἡ μελέτη ἐγένετο ἤδη— ὑποστέγων εἰς τὰ δύο μεγάλα φρέατα, ἐξ ὧν ὑδρεύεται ἡ Ἑρμιόνη, πρὸς μεγάλην ἀνακούφισιν τοῦ γυναικοκόσμου ποὺ ὑφίστατο τὰς ἀφορήτους ἡλιακὰς ἀκτῖνας κατὰ τὴν ἄντλησιν τοῦ ὕδατος, ἐπίσης δὲ καὶ ἡ ἐπίστρωσις διὰ τσιμέντου καὶ ἡ πλήρης ἀνακαίνισις τοῦ τοίχου τῶν φρεάτων.

Ἐπερχομένου τοῦ χειμῶνος, ἡ κοινοτικὴ ἀρχὴ θὰ προβῆ εἰς τὴν δάσωσιν τοῦ ὑπολοίπου χώρου τῆς θέσεως Μπίστη, ἀφοῦ κατὰ τὸ θέρος ἐπεμελήθη μετὰ στοργῆς τὰ ἤδη φυτευθέντα ὑπὸ τῆς προκατόχου ἀρχῆς δένδρα, καὶ ἐλπίζεται ὅτι ἡ θέσις Μπίστη μετὰ μίαν τετραετίαν θὰ ἔχη πλέον μεταβληθῆ εἰς ὡραῖον δασύλλιον, τὸ ὁποῖον θὰ τέρπη τοὺς Ἑρμιονεῖς καὶ τοὺς παραπλέοντας τὴν Ἑρμιόνην.

Μεταξὺ τῶν ὑπὸ μελέτην νέων ἔργων εἶναι καὶ ἡ κυβολιθόστρωσις τῆς πλατείας τοῦ Μεγάλου Πηγαδιοῦ, ἥτις θ' ἀποβῆ καὶ τὸ πλέον δροσερὸν κέντρον καὶ ὁ ὡραιότερος περίπατος τῶν Ἑρμιονιτῶν. Ἡ ἀπαιτηθησομένη δαπάνη διὰ τὸ ἔργον τοῦτο, τὸ ὁποῖον θὰ εἶναι ἐν ταὐτῷ καὶ ἐξυγιαντικόν, ἀφοῦ θὰ παύση ἡ σημερινὴ ἀσχημία ποὺ παρατηρεῖται ἀπὸ τὰ λιμνάζοντα συνεχῶς ἀκάθαρτα νερά, θὰ ὑπερβῆ τὰς ἑκατὸν χιλιάδας δραχμῶν, ποσὸν ὅπερ ἐλπίζεται νὰ ἐξασφαλισθῆ ἐκ τῆς χρήσεως τοῦ προσεχοῦς οἰκονομικοῦ ἔτους.

Περὶ τοῦ Ἡρῴου τῶν πεσόντων κατὰ τοὺς ἐθνικοὺς πολέμους 1912—1922 ἐγράψαμεν ἤδη εἰς τὴν «Πρωΐαν». Τὸ Ἡρῷον θὰ στηθῆ εἰς τὴν πρὸ τοῦ λιμένος πλατεῖαν καὶ ἂν κρίνωμεν ἀπὸ τὰ ἐκπονηθέντα ἤδη σχέδια, τὸ Ἡρῷον θὰ ἀποβῆ τὸ ὡραιότερον στολίδι τῆς Ἑρμιόνης.

Αὐτά, ἐν συνόψει, ἐπετέλεσεν ἡ ὑπὸ τὸν κ. Παπαβασιλείου κοινοτικὴ ἀρχὴ κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος τῆς διοικήσεώς της. Τὸ μέχρι τοῦδε ἔργον της, τὸ τόσῳ ἐπιτυχὲς καὶ τόσῳ πλούσιον εἰς ἀπόδοσιν, ἐγγυᾶται τὴν περαιτέρω προοδευτικήν της προσπάθειαν, ἡ ὁποία θὰ ἐξασφαλίση τὴν προαγωγὴν καὶ τὸν στολισμὸν τῆς Ἑρμιόνης.

ΜΕΣΣΑΖΕΡΙ ΜΑΡΙΤΙΜ
ΓΡΑΜΜΗ ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ—ΜΑΣΣΑΛΙΑΣ
Προσεχεῖς ἀναχωρήσεις:
«ΛΟΤΟΥΣ» τόννων 10.090 20ὴν Σεπτεμβρίου, ὥραν 17ην.
«ΑΓΚΟΡ» τόννων 10.900, 4ην Ὀκτωβρίου, ὥραν 17ην.
«ΤΕΟΦΙΛ ΓΚΩΤΙΕ», τόννων 10.300 18 Ὀκτωβρίου, ὥραν 17ην.
Τακτικαὶ ἀναχωρήσεις ἐκ Πὸρτ—Σαΐδ διά: Δζιμπουτί, Ἀνατολικὴν Ἀφρικήν, Μαδαγασκάρην, Κολομπέ, Ἰνδοκίναν, Κίναν, Ἰαπωνίαν, Αὐστραλίαν.
Δι' εἰσιτήρια 1ης, 2ας, 3ης καὶ 4ης θέσεων ἀπευθυντέον εἰς τὸ ἐν Πειραιεῖ Πρακτορεῖον τῆς Ἑταιρείας —Μακρᾶς Στοᾶς 26— (Τηλέφ. 72) καὶ εἰς τὰ μεγαλύτερα Πρακτορεῖα ταξειδίων Ἀθηνῶν.

ΦΑΒΡ-ΛΑΪΝ
Τὸ ὑπερωκεάνειον
«SINAIA»
Ἀναχωρεῖ τὴν 24ην Σεπτεμβρίου 1930 κατ' εὐθεῖαν διὰ ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ.
Γενικοὶ Πράκτορες W. F. VAN DER ZEE, Φίλωνος 38 Τηλ. 3-86 Πειραιεὺς καὶ εἰς ὅλα τὰ Μεταναστευτικὰ καὶ Τουριστικὰ Πρακτορεῖα.

Γ. ΠΟΛΥΚΑΡΠΙΔΗΣ
Ἰατρὸς
Εἰδικὸς δερματολόγος - συφιλιδολόγος ἐπὶ μακρὸν ἐπιμελητὴς τῆς ἰδιαιτέρας Κλινικῆς τοῦ καθηγητοῦ κ. Γ. Φωτεινοῦ. Δέχεται 8—12 καὶ 4—8 μ.μ. Γερανίου ἀριθ. 12. Ὁμόνοια.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΠΑΡ

κ. Σπ. Χεῖραν, Ξάνθην. λὴ δασοφυλάκων ἔδρεύει Λευκίμης. Ἀπαιτοῦνται κὸν δημοτικοῦ σχολείου μέχρι 30 ἐτῶν. Αἰτήσεις λονται εἰς τὴν Γενικὴν Θράκης μέχρι 15 Σεπτεμ στου ἔτους. Ἐπομένως ἔληξεν ἡ προθεσμία.

κ. Ξεν. Ἀφένδραν, ναν. Παρὰ τὰς ἐνεργείας πουργείου, δὲν ἐδόθη ἀκόμη τικὴ πίστωσις.

κ. Γ. Οἰκονομόπουλον, Δὲν θὰ δημοσιευθῆ ὁ διορισμός διότι τὸ Γενικὸν Λογιστήριον νεῖται νὰ χορηγήση τὴν ἀπαιτ ην πίστωσιν.

Ἀχτιᾶν, Πάτρας. Ἡ σας, μετὰ τῶν συνημμένων λογητικῶν διεβιβάσθη εἰς τὸ κτικὸν Συνέδριον, διὰ τοῦ 12)933)2—9—30 ἐγγράφου ὑπουργείου τῆς Γεωργίας. ρακολουθήσωμεν τὴν ὑπόθεσιν θὰ σᾶς γνωρίσωμεν τὴν ἔκβασιν καιρῷ.

κ. Α. Κεφάλαν, Ἐνταῦθα θέσεις δὲν ἐπληρώθη ἀκόμη δὲν ἐζητήθη τοῦτο ὑπὸ τοῦ ὠπόνου Μεσσηνίας. Διορισμοὶ πόνων, βαμβακοκαλλιεργητῶν νονται ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν ὑπηρεσίας.

κ. Γ. Σκαλιάρην, Θεσσαλονίκην. Κατὰ τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν ὑπουργείου, δὲν ἔχετε λαμβάνειν μὴ 696 δραχμὰς ὑπόλοιπον λ)σμοῦ σας, τὸ ὁποῖον, ὅπως πληροφόρησε τὸ λογιστικὸν θὰ εἰσπράξητε ἀπὸ τὸ γραφεῖον ποικισμοῦ Λαρίσης.

κ. Γ. Νικολόπουλον, Καστοριά. Εἰσιτήριοι 1—10 Ὀκτωβρίου τμηματικαὶ 20—30 ἰδίου. σεις κλπ. διὰ τὰς εἰσιτηρίους τάσεις πρέπει νὰ ὑποβληθοῦν τῆς 25 Σεπτεμβρίου.

κ. Α. Μ. Καλάμας. Δὲν ἰδιαιτέρα διαβάθμισις. Ἔχουν διον βαθμὸν καὶ μισθὸν τῶν λων τῶν λοιπῶν ὑπουργείων.

κ. Κ. Κιούσην, Δράμαν. Πρόκειται περὶ τῆς προπαρασκευαστικῆς σχολῆς Τ.Τ.Τ.

κ. Γ. Ἀντωνόπουλον, Κυπαρισσίαν: Δὲν διορίζουν πρὸς τὸ παρὸν διότι ὅλαι αἱ θέσεις εἶνε συμπεπληρωμέναι.

κ. Μ. Ρ. Ρ. Κέρκυραν. Μόνον εἰς τὸ πρῶτον/ἔτος, ἄνευ εἰσιτηρίων ἐξετάσεων.

κ. Γ. Ν. Η. Κιᾶτον. Ἡλικία χὶ μεγαλυτέρα τῶν 28 ἐτῶν καὶ ἐτῆς ὑπηρεσία εἰς τὸ στράτευμα, ἧς δύο ἔτη εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ χίου ἢ ἐπιλοχίου. Διαγωνισμὸς προκηρυχθῆ τὸν Ἀπρίλιον ἢ Μάιον τοῦ 1931.

κ. Ν. Χ. Σκάλαν. Δὲν ἔγινε κτὴ ἡ αἴτησίς σας, διότι τὰ ποιητικά σας δὲν εἶνε ἐν τάξει. πομένως δὲν θὰ εἰσαχθῆτε, δι' τος τοὐλάχιστον εἰς τὴν σχολήν.

κ. Κ. Καψουρόπουλον, Ἐλασσ αν. Δὲν γίνεσθε δεκτὸς διότι δὲν χετε καλὸν βαθμὸν εἰς τὸ ἐνδεικτικόν σας.

κ. Δ. Ἐγγλέζον, Κάϊρον. Οὔτε ἡμεῖς γνωρίζομεν τὴν διεύθυνσίν του.

κ. Ι. Γκουλιούρην, Καστοριάν. Δὲν διορίζομεν ἀνταποκριτάς.

κ. Α. Σπυρόπουλον, Ἐνταῦθα. Ἡ σχολὴ κατηργήθη. Πρόκειται νὰ ἱδρυθῆ νέα τὸ ἐπόμενον ἔτος.

κ. Μαρ. Νικολάου, Πειραιᾶ. Ἄγνωστον. Τὰ σχετικὰ διατάγματα δὲν κατηρτίσθησαν ἀκόμη, καὶ ἑπομένως δὲν ἔχει καθορισθῆ ὁ χρόνος τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας, οὔτε τὰ προσόντα.

κ. Ζ. Ι. Ν. Ὄχι. Ὑπάρχει μόνον ἀμερικανικὴ ἀρχαιολογικὴ σχολή.

κ. Ε. Κ. Λειβάδιον. Περὶ τῆς Σχολῆς Ὑπαξιωματικῶν τηλεγραφητῶν Π. Ν. 2) Ἀπολυτήριον Γυμνασίου, πιστοποιητικὸν μητρώου ἀρρένων ὅτι ἄγετε ἡλικίαν 16—20 ἐτῶν καὶ φύλλον ποινικοῦ μητρώου. Θέσεις εἰσακτέων 8. Αἰτήσεις γίνονται δεκταὶ μέχρι τῆς 6ης Ὀκτωβρίου.

κ. Γ. Τσαλπατοῦρον, Τραγανό. Ὁμοίως.

κ. Π. Πουλόπουλον, Βαλύραν. Θὰ γίνουν τὸ πρῶτον δεκαήμερον Ὀκτωβρίου. Τότε δύνασθε νὰ ὑποβάλετε καὶ τὴν αἴτησίν σας.

ΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ ΣΑΚΚΩΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ, 17)9)30

Ἀεροπορικῶς μὲ τὴν ταχεῖαν διὰ Παρισίους καὶ Λονδῖνον καθ' ἑκάστην πλὴν τῆς Παρασκευῆς. Ἄφιξις εἰς Παρισίους ἐντὸς 49.15 ὡρῶν, εἰς Λονδῖνον ἐντὸς 55.15' ὡρῶν.

Ἀεροπορικῶς μέσω Βρινδησίου ἑκάστην Δευτέραν, Τετάρτην καὶ Σάββατον εἰς Παρισίους ἐντὸς 46 καὶ 48' ὡρῶν, εἰς Λονδῖνον ἐντὸς 55 ὡρῶν.

Ἀναχωρήσεις σιδηροδρομικῶς. Διὰ τῆς ἁμαξοστοιχίας Σεμπλὸν γίνεται δεκτὴ ἀλληλογραφία μέχρι τῆς 11 π. μ. ἡ συστημένη καὶ 12 1)2 ἡ συνήθης. Διὰ τῆς ταχείας ἁμαξοστοιχίας μέχρι τῆς 6 μ.μ. ἡ συστημένη καὶ 7 μ.μ. ἡ συνήθης.

Σιδηροδρομικῶς. Διὰ Πάτρας, Τρίπολιν, Καλάμας γίνεται δεκτὴ ἁπλῆ ἀλληλογραφία μέχρι τῆς 5 πρωϊνῆς, ἡ δὲ συστημένη μέχρι τῆς 6 ἑσπερινῆς τῆς προτεραίας. Μὲ τὴν ταχεῖαν Πατρῶν καὶ Τριπόλεως γίνεται δεκτὴ ἡ μὲν ἁπλῆ ἀλληλογραφία μέχρι τῆς 11.40' π. μ. ἡ δὲ συστημένη μέχρι τῆς 10.40' π.μ.

«Κεραυνὸς» 6 π. μ. Ἀργολικόν.
«Πτερωτὴ» 11 π. μ. Αἴγινα, Μέθανα, Πόρον.
«Πατρὶς» 2 μ.μ. Ἀλεξάνδρειαν.
«Ἰταλικὸν» 2 μ.μ. Ρόδον, Λέρον, Κῶ, Σμύρνην.
«Ἀετὸς» 2 μ. μ. Χανιά, Ρέθυμνον, Ἡράκλειον.
«Μπουμπουλίνα» 2 μ.μ. Χαλκίδα, Αἰδηψόν, Βόλον, Θεσσαλονίκην, Δάφνην, Καβάλλαν, Δεδεαγάτς.
«Σπέτσαι» 2 μ.μ. Χαλκίδα, Βόλον, Θεσσαλονίκην, Καβάλλαν, Δεδεαγάτς.
«Μαίρη Μ.» 2 μ.μ. Πάτρας, Ζάκυνθον, Ἀργοστόλιον, Ληξούριον.
«Πέτρος» 2 μ. μ. Πάτρας, Ἀστακόν, Μύτικα, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Κόπραιναν, Ἀμφιλοχίαν.
«Δωρὶς» 2 μ.μ. Λουτράκιον, Ἀντίκυρα, Ἰτέαν, Βιτρινίτσαν, Γαλαξείδιον, Αἴγιον, Μοναστηράκι, Πάτρας, Ἀστακόν, Μύτικα, Κάλαμον, Ζαβέρδαν, Βασιλικήν, Νηδρίαν.
«Ναυσικᾶ» 2 μ.μ. Λουτράκιον, Ἰτέαν, Βιτρινίτσαν, Γαλαξείδιον.
«Σάμος» 2 μ.μ. Σῦρον, Τῆνον, Μύκονον, Ἀρμενιστήν, Εὔδηλον,

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΑΠΟΡΙΑΣ

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά,

Εὐαρεστήθητε σᾶς παρακαλῶ νὰ δημοσιεύσητε εἰς τὴν ἔγκριτον ἐφημερίδα σας τὰ κατωτέρω πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἀληθείας:

Τὸ ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης ἀνεκοίνωσε διὰ τῶν χθεσινῶν ἐφημερίδων ὁδηγίας τινὰς πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν περὶ ὑποβολῆς νέων δηλώσεων ἀπορίας διατάξεων τοῦ νόμου 4784 περὶ Ἐνοικιοστασίου. Διὰ τῆς ἀνακοινώσεως ταύτης τὸ ὑπουργεῖον ὑποδεικνύει εἰς τοὺς ὑποβάλλοντας δήλωσιν ἀπορίας, ὅπως κοινοποιήσωσι πρὸς τοὺς ἰδιοκτήτας των ἐξωδίκους δηλώσεις, ἐφ' ὧν νὰ ἐπιφυλάσσωνται παντὸς δικαιώματός των ἐπὶ τῆς διαφορᾶς τοῦ μισθώματος τῆς καταβληθησομένης ὑπὸ τοῦ Ταμείου τοῦ Ἐνοικιοστασίου, ἐν περιπτώσει ἀποδοχῆς τῆς δηλώσεως ἀπορίας.

Ἡ ὑπόδειξις αὕτη τοῦ ὑπουργείου δὲν εἶνε σύμφωνος μὲ τὸν νόμον καὶ θὰ ὑποβάλη εἰς περιττὰς δαπάνας τοὺς πτωχοὺς μισθωτάς. Κατὰ τὴν παρ. 4 τοῦ ἄρ. 10 ὁ ἐνοικιαστής, μέχρις οὗ ἡ δήλωσις του περὶ ἀπορίας γίνη δεκτὴ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐνοικιοστασίου, θὰ καταβάλλη εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τὸ ἐνοίκιον μεθ' ὅλων τῶν αὐξήσεων, μετὰ δὲ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς δικαιοῦται νὰ συμψηφίση τὰ ἐπὶ πλέον καταβληθέντα ἀπὸ τῆς καταθέσεως τῆς δηλώσεως καὶ ἐντεῦθεν εἰς τὰ μέλλοντα ἐνοίκια, χωρὶς προηγουμένως νὰ ἔχη κοινοποιήση ἐπιφύλαξίν τινὰ καὶ χωρὶς νὰ διατρέχη κανένα κίνδυνον ἐξώσεως ἐπὶ καθυστερήσει, καθόσον τοιαύτην τυχὸν ἀγωγὴν τοῦ ἰδιοκτήτου τὸ δικαστήριον, ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ ἀντιγράφου ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐνοικιοστασίου, εἶνε ὑποχρεωμένον ν' ἀπορρίψη, οὐχὶ διότι ἔχει ἰσχὺν δεδικασμένου, ἀλλὰ διότι ἀποδεικνύει τὴν ἔλλειψιν ἀντικειμένου τῆς διαφορᾶς, ὡς ἐκ τῆς καταβολῆς τοῦ ἐπὶ πλέον μισθώματος παρὰ τοῦ Ταμείου Ἐνοικιοστασίου.

Τὸ σφάλμα τοῦτο τοῦ ὑπουργείου διεπράχθη ἐκ παραδρομῆς, ἣν δικαιολογεῖ ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ ὅπως θεραπεύση δύο κακὰ τοῦ νέου νόμου ἅτινα ἐδημιούργησε διὰ τῆς ἀτυχοῦς μεταρρυθμίσεως τῶν διατάξεων τοῦ Διατάγματος 1—7—927 περὶ Ταμείου Ἐνοικιοστασίου καὶ τῆς σχετικῆς διαδικασίας ὑποβολῆς δηλώσεων ἀπορίας. Χωρὶς νὰ ἀναζητήσω τοὺς λόγους, δι' οὓς ἐγένετο ἡ τοιαύτη μεταρρύθμισις, εἶνε ἀναγκαῖον νὰ ὑποδειχθῶσι τὰ ἐκ ταύτης κακά. Καὶ πρῶτον ἡ ὡς ἄνω διάταξιν (ἄρθρον 10 παρ. 4) περὶ ἐκδικάσεως μετ' ἀκρόασιν τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ κύρους τῶν νέων δηλώσεων ἀπορίας καὶ τῆς παρ. 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου περὶ ἐλέγχου τῆς ἐπιγενομένης εὐπορίας ἀποτελεῖ καταχρησιν τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας ὑπὸ διοικητικῶν ὑπαλλήλων λίαν ἀκαταλλήλων πρὸς τοῦτο, ὡς ἐπέδειξε τὸ πρόσφατον ναυάγιον τῶν Ἐπιτροπῶν τῶν Ἐνοικιοστασίων Τσιτσεκλῆ καὶ Παγκάλου, ἐπὶ πλέον δὲ δημιουργεῖ νέας δαπάνας πρὸς ἀμοιβὴν τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς. Δεύτερον κακὸν δημιουργεῖ ἡ αὐτὴ παράγραφος διὰ τῆς περιέργου καθιερώσεως τῆς προσεπικλήσεως καὶ παρεμβάσεως τοῦ Ταμείου Ἐνοικιοστασίου εἰς τὰς μεταξὺ ἐνοικιαστῶν καὶ ἰδιοκτητῶν δίκας, ἥτις θ' ἀπαιτήση ἐπίσης οὐχὶ ὀλίγας δαπάνας πρὸς ἀμοιβὴν δικηγόρων τοῦ Ταμείου Ἐνοικιοστασίου.

Καὶ ταῦτα δυστυχῶς δὲν εἶνε τὰ μόνα σφάλματα τοῦ νέου νόμου περὶ Ἐνοικιοστασίου. Εὐχῆς ἔργον ὅμως θὰ ἦτο ἡ Κυβέρνησις διὰ τῆς νομοθετικῆς ὁδοῦ νὰ σπεύση νὰ διορθώση ταῦτα, διὰ ν' ἀπαλλαγῇ καὶ τὸ ὑπουργεῖον ἀπὸ ἑρμηνευτικὰς ἀπασχολήσεις. Ὁ νομικὸς κόσμος εἶνε προθυμότατος νὰ βοηθήση τὴν Κυβέρνησιν, ἀρκεῖ νὰ κληθῆ εἰς εἰλικρινῆ συνεργασίαν.

Μετὰ πάσης τιμῆς
Κ. Α. ΡΟΥΜΠΑΝΗΣ
Δικηγόρος

ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά,

Ὁ γνωστὸς συγγραφεὺς καὶ δημοσιογράφος κ. Σπ. Μελᾶς, ἐσχάτως, ὡς γνωστόν, ἠθέλησε νὰ ἀσχοληθῆ καὶ μὲ τὴν Ἱστορίαν τῆς Ἐθνεγερσίας τοῦ 21 καὶ ἤρχισε, πρὸ ἡμερῶν, συγγράφων διαφόρους μονογραφίας περὶ τῶν πρωταγωνιστῶν τοῦ ἀγῶνος ἐκείνου.

Εἰς τὸ «Ἐλεύθερον Βῆμα», λοιπόν, τῆς παρελθούσης Κυριακῆς, συνεχίζων τὴν μονογραφίαν του περὶ τοῦ μεγάλου Παπαφλέσσα, ἀσχολεῖται —μὲ πολλὴν δόσιν φαντασίας, εἶναι ἀληθές— καὶ μὲ τὰ γεγονότα τῆς Καλαμάτας τῆς 23ης Μαρτίου 1821, δηλαδὴ μὲ τὴν εἴσοδον τῶν Μανιατῶν ἐν τῇ μεσσηνιακῇ πρωτευούσῃ καὶ μὲ τὴν ἐκεῖ τελεσθεῖσαν δοξολογίαν παρὰ τὸν παραρρέοντα ποταμὸν Νέδοντα, καὶ γράφει: «Ὁ Πάμισος δὲν εἶχε ἰδῆ ποτὲ τόσους ἀνθρώπους καὶ τόση δόξα σὰν τὸ ἀπόγευμα τῆς 24 Μαρτίου. Ἡ παχειά, ὁλοπράσινη χλόη τῆς ἀνοιχτῆς ὄχθης ἦταν μυριοπλουμισμένη μ' ὅλα τ' ἀνοιξιάτικα λουλούδα τοῦ ἀγροῦ...»

Τώρα πῶς κατώρθωσε ὁ κ. Μελᾶς νὰ μεταθέση τὴν κοίτην τοῦ Παμίσου, ποταμοῦ παραρρέοντος τὴν Μεσσήνην —Νησί— καὶ νὰ τὸν ρίψη εἰς ἐκείνην τοῦ χειμάρρου Νέδοντος, ποταμοῦ διασχίζοντος τὴν Καλαμάταν, εἶναι πρᾶγμα μυστήριον καὶ ἄγνωστον εἰς τὴν ὑδραυλικὴν ἐπιστήμην.

Τοὐλάχιστον, ἂν ἤθελε ν' ἀπαλλάξη τοὺς Καλαματιανοὺς τοῦ ἐπικινδύνου χειμάρρου Νέδοντος καὶ νὰ μεταθέση τὴν κοίτην του εἰς τὴν τοῦ Παμίσου, θὰ ἐκέρδιζε καὶ τὴν αἰώνιον εὐγνωμοσύνην τῶν κατοίκων τῆς πόλεως ἐκείνης, οἵτινες οὐκ ὀλίγα πληρώνουν κατ' ἔτος διὰ ἀντιπλημμυρικὰ ἔργα.

Καὶ δὲν ἀρκεῖται μόνον εἰς τὴν μετάθεσιν ἑνὸς ποταμοῦ, ἀλλὰ προχωρεῖ καὶ εἰς τὴν μετάθεσιν τῆς χρονολογίας.

Ὁ Ἱστορικὸς Τρικούπης γράφει σχετικῶς: «...Πρώτη ἡ Μάνη ἐξύθη τὴν 23 Μαρτίου, εἰς Καλαμάταν ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Πετρόμπεη. Ἐξεπλάγησαν οἱ ἐν Καλαμάτᾳ Τοῦρκοι ἰδόντες τόσα πλήθη ἐνόπλων καί, μαθόντες τὸν σκοπὸν τῆς ἐπιστρατεύσεως, παρέδωκαν τὰ ὅπλα καὶ τὰ πράγματά των. Τούτου δὲ γενομένου, ἐψάλη δοξολογία πάνδημος ἐπὶ τὸν παρρέοντα ποταμὸν —τὸν Νέδοντα— καὶ ἔγινε δέησις πρὸς τὸν Κύριον ὑπὲρ ἐνισχύσεως τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἀγωνιζομένων....»

Ταῦτα διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἱστορικῆς ἀληθείας καὶ τὴν κακοπαθοῦσαν γεωγραφίαν.

Μετ' ἐξαιρέτου τιμῆς
Διον. Ἰ. Βογόπουλος
Ἀθῆναι 16)9)30.

ΕΠΙΚΑΙΡΟΙ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ

Η ΑΝΑΣΤΟΛΗ ΠΛΗΡΩΜΩΝ

Ἄρθρον τοῦ διευθυντοῦ τῆς Τραπέζης Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ καθηγητοῦ ἐν τῇ Ἀνωτάτῃ Σχολῇ Ἐμπορικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Σπουδῶν κ. Α. Σπουργίτη

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

Ἤμην μεταξὺ τῶν πρώτων, ἴσως καὶ ὁ πρῶτος, ὅστις διὰ μακρᾶς ἀρθρογραφίας ὑπεστήριξα τὴν ἀνάγκην τῆς σταθεροποιήσεως καὶ ἔχω τὸν ἐγωϊσμὸν νὰ νομίζω ὅτι συνετέλεσα εἰς τὴν ὑπὲρ ταύτης μεταστροφὴν τῆς κοινῆς γνώμης. Καὶ ἐνῷ ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἰταλία ἐκαυχησιολόγουν ὅτι θὰ ἐκπληρώσουν εἰς ἀκέραιον τὰς ὑποχρεώσεις των, ἔγραφον ὅτι πρόκειται ἀναπόφευκτος ἀνάγκη καὶ κατ' ἀνάγκην θὰ ὑποταχθῶσι καὶ τέλος ἐσταθεροποίησαν. Εὑρισκόμεθα νῦν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ δηλώσωμεν ὅτι δὲν πληρώνομεν;

Δὲν πρόκειται ἐνταῦθα νὰ χρησιμοποιήσω στατιστικάς. Αἱ εἰσαγωγαὶ καὶ ἐξαγωγαί, αἱ εἰσπράξεις καὶ αἱ δαπάναι τοῦ προϋπολογισμοῦ, αἱ κινήσεις τῶν σιδηροδρόμων, αἱ καταθέσεις εἰς τὰς Τραπέζας κλπ. κλπ. εἰσὶ γεγονότα ἀρκετὰ γνωστά, ὥστε δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη παραθέσεως ἀριθμῶν. Ἄλλως δὲ αἱ στατιστικαὶ παρέχουσι μεγίστην ἐλαστικότητα, ὥστε νὰ προσαρμόζωνται εἰς τὰς βλέψεις τοῦ χρησιμοποιοῦντος αὐτάς. Βέβαιον εἶνε ὅτι πρόκειται δυσχέρεια εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων ἐκ μέρους τῶν ἐμπόρων, ὅτι οἱ φόροι εἶνε βαρεῖς, ὅτι ὑπάρχει ἀνεργία, ἄγνωστον πόση, ὅτι ἡ σταφὶς καὶ τὰ καπνὰ δὲν ἔχουσιν ἐξαγωγήν, ὅτι τὰ σκάφη παραμένουσιν εἰς τοὺς λιμένας, ὅτι ὑπάρχει ὑποκατανάλωσις. Ταῦτα πάντα ὅμως δὲν πρέπει νὰ προκαλῶσι μαύρην ἀπαισιοδοξίαν καὶ νὰ ψάλλωμεν ἱερεμιάδας. Ἡμεῖς αὐτοὶ διὰ τῶν ἀπαισιοδόξων κρίσεων καὶ διαδόσεων χειροτερεύομεν τὴν κατάστασιν, ἀντὶ νὰ κινῶμεν τὴν χεῖρα. Καὶ ἄλλοτε ἡ Ἑλλὰς διῆλθε μαύρας ἡμέρας. Ἡ σταφίς, τὸ μόνον τότε προϊὸν ἐξαγωγῆς, εἰς σειρὰν ἐτῶν δὲν εὕρισκεν ἀγοραστάς. Ἡ Ἑλλὰς ἐδαπάνησεν ἄνω τῶν τριῶν δισεκατομμυρίων διὰ τὴν ἀποκατάστασιν καὶ τὴν ἀπορρόφησιν τῶν προσφύγων καὶ ἐθαυμάσθη. Ἀφοῦ διῆλθεν οὕτω τὸν Ρουβίκωνα, εἶνε ὀρθὸν νὰ θελήση νὰ ναυαγήση ἐν πλήρει λιμένι πλέον, ἐνῷ ἔθεσε τὰς βάσεις ἀποδοτικῆς ἐργασίας;

Νῦν παρατηρεῖται πληθωρικότης πτωχεύσεων καὶ ὑποβολῆς αἰτήσεων πτωχεύσεως. Εἰς ταύτας μοὶ ἐπιτρέπεται νὰ φρονῶ ὅτι πρόκειται περὶ κεκτημένης ταχύτητος. Τὰ παλαιότερα ἔτη ἡ πτώχευσις ἐκρίνετο ὡς ἀτιμωτική, καὶ ὁ ἔμπορος ἵνα ἀποφασίση νὰ φθάση ἐκεῖ, ἔπρεπε νὰ ἐξαντλήση καὶ τὸν τελευταῖον αὐτοῦ ὀβολόν, προσπαθῶν νὰ περισώση ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερα διὰ τοὺς δανειστάς του, διότι ᾐσθάνετο τύψιν ὅτι τοὺς ἠδίκησε καὶ πολλοὶ ἐνώπιον τοῦ αἴσχους ηὐτοκτόνουν. Οἱ ἀρχαῖοι ἔλεγαν ὅτι ἡ πειρατεία δὲν ἀπετέλει ὄνειδος, ἀλλὰ προσέθετε καί τι δόξης. Δὲν δύναμαι βεβαίως νὰ ἰσχυρισθῶ ὅτι ἡ πτώχευσις κρίνεται σήμερον ὅτι προσθέτει δόξαν, ἀλλ' ἀναμφισβητήτως δὲν θεωρεῖται σήμερον ὅτι προσθέτει ὄνειδος. Ἴσως δικαίως. Μετὰ τὰς πτωχεύσεις διαχειρισθέντων δεκάδα, πεντηκοντάδα καὶ ἑκατοντάδα ἑκατ., μετὰ τὰς συνεχεῖς πυρκαϊάς, ὁ μικρότερος ἐπαγγελματίας δὲν αἰσθάνεται πλέον τὴν παραμικρὰν ἐντροπὴν δηλώνων ἀνεπάρκειαν, μὲ τὴν ὀπισθοβουλίαν ὅπως ἀποκρύψη πεντηκοντάδα ἢ ἑκατοντάδα χιλιάδων δραχ. ἢ καὶ πλέον καὶ δυνηθῆ νὰ ἐξακολουθήση ἀνενόχλητος τὴν ἐργασίαν του, ἐνῷ οἱ δανεισταὶ εὐχαρίστως δέχονται ἓν 20 ο)ο, διότι γνωρίζουν ὅτι ἐπερχομένης πτωχεύσεως, οὐδὲν θέλουσιν εἰσπράξει. Οἱ ἐπαγγελματίαι ζητοῦσι νῦν τὴν νομοθετικὴν ὑποχρέωσιν τῶν Τραπεζῶν εἰς ἀνανέωσιν τῶν γραμματίων μὲ ἓν 10 ο)ο. Ὡς γνωρίζω, αἱ Τράπεζαι δὲν ἀρνοῦνται τοιαύτας ἀνανεώσεις, καὶ μάλιστα ἀνανεώνουσι καὶ εἰς τὸ ἄρτιον. Ἀλλὰ δὲν παρέχουσιν εὐχερῶς νέας πιστώσεις καὶ τοῦθ' ἕνεκεν αὐξήσεως τῶν καταθέσεων καὶ πιστωτικῆς κρίσεις. Τὸ καθῆκον τῶν ἐντίμων ἐμπορευομένων εἶνε νὰ ὑποκαταστήσωσι τὴν φήμην των, νὰ ἀποκαθάρωσι τὸ ἔδαφος ἀπὸ τὰς παραφυάδας. Τὸ ζήτημα παροχῆς πιστώσεων εἶνε ζήτημα ἐξυψώσεως τῆς ἠθικῆς.

Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ὑπεσχέθη τὸ συντόμως μὴ ἀναγνωρίσιμον τῆς Ἑλλάδος. Φρονῶ ὅτι συμφερώτερος ἤθελεν εἶσθαι ὁ μετριασμὸς τῆς ἐμμόνου ταύτης ἰδέας. Πολλὰ ἠδύναντο ν' ἀναβληθῶσι δι' εὐθετωτέρους καιρούς. Πρὸ παντὸς χρειάζεται περισυλλογὴ καὶ περικοπὴ δαπανῶν. Ἡ προσπάθεια πρὸς συνταξιοποίησιν ὅλων τῶν Ἑλλήνων εἶνε ἐπάναγκες νὰ σταματήση. Οἱ διάφοροι αὐτόνομοι Ὀργανισμοὶ σμοὶ μόνον δαπάνας, ἄνευ ὠφελείας, προκαλοῦσιν. Αἱ παροχαὶ ἀποζημιώσεων καὶ ἀρωγῆς εἰς πᾶσαν ἀντίξοον περίστασιν, γινόμεναι ὅπου δεῖ καὶ ὅπου μὴ δεῖ, εἶνε ἀνάγκη νὰ τεθῶσιν ὑπὸ αὐστηρὸν ἔλεγχον. Τὸ Γραφεῖον Ἐργασίας πρέπει τὸ συντομώτερον νὰ συστηθῆ ὅπως γίνη ἡ δέουσα κατανομὴ καὶ τοὐλάχιστον πιστοποιῆται τίς ὁ πραγματικὸς ἄνεργος. Ἀλλὰ καὶ οἱ πολῖται ὀφείλουσι νὰ κατανοήσωσιν ὅτι παρῆλθεν ὁ καιρὸς τῆς σπατάλης, πολεμικῆς καὶ μεταπολεμικῆς, καὶ θὰ σωθῶμεν μόνον διὰ τῆς οἰκονομίας, ἐξικνουμένης μέχρι στερήσεως, ἀναμιμνησκόμενοι παλαιῶν καλυτέρων καιρῶν, ἐργατικότητος, λιτότητος, ἠθικῆς, οἰκογενειακῆς ἑστίας καὶ θρησκείας. Τὰ διάφορα Σωματεῖα, οἱ Σύνδεσμοι, αἱ Ὁμοσπονδίαι, ὀφείλουσι νὰ κατανοήσωσιν ὅτι, ἀντὶ νὰ καλῶσι διαρκῶς εἰς συσκέψεις καὶ συνέδρια τοὺς ἐργάτας, τοὺς ἐπαγγελματίας, τοὺς γεωργούς, τοὺς ὑπαλλήλους, ὅπως κατατρίβωνται εἰς ἀσκόπους συζητήσεις καὶ ὑποβάλλωσιν ὑπομνήματα, ἐν οἷς βλέπουσι τὸ φῶς αἱ παραλογώτεραι τῶν ἀξιώσεων καὶ ζητεῖται διαρκὴς μείωσις τῆς ἐργασίας καὶ αὔξησις τῶν ἀποδοχῶν—καὶ τελευταίως καὶ ἡ στάσις πληρωμῶν—συμφερώτερον δι' αὐτοὺς εἶνε νὰ χρησιμοποιῶσι τὸν χρόνον των εἰς ἐργασίαν.

Μόνον οὕτω θὰ δυνηθῶμεν νὰ διέλθωμεν τὴν παροῦσαν πράγματι κρίσιμον κατάστασιν καὶ μόνον οὕτω, ἐὰν γίνωσι ταῦτα πάντα διὰ κοινῆς συνεργασίας Κυβερνήσεως, ἐργοδοτῶν καὶ ἐργοληπτῶν, θὰ ἐπιτευχθῆ αὐτομάτως ἡ ἐνοποίησις τῶν δανείων καὶ συνεπῶς ἡ μείωσις τῶν βαρῶν.

Ἡ Ἑλλὰς ἔχει τὴν δύναμιν νὰ ζήση, ἀλλὰ θὰ ζήση, ἐὰν πληρωθῶσιν αἱ ἄνω προϋποθέσεις. Ἄλλως τὰ δεινὰ ἔσονται πολὺ μεγαλύτερα ἢ ὅσον φαντάζονται. Ἡ ἀναστολὴ τῆς πληρωμῆς τῶν χρεῶν μας θ' ἀποτελέση τὸ ὀλέθριον πλῆγμα εἰς τὴν ἀποσύνθεσιν καὶ θὰ καταλήξωμεν εἰς τὸν ἐμφύλιον σπαραγμὸν καὶ τὴν ἐξουδένωσιν.

Δρ. ΑΝΑΣΤ. ΣΠΟΥΡΓΙΤΗΣ
Καθηγητής

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Οἱ Σιδηρόδρομοι τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους προκηρύσσουσι δημοπρασίαν διὰ τὴν διετῆ ἐνοικίασιν τοῦ καφεστιατορίου Σταθμοῦ Ἀμφικλείας.

Προσφοραὶ ἐνσφράγιστοι γίνονται δεκταὶ μέχρι τῆς 25 Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. συμπεριλαμβανομένης εἰς τὰ Γραφεῖα Διευθύνσεως Α' Περιφερείας, Ἐμπορικῆς Ὑπηρεσίας (Πανεπιστημίου ἀριθ. 39) ἔνθα καὶ οἱ ὅροι συμφωνιῶν.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως Α' Περιφερείας)

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ μονοκατοικία πολυτελείας ὁδὸς Νάξου ἀριθ. 32, ἐκ τεσσάρων δωματίων, χώλλ, βεράντας, δωματίου ὑπηρεσίας, λουτροῦ καὶ μαγειρείου. Ἐντὸς τοῦ περιβόλου πλυντήριον μετ' ἀποθήκης καὶ δωμάτιον ὑπηρεσίας μετὰ σκεπαστῆς βεράντας. Ὕδωρ Δήμου καὶ φρέατος. Ἰδιαίτερος οἰκίσκος garage καὶ δύο δωμάτια ἄνωθεν αὐτοῦ. Ἠλεκτρικὴ ἐγκατάστασις Power. Κῆπος εὐρύτατος μετὰ πίδακος. Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Ἀννίνῳ — Ἐθνικὴν Τράπεζαν. Ἀποκλείονται οἱ μεσῖται.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ καὶ πωλεῖται μονοκατοικία διώροφος μὲ κῆπον, νερὸ πόλεως καὶ φρέαρ, ἠλεκτρικὸν καὶ ἀεριόφως. Κλεοπάτρας 55. Στάσις Χαροκόπου. Πληροφορίαι: κ. Δ. Μεϊντάνη, Νοταρᾶ 112. Πειραιεύς.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ μεγάλο βυρσοδεψεῖον παρὰ τὰ Σφαγεῖα εἰς κεντρικὴν θέσιν (Χαμόστερνα) μετὰ τῶν σχετικῶν μηχανημάτων καὶ ἀποθηκῶν καὶ μὲ ἐντὸς τῆς αὐλῆς δύο δωμάτια διὰ κατοικίαν φύλακος. Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Ἀννίνῳ —Ἐθνικὴν Τράπεζαν. Ἀποκλείονται οἱ μεσῖται.

PUPLIBURO
SPERO Tablettes

Νεωτάτη δι' ὁρμονῶν θεραπεία
—Πλουτίζει τοὺς γεννητικοὺς ἀδένας.
—Τονικὴ ἀναγέννησις ἐκεῖ ὅπου ἐλάττωσις.
—Ἐπαναφέρει τὴν φυσιολογικὴν ἱκανότητα.
—Ἐνισχύει τὰ κέντρα τῶν νευρικῶν συστημάτων.
—Συντελεστὴς ἄριστος εἰς τὴν θεραπείαν τῆς Διανοητικῆς κοπώσεως καὶ Νευρασθενείας.
Πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ φαρμακεῖα τῆς Ἑλλάδος.
Βιβλιογραφία δωρεὰν Pharmaco Company
Θεμιστοκλέους 28—Ἀθῆναι

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΩΝ ΦΑΡΜΑΚΕΙΩΝ

Τὸ ὑφυπουργεῖον Ὑγιεινῆς κατήρτισε διάταγμα διὰ τοῦ ὁποίου καθορίζονται τὰ τοῦ καταρτισμοῦ καὶ λειτουργίας τῶν φαρμακείων.

Κατὰ τὸ διάταγμα τοῦτο, τὸ φαρμακεῖον ἀποτελεῖ ἴδιον καὶ μόνον κατάστημα. Πρέπει νὰ εἶναι ἰσόγειον. Ἐν αὐτῷ ἐκτελοῦνται αἱ ὑπὸ τῶν ἰατρῶν ἀναγραφόμεναι συνταγαὶ καὶ πωλοῦνται λιανικῶς ἢ καὶ χονδρικῶς φάρμακα καὶ φαρμακευτικὰ εἴδη, ὡς ὁ νόμος ὁρίζει. Προσέτι πωλοῦνται ἐλευθέρως διάφορα εἴδη ἰατρικῆς χρήσεως καὶ καλλυντικά. Ἡ ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω εἰδῶν πώλησις ἐν τῷ φαρμακείῳ ἀντικειμένων ἀλλοτρίων πρὸς τὴν ἰατρικὴν καὶ φαρμακευτικὴν ἀπαγορεύεται.

Τὰ φαρμακεῖα ἀπαραιτήτως πρέπει νὰ ἔχωσι:

I. 1) Τὴν Ἑλληνικὴν φαρμακοποιΐαν.

2) Τὴν διατίμησιν τῶν φαρμάκων.

3) Βιβλίον ἀντιγραφῆς τῶν συνταγῶν.

4) Βιβλίον ἐνῷ ν' ἀναγράφεται ἡ ἐν τῷ φαρμακείῳ κίνησις τῶν μαθητῶν. Δηλαδὴ ἡ ἡμέρα τῆς ἐγγραφῆς τοῦ μαθητοῦ εἰς τὸ φαρμακεῖον, αἱ ἀπουσίαι αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ φαρμακείου, ἡ ἡμέρα τῆς ἀποχωρήσεως αὐτοῦ καὶ νὰ σημειοῦται ἡ κρίσις τοῦ διευθύνοντος τὸ φαρμακεῖον περὶ τῆς ἐπιδόσεως καὶ τῆς ἐπιμελείας τοῦ μαθητοῦ.

5) Βιβλίον τοῦ Ἐργαστηρίου ἐν ᾧ ν' ἀναγράφωνται τὰ ἑκάστοτε εἰς τὸ φαρμακεῖον παρασκευαζόμενα ἀπόθετα φάρμακα ἢ ἄλλαι σκευασίαι εἴτε κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν φαρμακοποιΐαν ἐφ' ὅσον τὰ φάρμακα ταῦτα ἀναγράφονται ἐν αὐτῇ, εἴτε γενικώτερον κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῆς ἐπιστήμης, ὁσάκις δὲν ἀναγράφονται ἐν τῇ Ἑλληνικῇ φαρμακοποιΐᾳ.

6) Τὰ βιβλιάρια τοῦ μονοπωλίου διὰ τὴν ἀναγραφὴν τῆς κινήσεως τῶν ναρκωτικῶν.

II. 1) Τὰ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ φαρμακοποιΐᾳ ἀναγραφόμενα φάρμακα. Ἐξαιρετικῶς τὰ φαρμακεῖα πόλεων κάτω τῶν δέκα χιλιάδων κατοίκων καὶ χωρίων, δύνανται νὰ μὴ ἔχωσι φάρμακα τῶν ὁποίων δὲν γίνεται χρῆσις καίτοι ταῦτα ἀναγράφονται ἐν τῇ φαρμακοποιΐᾳ.

Τὸ φαρμακεῖον ἐφ' ὅσον ἐν αὐτῷ δὲν τελεῖται χονδρικὴ πώλησις πρέπει ν' ἀπαρτίζεται ἐκ δύο τοὐλάχιστον διαμερισμάτων. Τοῦ φαρμακοπωλείου καὶ τοῦ φαρμακευτικοῦ ἐργαστηρίου. Ἐκτὸς τῶν δύο τούτων διαμερισμάτων εἶναι εὐκταία ἡ ὕπαρξις εἰδικοῦ διαμερίσματος πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν συνταγῶν καὶ ὑπογείου ἀποθήκης.

Τὰ φαρμακεῖα τὰ ἐκτελοῦντα καὶ χονδρικὴν πώλησιν πρέπει νὰ εἶναι διατεταγμένα κατὰ τρόπον μὴ παρακωλύοντα τὴν ἐκτέλεσιν τῶν συνταγῶν. Εἰς τὰ φαρμακεῖα ταῦτα ἀπαιτεῖται ἡ ὕπαρξις ἰδιαιτέρου διαμερίσματος πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν συνταγῶν καὶ ἀποθήκης ἰσογείου καὶ ὑπογείου.

Ἐπιτρέπεται ἡ ἐντὸς τῶν φαρμακείων ὕπαρξις χημικῶν καὶ μικροβιολογικῶν ἐργαστηρίων ἐφ' ὅσον λειτουργοῦσιν ἐν ἰδιαιτέρῳ διαμερίσματι καὶ δὲν παρακωλύεται διὰ τοῦ αὐτῶν ἡ κανονικὴ λειτουργία τοῦ φαρμακείου.

Τὸ φαρμακοπωλεῖον ἀποτελοῦν τὸ πρῶτον διαμέρισμα τοῦ φαρμακείου, φέρει ἔξωθεν ἀναγεγραμμένην τὴν λέξιν «Φαρμακεῖον» καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀδειούχου, ἰδιοκτήτου τοῦ φαρμακείου.

Εἰς τὸ φαρμακοπωλεῖον ἐφ' ὅσον ἐν τῷ Φαρμακείῳ δὲν ὑπάρχει ἰδιαίτερον διαμέρισμα πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν συνταγῶν, τοποθετοῦνται τὰ φάρμακα, παραλαμβάνονται καὶ ἐκτελοῦνται αἱ συνταγαὶ καὶ τελεῖται ἡ λιανικὴ πώλησις.

Τὰ φάρμακα πρέπει νὰ εὑρίσκωνται ἐντὸς καταλλήλων καὶ καλῶς πωματισμένων δοχείων, ὥστε νὰ προφυλάσσωνται ἀπὸ τοῦ κονιορτοῦ καὶ τῆς ἐπιδράσεως τοῦ ἀέρος ἢ τοῦ φωτὸς ὁσάκις πρόκειται περὶ φαρμάκων προσβαλλομένων ἐξ αὐτοῦ. Τὰ περιέχοντα τὰ φάρμακα δοχεῖα, ὑέλινα ἢ ἐκ πορσελλάνης ἢ φαγεντιανῆς, φυλάσσονται ἐν ἀπολύτῳ καθαριότητι καὶ τάξει ἐντὸς ἑρμαρίων κατὰ προτίμησιν μεθ' ὑελοπινάκων ἀποτελούντων τὸν καλούμενον σκελετὸν τοῦ φαρμακείου. Αἱ δρόγαι φυλάσσονται ἐντὸς συρταρίων κατὰ τρόπον ὥστε νὰ εἶναι τελείως προφυλαγμέναι ἀπὸ τοῦ κονιορτοῦ ἢ καὶ ἐντὸς κυτίων.

Ἀπαγορεύεται ἀπολύτως ἡ ἐντὸς χαρτοσακκουλῶν φύλαξις τῶν φαρμάκων. Τὰ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ φαρμακοποιΐᾳ ἀναγραφόμενα ὡς φυλασσόμενα μετὰ μεγίστης προσοχῆς φυλάσσονται ἐν ἰδιαιτέρῳ ἑρμαρίῳ φέροντι ἔξωθεν τὸ στοιχεῖον Α, τὰ δὲ ἀναγραφόμενα ὡς φυλασσόμενα μετὰ προσοχῆς, φυλάσσονται ἐν ἰδιαιτέρῳ ἑρμαρίῳ φέροντι ἔξωθεν τὸ στοιχεῖον Β. Ἡ ὀνομασία τοῦ φαρμάκου ἐπιγράφεται ἐπὶ τοῦ δοχείου λατινιστί.

Διὰ τὴν ποιότητα τῶν φαρμάκων εἴτε παρασκευάζονται ἐν τῷ φαρμακείῳ, εἴτε προέρχονται ἐκ τοῦ ἐμπορίου φέρει τὴν εὐθύνην πάντοτε ὁ τιτλοῦχος τοῦ φαρμακείου εἴτε ὁ νόμιμος ἀντικαταστάτης αὐτοῦ.

Αἱ συνταγαὶ τῶν ἀσκούντων νομίμως τὴν ἰατρικὴν ἰατρῶν ἐκτελοῦνται ὑποχρεωτικῶς εἰς τὰ φαρμακεῖα. Πρὸς τοῦτο πρέπει ἡ συνταγὴ νὰ φέρη εὐαναγνώστως τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς καὶ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἐκδόσαντος αὐτὴν ἰατροῦ. Συνταγαὶ ἀναγραφεῖσαι ὑπὸ μὴ ἐχόντων ἄδειαν ἀσκήσεως τῆς ἰατρικῆς ἐν Ἑλλάδι δὲν ἐκτελοῦνται. Αἱ συνταγαὶ ἐκτελοῦνται ἄνευ χρονοτριβῆς καὶ κατὰ τὴν σειρὰν τῆς παραλαβῆς των. Ἐξαιρετικῶς ἐκτελοῦνται ἀμέσως καὶ οὐχὶ κατὰ τὴν σειρὰν τῆς παραλαβῆς αὐτῶν αἱ συνταγαὶ αἱ ἀναγραφόμεναι ὡς ἐπείγουσαι. Συνταγαὶ εἰς τὰς ὁποίας ἀναγράφεται δόσις ἀνωτέρα τῆς ἐν τῇ φαρμακοποιΐᾳ ἀναγραφομένης ἀνωτάτης φαρμακευτικῆς δόσεως, ἐκτελοῦνται μόνον ἐὰν ἡ ἀναγραφομένη ἐν τῇ συνταγῇ δόσις ὑπογραμμίζεται ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ καὶ τίθεται παρ' αὐτὴν τὸ σημεῖον (!) μετὰ νέας ὑπογραφῆς τοῦ ἰατροῦ. Ἄλλως ὁ φαρμακοποιὸς ὀφείλει νὰ συνεννοηθῆ μετὰ τοῦ ἰατροῦ πρὸς διόρθωσιν τοῦ πιθανοῦ λάθος καὶ ἐν ἀνάγκῃ μὴ κατορθουμένης τῆς συνεννοήσεως νὰ θέση δόσιν μὴ ὑπερβαίνουσαν τὴν ἀνωτάτην φαρμακευτικήν, ἐπιφυλασσόμενος νὰ εἰδοποιήση ἐγκαίρως τὸν ἐκδόσαντα τὴν συνταγὴν ἰατρόν. Ὅταν ἡ συνταγὴ εἶναι δυσανάγνωστος ἢ ὅταν ὁ φαρμακοποιὸς ὑποπτεύεται ὅτι ἐγένετο λάθος κατὰ τὴν σύνταξιν αὐτῆς ὁ φαρμακοποιὸς ὀφείλει πρὶν ἢ ἐκτελέση αὐτὴν νὰ συνεννοηθῆ μετὰ τοῦ ἐκδόσαντος αὐτὴν ἰατροῦ.

Ἐπὶ τῆς συνταγῆς ἀναγράφεται ἡ διατίμησις ἀναλυτικῶς, ἔστω καὶ ἂν τὰ ἐν αὐτῇ ἀναγραφόμενα φάρμακα πρόκειται νὰ δοθῶσιν ἐπὶ πιστώσει.

Αἱ συνταγαὶ ἐκτελοῦνται μόνον ὑπὸ φαρμακοποιοῦ ἢ ἀνεγνωρισμένου βοηθοῦ. Ἐπιτρέπεται καὶ ἡ ὑπὸ μαθητῶν ἐκτέλεσις συνταγῶν ἀλλὰ μόνον ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν καὶ τὴν εὐθύνην φαρμακοποιοῦ ἢ βοηθοῦ. Τὴν εὐθύνην τῆς ἐκτελέσεως τῆς συνταγῆς φέρει συνυπευθύνως μετὰ τοῦ διευθύνοντος τὸ φαρμακεῖον ὁ ἐκτελέσας αὐτὴν ὅστις καὶ μονογραφεῖ αὐτὴν καὶ μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν.

Αἱ συνταγαὶ ἀντιγράφονται αὐθημερὸν εἰς τὸ βιβλίον τῆς ἀντιγραφῆς τῶν συνταγῶν καὶ φυλάσσονται εἰς τὸ φαρμακεῖον τοὐλάχιστον ἐπὶ δύο ἔτη καθ' ἕκαστον μῆνα ἰδιαιτέρως. Εἰς ἰδιαίτερον φάκελλον φυλάσσονται κατὰ μῆνα αἱ συνταγαὶ εἰς τὰς ὁποίας ἀναγράφονται ναρκωτικά.

Εἰς φαρμακεῖα νεωστὶ ἱδρυόμενα ἐπιτρέπεται ἡ λειτουργία μόνον μετὰ τὴν ἐπιθεώρησιν αὐτῶν. Ἐν ἀπουσίᾳ ἢ ὁπωσδήποτε κωλυομένου τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν φαρμακείων ἡ πρώτη αὕτη ἐπιθεώρησις δύναται νὰ γίνῃ καὶ ὑπὸ τοῦ Νομιάτρου, συμπαρισταμένου καὶ τοῦ προέδρου τοῦ Φαρμακευτικοῦ Συλλόγου. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὰ πρωτόκολλα τῆς ἐπιθεωρήσεως ἀποστέλλονται εἰς τὸν ἐπιθεωρητὴν τῶν φαρμακείων ὅστις εἰσηγεῖται ἐπ' αὐτῶν.

ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΟΥ Γ' ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν τοῦ Συνεδρίου τῶν Ἐπιθεωρητῶν τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως ἐγένετο συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἀναλυτικοῦ καὶ ὡρολογιακοῦ προγράμματος τῶν διδασκομένων εἰς τὰ ἑξατάξια γυμνάσια μαθημάτων.

Ὁ εἰσηγητὴς κ. Φ. Βουσβούνης, προέβη πρῶτος εἰς παρατηρήσεις καὶ ὑποδείξεις ἐπὶ τῆς διδακτέας ὕλης κατὰ τάξιν καὶ μαθήματα. Ἐξήτασεν ὅμως, κυρίως τὰ αἴτια εἰς τὰ ὁποῖα ὀφείλεται τὸ σημειωθὲν κῦμα ἀμαθείας τῶν ἀποφοίτων τῶν γυμνασίων, καὶ ἀπέδωσε τὸ κῦμα αὐτὸ εἰς τὴν εὐκολίαν μὲ τὴν ὁποίαν πολλοὶ διδάσκαλοι παρασυρόμενοι ἀπὸ τὰς νεωτεριστικὰς τάσεις, παραχαράσσοντες τὸ ἀληθὲς καὶ γνήσιον φρόνημα τῆς γλώσσης, στερούμενοι δὲ καὶ πίστεως ἐπὶ τὸ ἔργον των, ἐπροτίμησαν καὶ τὴν εὐκολωτέραν καὶ δι' αὐτοὺς καὶ διὰ τοὺς μαθητὰς μέθοδον ἐκμαθήσεως τῆς γλώσσης, ἡ ὁποία, ὅμως, δὲν εἶναι καὶ ἡ προσφορωτέρα.

Ἐτόνισεν ἔπειτα, ὅτι δὲν δύναται κανεὶς λογικὸς ἄνθρωπος νὰ ἀρνηθῆ, ὅτι τὰ ἑλληνικὰ γράμματα διαπλάττουν χαρακτῆρα καὶ ψυχὴν καὶ συνέστησεν, ὅπως αἱ ὧραι τῆς διδασκαλίας τῶν ἑλληνικῶν αὐξηθοῦν ἀπὸ 56 εἰς 78 ὥρας κατὰ μῆνα ἐκ τῶν ὁποίων αἱ 55 διὰ τὰ ἀρχαῖα Ἑλληνικὰ καὶ αἱ 23 διὰ τὰ νέα. Ἐζήτησεν ἐπίσης ὅπως αὐξηθῆ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκθέσεων, τὰς ὁποίας πρέπει νὰ κάμνουν οἱ μαθηταί, καὶ διετύπωσε διαφόρους ἄλλας παρατηρήσεις δι' ἓν ἕκαστον τῶν μαθημάτων.

Ὁ κ. Παπαϊωάννου, ἕτερος εἰσηγητής, ὡμίλησεν ἐπίσης ἐπὶ ἑνὸς ἑκάστου ἐκ τῶν διδασκομένων μαθημάτων καὶ ἔκαμε παρατηρήσεις περὶ τοῦ καθορισμοῦ τῆς διδακτέας ὕλης τῶν διαφόρων μαθημάτων. Καταλήγων ἐκφράζει τὴν γνώμην, ὅτι ἡ διδακτέα ὕλη εἶναι ἀρκετὰ μεγάλη καὶ ἐκφράζει τὴν εὐχήν, ὅπως, διὰ νὰ ἐλαφρυνθῆ ὁ μαθητὴς ἀπὸ τὸν φόρτον τῶν μαθημάτων, προστεθῆ καὶ μία ἀκόμη τάξις εἰς τὸ γυμνάσιον.

Ὁ κ. Παπανδρέου παρατηρεῖ, ὅτι 36 ὧραι τῶν μαθημάτων καθ' ἑβδομάδα εἶναι φυσικὸν νὰ καταπονήσουν τοὺς μαθητάς, ἐφ' ὅσον πρέπει νὰ τοὺς ἀπασχολήσουν καὶ ἀρκεταὶ ἀκόμη ὧραι διὰ τὴν κατ' ἰδίαν μελέτην.

Ἐπὶ τῆς παρατηρήσεως αὐτῆς, προκαλεῖται διαλογικὴ συζήτησις μεταξὺ τοῦ κ. ὑπουργοῦ καὶ τοῦ εἰσηγητοῦ.

Ὁ κ. Στεφανάκης ὁμιλεῖ καὶ αὐτὸς ἐπὶ τοῦ ἰδίου θέματος, συνιστῶν ὅπως ζητηθῆ ἡ γνώμη εἰδικοῦ ἐπιστήμονος, διὰ νὰ ἐξακριβωθῆ ποία εἶναι ἡ ἀντοχὴ τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ Ἕλληνος μαθητοῦ, καὶ ἂν ἠμπορῆ νὰ ἀνθέξη εἰς τόσα μαθήματα. Κατόπιν σχετικῆς συζητήσεως, ἀποφασίζεται, ὅπως, κατὰ τὴν τελευταίαν ἡμέραν τοῦ Συνεδρίου, κληθοῦν οἱ κ.κ. Δοξιάδης, Λαμπαδάριος καὶ ἄλλοι εἰδικοί, ὅπως ἐκφέρουν ἐν προκειμένῳ τὰς γνώμας των.

Ὁμιλεῖ ἔπειτα διὰ μακρῶν ὁ κ. Στεφανάκης ἐπὶ ἑνὸς ἑκάστου τῶν μαθημάτων καὶ ἰδιαιτέρως ἐπὶ τῶν Ἑλληνικῶν, ἀναφέρει δὲ τοὺς ἀρχαίους ἐκείνους συγγραφεῖς καθὼς καὶ τοὺς νεοέλληνας τοιούτους διὰ τοὺς ὁποίους εὑρίσκει, ὅτι εἶνε σκόπιμος ἡ διδασκαλία των εἰς τὰ γυμνάσια.

ΑΙ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΟΛΥΤΕΚΝΩΝ

Εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἑνώσεως Πολυτέκνων Πειραιῶς ἐξακολουθοῦν νὰ καταφθάνουν σωρεῖαι τηλεγραφημάτων καὶ ἐγγράφων ἐπαρχιακῶν συλλόγων διὰ τῶν ὁποίων ἐκφράζεται ἀμετάτρεπτος ἡ ἀπόφασις τοῦ πολυτεκνικοῦ κόσμου ὅπως ἐνισχύση τὴν ἐπιτροπὴν ἑνοποιήσεως τοῦ ἀγῶνος εἰς τὸ ἔργον της.

Μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκτὸς τῶν προέδρων ἁπάντων σχεδὸν τῶν πολυτεκνικῶν συλλόγων Ἀθηνῶν καὶ πέριξ οἵτινες ἐξουσιοδότησαν ἐνυπογράφως τὴν ἐκτελεστικὴν ἐπιτροπὴν ἐλήφθησαν καὶ ἔγγραφα ὑπερεκατὸν ἐπαρχιακῶν συλλόγων μεταξὺ τῶν ὁποίων τοῦ προέδρου τῆς Παγκορινθιακῆς Ὁμοσπονδίας Πολυτέκνων κ. Ἀντύπα, τοῦ προέδρου τῶν πολυτέκνων Σπάρτης κ. Μορφογένη, τοῦ προέδρου Σπερχειάδος κ. Πολύζου, τοῦ προέδρου Γυθείου κ. Γιαννάκου, τοῦ προέδρου Βόλου κ. Κόφφα, τοῦ προέδρου Γαστούνης κ. Χονδρομάρα, τοῦ προεδρεύοντος Καβάλλας κ. Σακελλαρίου, τοῦ προέδρου Μαρπίσσης — Ἀρχιλόχου καὶ ἄλλων διὰ τῶν ὁποίων ἐξουσιοδοτεῖται ἐν λευκῷ ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς κ. Παντελάκης ὅπως ἐνεργήση διὰ τὴν ἑνοποίησιν τῶν πολυτεκνικῶν δυνάμεων καὶ τὴν σύγκλησιν τοῦ Ε' Πανελλαδικοῦ Συνεδρίου.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΑΛΚΑΝΙΚΗΝ ΔΙΑΣΚΕΨΙΝ

ΠΕΡΙ ΜΕΣΩΝ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΔΙΑΒΑΛΚΑΝΙΚΩΝ

Τὸ πρῶτον ἐκ τῶν ὑπομνημάτων τὰ ὁποῖα ἐγκρίσει τῆς Ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας θὰ ὑποβληθοῦν εἰς τὴν Βαλκανικὴν Διάσκεψιν εἶνε τοῦ διευθυντοῦ τῶν Ἑλληνικῶν Σιδηροδρόμων κ. Κορώνη περὶ «μέσων συγκοινωνίας διαβαλκανικῶν» καὶ ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Ἐκκινοῦμεν ἀπὸ τὴν προϋπόθεσιν, ἡ ὁποία νομίζω ὅτι δὲν δύναται νὰ πολεμηθῆ, ὅτι ἱστορικοί, γεωγραφικοὶ καὶ οἰκονομικοὶ λόγοι ἐπιβάλλουν, ἀλλὰ καὶ διευκολύνουν, τὴν συνεργασίαν τῶν λαῶν, χωρῶν καὶ κρατῶν τῆς Βαλκανικῆς. Τὴν προϋπόθεσιν αὐτὴν νομίζομεν ὅτι δέχεται τὸ Συνέδριον, διότι ἡ γενομένη σύγκλησίς του τὴν ὕπαρξιν αὐτῆς μαρτυρεῖ.

Διὰ τοῦτο δὲν εἰσερχόμεθα εἰς συζήτησιν τῆς προϋποθέσεως αὐτῆς, περιοριζόμενοι νὰ εἴπωμεν ὅτι ἱστορία κοινὴ 400 ἐτῶν ἔρριψε ρίζας ψυχικῆς ἐπαφῆς καὶ κοινωνικῆς κοινότητος, αἱ ὁποῖαι δὲν ἐξερριζώθησαν, ὅτι γεωγραφικῶς διακρίνομεν κοινὰ χαρακτηριστικὰ διαμορφώσεως, ὀρέων καὶ ἀκτῶν μὲ ἐξόδους (λιμένας) καὶ ὁδοὺς πρὸς αὐτὰς (κοιλάδες καὶ ποταμοί) συνδεούσας τὰς Βαλκανικὰς χώρας μεταξύ των. Οἱ γεωγράφοι Fischer καὶ Cvijic μᾶς ὡμίλησαν πολὺ εὐγλώττως ἐπὶ αὐτῶν τῶν σημείων, ὅτι καὶ οἰκονομικῶς π. χ. εἰς τὴν γεωργικὴν μὲν παραγωγὴν δυνάμεθα ν' ἀλληλοσυμπληρωθῶμεν, εἰς δὲ τὴν βιομηχανικὴν νὰ ἐξελιχθῶμεν κατὰ τὸν καταμερισμὸν τῶν ἔργων (division du travail) ἄνευ συγκρούσεων.

Εἰς τὴν συνεργασίαν αὐτὴν τὸν σκελετὸν καὶ τὰς ἀρτηρίας καὶ τὰ νεῦρα τοῦ ὀργανισμοῦ θὰ δώση πρωτίστως συνεργασία ἐπὶ συγκοινωνιακοῦ πεδίου. Ἤδη ἡ Convention à quatre τοῦ 1883 δὲν ἦτο τίποτε ἄλλο παρὰ ἡ ἀπαρχὴ τῆς συνεργασίας αὐτῆς, ἔστω καὶ ἂν εἶχεν ἀφετηρίαν ἄλλα ἔξω τῆς Βαλκανικῆς αἴτια. Ὅτι ὁ Fr. Liszt ὁραματιζόμενος ἐπεζήτει πρὸ 100 ἐτῶν εἰς τὴν Γερμανίαν διὰ τοῦ σιδηροδρόμου, αὐτὸ φρονοῦμεν ἡμεῖς ὅτι χρειάζεται διὰ τὴν Βαλκανικὴν σήμερον ἐπὶ τοῦ εὐρυτέρου πλέον συγκροτήματος τῶν συγκοινωνιακῶν μέσων. Ἔτσι ζητοῦμεν καὶ προτείνομεν συνεννόησιν διὰ τὸν καθορισμὸν γενικῶν Βαλκανικῶν συγκοινωνιῶν καὶ συγκοινωνιακῶν θεσμῶν καὶ συνεργασίαν πρὸς ἐφαρμογήν των. Ἡ συνεννόησις καὶ ἡ συνεργασία οὕτω πρέπει νὰ ἐκταθῆ εἰς

1) Τὰ σιδηροδρομικὰ μέσα.

2) Εἰς τὴν ὁδικὴν συγκοινωνίαν, συγκεκριμένως δὲ τὸ μὲ αὐτὴν σχετιζόμενον αὐτοκίνητον.

3) Εἰς τὰ μέσα μεταφορᾶς εἰδήσεων (ταχυδρομεῖα, τηλέγραφος, τηλέφωνα) καὶ

4) Ἐναερίους συγκοινωνίας.

Συνεννόησις καὶ συνεργασία ἐπὶ τῶν σημείων τούτων ἐπιτυχὴς θὰ ἔδιδε τὴν βάσιν διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ὅλου οἰκοδομήματος, διότι θὰ ἐπλησίαζε ψυχὰς καὶ συμφέροντα μεταξύ των, θὰ συνέτεμνε τὰς ἀποστάσεις τῆς Βαλκανικῆς, θὰ ὤθουσε πρὸς τὴν γένεσιν, ἀποκάλυψιν καὶ τόνωσιν κοινῶν συμφερόντων, μὲ μίαν λέξιν θὰ ἐδημιούργει ὑλικοὺς καὶ ψυχικοὺς δεσμοὺς μεταξὺ τῶν Βαλκανικῶν λαῶν.

1) Δὲν θὰ ἦτο ἄξιον συγκοινωνιολόγου καὶ σιδηροδρομικοῦ νὰ νομίση ὅτι ἐξαντλεῖ τὸ ζήτημα μόνον μὲ σκέψεις περὶ τῆς κατασκευῆς νέων γραμμῶν. Εἶνε ὅμως κατ' ἐμὲ ἀναμφισβήτητον ὅτι τοὐλάχιστον μία εἰσέτι ἑνιαία τεχνικῶς γραμμὴ ἐκ Μαύρης Θαλάσσης πρὸς Ἀδριατικὴν καὶ μία ἐπίσης τοιαύτη ἐκ Βορρᾶ πρὸς Νότον σὺν τῷ χρόνῳ θὰ ἐπιβληθοῦν, ἑπομένως ὠφέλιμον εἶνε ἀπὸ τοῦδε νὰ ὑπάρξη συνεργασία καὶ συνενόησις ἐπ' αὐτῶν. Ὅλαι αἱ ἄλλαι αἱ ἀπὸ ἡμίσεος καὶ πλέον αἰῶνος συζητούμεναι γραμμαὶ κατὰ χώραν εἶνε «Χωρικαὶ» γραμμαὶ ὄχι Βαλκανικαὶ καὶ διεθνεῖς, ὡς αἱ δύο ἐκεῖναι.

Ἀλλ' ἐπαναλαμβάνομεν δὲν εἶνε αἱ γραμμαὶ τὸ σημαντικώτερον. Τὸ σπουδαιότερον εἶνε οἱ σιδηροδρομικοὶ θεσμοὶ (Institutions) καθ' οὓς γίνεται ἡ ἐκμετάλλευσις καὶ ἀπὸ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ὁποίων προκύπτει ἡ ὠφέλεια ἡ συγκοινωνιακή, δηλ. ἡ quintessence τῆς συγκοινωνιακῆς πολιτικῆς διὰ τὴν οἰκονομίαν. Πρέπει νὰ ἐπιδιωχθῆ συνεννόησις πρὸς ἐπεξεργασίαν ἑνιαίων, κατὰ τὸ δυνατόν, κανονισμῶν ἐκμεταλλεύσεως καὶ μεταφορῶν, κοινὴ ὀνοματολογία τιμολογίων καὶ πλησιασμὸς τῶν διαφόρων τιμολογιακῶν συστημάτων πρὸς ἄλληλα, ἁπλοποίησις τῶν διατυπώσεων τῆς διεθνοῦς φορτωτικῆς, καὶ ὡς πρὸς τοῦτο ἐξαίρομεν τὰ καλὰ ἀποτελέσματα τὰ ὁποῖα ἤρχισαν τελευταίως ν' ἀναφαίνωνται μὲ τὴν εἰσαγωγὴν καὶ παρ' ἡμῖν τῆς ἀπ' εὐθείας ἑνιαίας φορτωτικῆς εἰς τὰς σιδηροδρομικὰς σχέσεις μὲ τὴν Νοτιοσλαυΐαν πρῶτα καὶ ἀμέσως κατόπιν μὲ τὰς λοιπὰς χώρας τῆς Βαλκανικῆς. Τέλος κοινὰ τιμολόγια (tarifs directs, Verbandtarife) μεταξὺ τῶν χωρῶν μας. Διότι δὲν εἶνε οὔτε κολακευτικὸν διὰ τοὺς Βαλκανικοὺς λαοὺς τῆς μεταπολεμικῆς περιόδου νὰ μὴ ἔχουν εἰς τὴν αὐτὴν ἔκτασιν κοινὰ τιμολόγια, τὰ ὁποῖα τὰ εἶχον ἐπὶ τριάκοντα ἔτη πρὸ τῶν πολέμων.

Ἔξω τοῦ ἐδάφους τῶν ἐμπορικῆς φύσεως κανονισμῶν τούτων ὑπάρχει καὶ ἡ ἀνάγκη τῆς τεχνικῆς κατὰ τὸ δυνατὸν ἑνοποιήσεως (unité technique) τῆς ὁποίας τ' ἀποτελέσματα πάλιν θὰ ἔχωσιν ὡς ἀποτέλεσμα οἰκονομικὴν καὶ ἐμπορικὴν ὠφέλειαν διὰ τὰς συναλλαγάς.

Μία συνεννόησις μὲ βάσιν τὴν ἀρχὴν τῆς ἰσότητος (paritée) καὶ τῆς ρήτρας τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου κράτους εἰς ὅλα αὐτὰ τὰ σημεῖα θὰ ἦτο πρόξενος πολὺ μεγαλυτέρας ὠφελείας καὶ θὰ ἐνίσχυε τὸν σύνδεσμον τῶν Βαλκανικῶν λαῶν πολὺ περισσότερον ἀπὸ τὰς κατασκευὰς νέων γραμμῶν—αἱ ὁποῖαι ἐπὶ τέλους χρειάζονται καὶ δαπάνας μεγάλας.

Κατὰ τὴν γνώμην μας, ἡ συνεργασία αὕτη μπορεῖ νὰ γίνη διὰ τῆς συμπήξεως ἑνὸς groupe régional ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κανονισμῶν τῆς Union Internationale des Chemins de Fer τῆς ὁποίας ὅλα τὰ Εὐρωπαϊκὰ Κράτη εἶνε μέλη. Ἤδη τινὰ τούτων δὲν ἔχουν διστάσει νὰ σχηματίσουν δύο τοιαῦτα groupes regionaux.

2) Ὡς πρὸς τὴν ὁδικὴν πολιτικὴν τῶν Βαλκανικῶν χωρῶν δὲν ἔχομεν νὰ διατυπώσωμεν πρότασίν τινα, διότι αὗται καθ' ἑαυταὶ αἱ ὁδοὶ ἀποτελοῦν «χωρικὰ» ἐθνικὰ μέσα μικροτέρων μεταφορῶν, ἑπομένως δὲν παρουσιάζουν τὸ γενικώτερον διαβαλκανικὸν ἐνδιαφέρον, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ προϋπόθεσιν τῶν ἐργασιῶν τῆς παρούσης διασκέψεως.

Εἰς τὸ κεφάλαιον αὐτὸ μόνον ἐφαρμογὴ κοινῶν διατάξεων διεπουσῶν τὴν διεθνῆ κυκλοφορίαν τῶν αὐτοκινήτων θὰ ἐνεφάνιζεν ἐπιφάνειαν ἐνδιαφέρουσαν τὴν διάσκεψιν, ἀλλὰ ἡ σημασία της οὐδὲ πόρρωθεν δύναται νὰ παραβληθῆ μὲ τὴν σημασίαν τῆς σιδηροδρομικῆς πολιτικῆς.

3) Ὅ,τι γενικῶς ἀγαθὸν ἀποδίδομεν εἰς μίαν στενὴν συνεργασίαν τῶν Βαλκανικῶν χωρῶν καὶ λαῶν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς σιδηροδρομικῆς πολιτικῆς, τὸ ἴδιον δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν καὶ διὰ μίαν στενωτέραν τῆς σημερινῆς ἐπαφήν, ὡς πρὸς τὰ συγκοινωνιακὰ μέσα τῆς ταχυδρομικῆς, τηλεγραφικῆς καὶ τηλεφωνικῆς ὑπηρεσίας. Τὸ μέσον τῆς γραπτῆς (ταχυδρομικὴ καὶ τηλεγραφική) ἢ προφορικῆς (τηλεφωνικὴ) συνομιλίας, βελτιούμενον τεχνικῶς καὶ πυκνούμενον καὶ καθιστάμενον εὐθηνότερον διὰ τοὺς πολίτας τῶν χωρῶν αὐτῶν θὰ εἶνε τὸ καλύτερον ὄργανον καὶ ὁ καλύτερος συντελεστὴς μιᾶς πλέον ριζικῆς οἰκονομικῆς ὠφελείας, ἀλλὰ καὶ ἀμεσωτέρας ψυχικῆς ἐπαφῆς τῶν βαλκανικῶν λαῶν καὶ ἀφομοιώσεως τοῦ πνευματικοῦ καὶ πολιτιστικοῦ ἐπιπέδου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου οὗτοι κινοῦνται. Θεωροῦμεν τὰς συγκοινωνιακὰς αὐτὰς λειτουργίας ὡς πολὺ περισσότερον καταλλήλους καὶ ἱκανωτέρας τῶν σιδηροδρομικῶν εἰς τὸ νὰ σφυρηλατήσουν τοὺς ψυχικοὺς καὶ πνευματικοὺς συνδέσμους τῶν λαῶν μας.

Ὁ σιδηρόδρομος εἶνε μέσον ἀμέσου ἱκανοποιήσεως οἰκονομικῶν συμφερόντων, αἱ λειτουργίαι τῶν ταχυδρομείων, τηλεγράφων καὶ τηλεφώνων εἶνε μέσον ἀμέσου καὶ ἀπ' εὐθείας ψυχικῆς καὶ διανοητικῆς συνεννοήσεως καὶ ἐπαφῆς.

Ἔχομεν διὰ τὴν ταχυδρομικὴν λειτουργίαν ἐμπρός μας τὸ παράδειγμα τοῦ κατορθώματος τοῦ ἔτους 1874, τῆς ἱδρύσεως δηλαδὴ τοῦ Weltpostverein ὑπὸ 21 κρατῶν, καὶ ἡ δι' αὐτοῦ καὶ μόνου ἐπιτυχία ἐφαρμογῆς τῶν γενικῶν ἀρχῶν: τῆς ἐλευθερίας τῆς διόδου, τῆς ἀτελείας τῆς διόδου, τοῦ ἑνιαίου τέλους καὶ τοῦ συμψηφισμοῦ τῶν τελῶν τῆς ἀλληλογραφίας μαρτυροῦν ποίαν ἐπιτυχίαν ἠδύνατο νὰ ἔχη μία διαβαλκανικὴ συνεννόησις ὄχι μόνον ἐπὶ τοῦ ταχυδρομικοῦ πεδίου, ἀλλὰ καὶ τῆς τηλεγραφικῆς καὶ τηλεφωνικῆς λειτουργίας. Εἰδικώτερον θεωροῦμεν σημαντικὴν καὶ ἐπιβαλλομένην τὴν ἐπιτυχίαν μιᾶς συνεννοήσεως περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ ἐσωτερικοῦ τέλους τῆς ἐσωτερικῆς ἀλληλογραφίας διὰ τὴν ἀλληλογραφίαν μεταξὺ τῶν κατοίκων τῶν βαλκανικῶν χωρῶν, ὡς ἐπετεύχθη ἤδη μεταξὺ μερικῶν ἄλλων εὐρωπαϊκῶν χωρῶν.

Εὐρύτερον ἀκόμη διαβλέπομεν τὸ ἔδαφος καὶ εὐρύτερα τὰ ἀποτελέσματα συνεννοήσεως ὡς πρὸς τὴν τηλεγραφικήν, τηλεφωνικὴν καὶ ἀσύρματον ἀνταπόκρισιν. Ἐδῶ κατὰ τὴν ἀντίληψίν μας τὸ ἀντικείμενον θὰ εἶνε συγκεκριμένως πύκνωσις τῶν δικτύων μεταξὺ τῶν βαλκανικῶν χωρῶν τῆς Βαλκανικῆς.

4) Ἐφ' ὅσον δεχόμεθα τὴν ἀνάγκην συνεργασίας κατὰ πρόγραμμα ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἀνωτέρω μέσων συγκοινωνίας, πρέπει καὶ προκειμένου περὶ τοῦ νεωτάτου μέσου συγκοινωνίας, δηλ. τῆς ἐναερίου, νὰ καθορισθῶσιν ἀπὸ κοινοῦ αἱ διαβαλκανικαὶ ἐναέριοι τοιαῦται καὶ νὰ μελετηθῆ ἡ σύστασις μιᾶς διαβαλκανικῆς ἐπιχορηγουμένης (supvention) ὑπὸ τῶν βαλκανικῶν χωρῶν ἐπιχειρήσεως πρὸς διενέργειαν ὠργανωμένων τακτικῶν ἐναερίων συγκοινωνιῶν.

Διετυπώσαμεν γενικὰς σκέψεις καὶ εἰς γενικὰς γραμμὰς προτάσεις περὶ μιᾶς εὐρείας συγκοινωνιακῆς συνεργασίας τῶν βαλκανικῶν λαῶν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἀσφαλῶς θὰ προκύψουν μέγιστα κοινὰ ὠφελήματα, οἰκονομικὰ καὶ πνευματικά. Τὰ συγκοινωνιακὰ νήματα θὰ πλησιάσουν καὶ θὰ συνδέσουν τοὺς βαλκανικοὺς λαοὺς ἀρρήκτως καὶ θὰ ἑτοιμάσουν ἔδαφος διὰ τὴν ἑνότητα συνεργασίας παντοειδοῦς. Τὰ ἀγαθὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα θὰ προκύψουν ἰδίως ἀπὸ τὰς ὑπὸ στοιχ. 1 καὶ 3 συγκοινωνίας.

Φρονοῦμεν ὅτι ἡ περαιτέρω ἐπὶ τῶν περαιτέρω κατ' ἰδίαν σημείων ἑκάστης τῶν προτάσεων συζήτησις ἀποτελεῖ εἴσοδον εἰς συζητήσεις περὶ λεπτομερειῶν τεχνικῆς φύσεως, πρὸς ἀποκρυστάλλωσιν καὶ εἰσήγησιν συμπερασμάτων, ἔργον τὸ ὁποῖον σκόπιμον εἶνε νὰ ἀνατεθῆ εἰς ἐπιτροπὰς ἐξ εἰδικῶν ὅλων τῶν χωρῶν.»

ΑΙ ΩΡΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Τὸ Ἐπαγγελματικὸν καὶ Βιοτεχνικὸν Ἐπιμελητήριον Πειραιῶς δι' ἐγκυκλίου του πρὸς τὰ Ἐπαγγελματικὰ Σωματεῖα τοῦ Πειραιῶς ἐγνώρισεν ὅτι τὰ χρονικὰ ὅρια ἐργασίας διὰ τὴν χειμερινὴν περίοδον θ' ἀρχίσουν ἐφαρμοζόμενα ἀπὸ τῆς 1ης Ὀκτωβρίου.

Διὰ τῆς ἰδίας ἐγκυκλίου καλοῦνται καὶ αἱ Ὀργανώσεις νὰ γνωρίσουν ποίας ὥρας ἐργασίας θέλουν τὴν πρωΐαν καὶ ποίας τὸ ἀπόγευμα ἵνα ἐκδοθῆ ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας πρᾶξις κατόπιν τῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ τῆς ἀστυνομικῆς διευθύνσεως Πειραιῶς.

ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΜΕΛΗΤΕΙΑΝ

Προεκλήθη ἐκ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν διάταγμα, διὰ τοῦ ὁποίου προάγονται εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀντισυνταγματάρχου τῆς ἐπιμελητείας οἱ ταγματάρχαι κ. κ. Ν. Μαγγιῶρος καὶ Ν. Κλινάκης.

ΤΑ ΤΕΛΗ ΧΑΡΤΟΣΗΜΟΥ

Ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν παρεσχέθη ἡ πληροφορία ὅτι εἰς ἣν περίπτωσιν σύμβασίς τις κατηρτίσθη ἐγγράφως καὶ ὑπεβλήθη εἰς τὸ ἀναλογικὸν τέλος ἀστικὸν ἢ ἐμπορικόν, πᾶσα ἐξόφλησις ἢ σχετικὴ πρὸς τὴν σύμβασιν ἀπόδειξις ὑπόκειται εἰς πάγιον τέλος δραχμῶν πέντε ἐκτὸς ἂν ἀφορᾷ τὴν καταβολὴν τόκων ἢ ἄλλων ὠφελειῶν, διὰ τὰς ὁποίας δὲν κατεβλήθη προηγουμένως τὸ νόμιμον τέλος.

Εἰς ἣν περίπτωσιν ὅμως τὸ ἐξ ἀρχῆς καταβληθὲν ἀναλογικὸν τέλος εἶνε μικρότερον τῶν 5 δραχμῶν ἡ διδομένη ἐξόφλησις ἢ ἀπόδειξις σχετικὴ μὲ τὴν σύμβασιν θὰ ὑποβάλλεται οὐχὶ εἰς τὸ πάγιον τέλος τῶν 5 δραχμῶν, ἀλλ' εἰς τὸ ἀναλογικόν.

ΑΙ ΕΟΡΤΑΙ ΤΗΣ ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΔΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΡΠΕΝΗΣΙΟΝ

Ἐν μέσῳ χιλιάδων χωρικῶν, οἱ ὁποῖοι συνέρρευσαν ἀπὸ ὅλα τὰ χωριὰ τῆς Εὐρυτανίας, ἐτελέσθησαν ἐν Καρπενησίῳ τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν αἱ ἑορταὶ τῆς Ἑκατονταετηρίδος. Εἰς τὴν κεντρικὴν πλατεῖαν ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν κ. Μπότσαρης προέβη εἰς τὰ ἀποκαλυπτήρια τῆς προτομῆς τοῦ Μάρκου Μπότσαρη καὶ κατέθεσε στέφανον δάφνης ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Ναυτικοῦ. Στεφάνους ἐπίσης κατέθεσαν προσφωνήσαντες καταλλήλως ὁ κ. Π. Μαζαράκης ἐκ μέρους τῆς Ἐπιτροπῆς Ἑκατονταετηρίδος, οἱ στρατηγοὶ κ. κ. Μαρούλης καὶ Καραγεώργος, ὁ συνταγματάρχης κ. Μάντακας, ὁ κ. Πουρνάρας ἐκ μέρους τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ Εὐρυτάνων, οἱ γερουσιασταὶ καὶ βουλευταί, αἱ κοινότητες, αἱ ὀργανώσεις κ.λ.π.

Ἀκολούθως οἱ ἐπίσημοι, συνοδευόμενοι ὑπὸ τοῦ λαοῦ, προηγουμένων τῶν λαβάρων, μετέβησαν εἰς τὴν πρὸ τοῦ Γυμνασίου ἀναθηματικὴν στήλην τοῦ πρωταθλητοῦ τῆς Ἐλευθερίας Ἀθανασίου Καρπενησιώτη, τὴν ὁποίαν ἀνήγειρεν ὁ ἐν Ἀθήναις σύλλογος τῶν Εὐρυτάνων. Ὁ πρόεδρος τοῦ συλλόγου κ. Πουρνάρας ἀνήγγειλεν ὅτι ἡ στήλη προσφέρεται εἰς τὴν πόλιν τοῦ Καρπενησίου καὶ παρεκάλεσε τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν ὅπως ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Κυβερνήσεως προβῆ εἰς τὰ ἀποκαλυπτήρια τῆς στήλης. Κατετέθησαν στέφανοι καὶ ὡμίλησεν ὁ κ. Σ. Χατζάκης, ἐξάρας τὴν δρᾶσιν τοῦ Εὐρυτᾶνος ἥρωος καὶ ὁ κ. Π. Μαζαράκης, συγχαρεὶς τὸν σύλλογον Εὐρυτάνων διὰ τὴν ὡραίαν πρωτοβουλίαν του.

Τὴν μεσημβρίαν παρετέθη γεῦμα, εἰς τὸ ὁποῖον παρεκάθησαν οἱ ἐπίσημοι, οἱ προσκεκλημένοι καὶ αἱ ἀρχαὶ καὶ τὰ προεδρεῖα τῶν ὀργανώσεων Καρπενησίου. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ γεύματος ἤγειραν προπόσεις ὁ ὑπουργὸς κ. Μπότσαρης, ὁ νομάρχης κ. Κουράτος, ὁ κ. Μαζαράκης καὶ ἡ κυρία Πουρνάρα ἐκ μέρους τῆς Πατριωτικῆς Ἑνώσεως τῶν Ἑλληνίδων.

Ἀεροπλάνα τῆς βάσεως Λαρίσης διῆλθον τὴν μεσημβρίαν ἄνωθεν τῆς πόλεως ἐκτελέσαντα διαφόρους ἑλιγμούς, τμῆμα δὲ τοῦ 42ου εὐζωνικοῦ συντάγματος ἀπέδωκε τὰς τιμάς.

Τὸ ἀπόγευμα ἐψάλη δέησις πρὸ τοῦ κενοταφίου τοῦ Μάρκου Μπότσαρη εἰς τὸ Κεφαλόβρυσον, ὅπου οὗτος ἔπεσεν ἡρωϊκῶς μαχόμενος κατὰ τῶν Τούρκων.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ

Σχετικῶς μὲ τὰ ἀναγραφέντα εἰς τὸν Τύπον περὶ δῆθεν σπαταλῶν τοῦ Δήμου Ἀθηναίων, τὰς ὁποίας ἀπεκάλυψεν ὁ νομαρχιακὸς ἔλεγχος εἰς τὸν νέον προϋπολογισμόν, ὁ Διευθυντὴς τῆς Νομαρχίας Ἀττικοβοιωτίας καὶ νομάρχης κ. Μαρκόπουλος ἀνεκοίνωσε τὰ ἑξῆς:

«Ἐκ τοῦ διοικητικοῦ ἐλέγχου, ~~τὸν ὁποῖον ἐνήργησα ἐπὶ τοῦ προ~~ϋπολογισμοῦ τοῦ Δήμου Ἀθηναίων, τὰ μὲν ἔσοδα ἐθεωρήθησαν ὡς καλῶς προϋπολογισθέντα, ὡς ἐπίσης καὶ τὰ ἔξοδα ὡς προϋπολογισθέντα ἐντὸς τῶν νομίμων ὁρίων τῶν δικαιωμάτων τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ἐκτὸς ποσοῦ 500.000 δραχμῶν, προοριζομένων δι' ἀμοιβὰς δημοτικῶν συμβούλων δι' ἡμεραργίας μὴ ἐπιτρεπομένας ὑπὸ τοῦ νόμου, ὡς τὸν διηρμήνευσε τελευταίως τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας.

Ἐπίσης ἐκτὸς κονδυλίου 60 χιλιάδων δραχμῶν διὰ βοηθήματα ταμειακῶν ὑπαλλήλων συνεισπραττομένων μετὰ τῶν ἐσόδων τοῦ Δημοσίου καὶ δημοτικὰ ἔσοδα, καθὼς καὶ κονδύλιον ἐξ 60000 δραχμῶν προοριζομένων δι' ἀπαλλοτρίωσιν καταληφθέντος γηπέδου, καθόσον ἡ σχετικὴ ἀπόφασις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου εἶχεν ἀπορριφθῆ παρὰ τῆς Νομαρχίας τυπικῶς.

Τὴν ἀπόφασιν ταύτην ἀπέστειλεν ἡ Νομαρχία δι' εἰδικοῦ ἐγγράφου εἰς τὴν Δημαρχίαν Ἀθηνῶν, δι' οὗ ἐξεφράζοντο θεωρητικαὶ γνῶμαι αὐτῆς περὶ μελλούσης ἐπιβαρύνσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Δήμου ἐξ ὑπερβολικῶν συντάξεων, συμφώνως πρὸς τὸ ἰσχῦον μισθολόγιον.»

Χθὲς τὸ ἀπόγευμα συνῆλθεν ἐκ νέου ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Δημάρχου ἡ ἐκ τῶν κ.κ. Σακκαράφου, Μέρμηγκα, Πούμπουρα, Πουλοπούλου, Ζαχαρίου, Τσαγρῆ κ. ἄ. ἐπιτροπὴ διὰ τὴν μεταφορὰν τοῦ Δημοτικοῦ Νοσοκομείου εἰς τὰ παρὰ τὴν λεωφόρον Ἀλεξάνδρας κτίρια, ὅπου τὸ 6ον Στρατιωτικὸν Νοσοκομεῖον.

Ὁ κ. Τσαγρῆς ἀνέπτυξε τὰ πορίσματα εἰς τὰ ὁποῖα κατέληξεν ἡ ἐπιτροπὴ κατὰ τὴν προηγουμένην σύσκεψιν καὶ ὁ κ. Δήμαρχος ἀνέφερεν ὅτι ἤδη ὑπὸ τῆς Στρατ. Ὑπηρεσίας παρεδόθησαν εἰς τὸν Δῆμον δύο ἐκ τῶν περιπτέρων τοῦ νέου Νοσοκομείου, ὥστε νὰ εἶνε δυνατὴ ἡ ἔναρξις τῆς ἐργασίας διὰ τὴν διαρρύθμισίν των. Ἐπίσης ἐπρότεινεν ὅπως μία ἐπιτροπὴ ἐπιτοπίως προβῆ εἰς τὸν καθορισμὸν τῆς ἀποζημιώσεως τὴν ὁποίαν θὰ καταβάλη τὸ Δημόσιον πρὸς τὸν Δῆμον διὰ τὰς φθορὰς τῶν κτιρίων, ἐκ παραλλήλου δὲ καὶ μέχρις ὅτου συντελεσθῆ ἡ παράδοσις καὶ τῶν ἄλλων δύο περιπτέρων θὰ ἐξετασθῆ τί εἶνε δυνατὸν νὰ γίνῃ διὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ κτιρίου.

Εἰς τὰ ἤδη κενωθέντα περίπτερα θὰ ἐγκατασταθοῦν πρὸς τὸ παρὸν μερικαὶ κλινικαὶ τοῦ Δημοτικοῦ Νοσοκομείου, ὅταν δὲ ἐκκενωθοῦν καὶ τὰ ἕτερα, θὰ ἐγκατασταθοῦν ὅλαι αἱ κλινικαὶ ὡς καὶ ἡ Μαιευτική.

ΑΙ ΖΗΜΙΑΙ ΕΚ ΤΩΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΝ ΣΕΙΣΜΩΝ

Κατὰ τηλεγράφημα τοῦ νομάρχου Ναυπλίου πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν εἰς Κατακόλιον τῆς Κορινθίας συνεπείᾳ τῶν σεισμῶν πολλαὶ οἰκίαι κατέπεσαν καὶ ἄλλαι κατέστησαν ἀκατοίκητοι, οἱ κάτοικοι δὲ παραμένουν εἰς τὸ ὕπαιθρον. Εἰς Ἑξαμίλια συνεπείᾳ τῶν συνεχιζομένων ἀπὸ τοῦ Σαββάτου δονήσεων, πολλαὶ οἰκίαι κατέστησαν ἑτοιμόρροποι. Εἰς τὸ Σοφικὸν ηὐρύνθησαν τὰ παλαιὰ ἐκ σεισμῶν ρήγματα οἰκιῶν, 25 δὲ ἐξ αὐτῶν κατέστησαν ἀκατοίκητοι. Εἰς Ἀλμυρήν, διὰ τὸν αὐτὸν λόγον, κατέπεσαν αἱ πλευραὶ δύο ἐλαιοτριβείων, πολλαὶ δὲ οἰκίαι παρουσιάζουν ρήγματα.

Ὁ νομάρχης προσθέτει ὅτι παρίσταται ἀπόλυτος ἀνάγκη ἀποστολῆς σκηνῶν διὰ τοὺς σεισμοπαθεῖς.

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ

ΑΜΕΤΑΒΛΗΤΟΣ Η ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

ΤΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΤΩΝ ΓΑΛΛΩΝ ΚΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 16. (Πρακτ. Τρανζόσεαν). — Ἡ Κυβέρνησις συνεζήτησε τὴν κατάστασιν τὴν προκύψασαν ἐκ τῶν ἐκλογῶν. Τῇ ἐγκρίσει τοῦ Προέδρου Χίντενμπουργκ ἀπεφάσισεν ὁμοθύμως νὰ μὴ παραιτηθῇ, ἀλλὰ νὰ ἐπιζητήσῃ τὴν ἀνατροπήν της εἰς τὸ Ράϊχσταγ. Ἀνακοινοῦται ὅτι ἐδόθησαν ὁδηγίαι εἰς τὰ ἁρμόδια ὑπουργεῖα νὰ συντάξουν νομοσχέδιά τινα περιλαμβάνοντα τὴν οἰκονομικήν, δημοσιονομικὴν καὶ κοινωνικὴν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως, ἅτινα θὰ ὑποβληθοῦν εἰς τὸ Ράϊχσταγ ἅμα ὡς συνέλθῃ τοῦτο. Ἡ τακτικὴ αὕτη, ἂν καὶ δὲν εἶναι ἀντισυνταγματική, ἀντίθετος ὅμως πρὸς τὰ κρατοῦντα, ὑποστηρίζεται ὑπὸ τῆς μεγάλης πλειονοψηφίας τῶν ἐφημερίδων, αἵτινες ἐκφράζουν τὴν χαράν των διὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ καγκελλαρίου Μπρύννιγκ ὅπως γίνῃ κύριος τῆς καταστάσεως καὶ ἐφαρμόσῃ τὰς ἀναγκαίας μεταρρυθμίσεις. Ὁπωσδήποτε, ἡ ληφθεῖσα ἀπόφασις παρέχει εἰς τὸν καγκελλάριον τὸν ἀναγκαῖον χρόνον, τὸν ὁποῖον πιθανώτατα θὰ χρησιμοποιήσῃ εἰς διαπραγματεύσεις μετὰ τῶν σοσιαλιστῶν, ἵνα συμμετάσχουν εἰς τὴν Κυβέρνησιν. Σχετικῶς ὁ σήμερον ἐκφωνηθεὶς λόγος εἰς Γενεύην τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν Κούρτιους κρίνεται ὡς ἔνδειξις τῆς ἀποφάσεως τῆς Κυβερνήσεως ὅπως μὴ ἐπιτρέψῃ εἰς τοὺς ριζοσπάστας τῶν ἄκρων νὰ μεταβάλουν τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως.

Η ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΟΥ ΚΟΥΡΤΙΟΥΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ ΤΗΣ Κ.Τ.Ε. — Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΩΝ ΛΟΓΩΝ ΤΟΥ ΟΣΟΝ ΑΦΟΡΑ ΤΗΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

ΓΕΝΕΥΗ, 16. (Ἀσύρματος).—Αἱ παρατεταμέναι ἐπευφημίαι αἵτινες ἐδέχθησαν σήμερον τὸν Γερμανὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν κ. Κούρτιους, ὅταν ἀνῆλθεν ἐπὶ τοῦ βήματος ὅπως ὁμιλήσῃ πρὸς τὴν συνέλευσιν τῆς Κ.Τ.Ε. κρίνονται ὅτι ἀποτελοῦν ἀπάντησιν εἰς τὰς κακοβούλους φήμας καθ' ἃς αἱ Γερμανικαὶ ἐκλογαὶ ἐμείωσαν τὸ προσωπικὸν κῦρος τοῦ κ. Κούρτιους ἐν Γενεύῃ. Ὁ κ. Κούρτιους ἐτόνισεν ὅτι ἡ Κ.Τ.Ε. παραμένει οὐσιώδης παράγων διὰ τὴν Γερμανικὴν πολιτικὴν διὰ τὸ ζήτημα τῆς εἰρήνης. Οὐδεμία σκέψις πολέμου θὰ διέλθῃ ποτὲ τοῦ νοῦ μας, ἀλλὰ πάντως οἱ τρόποι τῆς παρεμποδίσεως τοῦ πολέμου εἶνε πολλοί, τὰ δὲ προληπτικὰ μέτρα τῆς προλήψεως τοῦ πολέμου εἶνε ἀποτελεσματικώτερα τῶν κατασταλτικῶν. Ἐρχόμενος εἰς τὸ ζήτημα τοῦ ἀφοπλισμοῦ, ἐτόνισεν ὅτι ἂν καὶ πολλαὶ ἀγορεύσεις ἐγένοντο οὐδὲν πρακτικὸν μέτρον ἐλήφθη. Ἐξέφρασε τὴν χαράν του διὰ τὴν ἀγόρευσιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἀγγλίας κ. Χέντερσον συνηγορήσαντος ὑπὲρ τοῦ ἀφοπλισμοῦ. Ὁ κ. Κούρτιους τελευτῶν ὡμίλησε περὶ οἰκονομικῆς κρίσεως, ἥτις, εἶπεν, εἰς τὴν Γερμανίαν εἶνε ἰδιαιτέρως σοβαρά.

ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 16. (Ἀσύρματος).—Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον συνελθὸν τὴν πρωΐαν ἔκρινεν ὅτι εἶνε καθῆκον τῆς κυβερνήσεως νὰ παραμείνῃ εἰς τὰ καθήκοντά της ὑπὸ τὴν σημερινὴν αὐτῆς σύνθεσιν καὶ νὰ κάμῃ ὅλας τὰς ἀναγκαίας προετοιμασίας ὅπως ὑποβάλῃ εἰς τὸ Ράϊχσταγ, τὸ ὁποῖον συνέρχεται τὴν 13ην Ὀκτωβρίου, τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα ἐθέσπισε κατὰ τὸν χρόνον καθ' ὃν δὲν ὑπῆρχε Βουλή.

ΠΟΤΕ ΣΥΝΕΡΧΕΤΑΙ ΤΟ ΡΑΪΧΣΤΑΓ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 16. (Ἀσύρματος). — Τηλεγραφοῦν ἐκ Βερολίνου ὅτι τὸ νέον Ράϊχσταγ θὰ συνέλθῃ τὴν 13ην προσεχοῦς Ὀκτωβρίου.

ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΕΝ ΓΑΛΛΙΑ. — ΑΜΦΙΒΟΛΙΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 16. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Τὸν Γαλλικὸν Τύπον ἐξακολουθεῖ ν' ἀπασχολῇ τὸ πρόβλημα τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τὴν ὁποίαν θ' ἀκολουθήσῃ ἡ Γερμανία μετὰ τὴν ἐκ τῶν ἐκλογῶν προκύψασαν νέαν διαμόρφωσιν τῆς καταστάσεως.

Ἐκ Βερολίνου παρέχονται καθησυχαστικαὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου πληροφορίαι στηριζόμεναι εἰς τὴν ἀριθμητικὴν ἐντὸς τῆς Βουλῆς ἀδυναμίαν τοῦ συνόλου τῶν ἐπιτυχόντων ὀπαδῶν τῶν κομμάτων τῶν ἄκρων, ἤτοι τῶν Χιτλερικῶν (ἐθνικοσοσιαλιστῶν), τῶν ἐθνικιστῶν τοῦ Χούγκενμπεργκ, καὶ τῶν κομμουνιστῶν.

Ἡ «Ἐφημερὶς τῶν Συζητήσεων» ἐρωτᾷ ἄν, μετὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν Γερμανικῶν ἐκλογῶν, ἐπιτρέπεται πλέον νὰ συζητῶμεν περὶ τοῦ συμφώνου τοῦ Λοκάρνο, ἐφόσον εἰς τὴν Γερμανίαν ἐπεβλήθησαν πρόσωπα δεδηλωμένα ἐναντίον τῶν συνθηκῶν εἰρήνης καὶ ἐναντίον τῆς πληρωμῆς τῶν ἐπανορθώσεων.

Η ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΣΥΓΚΛΗΣΙΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΚΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 16. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς διέψευσε τὴν πληροφορίαν ὅτι ἡ ἔκτακτος σύγκλησις τοῦ σώματος σκοπὸν ἔχει νὰ ψηφισθῇ μόνον τὸ κατοχυρωτικόν, ἀκολούθως δὲ νὰ διαλυθῇ ἡ Βουλή.

Τὸ Σάββατον θὰ συνέλθουν ἐν Ἀγκύρᾳ τὰ μέλη τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος εἰς εἰδικὴν συνεδρίασιν διὰ τὴν ἐξέτασιν τῆς δημιουργηθείσης καταστάσεως μετὰ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ νέου κόμματος. Κατὰ τὴν συνεδρίασιν πρόκειται νὰ ὁμιλήσῃ ὁ πρωθυπουργὸς Ἰσμὲτ πασᾶς, ἐκθέτων τὰ πεπραγμένα τῆς Κυβερνήσεως.

Λέγεται ὅτι θὰ προταθῇ ἡ ἐκκαθάρισις τῶν στελεχῶν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος.

Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ νέου κόμματος Φετχῆ μπέης ὑπέβαλεν ὑποψηφιότητα διὰ τὴν κενωθεῖσαν βουλευτικὴν ἕδραν τοῦ Γκιουμουσχανέ.

ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ ΦΗΜΑΙ ΠΕΡΙ ΔΙΑΛΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 16. (Πρακτ. Χαβᾶς). — Τηλεγραφοῦν ἐκ Κων)πόλεως ὅτι φῆμαί τινες ἐνισχύουν τὴν γνώμην περὶ ἐπικειμένης διαλύσεως τῆς Βουλῆς. Ὁ Φετχῆ μπέης ἐπιδιώκει νὰ καταλάβῃ μίαν ἕδραν εἰς τὴν Συνέλευσιν, ὅπως παραστῇ εἰς τὴν προσεχῆ σύνοδον τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως ἐν Ἀγκύρᾳ. Ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις ἀνακοινοῖ ὅτι αἱ στρατιωτικαὶ ἐπιχειρήσεις κατὰ τῶν Κούρδων ἔληξαν χωρὶς νὰ παραβιασθῇ ἡ περσικὴ μεθόριος.

ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΙΚΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΔΙΑ ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΤΩΝ ΚΟΥΡΔΩΝ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 16. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ τουρκικοῦ ἐπιτελείου μετέβη εἰς τὸ Ἀραράτ, ὅπου ὡς γνωστὸν εἶχαν ἐξ ἀρχῆς ὀχυρωθῆ οἱ Κοῦρδοι στασιασταί. Λέγεται ὅτι ἐπὶ τῶν φονευθέντων κατὰ τὰς τελευταίας μάχας στασιαστῶν εὑρέθησαν ἐνδιαφέροντα ἔγγραφα, πολιτικῆς καὶ στρατιωτικῆς φύσεως, ἀφορῶντα εἰς τὴν ὀργάνωσιν τῆς Κουρδικῆς ἐπαναστάσεως.

Η ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 16. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ Τοῦρκος ἀντιπρόσωπος παρὰ τῇ ἐνταῦθα μικτῇ ἐπιτροπῇ, θ' ἀναχωρήσῃ εἰς Ἄγκυραν ὅπως συνεννοηθῇ μετὰ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῶν παρουσιασθέντων ζητημάτων κατὰ τὰς ἐν τῇ ἐπιτροπῇ συζητήσεις διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἑλληνοτουρκικῆς συμφωνίας.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΔΕΝ ΘΑ ΓΙΝΗ ΚΑΙ ΑΛΛΗ ΑΥΞΗΣΙΣ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ

Πληροφορούμεθα ὅτι ἡ ἐπεξεργαζομένη τοὺς νόμους περὶ συντάξεων ἐπιτροπὴ θὰ βραδύνῃ εἰσέτι διὰ νὰ περατώσῃ τὴν μελέτην καὶ νὰ ὑποβάλῃ τὸ πόρισμά της εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

Σχετικῶς μὲ τὴν αὔξησιν τῶν συντάξεων πληροφορούμεθα ὅτι, μολονότι ἡ ἐπιτροπὴ θὰ προτείνῃ τὴν βελτίωσιν τούτων, ἡ Κυβέρνησις δὲν εἶνε ποσῶς διατεθειμένη νὰ ἐπιβαρύνῃ τὸν προϋπολογισμὸν καὶ διὰ νέων αὐξήσεων, δεδομένου ὅτι μόλις τὸ παρελθὸν ἔτος ἐνέγραψε βελτίωσιν αὐτῶν κατὰ 40 ἑκατομμύρια.

Η ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΑΤΕΛΕΙΑ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΕΛΑΙΟΥ ΚΑΙ ΕΛΑΙΩΝ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν κατηρτίσθη διάταγμα συμπληρωματικὸν τοῦ ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου 1926 διατάγματος «περὶ τῶν διατυπώσεων καὶ ὅρων καθ' οὓς ἐπιτρέπεται ἡ ἐπὶ προσωρινῇ ἀτελείᾳ εἰσαγωγὴ καὶ ἡ δημοτικὴ διαμετακόμισις ἐλαίου ἐλαιῶν πρὸς ἀνακαθαρμὸν καὶ ἐλαιοκάρπου κλπ. πρὸς παραγωγὴν ἐλαίου ἐξαχθησομένου εἰς τὸ ἐξωτερικόν».

Διὰ τοῦ καταρτισθέντος διατάγματος ὁρίζεται ὅτι εἰδικῶς οἱ ἐργοστασιάρχαι ἐλαιουργίας οἱ βουλόμενοι ὅπως χορηγηθῇ αὐτοῖς τὸ πλεονέκτημα τῆς ἐπὶ προσωρινῇ ἀτελείᾳ εἰσαγωγῆς βαμβακοσπόρου, ὑποχρεοῦνται ἐν τῇ ὑποβαλλομένῃ πρὸς τοῦτο αἰτήσει νὰ δηλῶσιν ἐπιπροσθέτως τὸ σύστημα, καθ' ὃ προτίθενται νὰ ἐργασθῶσι πρὸς παραγωγὴν τοῦ βαμβακελαίου (δι' ἐκχυλίσεως διὰ διαλυτικῶν ὑγρῶν ἢ δι' ἐκθλίψεως) δεδομένου ὅτι ἀπαγορεύεται ἡ χορήγησις τῆς χρήσεως ἀμφοτέρων τῶν συστημάτων ὑπὸ τοῦ ἰδίου ἐργοστασίου.

Οἱ αὐτοὶ ἐργοστασιάρχαι ὑποχρεοῦνται ὅπως κατὰ τὴν ἑκάστοτε εἰσαγωγὴν τοῦ βαμβακοσπόρου, ἀναγράφωσιν ἐν τῇ κατατιθεμένῃ διασαφήσει εἰσαγωγῆς ἢ αἰτήσει ἀναλώσεως πρὸς μεταποίησιν καὶ τὴν προέλευσιν τοῦ βαμβακοσπόρου, ὡς καὶ τὸ ἐφαρμοζόμενον σύστημα κατεργασίας αὐτοῦ, βάσει τῶν ὁποίων στοιχείων καθορίζεται ἡ ἐξακτέα ποσότης βαμβακελαίου.

Ἀντὶ τῆς ἀπαιτουμένης χρηματικῆς ἢ τραπεζιτικῆς ἐγγυήσεως δύναται νὰ γίνῃ δεκτὴ καὶ προσωπικὴ ἐγγύησις ἀξιόχρεως κατὰ τὴν κρίσιν τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς.

Η ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὁ Δῆμος Πειραιῶς ἑορτάζει τὸν προσεχῆ μῆνα Ὀκτώβριον τὴν ἑκατονταετηρίδα του. Τὸ σχετικὸν πρόγραμμα τοῦ ἑορτασμοῦ περιλαμβάνει ἐν γενικαῖς γραμμαῖς τὰς κάτωθι τελετάς:

1) Παράδοσιν τῶν σημαιῶν εἰς τὰ σχολεῖα τῆς πόλεως. 2) Θεμελίωσιν τοῦ ἐν Πειραιεῖ μνημείου τοῦ Ἀγνώστου στρατιώτου καὶ 3) δέησιν ἐπὶ τῆς νησῖδος Ψυττάλεια εἰς μνήμην τοῦ «Χαμένου Ναύτη».

Σχετικῶς μανθάνομεν, ὅτι ὁ Δῆμος Πειραιῶς, ὅστις εἶνε καὶ ὁ πρῶτος ναυτικὸς Δῆμος τῆς Ἑλλάδος, θὰ ἀναλάβῃ τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ἱδρύσεως καὶ εἰδικοῦ μνημείου τῶν «Χαμένων Ναυτῶν» κοινοῦ δι' ὅλην τὴν ναυτικὴν Ἑλλάδα καὶ σχετικοῦ μὲ ὅλας τὰς ἐποχὰς τῆς ἐθνικῆς σταδιοδρομίας τόσον τῆς πολεμικῆς ὅσον καὶ τῆς εἰρηνικῆς ναυτιλιακῆς.

Τὸ ἐν λόγῳ μνημεῖον θὰ στηθῇ ἐπὶ τῆς Ψυτταλείας ἢ εἰς ἐπιφανὲς σημεῖον τῆς Πειραϊκῆς Χερσονήσου ἢ ἴσως καὶ εἰς μυχὸν τῆς Σαλαμῖνος.

Η ΕΞΑΓΟΡΑ ΤΩΝ ΓΝΩΜΟΝΩΝ ΤΗΣ ΟΥΛΕΝ

Τὸ ὑπουργεῖον Συγκοινωνίας κατόπιν διαβημάτων τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πειραιῶς ἵνα ἐπιτραπῇ εἰς τοὺς καταναλωτὰς τοῦ ὕδατος ἡ ἐξαγορὰ τῶν γνωμόνων καὶ ἡ ἀπαλλαγὴ τῆς πληρωμῆς ἐκμεταλλευτικῶν ἐνοικίων εἰς τὴν Οὔλεν, ἀνεκοίνωσε δι' ἐγγράφου του ὅτι ἐλήφθη ἀπόφασις μειώσεως τοῦ ἐνοικίου τῶν γνωμόνων εἰς τὸ ἀναγκαῖον μόνον ποσὸν τῆς συντηρήσεως αὐτῶν καὶ τῆς τοκοχρεωλυτικῆς ἐξοφλήσεως τῆς ἀξίας των.

Η ΕΠΑΝΟΔΟΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΚΑΙ Η ΛΥΣΙΣ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΖΗΤΗΜΑΤΩΝ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΔΙΑ ΤΟ ΑΓΡΟΤΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 16 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ὁ κ. Βενιζέλος, κατὰ τὴν ἐνταῦθα παραμονήν του, λαμβάνει καθημερινῶς παρὰ τῆς Κυβερνήσεως διάφορα στοιχεῖα, δι' ὧν καθίσταται ἐνήμερος τῶν ἐκκρεμούντων ἐσωτερικῶν ζητημάτων. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν στοιχείων τούτων ἑτοιμάζει, ὡς μοῦ ἀνεκοίνωσε, τὰς ἀναγκαίας καὶ δυνατὰς λύσεις τῶν ἐν λόγῳ ζητημάτων, εἰς τὰς ὁποίας θὰ προβῇ εὐθὺς μετὰ τὴν εἰς Ἀθήνας ἐπάνοδόν του. Τὰς λύσεις αὐτὰς θὰ ἐξαγγείλῃ εἰς γενικὰς γραμμὰς ἐν τῷ λόγῳ τὸν ὁποῖον θὰ ἐκφωνήσῃ κατὰ τὸ παρατεθησόμενον πρὸς τιμήν του γεῦμα, ἅμα τῇ ἐπιστροφῇ του. Εἰς τὸν λόγον του, τὸν ὁποῖον θὰ ἑτοιμάσῃ ἐν σκελετῷ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἀπὸ Μασσαλίας εἰς Πειραιᾶ ταξειδίου του, θὰ ἀναπτύξῃ ἀφ' ἑνὸς μὲν τὸ τετελεσμένον, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὸ ἀπομένον πρὸς συμπλήρωσιν ἔργον τῆς Κυβερνήσεώς του.

Σχετικῶς μὲ τὸ ἀγροτικὸν ζήτημα, τὸ ὁποῖον ἰδιαιτέρως καὶ εὐρέως θ' ἀπασχολήσῃ τὸν λόγον του, ὁ κ. Βενιζέλος, ὡς μοῦ ἀνεκοινώθη, μολονότι εἶνε πάντοτε διατεθειμένος εἰς τὴν ἐξεύρεσιν «γονίμων καὶ δικαιολογημένων» συμβιβασμῶν», νομίζει ἐν τούτοις ὅτι ὁ ἀγροτικὸς λαὸς πρέπει νὰ παύσῃ παραπλανώμενος καὶ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν του ὅτι ὑφίστανται νόμοι, κανονισμοὶ καὶ ἰδιαιτέρα ἁρμοδιότης τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης.

ΑΛΛΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ

Εἰς ἄλλας του δηλώσεις σχετικῶς μὲ τὸ ἀγροτικὸν ζήτημα ὁ κ. Βενιζέλος εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Ἀδυνατῶ νὰ ἐννοήσω τί ἀκριβῶς θέλουν οἱ ἀγρόται. Ἡ Κυβέρνησις τοὺς ἐχάρισε φόρους τοῦ τρέχοντος καὶ τοῦ προσεχοῦς ἔτους, ἀδυνατεῖ ὅμως νὰ τοὺς χαρίσῃ καὶ τοὺς καθυστερουμένους, οἱ ὁποῖοι ὁπωσδήποτε θὰ πληρωθοῦν, διότι διαφορετικὰ οἱ καταβάλλοντες ἐμπροθέσμως τοὺς φόρους θὰ ἐθεωροῦντο μωροί.

»Ἐνδεχομένως θὰ παρασχεθοῦν διευκολύνσεις».

Ὅσον ἀφορᾷ ἐξ ἄλλου τὴν ζητουμένην ἀναστολὴν τῆς πληρωμῆς τῶν ἀγροτικῶν δανείων πρὸς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν, ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς:

«Οἱ ἀγρόται ὀφείλουν νὰ κατανοήσουν ὅτι ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα δὲν εἶνε κρατικὸν ἵδρυμα. Ἡ Κυβέρνησις ἀδυνατεῖ νὰ ἐπεμβαίνῃ αὐθαιρέτως εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς Τραπέζης. Οἱ νόμοι ὡς καὶ οἱ κανονισμοὶ τῆς Τραπέζης προβλέπουν περὶ μέτρων καὶ προϋποθέσεων, ποὺ θὰ ἐφαρμοσθοῦν προκειμένου νὰ χορηγηθοῦν ἀναστολαὶ καταβολῆς τῶν χρεῶν. Συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους οἱ δικαιούμενοι θὰ πληρώσουν, ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἀδυνατοῦντας νὰ τὸ πράξουν ἡ Τράπεζα θὰ ἐκτιμήσῃ τὴν ἀδυναμίαν των, χορηγοῦσα ἀναστολήν».

ΠΟΤΕ ΕΠΙΣΤΡΕΦΕΙ

Ὁ κ. Βενιζέλος θὰ ἀναχωρήσῃ ἐντεῦθεν, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, τὴν Παρασκευὴν διὰ Μασσαλίαν, ὁπόθεν θὰ ἐπιβιβασθῇ τῆς «Ἄνδρου» διὰ Πειραιᾶ, ὅπου θὰ εὑρίσκεται τὴν Τετάρτην.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐτηλεγράφησε πρὸς τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον ἵνα ἀνακοινωθῇ εἰς τὸν νομάρχην Ἀρκαδίας ὅτι εὐχαρίστως θὰ παραστῇ εἰς τὰς ἐν Τριπόλει ἑορτὰς τῆς Ἑκατονταετηρίδος, εἰς τὰς ὁποίας ἐκλήθη, ἐφόσον θὰ ὡρίζοντο αὗται πρὸ τῆς 15ης Ὀκτωβρίου.

Αἱ ἑορταὶ τῆς Τριπόλεως εἶχαν ὁρισθῆ διὰ τὴν προσεχῆ Κυριακήν, σήμερον δὲ θὰ ληφθῇ ἀπόφασις ἐὰν θὰ ἀναβληθοῦν ἐν ἀναμονῇ τῆς ἐπανόδου τοῦ κ. Βενιζέλου.

ΣΥΛΛΗΨΕΙΣ ΚΟΡΥΦΑΙΩΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ

Η ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΡΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΣΤΟΛΟΝ

Νέαι συλλήψεις κομμουνιστῶν ἐνηργήθησαν ὑπὸ ὀργάνων τῆς Εἰδικῆς Ἀσφαλείας. Πρόκειται περὶ τριῶν σημαινόντων ἄσσων τοῦ κομμουνισμοῦ, τοῦ Ἀνδρονίκου Χαϊτᾶ, διευθυντοῦ τοῦ πολιτικοῦ γραφείου τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος, Κ. Ἠλιάδη ἢ Εὐτυχιάδη, μέλους τοῦ ἰδίου γραφείου καὶ διευθυντοῦ τῆς ἀντιμιλιταριστικῆς κινήσεως καὶ Ἐλευθερίου Ἀποστόλου, μέλους τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν κομμουνιστικῶν νεολαιῶν τῆς Ἑλλάδος. Καὶ οἱ τρεῖς κατεζητοῦντο ἀπὸ καιροῦ, βαρυνόμενοι μὲ τὴν κατηγορίαν τῆς ἐσχάτης προδοσίας ἐπὶ κατασκοπείᾳ. Ἡ σύλληψίς των ἐνηργήθη ὑπὸ τὰς ἀκολούθους περιστάσεις.

Ὁ εἰς τὴν εἰδικὴν ἀσφάλειαν ὑπηρετῶν μοίραρχος κ. Φοντάνας ἔλαβε κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τὴν πληροφορίαν ὅτι ὁ Χαϊτᾶς εὑρίσκετο ἐνταῦθα καὶ ὅτι συνηντᾶτο τακτικὰ μὲ ἕνα κομμουνιστὴν μέσῳ τοῦ ὁποίου διεβίβαζεν εἰδήσεις εἰς τοὺς δρῶντας ἐνταῦθα ὁμοϊδεάτας του. Ὁ διευθυντὴς τῆς Εἰδικῆς Ἀσφαλείας ταγματάρχης κ. Παπαγρηγοράκης εἰς τὸν ὁποῖον ἀνεφέρθη τὸ τοιοῦτον, ἀνέθεσε τὴν ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν τοῦ Χαϊτᾶ εἰς τὸν ἀνθυπασπιστὴν κ. Μεϊμάρην. Ὁ τελευταῖος οὗτος ἔχων εἰς τὴν ἀκολουθίαν του καὶ τοὺς χωροφύλακας Βουλσῆν, Μαυροφόρον καὶ Πούλιον παρηκολούθησεν τὸν κομμουνιστήν, ὁ ὁποῖος συνηντᾶτο μὲ τὸν Χαϊτᾶν καὶ χθὲς τὸ ἀπόγευμα τὸν ἀνεκάλυψεν εἰς ἓν καφενεῖον τοῦ Γουδὶ ὅπου καὶ τὸν συνέλαβε. Τὴν σύλληψιν τοῦ Χαϊτᾶ ἐπηκολούθησεν ἡ σύλληψις τοῦ Ἠλιάδη καὶ κατόπιν ἡ σύλληψις τοῦ Ἀποστόλου. Τὸν τελευταῖον ὑπέδειξεν εἰς τὰ ὄργανα τῆς Εἰδικῆς Ἀσφαλείας ἕνας ἀστυφύλαξ.

Ἐπὶ τοῦ Ἠλιάδη εὑρέθησαν καὶ κατεσχέθησαν ἐκθέσεις τοῦ ἰδίου κομμουνιστοῦ πρὸς τὴν Γ' Διεθνῆ διὰ τὴν ἐν γένει δρᾶσιν του εἰς τὸν στρατὸν καὶ εἰς τὸν στόλον. Εἰς τὰς ἐκθέσεις ταύτας θίγονται σπουδαῖα στρατιωτικὰ ζητήματα ὥστε νὰ δύναται νὰ ἐξαχθῇ ἐξ αὐτῶν ὅτι ἐνηργεῖτο πράγματι κατασκοπεία ὑπὸ τοῦ κομμουνιστοῦ.

ΠΟΙΟΙ ΟΙ ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΕΣ

Ἐκ τῶν συλληφθέντων ὁ Χαϊτᾶς εἶνε ἡλικίας 37 ἐτῶν, κατάγεται ἐκ Πόντου καὶ εἶνε τελειόφοιτος τῆς Νομικῆς. Ὁμιλεῖ καλῶς τὴν ρωσσικὴν καὶ παρουσιάζεται ὡς δημοσιογράφος. Εἶνε παλαιὸς κομμουνιστὴς καὶ ἔχει διατελέσει κατ' ἐπανάληψιν μέλος τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς αὐτοῦ. Ἐξεπαιδεύθη ἐν Μόσχᾳ καὶ ἔχει μεταβῆ κατ' ἐπανάληψιν εἰς τὴν Ρωσσίαν ὅπου ἔλαβε μέρος εἰς διάφορα κομμουνιστικὰ συνέδρια ὡς ἀντιπρόσωπος τῶν Ἑλλήνων κομμουνιστῶν. Ἀντεπροσώπευσεν ἐπίσης τὸ Ε. Κ. Κ. εἰς τὸ Συνέδριον τῆς Βαλκανικῆς Ὁμοσπονδίας, εἰς τὸ ὁποῖον συνεζητήθη καὶ ἀπεφασίσθη ἡ Αὐτονομία τῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης. Κατὰ τὸ ἔτος 1926 ἀπηλάθη εἰς τὴν Ἀνάφην. Λόγῳ τῆς ἀναμίξεώς του εἰς τὴν αὐτονομιστικὴν κίνησιν τῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης κατηγορήθη ἐπὶ ἐσχάτῃ προδοσίᾳ. Παρουσιάζεται μὲ τὰ ψευδώνυμα Παπαδόπουλος, Βεϊνόγλου, Μασταράκος, Λαμπριανίδης, Εὐγενιάδης καὶ θεωρεῖται πολὺ ἐπικίνδυνος ἀπὸ τὴν Ἀστυνομίαν. Τὸ κομμουνιστικὸν κόμμα τῆς Ἑλλάδος τὸ διευθύνει κατ' οὐσίαν αὐτός.

Χαϊτᾶς

Ὁ Ἠλιάδης ἢ Εὐτυχιάδης εἶνε ἡλικίας 31 ἐτῶν καὶ κατάγεται ἐκ Πόντου. Κατὰ τὰς πληροφορίας τῆς Ἀστυνομίας οὗτος διευθύνει τὴν ὅλην ἀντιμιλιταριστικὴν κίνησιν ἐν Ἑλλάδι. Εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀφίκετο κατὰ τὸ 1922. Ἐναντίον του εἶχεν ἐκδοθῆ ἔνταλμα ἐπὶ ἐσχάτῃ προδοσίᾳ.

Ἀποστόλου

Ὁ Ἀποστόλου κατάγεται ἐξ Ἀθηνῶν καὶ εἶνε ἡλικίας 26 ἐτῶν. Ἐργάζεται μετὰ μεγάλου φανατισμοῦ ὑπὲρ τοῦ κομμουνισμοῦ καὶ ἔχει διατελέσει γραμματεὺς τῆς κομμουνιστικῆς νεολαίας Ἀθηνῶν καὶ γενικὸς γραμματεὺς τῆς Ὁμοσπονδίας τῶν νεολαιῶν. Εἰς τὸ κατὰ τὸ ἔτος 1925 συγκροτηθὲν Συνέδριον τῶν κομμουνιστικῶν νεολαιῶν ἦτο εἰσηγητὴς τῆς αὐτονομήσεως τῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης. Κατὰ τὸ ἔτος 1926 ἀπηλάθη εἰς τὴν Ἀνάφην καὶ βραδύτερον ἐνεκλείσθη εἰς τὰς φυλακὰς τῶν Παραπηγμάτων. Κατὰ τὸ ἔτος 1927 κατηγορήθη ἐπὶ ἐσχάτῃ προδοσίᾳ διὰ τὰς αὐτονομιστικάς του ἐνεργείας καὶ ἐξεδόθη ἐναντίον του ἔνταλμα συλλήψεως ἀπὸ τὸν ἐπιληφθέντα σχετικῶν ἀνακρίσεων ἐφέτην ἀνακριτήν. Συλληφθεὶς τότε προεφυλακίσθη εἰς τὰς φυλακὰς Συγγροῦ καὶ μετὰ τὴν ἀποφυλάκισίν του ἐξετοπίσθη εἰς Σφακιὰ τῆς Κρήτης. Ἀργότερον ἐξετοπίσθη εἰς τὰς Κυκλάδας.

ΤΟ ΧΘΕΣΙΝΟΝ ΤΡΑΓΙΚΟΝ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ

ΘΑΝΑΤΟΙ ΕΞ ΑΣΦΥΞΙΑΣ

Τὴν 3ην πρωϊνὴν ὥραν χθὲς ὁ ἀστυφύλαξ Ν. Σκαβάτζος ἀντιληφθεὶς ὅτι ἦτο ἀνοικτὸν τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀρείου Πάγου οἰνοπωλεῖον Δ. Χύτου χωρὶς κανεὶς νὰ εὑρίσκεται ἐντὸς αὐτοῦ, εἰσῆλθε καὶ παρετήρησεν ἐντὸς τοῦ ὑπογείου τοῦ καταστήματος δύο ἀναισθήτους ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι δὲν ἔδιδον σημεῖα ζωῆς. Ὑποψιασθεὶς ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ἐγκλήματος ἐκάλεσε καὶ ἕνα ἄλλον συνάδελφόν του μετὰ τοῦ ὁποίου κατῆλθον εἰς τὸ ὑπόγειον ἐκ μιᾶς καταπακτῆς ἡ ὁποία ἦτο ἀνοικτή. Εἰς τὸ μέσον τῆς κλίμακος τοῦ ὑπογείου ἔκειτο ὁ 24ετὴς ὑπάλληλος τοῦ οἰνοπωλείου Σ. Θεοδώρου εἰς δὲ τὴν βάσιν αὐτῆς ὁ καταστηματάρχης Δ. Χύτος. Ἀμφότεροι ἐξήχθησαν ἀπὸ ἐκεῖ ἀμέσως καὶ προσκληθεὶς τοὺς ἐξήτασεν ὁ ἰατρὸς κ. Κ. Σαραντάκης διαμένων ἐκεῖ πλησίον. Ὁ Χύτος ἦτο νεκρὸς ἐνῷ ὁ κ. Θεοδώρου ἀνέπνεεν ἀκόμη. Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐξέπνευσεν ἐνῷ μετεφέρετο εἰς τὸ Πολιτικὸν Νοσοκομεῖον.

Ὁ θάνατος ἀμφοτέρων ἐπῆλθε συνεπείᾳ δηλητηριάσεως τῶν ἀπὸ μονοξείδιον τοῦ ἄνθρακος ἀναπτυχθὲν ἀπὸ τὰς ἀναθυμιάσεις τοῦ ὑπάρχοντος εἰς τὸ ὑπόγειον μούστου. Τὸ ὑπόγειον ὅπου ἐσημειώθη τὸ δυστύχημα δὲν εἶχε κανένα παράθυρον οὐδὲ ἄλλην τινὰ διέξοδον ἐκτὸς τῆς καταπακτῆς ἡ ὁποία τὸ συνδέει μὲ τὸ κατάστημα. Πρῶτος φαίνεται ὅτι ἐπεχείρησε νὰ κατέλθῃ εἰς τὸ ὑπόγειον ἀπὸ τὴν καταπακτὴν ὁ Χύτος. Ὁ ὑπάλληλός του θὰ εὗρε τὸν θάνατον ἐνῷ θὰ ἔσπευδεν εἰς βοήθειάν του.

ΙΤΑΛΙΚΗ ΜΟΙΡΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΥΡΟΝ

Κατὰ πληροφορίας πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν τὴν 24ην τρέχοντος θὰ καταπλεύσῃ εἰς Σῦρον ἰταλικὴ ναυτικὴ μοῖρα ὑπὸ τὸν ναύαρχον Ντοῦτσι, θὰ παραμείνῃ δὲ αὕτη εἰς τὰ ἑλληνικὰ ὕδατα 4 ἢ 5 ἡμέρας.

Η ΕΞΕΓΕΡΣΙΣ ΤΟΥ ΑΓΡΟΤΙΚΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ, 16. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ἐπιτροπὴ Κοζάνης μεταβᾶσα εἰς Γρεβενὰ ἐδήλωσεν ὅτι ὁλόκληρος ἡ περιφέρεια τάσσεται ἀλληλέγγυος τῶν Γρεβενιωτῶν διὰ τὸ ζήτημα τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς. Ἐπίσης ὁ βουλευτὴς κ. Κουπαροῦσος ἐτηλεγράφησεν εἰς τοὺς κατοίκους νὰ ἐπιμείνουν. Ὁ νομάρχης Κοζάνης ἐξ ἄλλου ἐτηλεφώνησεν εἰς τὸν ἔπαρχον τῶν Γρεβενῶν νὰ καθησυχάσῃ τοὺς κατοίκους, ὑποσχεθεὶς ἀποδοχὴν τῶν αἰτημάτων των. Οἱ κάτοικοι ἀπήντησαν ὅτι ἀδυνατοῦν νὰ ὑποχωρήσουν πρὶν ἢ ἀρχίσῃ ἡ κατασκευὴ τῆς γραμμῆς. Ὁ Τύπος τῆς Μακεδονίας παραλλήλως ἐπιτίθεται βιαίως κατὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας κ. Καραπαναγιώτη.

Ο κ. ΒΟΥΡΛΟΥΜΗΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗΝ ΜΑΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΝ

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ, 16. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Εἰς τὸ Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον ἐδόθη πρὸς τιμὴν τοῦ κ. Βουρλούμη καὶ τῶν ἐκθετῶν γεῦμα. Ὁ κ. Βουρλούμης, ἀπαντῶν εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ Ἐπιμελητηρίου κ. Παπακωνσταντίνου, ἔκαμε τὸν ἀπολογισμὸν τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς χώρας, τονίσας ὅτι ἡ ἐφετεινὴ οἰκονομικὴ κατάστασις δὲν εἶναι χειροτέρα τῆς περυσινῆς, διότι καὶ ἡ τραπεζιτικὴ κίνησις ἐπανεῦρε τὸν κανονικόν της ρυθμόν, καὶ αἱ μεγάλαι ἑταιρίαι ἐνισχύθησαν ὑπὸ τοῦ Κράτους. Ἐπίσης αἱ καθυστερήσεις τῆς πληρωμῆς τῶν γραμματίων περιωρίσθησαν, αἱ καταθέσεις ηὐξήθησαν, οἱ τόκοι ἐμειώθησαν καὶ τὸ ἔλλειμμα τοῦ ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου ἐμειώθη κατὰ 276 ἑκατομμύρια. Κατηγοροῦμαι —εἶπεν— ὅτι αἰσιοδοξῶ. Τί θὰ ἐλέγατε ὅμως διὰ στρατηγὸν ὁδηγοῦντα στρατιώτας εἰς τὴν μάχην ἐὰν διεκήρυττε βεβαίαν καταστροφήν;

Ὁμιλῶν ἀκολούθως διὰ τὴν ἀγροτικὴν ἐξέγερσιν, ἀπέδωκε ταύτην εἰς τοὺς δημοκόπους τῆς ὑπαίθρου, ἐκμεταλλευομένους τὰς καταστροφὰς ἐκ τῶν θεομηνιῶν καὶ ἐπωφελουμένους τῆς δυσπραγίας. Ἀναφερόμενος εἰς τὸ ψήφισμα τοῦ ἀγροτικοῦ συλλαλητηρίου, εἶπεν ὅτι τοῦτο παρέχει τὴν εἰκόνα πνευματικῆς ἀναρχίας, ἀπηρίθμησε δὲ μέτρα ὑπὲρ τῆς γεωργίας, τονίσας ὅτι εἶναι ἀδύνατον τὸ Κράτος νὰ ἀγοράζῃ προϊόντα καὶ μάλιστα εἰς τιμὰς ἀνωτέρας τῆς διεθνοῦς ἀγορᾶς. Ἐχαρακτήρισε περαιτέρω ὡς παράκρουσιν τὴν ἀπειλὴν τῶν Ἠλείων νὰ συγκροτήσουν ἔνοπλον συλλαλητήριον, προσθέσας ὅτι τὸ δημοκοπικὸν ἔργον ἐφαρμοσθὲν ἀπὸ δεκαετίας, ἐπέτυχε τὰς ἐπακολουθησάσας καταστροφάς.

Καταλήγων συνέστησε πίστιν καὶ θάρρος εἰς τὸν λαόν, διότι εἶναι ἐγκληματικὸν ἔργον τῶν ἀνθρώπων, ἀγωνιζομένων νὰ ἐμπνεύσουν εἰς αὐτὸν ἀποκαρδίωσιν καὶ δυσπιστίαν.

Αὔριον ὁ κ. Βουρλούμης θὰ ἐπιθεωρήσῃ τὰ ἐργοστάσια τῆς Ναούσης καὶ τῆς Ἐδέσσης, τὴν δὲ ἑσπέραν θὰ ἀναχωρήσῃ εἰς Ἀθήνας.

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ, 16. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ κ. Βουρλούμης ἐπεσκέφθη σήμερον τὰς καπναποθήκας τὰς ὁποίας καὶ ἐπεθεώρησε. Μερικὰς ἐξ αὐτῶν εὗρεν ἀνθυγιεινὰς καὶ συνέστησε τὴν ἄμεσον ἐπισκευήν των. Ἀκολούθως ἐδέχθη πλείστας ἐπιτροπὰς ἐργατῶν ὑποβαλόντων αἰτήματα τοπικῆς σημασίας. Μεταξὺ τῶν αἰτημάτων ὑπάρχει καὶ ἕν, διὰ τοῦ ὁποίου ζητεῖται ἵνα τὸ Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως Καπνεργατῶν δώσῃ 60 ἡμερομίσθια, τὸ δὲ Κράτος νὰ πληρώσῃ τὰ δοθέντα πέρυσι δεκαπέντε ὡς προκαταβολὴν τῶν ἐφετεινῶν. Ὁ κ. Βουρλούμης παρέπεμψε τὴν αἴτησιν ταύτην εἰς τὸ Τ.Α.Κ.

Οἱ ἐλαιοχρωματισταὶ ἐζήτησαν μονοπώλησιν τοῦ ἐπαγγέλματος, ὁ δὲ κ. Βουρλούμης ἀπήντησεν ὅτι ἡ μονοπώλησις τῶν ἐπαγγελμάτων προὐκάλεσε τὴν γαλλικὴν ἐπανάστασιν.

Η ΓΡΑΜΜΗ ΚΑΛΑΜΠΑΚΑΣ — ΒΕΡΡΟΙΑΣ

Ὁ κ. Καραπαναγιώτης συνειργάσθη χθὲς μὲ τοὺς κ. κ. Βουγιούκαν καὶ Λεκόπουλον διὰ τὸ ζήτημα τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Καλαμπάκας—Κοζάνης — Βερροίας. Ἀπεφασίσθη ὅπως ἡ κατασκευὴ τῆς γραμμῆς, ἀνατεθῇ εἰς τοὺς Σ. Ε. Κ.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ 16ης ΣΕΠΤΕΜΒΡ.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΠΙ	ΑΓΟΡΑ	ΠΩΛΗΣΙΣ
Λονδίνου..	374.25	375.—
Παρισίων..	3.022	3.033
Ν.Ὑόρκης..	76.78	76.96
Ἑλβετίας...	14.95	14.985
Ἰταλίας.....	4.02	4.035
Ὀλλανδίας..	30.957	31.057
Βρυξελλῶν..	2.15	2.16
Βερολίνου..	18.35	18.41
Βιέννης....	10.86	10.895
Σόφιας.....	0.550	0.56
Βουκουρεστ.	0.471	0.479
Πράγας.....	2.280	2.295
Δηνάριον...	.247	1.355

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ εἰς λίρας		Κλείσιμον 15)9	
5 % 1910	62.50	5 % 1881	74.—
5 % 1914	77.50	5 % 1884	74.—
7 % 1924	103.50	4 % 1887	61.—
6 % 1928	89.75	4 % 1889	60.—
Κτηματικ.	98.75	5 % 1890	74.—
Παραγωγ.	87.25	4 % 1902	61.—
Ἀνταλλάξ.	98.75	5 % 1907	87.—

ΠΑΡΙΣΙΩΝ εἰς φρ. γαλλ.		Κλείσιμον 16)9	
5 % 1914		Λαυρίου..	8
Τρ. Ἀθηνῶ		Ἠλεκτρικ.	126
Τρ. Ἀνατολ	310	Σ.Π.Α.Π.	233
Οἴνων.....	253	Σιδ.Θεσσ.	251

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ φρ χρ. Κλείσ. 16)9 γρόσ.			
Τρ. Ἀθηνῶ	40.50	Ἀνταλλάξ.	249.—
Τρ. Ἀνατολ	62.—		

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Εἰς τὴν χρηματαγορὰν ἐσημειώθησαν χθὲς τάσεις ὑποτιμητικαὶ συνεπείᾳ προσφορᾶς. Τὸ κλείσιμον ἐδόθη χαλαρόν.

ΑΙ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΞΙΩΝ

ΤΙΤΛΟΙ	ΑΝΩΤ.	ΚΑΤ.	ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ 16)9	15)9
Ἑλλάδος...	7315	7290	7315	7325
Ἐθνικῆς....	69100	68850	69100	69000
Ἀθηνῶν....	602	595	596	602
Ἀνατολῆς..	920	915	918	925
Ἐμπορικῆς..	780	778	778	783
Βιομηχανίας	220	220	220	224
Ἐθν.Ἀτμ...	299	299	299	299
Οἰνοπνευμ..	398	389	393	403
Οἴνων......	765	760	765	776
Ἠλεκτρ.Σιδ	640	638	638	644
Ἠσαΐα.....	9.—	9.—	9.—	9.—
Πυριτοδοπ..	1870	1860	1860	1880
Λιπασμάτων	810	810	810	810
Ἔργον....	230	230	230	230
Προμηθεὺς..	850	842	845	865
Σ.Π.Α.Π...	700	688	689	703
Ἐριουργίας.	260	258	258	262
Πειραϊκῶν..	115	115	115	114
Χρώματα...	390	390	390	390
Διαμαντοπ..	115	115	115	115
Καπνοῦ....	234	234	234	235
Τέκτων....	118	118	118	118
Ἠλεκτρικῆς	370	367	368	373
Ἀνταλλάξιμ	95650	95550	956—	956—

ΤΙΤΛΟΙ ΕΚΤΟΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ: Χαρτοποιΐας Αἰγίου 225, Κάδμος 130. Φὶξ 460. Φῶς 50. Ἱπποδρομιῶν 350, Πουλοπούλου 190, Πὰκ 130, Ὑποδηματοπ. «Τιτὰν» 500.

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ: Λονδῖνον, 16 Σεπ)βρίου.—Παρισίων 123.75, Ν. Ὑόρκης 4.8621, Ἑλβετίας 25.08, Ἰταλίας 92.69, Ἱσπανίας 39.675, Ἀμστερνταμ 12.074, Στοκχόλμης 18.102, Βρυξελλῶν 34.831, Βουκουρεστίου 817.50, Βερολίνου 20.361, Βιέννης 34.47, Πράγας 164.10, Βελιγραδίου 273, Σόφιας 670, Βουδαπέστης 27.80.

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ: Ἀνταλλάξιμα 8 %. — Μετρητοῖς 952. Προθεσμία 955.50—956.50 καὶ 956 (κλείσιμον).

Ἀνταλλάξιμα 6 %. — Προθεσμία 820 — 833 καὶ 820.50 καὶ 818.50

Ἑλλήνων Ὑπηκόων. — Μετρητοῖς 476.50 — 477.50 καὶ 477 (κλείσιμον).

Ἑλλήνων Ὑπηκόων.— Προθεσμία 477.50 (κλείσιμον).

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ. — Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίαν τοῦ Χρηματιστηρίου Ἐμπορευμάτων ἐσημειώθησαν αἱ κάτωθι τιμαί:

Σῖτος: Μανιτόμπα Νο Ι δολ. 4.10 κατὰ 100 χιλ. Τσὶφ ἕτοιμος (πωλ.).

Σῖτος: Χὰρτ—Βίντερ Νο Ι, δολ. 3.90 κατὰ 100 χιλ. Τσὶφ ἕτοιμος (πωλ.)

Σῖτος: Βουλγαρίας εἰδ. βάρος 79) 80 2 % ξέν. ὑλ. Σελ. 135 κατὰ τόν. Τσίφ. Φόρτωσις ἄμεσος (πωλ.).

Ἀραβόσιτος: Μακεδονίας δραχμ. 3.65 κατ' ὀκᾶν ἑλ. μικτοβ. ἕτοιμος (πωλ.).

Ἀραβόσιτος: Θράκης δραχ. 3.65 κατ' ὀκᾶν ἑλ. μικτοβ. ἕτοιμος (πωλ.).

Κριθή: Μακεδονίας δραχ. 2.70 κατ' ὀκᾶν χῦμα ἑλ. ἑτοίμη (πωλ.).

Κριθή: Μακεδονίας δραχ. 2.70 κατ' ὀκᾶν ἑλ. μικτοβ. ἑτοίμη (πωλ.).

Ἄλευρα Ἀμερικῆς Νέλσων δραχ. 10.80 κατ' ὀκᾶν ἑλ. μικτοβ. ἕτ.

Ἄλευρα Αὐστραλίας δρχ. 9.40 κατ' ὀκᾶν ἑλ. μικτοβ. ἕτ.

Ἄλευρα Γαλλίας δραχ. 8.50 κατ' ὀκᾶν ἑλ. μικτοβ. ἕτ.

Βρώμη: Μακεδονίας δραχ. 3 κατ' ὀκᾶν ἑλ. μικτοβ. χῦμα ἑλ. ἑτοίμη.

Βρώμη: Μώλου δραχ. 3.35 κατ' ὀκᾶν ἑλ. μικτοβ. χῦμα ἑλ. ἑτοίμη.

Βρώμη: Θεσσαλίας δραχ. 3.25 κατ' ὀκᾶν ἑλ. μικτοβ. ἑλ. ἑτοίμη.

Φασόλια: Βουλγαρίας $ 11.17.0 κατὰ τόν. τσὶφ φόρτ. ἄμεσος.

Φασόλια: Ρουμανίας βανίλιες $ 16.10.0 κατὰ τόν. τσὶφ φόρτ. Σεπτ.

Τρίτη 16 Σεπτεμβρίου ΔΕΛΤΙΟΝ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ Κλείσ. μεσημβρ.

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ		ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ	
5 % 1881	5575	5 % 1898	70.—
5 % 1884	5585	5 % 1900	65.—
4 % 1887	4550	1 % 1906	57.—
4 % 1889	4490	6 % 1917	88.—
5 % 1890	5550	6 % 1918	87.—
5 % 1893	5320	8 % Α.Β.1919	94.—
2½ % 1898	37000	8 % Γ.Σ.1925	91.75
4 % 1902	4300	5 % 1920 π.	196.50
5 % 1907	1350	5 % 1920 μ.	209.50
4 % 1910	4630	6½ % 1922	97.—
5 % 1914	5775	6 % 1926	94.—
7 % 1924	7770	8 % 1926	100.50
7 % 1924	36500	8 % 1927	477.50
8 % 1925	81500	Ἀνταλλ. 8 %	956.—
6 % 1928	6735	Ἀνταλλ. 6 %	818.50
6 % 1928	37000	Βουλγαρ. 6 %	416.—
		Πολεμοπ. 6 %	76.50

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

2.50 %	1904	67.—	7.— %	1925	270.—
2.50 %	1912	65.50	7.— %	1926	270.—
2.— %	1925	6450			

ΜΕΤΟΧΑΙ

Τραπεζῶν	
Ἑλλάδος...	7315
Ἐθνικῆς....	69100
Κτηματικῆς	3500
Ἀθηνῶν....	596
Ἀνατολῆς..	918
Λαϊκῆς....	5050
Ἐμπορικῆς	778
Πειραιῶς...	405
Βιομηχανίας	220
Οἰκονομίας.	30
Κεντρικῆς..	260
Κοσμαδοπ..	800
Χίου......	700
Ἑλ.Ευ.Πίστ	218
Καραβασίλη	5200
Λακωνίας..	110

Οἰνοπνευματ.	
Οἰνοποιΐας.	393
Οἴνων......	765
Καμπᾶ.....	143
Ἠσαΐα.....	9.—
Ἕνωσις....	102
Γεωργ.Βιομ.	204

Ἀτμοπλ.	
Κάππαρη...	—
Ἀχαϊκῆς....	110
Ἐθνικῆς....	247
Μιχαληνοῦ	515
Χιακῆς.....	320
Γιαννουλάτ.	135
Κροκοδείλου	195

Βιομηχαν.	
Ἑρμῆς......	162
Καπνοῦ.....	234
Ἀπόλλων...	80
Βασιλειάδη.	340
Πυριτιδοπ..	1860
Λιπασμάτων	810
Χρωμάτων..	390
Ἄγκυρα....	20
Βιὸ........	137
Παλλὰς....	200
Κυλινδρόμ..	124
Ἥλιος.....	33
ΨυγεῖαΘεσ.	220
Ἀθηνᾶ.....	60
Παγ.Πατησ.	75
Ἀλεξόπουλο	17
Σάντιας....	6.—
Κονσέρβαι..	270
Ψυγ. Πειρ..	290
Ἀνατολὴ...	160
Χημ.Βιομηχ.	90
Προμηθεὺς..	845
Ἄλατος....	85
Λεβαδείας..	160

Ἀνθρακευτ	
Ἀλιβερίου..	18
Ἀνθρακωρ..	8.—
Ἐπ.(κοιναί)	33.—
Ἐπ. (προν.)	100
Λαυρίου....	5 50
Ὠρωποῦ....	13

Σιδ)μικαί	
Θεσσαλίας.	47
Σ.Π.Α.Π...	689
Ἠλεκτρ.Σιδ.	638

Οἰκοδ)καί	
Ἡρακλῆς..	777
Τιτὰν.....	2350
Ξυλείας...	115
Τέκτων...	118
Ἔρθα.....	560
Ἄτλας....	40.—
Ἔργον....	230
Κέκρωψ...	209
Κύκλωψ...	123
Ἐργοληπτι	115
Ὄλυμπος..	200
ΑΚΤΕ.....	25.—
Πρώτη Οἰκ	185
Καψαμπέλη	87
Ἐλλοῦλ...	66

Ὑφαντουρ	
Πειρ.Ἐπιχ	115
Ἐριουργία	258
Βερμίου...	347
Ἔρια.....	78
Ἑλλ.Ταπητ	29
Χρυσαλλὶς	100
Βάμβαξ...	95
Ὑφαντουργ	20
Ἀθηναΐς..	118
Ναθαναὴλ.	395
Φανελλοπ.	50

Διάφοροι	
Ἠλεκτρικὴ	368
Ἑνιαίας...	550
Τίτλ.Ἰδρ.	40
Ὑπεγγύων	4425
Κορίνθου.	350
Γεν.Ἀποθ	390
Ἐξαγ.Καπν	4925

Γραφεῖον Γ. ΣΤΟΥΠΑΘΗ

Β' ΕΚΔΟΣΙ

ΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ Κ. ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΙΑΛΥΣΙΝ ΤΗΣ Ε. ΕΝΕΚΡΙΘΗΣΑΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕ ΥΠΟ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩ

ΓΕΝΕΥΗ, 16. (Τοῦ ἀπεσταλμένου μας). γνώσθησαν ἐνταῦθα ἀνακοινώσεις τοῦ ὑπ τῆς Γεωργίας κ. Σπυρίδη, γενόμεναι ἐν Ἀ περὶ ρυθμίσεως τῶν ζητημάτων τῆς ὑπὸ Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων αἱ ἐν προκειμένῳ ἀποφάσεις τῆς Γενεύης σμεύουν τὴν Κυβέρνησιν.

Ὁ ὑφυπουργὸς τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου παδᾶτος, ἐρωτηθεὶς ἐπ' αὐτῶν, ἐδήλωσεν ὅτι Γενεύῃ ἀποφασισθέντα ἔτυχον προηγουμέν ἐγκρίσεως τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ εἰς εἰδικὴν ψιν, συγκροτηθεῖσαν ὑπὸ τὴν προεδρίαν του θήναις, ἀκολούθως δὲ ἐνεκρίθησαν καὶ πάλ αὐτοῦ εἰς Γενεύην πρὸ τῆς ἐπ' αὐτῶν συζητ ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶ θνῶν. Ἄρα —προσέθεσεν ὁ κ. Παπαδᾶτος— εἶνε ἡ ὁριστικὴ δεσμευτικὴ ἀπόφασις τῆς Κ νήσεως καὶ ὄχι ὅσα λέγει ὁ κ. Σπυρίδης εἰς θήνας.

ΕΠΕΤΕΥΧΘΗ ΣΥΜΦΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΡΟΥΜΑΝΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΜΠΟΡΙΚΗΝ ΣΥΜΒΑ

ΓΕΝΕΥΗ, 16. (Τοῦ ἀπεσταλμένου μας). ἐπελθοῦσα ἑλληνορρουμανικὴ συμφωνία διὰ κατέρωθεν εἰσαγόμενα προϊόντα, ἐπικυρωθεῖσα ἀνταλλαγῆς ἐπιστολῶν μεταξὺ τῶν κ. κ. Μιχ κοπούλου καὶ Μιρονέσκο, παρέχει εἰς τὴν Ἑλ τὴν πιθανότητα λύσεως τῶν ἐκκρεμῶν ζητημ ταυτοχρόνως μὲ τὴν συζήτησιν τῆς ὁριστικῆ πορικῆς συμφωνίας, ἡ ὁποία θὰ γίνῃ τὸν Ὀ βριον ἐν Ἀθήναις.

Ἴδιον μέτρον ἡ Ἑλλὰς εἶναι διατεθειμέν πληροφοροῦμαι ἐξ ἀσφαλοῦς πηγῆς, νὰ λάβ ἔναντι τῆς Βουλγαρίας, ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς τα χρόνου λύσεως ὅλων τῶν ἐκκρεμῶν ἑλληνο γαρικῶν ζητημάτων.

Ν. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 16. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— τὰ πληροφορίας ἐκ Γενεύης, ὁ κ. Μιχαλακόπουλος κατόπιν τηλεφωνικῆς συνεννοήσεως μετὰ τοῦ ρισκομένου ἐνταῦθα κ. Βενιζέλου καὶ ἐξουσιοδ σεώς του ἐν λευκῷ ἀπὸ μέρους τούτου ὅπως χειρισθῇ τὸ δημιουργηθὲν ἐκ τῆς διακοπῆς ἰσχύος τῆς ἑλληνορρουμανικῆς ἐμπορικῆς συμφ ας ζήτημα, προῆλθεν εἰς νεωτέραν συμφωνίαν τὰ τῶν Ρουμάνων ὑπουργῶν κ. κ. Μιρονέσκο Ματζεάρου.

Ἀποτέλεσμα τῆς νεωτέρας αὐτῆς συνεννοήσ ἦτο ἡ ἐπίτευξις συμφωνίας ὅπως αἱ δύο κυβερνήσ ἐπαναφέρουν ἀμοιβαίως ἐν ἰσχύϊ τὸ κατάστατον δ σμολόγιον διὰ τὰς ἐμπορικὰς συναλλαγάς των ταλλασσομένων σχετικῶν ἐπιστολῶν. Εἰς τὰς ἐ στολὰς ταύτας θὰ καθορίζεται ὅτι τὸ προσωριν αὐτὸ καθεστὼς θὰ ἰσχύσῃ ἐπὶ τρίμηνον μετὰ λῆξιν τοῦ ὁποίου θὰ ἀτονίσῃ αὐτομάτως ἡ ἐπιτ μένη συμφωνία. Θὰ ὁρίζεται ἐπίσης ὅτι ἐντὸς τριμήνου ἀναλαμβάνουν αἱ δύο κυβερνήσεις ρουν εἰς πέρας τὰς διαπραγματεύσεις διὰ τὴν ὁμολόγησιν τῆς ὁριστικῆς ἐμπορικῆς συμβάσ καὶ τὴν ρύθμισιν τῶν ὑφισταμένων μεταξὺ τῶν χωρῶν.

Αἱ διαπραγματεύσεις αὗται δὲν πρόκειται ν' χίσουν ἀμέσως ἀλλὰ περὶ τὰ μέσα Ὀκτωβρίου ἢ δοθῇ καιρὸς εἰς τοὺς δύο ὑπουργοὺς τῶν Ἐξωτ κῶν ἐπανερχομένους εἰς Ἀθήνας καὶ Βουκουρέστι ον νὰ προπαρασκευάσωσι τὸ ἔδαφος.

Αἱ διαπραγματεύσεις θὰ διεξαχθοῦν ἐν Ἀθήν κατερχομένης πρὸς τοῦτο ἐκ Βουκουρεστίου εἰδ κῆς ρουμανικῆς ἀντιπροσωπείας.

Μέχρις ἀργὰ τὴν ἑσπέραν τὸ ὑπουργεῖον τῶ Ἐξωτερικῶν ἐστερεῖτο ἐπισήμου τηλεγραφήματο ἐκ Γενεύης σχετικοῦ μὲ τὴν ἐπελθοῦσαν συμφ νίαν.

Ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ τηλεγραφήματος τοῦ ἀ πεσταλμένου μας, ἡ συμφωνία ἐπετεύχθη διὰ τῆς ποδοχῆς ἀπὸ μέρους τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου τῆ ἀρχικῆς ρουμανικῆς προτάσεως περὶ τριμήνου πα ρατάσεως, κατ' οὐσίαν, τοῦ προσωρινοῦ συμβατικ καθεστῶτος. Διὰ τῆς ἐπελθούσης συμφωνίας ὁ ἐπ ἐληθεὶς ἐν Ρουμανίᾳ ἐσωτερικὸς φόρος καταναλ σεως καὶ ἐπὶ προϊόντων ἔξωθεν εἰσαγομένων δὲ πρόκειται ν' ἀρθῇ ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἑλληνικὰ προϊόν τα, ἀλλὰ θὰ ἐξακολουθήσῃ βαρύνων ταῦτα κατ τρόπον, ὅπως ἐγράφη ἤδη, σχεδὸν ἀποκλείοντα τ εἰσαγωγήν των εἰς τὴν Ρουμανίαν.

Η ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩ

ΠΑΡΕΠΕΜΦΘΗ ΕΙΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΓΕΝΕΥΗ, 16. (Τοῦ ἀπεσταλμένου μας).—Κατ τὴν νυκτερινὴν συνεδρίασιν τῆς γενικῆς συνελεύσε ως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, τὸ ζήτημα τῆς Παν ευρώπης, ἐγκρινομένης τῆς ἰδέας τοῦ κ. Μπριάν ἀπεφασίσθη νὰ παραπεμφθῇ εἰς εἰδικὴν ἐπιτροπὴ πρὸς μελέτην.

Η ΔΙΕΞΑΧΘΕΙΣΑ ΧΘΕΣ ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ

ΓΕΝΕΥΗ, 16. (Τοῦ ἀπεσταλμένου μας). — Ἡ Συνέλευσις ἐξηκολούθησε τὴν γενικὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ ἔργου τοῦ συντελεσθέντος ὑπὸ τῆς Κ.Τ.Ε. κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος. Ὁ κ. Ἀπονύ (Οὐγγαρίας) ἐξέφρασε τὴν χαράν του, διότι ἡ πανευρωπαϊκὴ ἕνωσις θὰ γίνῃ ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Ὁ κ. Καβαλλέρο Ντὲ Μπεντόγια (Παραγουάης) παρέχει τὴν συναίνεσίν του εἰς τὸ σχέδιον περὶ εὐρωπαϊκῆς ἑνώσεως ἐπὶ τῷ ὅρῳ ὅπως τοῦτο πραγματοποιηθῇ ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς Κ.Τ.Ε., ἀποφευγομένου τοῦ ἀνταγωνισμοῦ τῶν ἠπείρων.

Ὁ κ. Ντὲ Μικέλις (Ἰταλίας) περιγράφει τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν καὶ ἰδίως τὴν σοβαρὰν κρίσιν. Φρονεῖ ὅτι ἡ θεραπεία τῆς κρίσεως δέον νὰ ἀναζητηθῇ εἰς τὴν συστηματοποίησιν τῆς παραγωγῆς καὶ εἰς τὴν εἰλικρινῆ συνεργασίαν μεταξὺ τῶν κρατῶν.

Ὁ κ. Σιαλόγια (Ἰταλίας) παρατηρεῖ ὅτι τὸ ἔργον τῆς Κ.Τ.Ε. εἶναι ἔργον μακροπρόθεσμον, τὸ ὁποῖον δέον νὰ συνεχισθῇ βραδέως καὶ μεθοδικῶς. Σημαντικὰ ἔργα, ὡς τὸ τῆς λειτουργίας διεθνοῦς δικαιοσύνης ἐπραγματοποιήθησαν κατὰ τὴν διαρρεύσασαν δεκαετίαν. Ἐξετάζων τὸ σχέδιον τῆς εὐρωπαϊκῆς ἑνώσεως παρατηρεῖ ὅτι ὑφίστανται δυσχέρειαι λόγῳ τῶν διαφορῶν τῶν ὑφισταμένων μεταξὺ τῶν εὐρωπαϊκῶν χωρῶν. Ἀλλ' ὅπως ἐκλείψουν αἱ διαφοραὶ αὗται θὰ ἀπαιτηθῇ χρόνος καὶ ἐργασία.

Ὁ κ. Κούρτιους (Γερμανίας) δηλοῖ ὅτι ἡ Κ.Τ.Ε. θὰ εἶναι πάντοτε ἀναγκαῖος παράγων τῆς γερμανικῆς πολιτικῆς καὶ ὅτι οὐδεμία Κυβέρνησις θὰ ἠδύνατο νὰ παραγνωρίσῃ τὴν δρᾶσιν τῆς Κ.Τ.Ε. Κρίνει τὸν πόλεμον ὡς ἀδύνατον. Ὑποδεικνύει τὴν ἀνάγκην τῆς ἐνισχύσεως τῶν προληπτικῶν καὶ οὐχὶ τῶν κατασταλτικῶν μέτρων κατὰ τοῦ πολέμου. Πρὸς τοῦτο θὰ ἔπρεπε νὰ ἐνισχυθῇ ἡ προληπτικὴ δρᾶσις κατὰ τοῦ πολέμου διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἀφοπλισμοῦ. Ἡ Γερμανία ἐπίσης ἔχει τὸ μεγαλύτερον συμφέρον ἐξ ὅλων διὰ τὴν σύμπηξιν τῆς εὐρωπαϊκῆς ἑνώσεως.

ΑΙΜΑΤΗΡΑ ΣΥΜΠΛΟΚΗ ΡΩΣΣΩΝ ΚΑΙ ΓΕΡΜΑΝΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ

ΜΟΣΧΑ, 16. (Ἀσύρματος). — Αἱματηραὶ συγκρούσεις μεταξὺ Γερμανῶν καὶ Ρώσσων μεταλλωρύχων ἔλαβον χώραν εἰς τὸ λεκανοπέδιον τοῦ Ντόν. Τετρακόσιοι πεντήκοντα Γερμανοὶ μεταλλωρύχοι ἐτέθησαν ὑπὸ τὴν προστασίαν ἀποσπάσματος τοῦ ἐρυθροῦ στρατοῦ. Εἴκοσι καὶ εἷς Γερμανοὶ ἐργάται ἐτραυματίσθησαν.

ΑΓΩΝ ΜΕΤΑΞΥ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΩΝ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΣΤΩΝ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 16. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Οἱ Τοῦρκοι ποδοσφαιρισταὶ τῆς Ἀδριανουπόλεως θὰ μεταβοῦν τὴν προσεχῆ Κυριακὴν εἰς Κομοτινὴν ὅπως συναντηθοῦν εἰς ποδοσφαιρικὸν μάτς μὲ τὸν σύλλογον «Ἄτλαντα».